

શ્રી યશોવિજયજી

જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાશાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

2832

શ્રી વિજયગાનજી શાસ્ત્રમાળા.
મણિકા ૨ ભા. ૧૬

॥ ૐ ॥

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

ચાને

ચતુર્વિંશત્યાદિ સંગ્રહ.

૬

મંથર કર્તા

મુનિશ્રી રવિચંદ્રજી મહારાજ.

વિવિધ પુષ્પ-વાટિકા

યાને

ચતુર્વિંશત્યાદિ સંગ્રહ.

પ્રકાશક,
(કચ્છપત્રીવાલા)

શા. નેણુશી આણુંદળના પિતા શા. આણુંદળ
કેશવળના સ્મરણાર્થે નકલ ૫૦૦

શા. ખીમળ કાનળની કુંપની સ્વ. વડીલોના
સ્મરણાર્થે નકલ ૫૦૦

સંગ્રહ કર્તા.

શ્રીમદ્ વિજયજ્ઞાનરત્નમંડલસ્થ

મુનિ દેવચંદ્રળ મહારાજ.

આવૃત્તિ ખીજ.

દ્વિતીય સંસ્કરણ
નકલ ૧૦૦૦

વીર સં. ૨૪૫૬.
વિક્રમ સં. ૧૯૮૬.

કિમ્મત આના છ.

(ઉત્પન્ન થયેલી રકમ જ્ઞાનવૃદ્ધિમાં વપરાશે.)

અત્રવચન.

બહુ ચિરંતન કાવ્યથી સાહિત્યરસિકોએ વિવિધ અનવધિ શાસ્ત્ર-રત્નાકરના તત્ત્વસ્પર્શી બનીને તેમાંથી યથાશ્ચિ વસ્તુ (તત્ત્વ) મેળવીને યથાશક્તિ યથામતિ પ્રતિપાદન કરવા પ્રયત્ન કરેલ છે. જેમ સમુદ્ર, અમ્-સ્થ રત્ન, મૌકિતક અને શંખજા વગેરે વસ્તુઓનો વિશાળ ભંડાર છે. તેમ શાસ્ત્રાર્ણવ પાંજુ આર્થિક, માનસિક, નૈતિક, ઐતિહાસિક, ધાર્મિક અને આધ્યાત્મિક વિષયોનો અખૂટ ખજાનો છે.

અહિં અન્યાન્ય સાહિત્ય વિષયક ઉદાપોહ ન કરતાં કેવલ જૈન સાહિત્ય વિષયક કંઈક લખવા પ્રયત્ન કરવામાં આવે છે. જૈન સાહિત્ય પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ભાષામાં વિભક્ત કરવામાં-રચવામાં આવેલ છે. જૈનનાં મૌલિક સિદ્ધાંતો પ્રાકૃત ભાષામાં લખાયેલા છે અને ગ્રીકા વિગેરે ગ્રંથો સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ભાષામાં રચાયેલા છે.

જૈન સાહિત્યરસિકોએ વિવિધ વિષય (વ્યવહારિક પારમાર્થિક વગેરે) નું સ્વરૂપ વિષદ દૃષ્ટિપૂર્વક પ્રતિપાદન કરેલ છે. તથાપિ પ્રાધાન્યતઃ કર્મયોગ, જ્ઞાનયોગ અને ભક્તિયોગ તરફ જૈન કોવિદોનું વિશેષ વલણ થવા પામેલ છે.

યદ્યપિ ઉપયુક્ત યોગ-ત્રિપુટી અન્યોન્ય સાપેક્ષ છે. જૈનદૃષ્ટિએ એકજ વસ્તુ (વિષય) પ્રત્યે નિર્ભર થવાથી-એકાંત પક્ષનો સ્વીકાર કરવાથી-અનેકાંત દૃષ્ટિ યાને સ્યાદ્વાદ મુદ્રાનો ભંગ થવા પામે છે.

જેમ જ્ઞાનયોગ, કર્મયોગ અને ભક્તિયોગને પ્રકાશ આપી શકે છે. તેમજ કર્મયોગ અને ભક્તિયોગથી જ્ઞાનયોગની શુદ્ધતા-સફલતા થવા પામે છે. ઉપયુક્ત ત્રિવિધ યોગ વિવિધ તાપના સંતાપનો નાશ કરનાર છે અને અનેકધા ઉપાધિમાંથી નિરૂપાધિકતા પ્રાપ્ત કરાવે છે.

એ ત્રિવિધ યોગના સ્વરૂપનું સ્પષ્ટીકરણ કરવા માટે પૂર્વ મહર્ષિઓએ પ્રાકૃત અને સંસ્કૃત ભાષામાં અનેક શાસ્ત્રો રચેલા છે. પરંતુ આશ્ચર્ય તો એ છે કે એવા ગદન વિષયને કેટલાએક અર્વાચીન જૈન શાસ્ત્રવિશારદ મુનિઓએ ગુર્જર ભાષામાં સુબદ્ધ કરી વિવિધ પદ્યબંધ રચના કરેલ છે, તે પણ જુદા જુદા રાગોમાં રચેલ છે. સંગીતના મધુર આલ્હાદ સાથે સામાન્ય જનસમાજને આત્મશ્રેય સાધવાની સગવડતા થાય-પ્રભુમય જીવન બનાવી શકાય તેવા શુદ્ધ આદર્શપૂર્વક સ્તવનો વિગેરે રચવામાં આવેલ છે.

પ્રાકૃત સંસ્કૃત વાઙ્મયમાં સ્તુતિ (સ્તવન) પદ્ધતિ પ્રાચીન કાળથી સંગઠિત થયેલ છે. સંગીતમય સ્તુતિ કરતાં ચિત્તની એકાગ્રતા-કોમલતા સાથે ભક્તિરસની જન્માવટ થવા પામે છે એ નિર્વિવાદ છે. સંગીતની અસર આખાલગોપાલને જે રીતે થવા પામે છે તેનો અનુભવ સર્વને સુવિદિત છે, એ હકીકત સમજવવાની વિશેષ અગત્ય નજ હોય. એમાં છેવટે દેહાધ્યાસનો પણ લય થાય છે. જૈન સાહિત્યરસિક મુનિઓએ સ્તવનો, સજ્જાયો ભિન્નભિન્ન દાળમાં કિંવા રાગરાગણીઓમાં રચીને અખૂટ ફાળો આપેલ છે. તે માટે જૈનેતર સાહિત્યપ્રેમીઓ-ઉદાર સાક્ષરોએ મુક્તકંઠે પ્રશંસા કરેલ છે.

અહીં જે જૈન ગુર્જર સાહિત્યનો યત્કિંચિત્ત સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે. (દેવચંદ્રજી કૃત ચોવીશી વગેરેનો) તેના રચયિતા દ્રવ્યાનુયોગવેત્તા શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ, અધ્યાત્મપ્રેમી શ્રીમાન્ આનંદધનજી મહારાજ, ન્યાયવિશારદ ઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજી મહારાજ વગેરે મુનિ મહાશયોની કૃતિઓનો સંગ્રહ છે.

એ કૃતિઓમાં જ્ઞાનયોગ, કર્મયોગ અને ભક્તિયોગનું બહુ સ્પષ્ટ રીતે વિરચન કરેલ છે, એ કૃતિઓમાં કવચિત્ત જ્ઞાનાંદિયોગની મુખ્યતા છે અને

કર્માદિ યોગની ગૌણતા પણ સાથે છે. એ ત્રણે યોગ જેમ શરીરને સાત્ત્વિક અન્ન, જળ અને હવા પોષક છે તેમ અંતરાત્માને એ ત્રણે યોગ પોષક-શ્રેયસ્કર છે.

આ સંગ્રહમાંથી ત્રણે યોગના નમુનાઓ આપી શકાય તેમ છે. પરંતુ તેમ કરવા જતાં “ અગ્ર વચન ” નું લાંબાણ થઇ જવાથી વાચકશ્રદ્ધાને આ “ કૃતિઓના સંગ્રહ ” ને સાદાંત ધ્યાનપૂર્વક વાંચી વિચારી જવાનાં ખાસ ભલામણ કરવામાં આવે છે. આ પુસ્તકમાં જે જે કૃતિઓનો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે તેના રચયિતા મહાપુરુષોનું ટુંકું શ્રવન ચરિત્ર આપવાની ઇચ્છા હતી, પરંતુ તેઓના શ્રવનપ્રસંગની સર્વ સામગ્રી પૂરતી રીતે ન મળવાથી તેઓની શ્રવનચર્યા આપવાનું કાર્ય પડતું મૂકતું પડ્યું છે.

આ સંગ્રહ કરવાની પ્રયાસ સદૃશ થવા માટે એટલુંજ ઇચ્છું છું કે:-જનસમાજ આ પુસ્તકમાંથી યથાશક્તિ-યથાશ્ચિ ખોરાક મેળવી પોતાના શ્રવનમાં ઉતારે. એજ અંતરની અભિલાષાપૂર્વક વિરમું છું.

લેખક સંગ્રહકર્તા,

મુનિ દેવચંદ્રજી. (કચ્છ-મુદ્રા)

શાસ્ત્રમાળાનો ઉદ્દેશ.

પૂજ્યપાદ કૃપાળુ ગુરુદેવ સ્વ૦ આચાર્ય શ્રીમાન્ વૃજપાત્રજી સ્વામીના સ્મરણાર્થે આ પુસ્તક શાસ્ત્રમાળાના પ્રથમ પુષ્પ તરીકે બહાર પાડવામાં આવે છે. એનો ઉદ્દેશ એજ કે:—

પૂજ્યપાદ આચાર્ય શ્રીમદ્ વૃજપાત્રજી મહારાજ કચ્છદેશસ્થ અષ્ટકોટિ બૃહદ્વક્ષમાં એક સમર્થ અને પરમ પ્રભાવિક મહાપુરુષ થયેલ, તેઓશ્રીનો જૈનસમાજ (સ્થાનકવાસી અને દેરાવાસી) ઉપર અપાર ઉપકાર છે. તેઓશ્રીજી વયોવૃદ્ધ-જૂના જમાનાના હોવા છતાં વર્તમાન યુગને પીછાનનારા હતા. જ્ઞાનવૃદ્ધ છતાં ધમંડી નજ દતા અને ચારિત્રવૃદ્ધ હોવા છતાં પણ એક સામાન્ય મુનિ પ્રત્યે પણ સન્માનની દૃષ્ટિથી વર્તતા. એઓશ્રીનું હૃદય ઉદાર, સર્વતોભદ્ર અને કરુણાશ્રીલ્લ હતું. તેઓશ્રીની શ્રદ્ધા શુદ્ધ ઉદાર સ્વાદ્રાદ શૈલીવાળી હતી. તેમની આગળ કે.ઈ.પણ જૈન ફીરકાના સાધુઓ-શ્રાવકો આવી શકતા પ્રેમથી વિચારોની આપ લે કરતા. એમના હૃદયમાં કોઈપણ ગચ્છ મત કે સંપ્રદાયનો દુરાગ્રહ ન હતો. એ સત્યનાં જીગજૂના ઉપાસક હતા, એ હકીકત તેમના સમાગમમાં આવનારાઓને સુવિદિત છે.

સં. ૧૮૯૬ ના વૈશાખ શુદ્ધ ત્રીજ (અક્ષય તૃતીયા)નો જન્મ-સમય. સં. ૧૯૧૨ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૫ ને ગુરુવાર દીક્ષાસમય. આચાર્ય-પદ સં. ૧૯૬૯ માં મળ્યું. અને સં. ૧૯૮૪ ના વૈશાખ શુદ્ધ ૩ (અક્ષય તૃતીયા) નો સ્વર્ગવાસ.

આ મહાપુરુષનું સંપૂર્ણ જીવનવૃત્તાંતનું સ્વતંત્ર એક પુસ્તક છપાવવાનું છે એટલે અહિં સંક્ષેપતઃ વર્ણન કરવાનો હેતુ એકજ કે તે મહાપુરુષ પૂજ્યપાદ સ્વ૦ આચાર્યશ્રીનું સદા સ્મરણ રહે અને જૈનસમાજને ભવિષ્યમાં જ્ઞાનનો બહોળો લાભ મળે જેને લઈને શાસ્ત્ર-માળાના પુષ્પો તરીકે પુસ્તકો છપાવવા અને તેનો ખૂબ પ્રચાર કરવાના વિચારથી જ આ પ્રથમ પુષ્પ તરીકે પુષ્પવાટિકા બહાર પાડવામાં આવે છે.

વિ. મંડળ.

અનુક્રમણિકા.

નંબર.	વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧	શ્રીમદ્ દેવચંદ્રશ્રુત ચોવીશી. ...	૧-૨૮
૨	અષ્ટ પ્રવચન માતાની ઢાળો. ...	૨૯
૩	શ્રી ગજસુકુમાળની ઢાળો. ...	૪૨
૪	પ્રભંજનાની ઢાળો. ...	૪૬
૫	પાંચ ભાવનાની ઢાળો ...	૫૧
૬	શ્રીમદ્ યશોવિજયશ્રુત ચોવીશી. ...	૬૦
૭	સમકિતના સડસઠ બોલની સજ્જાય. ...	૭૬
૮	સવાસો ગાથાનું સ્તવન. ...	૮૬
૯	આઠ દૃષ્ટિની ઢાળો. ...	૯૮
૧૦	શ્રીમદ્ આનંદધનશ્રુત ચોવીશી. ...	૧૦૬
૧૧	પાંચ સમિતિની ઢાળો. ...	૧૨૭
૧૨	પાંચ વ્યવહારની ઢાળ ...	૧૩૫
૧૩	પુન્યપ્રકાશનું સ્તવન. ...	૧૩૭
૧૪	લઘુ આરાધના. ...	૧૪૬
૧૫	બોધ બાવની. ...	૧૪૬
૧૬	રતનાકર પચ્ચીશીનો અનુવાદ. ...	૧૫૫
૧૭	અનુવિંશતિ જિન સ્તુતિ. ...	૧૫૬
૧૮	ગુણસ્થાન કમારોડ (અપૂર્વ અવસર) ...	૧૬૫
૧૯	શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ. ...	૧૬૬
૨૦	ક્ષમાપનાનું સ્તવન. ...	૧૭૨

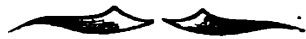
શુદ્ધિ પત્ર.

	પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
ટાઇટલ પૃ.	૨	૧૩	વિષદ	વિશદ
	૩	૪	પદ્મઅંધ	પદ્મઅંધ
	૩	૬	આહ્વાદ	આહ્વાદ
	૩	૧૦	સંગઠિત	સંગઠિત
બુક પૃ.	૫	૨૧	રયાધ્વાદ	રયાદ્વાદ
	૧૮	૭	ગણુ	ગુણુ
	૨૯	૪	ઉત્તરમકુર	ઉત્તરકુર
	૨૯	૧૮	ગુપ્તિપર	ગુપ્તિપર
	૨૫	૨૧	મિશ્ર	મિશ્ર
	૩૮	૨૩	ભુણુ	ગુણુ
	૩૯	૪	વદો	વંદો
	૪૨	૧૭	નિજત્વ	નિજતત્ત્વ
	૫૨	૧૦	શ્રુત	શ્રુત
	૫૭	૭	દર્શન	દર્શન
	૬૧	૧	કમાલની	કમલિની
	૬૫	૨૦	યોગી	યોગી
	૬૬	૪	વિભુવનો	વિભુવનો
	૧૦૧	૧૨	સવેષ	સંવેષ
	૧૦૪	૧૭	નાવ	નવિ
	૧૧૦	૫	પ્રદેશથી	પ્રદેશથીરે
	૧૧૩	૧૮	પૂજ્યુ	પૂરણુ

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧૧૪	૫	વસ્તુ	વસ્તુ
૧૧૮	૬	સંપ્રદાયી	સંપ્રદાયી
૧૧૯	૧૨	ચિતે	ચિતે
૧૨૧	૨	કાશી	કાશી
૧૨૧	૨૦	પૂરણ	પૂરણ
૧૨૧	૨૧	વર્ણિત	વર્ણિત
૧૨૩	૧૨	આરાધક	આરાધક
૧૨૪	૧૩	ધત્ત	ધત્ત
૧૨૭	૧	અયોગી	અયોગી
૧૨૮	૨૪	દોષ	દોષ
૧૩૦	૧૫	પરદે	પરદે
૧૩૮	૨૧	ચારિત્ર	ચારિત્ર
૧૪૬	૧૦	દુસ્તર	દુસ્તર
૧૬૯	૧૭	સમર્થો	સમર્થો

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ વિરચિત-
ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો.

(૧) શ્રી ઋષભજિન સ્તવન.

નિદ્રાદી વેરણુ હુઈ રહી-એ દેશી.

ઋષભજિણુંદશું પ્રીતડી, કેમ કીજે હો કહો ચતુર વિચાર;
પ્રભુજી જઇ અલગા વશ્યા, તિહાંકણે નવિ હો કોઈવચન ઉચ્ચાર. ઋ. ૧
કાગલ પણ પહોંચે નહિં, નવિ પહોંચે હો તિહાં કે પરધાન;
જે પહોંચે તે તુમ સમો, નવિ ભાંજે હો કોઇનું વ્યવધાન. ઋ. ૨
પ્રીતિ કરે તે રાગિયા, જિનવરજી હો તમે તો વીતરાગ;
પ્રીતડી જેહ અરાગીથી, ભેળવવી હો લોકોત્તર માર્ગ. ઋ. ૩
પ્રીતિ અનાદિની વિષભરી, તે રીતે હો કરવા મુઝ ભાવ;
કરવી નિર્વિષ પ્રીતડી, કિણ ભાતે હો કહો બને બનાવ. ઋ. ૪
પ્રીતિ અનંતી પરથકી, જે તોડે હો તે જોડે એહ;
પરમ પુરૂષથી રાગતા, એકત્વતા હો દાખી ગુણુ ગેહ. ઋ. ૫
પ્રભુજીને અવલંબતાં, નિજ પ્રભુતા હો પ્રંગદે શુભુરાશ;
દેવચંદ્રની સેવના, આપે મુઝ હો અવિચલ સુખવાસ. ઋ. ૬

(૨)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

(૨) શ્રી અજિત જિન સ્તવન.

દેખો ગતિ દેવનીરે—એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદા રે, તુજ અનંત અપાર, તે સાંભલતાં ઉપની રે, રૂચિ તેણે પાર ઉતાર; અજિત જિન તારજો રે, તારજો દીન દયાલ.	અ. ૧
જે જે કારણ જોહનું રે, સામગ્રી સંયોગ; મળતાં કારજ નીપજે રે, કર્તા તણે પ્રયોગ.	અ. ૨
કાર્ય સિદ્ધિ કરતા વસુ રે, લહી કારણ સંયોગ; નિજપદ કારક પ્રભુ મદ્યા રે, હોય નિમિત્તહલોગ.	અ. ૩
અજકુલગત કેશરી લહે રે, નિજપદ સિંહ નિહાલ; તિમ પ્રભુ ભકતે ભવિ લહે રે, આતમ શક્તિ સંભાલ.	અ. ૪
કારણ પદ કર્તા પણે રે, કરી આરોપ અભેદ; નિજપદ અર્થી પ્રભુ થકી રે, કરે અનેક ઉમેદ.	અ. ૫
એહવા પરમાતમ પ્રભુ રે, પરમાનંદ સ્વરૂપ; સ્વાદ્વાદ સત્તા રસી રે, અમલ અખંડ અનુપ.	અ. ૬
આરોપિત સુખ ભ્રમ ટદ્યો રે, ભાર્યો અવ્યાબાધ; સમર્થુ ^૧ અભિજ્ઞાપીપણું રે, કર્તા સાધન સાધ્ય.	અ. ૭
ગ્રાહકતા સ્વામિત્વતા રે, વ્યાપક ભોક્તા ભાવ; કારણતા કારજ દશા રે, સકલ ગ્રહું નિજ ભાવ.	અ. ૮
અદ્ભુત ભાસન રમણતા રે, દાનાદિક પરિણામ; સકલ થયા સત્તા રસી રે, જિનવર દર્શન પામ.	અ. ૯
તેણે નિર્મામક માહણો રે, વૈદ્ય જોપ આધાર; દેવચંદ્ર સુખ સાગર રે, ભાવ ધર્મ દાતાર.	અ. ૧૦

૧ સુધર્મ—પૌદ્ગલક મટીને આત્મિક થયું.

(૩) શ્રી સંભવ જિન સ્તવન.

ધરણીરે દોલા-એ દેશી.

શ્રી સંભવ જિનરાજજી રે, તાહરું અકલ સ્વરૂપ, જિનવર પૂજો.
સ્વપર પ્રકાશક દિનમણિ રે, સમતા રસનો ભૂપ. જિનવર પૂજો.
પૂજો પૂજો રે ભવિક જન પૂજો, હારે પ્રભુ પૂજ્યા પરમાનંદ. જિ. ૧
અવિસંવાદ નિમિત્ત છો રે, જગત જંતુ સુખકાજ; જિ.
હોતુ સત્ય બહુમાનથી રે, જિન સેવ્યા શિવરાજ. જિ. ૨
ઉપાદાન આતમ સહી રે, પુષ્ટાલંબન દેવ; જિ.
ઉપાદાન કારણપણે રે, પ્રગટ કરે પ્રભુ સેવ. જિ. ૩
કાર્ય ગુણ કારણપણે રે, કારણ કાર્ય અનુપ; જિ.
સકલ સિદ્ધતા તાહરી રે, માહરે સાધન રૂપ. જિ. ૪
એકવાર પ્રભુ વંદના રે, આગમરીતે થાય; જિ.
કારણ સત્યે કાર્યની રે, સિદ્ધિ પ્રતીતિ કરાય. જિ. ૫
પ્રભુપણે પ્રભુ ઓલખી રે, અમલ વિમલ ગુણગેહ; જિ.
સાધ્ય દૃષ્ટિ સાધકપણે રે, વંદે ધન્ય નર તેહ. જિ. ૬
જન્મ કૃતારથ તેહનો રે, દિવસ સફલ પણ તાસ; જિ.
જગત શરણ જિન ચરણને રે, વંદે ધરી ઉદલાસ. જિ. ૭
નિજ સત્તા નિજ ભાવથી રે, ગુણ અનંતનું ઠાણ; જિ.
દેવચંદ્ર જિનરાજજી રે, શુદ્ધ સિદ્ધ સુખ ખાણ. જિ. ૮

(૪) શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન.

અલયય પદ પૂજો-એ દેશી.

કયું બાણું કયું બની આવહી, અભિનંદન રસ રીત હો મિત્ત;
યુદ્ધવ અનુભવ ત્યાગથી, કરવી જસુ પરતીત હો મિત્ત. કયું. ૧

(૪)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

પરમાત્મ પરમેસર, વસ્તુ ગતે તે અલિપ્ત હો મિત્ત;
દ્રવ્યે દ્રવ્ય મલે નહિ, ભાવે તે અન્ય અવ્યાપ્ત હો મિત્ત. કથું. ૨
શુદ્ધ સ્વરૂપ સનાતનો, નિર્મલ જે નિસ્સંગ હો મિત્ત;
આત્મ વિભૂતિ પરિણમ્યો, ન કરે તે પરસંગહો મિત્ત. કથું. ૩
પ્રભુ જાણું આગમ બલે, મિલવું તુમ પ્રભુ સાથ હો મિત્ત;
પ્રભુ તો સ્વ સંપત્તિમયી, શુદ્ધ સ્વરૂપનો નાથ હો મિત્ત. કથું. ૪
પર પરિણામિકતા અછે, જે તુજ પુદ્ગલ યોગ હો મિત્ત;
જડ ચલ જગની એઠનો, ન ઘટે તુજને ભોગ હો મિત્ત. કથું. ૫
શુદ્ધ નિમિત્તી પ્રભુ થહો, કરી અશુદ્ધ પર હેય હો મિત્ત;
આત્માલંબી ગુણ લહી, સહુ સાધકનો ધ્યેય હો મિત્ત. કથું. ૬
જિમ જિનવર આલંબને, વધે સધે એકતાન હો મિત્ત;
તેમ તેમ આત્માલંબની, થહે સ્વરૂપ નિદાન હો મિત્ત. કથું. ૭
સ્વ સ્વરૂપ એકત્વતા, સાધે પૂર્ણાનંદ હો મિત્ત;
રમે ભોગવે આતમા, રત્નત્રયી ગુણવૃંદ હો મિત્ત. કથું. ૮
અભિનંદન અવલંબને, પરમાનંદ વિલાસ હો મિત્ત;
દેવચંદ્ર પ્રભુ એવના, કરી અનુભવ અભ્યાસ હો મિત્ત. કથું. ૯

(૫) શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન.

કડખાની દેશી.

અહો ! શ્રી સુમતિ જિન ! શુદ્ધતા તોહરી,
સ્વગુણ પર્યાય પરિણામરામી;
નિત્યતા એકતા અસ્તિતા ઇતરયુત,
ભોગ્ય ભોગી થકો પ્રભુ અકામી. અં ૧
ઉપજે વ્યય લહે તહવી તેહવો રહે,
ગુણ પ્રમુખ બહુલતા તહવી પિંડી;

- આત્મ ભાવે રહે અપરતા નવિ ગ્રહે,
લોક પ્રદેશ મિત પણ અખંડી. અ૦ ૨
- કાર્ય કારણ પછે પરિણમે તહવી પ્રુવ,
કાર્ય લેદે કરે પણ અલેદી;
કર્તૃતા પરિણમે નવ્યતા નવિ રમે,
સકલવેત્તા થકે પણ અવેદી. અ૦ ૩
- શુદ્ધતા બુદ્ધતા દેવ પરમાત્મતા,
સહજ નિજ ભાવ લોગી અજોગી;
સ્વપર ઉપયોગી તાદાત્મ્ય સત્તારસી,
શક્તિ પ્રયુજતો ન પ્રયોગી.^૨ અ૦ ૪
- વસ્તુ નિજ પરિણમે સર્વ પરિણામકી,
એટલે કોઈ પ્રભુતા ન પામે;
કરે જાણે રમે અનુભવે તે પ્રભુ,
તત્ત્વસ્વામિત્વ શુચિતત્ત્વ ધામે. અ૦ ૫
- જીવ નવિ પુગ્ગલી નૈવ પુગ્ગલ કદા,
પુગ્ગલાધાર નહીં તાસ રંગી;
પરતણે ઇશ નહિં અપર ઐશ્વર્યતા,
વસ્તુ ધર્મે કદા ન પરસંગી. અ૦ ૬
- સંગ્રહે નહિં આપે નહિં પર ભણી,
નવી કરે આદરે ન પર રાખે;
શુદ્ધ સ્યાધ્વાદ નિજ ભાવ લોગી જિઠે,
તેહ પર ભાવને કેમ આખે. અ૦ ૭
- તાહરી શુદ્ધતા ભાસ આશ્ચર્યથી,
ઉપજે રૂચિ તેણે તત્ત્વ ઇહે;

૧. પરિણામ પામે. ૨. પરભાવનો ભોગી નથી.

(૬)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

તત્ત્વરંગી થયો દોષથી ઉભગ્યો,
દોષ ત્યાગે ઢલે તત્ત્વ લીકે. અ૦ ૮
શુદ્ધમાર્ગે વધ્યો સાધ્ય સાધન સધ્યો,
સ્વામિ-પ્રતિષ્ઠે સત્તા આરાધ્યે;
આત્મ નિષ્પત્તિ તેમ સાધના નવિ ટકે,
વસ્તુ ઉત્સર્ગ આતમ સમાધે. અ૦ ૯
માહરી શુદ્ધ સત્તા તણી પૂર્ણતા,
તેહનો હેતુ પ્રભુ તુંહી સાચો;
દેવચંદ્રે સ્તવ્યો મુનિ ગુણે અનુભવ્યો,
તત્ત્વ ભકતે ભવિક સકલ રાચ્યો. અ૦ ૧૦

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

હું તુજ આગળ શી કહું કેશરીયાલાલ-એ દેશી.

શ્રી પદ્મપ્રભ જિન ગુણુનિધિરે લાલ, જગતારક જગદીશરે વાલેસર;
જિનઉપગારથકી લહેરે લાલ, ભવિજન સિદ્ધિ જગીશરે વાલેસર ૧.
તુજ દરિશણ મુઝ વાલહોરે લાલ, દરિસણ શુદ્ધ પવિત્તરે વા૦
દરિશણ શબ્દ નયે કરેરે લાલ, સંગ્રહ એવંભૂતરે વા. તુ. ૨.
ખીજે વૃક્ષ અનંતતારે લાલ, પસરે ભૂજલ યોગરે વા૦
તિમ મુઝ આતમ સંપદારે લાલ, પ્રગટે પ્રભુ સંયોગરે વા. તુ. ૩.
જગત જંતુ કારજ રૂચિરે લાલ, સાધે ઉદયે ભાણુરે વા૦
ચિદાનંદ સુવિલાસતારે લાલ, વાધે જિનવર ગાણુરે વા. તુ. ૪.
લગ્નિધિ સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરેરે લાલ, ઉપજે સાધક સંગરે વા૦
સહજ અધ્યાતમ તત્ત્વતારે લાલ, પ્રગટે તત્ત્વી રંગરે વા. તુ. ૫.
લોહ ધાતુ કાંચન હુવેરે લાલ, પારસ ફરસન પામરે વા૦
પ્રગટે અધ્યાતમ દશારે લાલ, વ્યક્તગુણી ગુણુઆમરે વા. તુ. ૬.

આત્મસિદ્ધિ કારણ લાલ, સહજ નિયામક હેતુરે વાં
નામાદિક જિનરાજનાં રે લાલ, ભવસાગર માંહે સેતુરે વા. તુ. ૭.
સ્તંભન ઇન્દ્રિય યોગનોરે લાલ, રક્તાવર્ણ ગુણ રાયરે વાં
દેવચંદ્ર વૃદ્ધે સ્તંભ્યોરે લાલ, આપ અવર્ણ અકાયરે વા. તુ. ૮

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

તપ સરિયું જગ કે નહિ-એ દેશી.

શ્રી સુપાસ આનંદમે, ગુણ અનંતનો કંદ હો જિનજી;
જ્ઞાનાનંદે પૂરણો, પવિત્ર ચારિત્રાનંદ હો જિનજી. શ્રી. ૧
સંરક્ષણ વિણ નાથ છો, દ્રવ્ય વિના ધનવંત હો જિનજી;
કર્તા પદ કિરિયા વિના, સંત અજેય અનંત હો જિં શ્રી. ૨
અગમ અગોચર અમર તું, અન્વય ઋદ્ધિ સમૂહ હો જિનજી;
વર્ણ ગંધ રસ ફરસ વિણ, નિજ લોકતા ગુણવ્યુહ હો જિં શ્રી. ૩
અક્ષય દાન અચિંતના, લાલ અયત્ને ભોગ હો જિનજી;
વીર્ય શક્તિ અપ્રયાસતા, શુદ્ધ સ્વગુણ ઉપભોગ હો જિં શ્રી. ૪
એકાંતિક આત્યંતિકો, સહજ અકૃત સ્વાધિન હો જિનજી;
નિરૂપચરિત નિર્દ્વંદ્વ સુખ, અન્ય અહેતુક પીન હો જિં શ્રી. ૫
એક પ્રદેશે તાહરે, અવ્યાખાધ સમાય હો જિનજી;
તસ પર્યાય અવિભાગતા, સર્વાકાશ ન માય હો જિં શ્રી. ૬
એમ અનંત ગુણનો ધણી, ગુણ ગુણનો આનંદ હો જિનજી;
ભોગ રમણ આસ્વાદયુત, પ્રભુ તું પરમાનંદ હો જિં શ્રી. ૭
અવ્યાખાધ રૂચિ થઈ, સાધે અવ્યાખાધ હો જિનજી;
દેવચંદ્ર પદ તે લહે, પરમાનંદ સમાધ હો જિં શ્રી. ૮

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

આદર એવ ક્ષમા ગુણ આદર-એ દેશી.

- શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ સેવા, હેવાએ જે હલિયાળ;
 આતમ ગુણ અનુભવથી મલિયા, તે ભવભયથી ટલીયાળ. શ્રી. ૧
- દ્રવ્ય સેવ (વા) વંદન નમનાદિક, અર્ચન વલી ગુણગ્રામોળ;
 ભાવ અભેદ થવાની ઈહા, પરભાવે નિઃકામોળ. શ્રી. ૨
- ભાવસેવ (વા) અપભ્રંશે નૈગમ, પ્રભુગુણને સંકંપેળ;
 સંશ્રદ્ધ સત્તા તુલ્યારોમે, ભેદાભેદ વિકંપેળ. શ્રી. ૩
- વ્યવહારે બહુમાન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિનગુણ રમણાળ;
 પ્રભુગુણ આલંબી પરિણામી, ઋણુપદ ધ્યાન રમરણાળ. શ્રી. ૪
- શબ્દે શુકલ ધ્યાનારોહણ, સમભિરૂઢ ગુણ દશમેળ;
 બીધ શુકલ અવિકંપ એકત્વે, એવંભૂત તે અમમેળ. શ્રી. ૫
- ઉત્સર્ગે સમકિત ગુણ પ્રગટ્યો, નૈગમ પ્રભુતા અંશેળ;
 સંશ્રદ્ધ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રશંસેળ. શ્રી. ૬
- ઋણુસૂત્રે જે શ્રેણિપદસ્થે, આતમ શક્તિ પ્રકાશેળ;
 યથાખ્યાત પદ શબ્દ સ્વરૂપે, શુદ્ધ ધર્મ ઉદ્ઘાસેળ. શ્રી. ૭
- ભાવ સયોગી અયોગી શૈલેશે, અંતિમ દુગ નય બાણોળ;
 સાધનતાએ નિજ ગુણ વ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણોળ. શ્રી. ૮
- કારણુ ભાવ તેહ અપવાદે, કાર્યરૂપ ઉત્સર્ગેળ;
 આતમભાવ તે ભાવ દ્રવ્યપદ, બાહ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેળ. શ્રી. ૯
- કારણુભાવ પરંપર સેવન, પ્રગટે કારજ ભાવોળ;
 કારજ સિદ્ધે કારણુતા વ્યય, શુચિ પરિણામિક ભાવોળ. શ્રી. ૧૦
- પરમ ગુણી સેવન તન્મયતા, નિશ્ચય ધ્યાને ધ્યાવેળ;
 શુદ્ધાતમ અનુભવ આસ્વાદી, દેવચંદ્ર પદ પાવેળ. શ્રી. ૧૧

(૯) શ્રી સુવિધિ જિન સ્તવન.

ચારા મહોલા ઉપર મેહ જરખે વીજલી હોલાલ-એ દેશી.
 દીઠો સુવિધિ જિજ્ઞંસ, સમાધિરસે ભર્યો હોલાલ સં,
 ભાર્યો આત્મસ્વરૂપ અનાદિનો વીસર્યો હોલાલ અં;
 સકલ વિભાવ ઉપાધિ થકી મન ઓસર્યો હોલાલ થં,
 સત્તા સાધન માર્ગ લણી એ સંચર્યો હોલાલ ભં ૧
 તુમ પ્રભુ જાણુગ રીતે સર્વ જગ દેખતા હોલાલ સં,
 નિજ સત્તાએ શુદ્ધ સહુને દેખતા હોલાલ સં;
 પર પરિણતિ અદ્વેષ પછે ઉવેખતા હોલાલ પં,
 ભાગ્યપછે નિજ શક્તિ અનંત ગવેખતા હોલાલ અં ૨
 દાનાદિકે નિજ ભાવ હતા જે પર વશા હોલાલ હં,
 તે નિજ સન્મુખ ભાવ શ્રદ્ધી લહી તુજ દશા હોલાલ અં;
 પ્રભુનો અદ્ભૂત યોગ સ્વરૂપ તણી રસા હોલાલ સ્વં,
 વાસે ભાસે તાસ જાસ ગુણ તુજ જિસા હોલાલ જાં ૩
 મોહાદિકની ધૂમિ અનાદિની ઉતરે હોલાલ અં,
 અમલ અખંડ અલિપ્ત સ્વભાવજ સાંભરે હોલાલ સ્વં;
 તત્ત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન લણી જે આદરે હોલાલ ભં,
 તે સમતા રસધામ સ્વામી મુદ્રા વરે હોલાલ સ્વાં ૪
 પ્રભુ છો ત્રિભુવનનાથ દાસ હું તાહરો હોલાલ દાં,
 કર્ણાનિધિ અભિલાષ અછે મુજ એ ખરો હોલાલ અં;
 આતમ વસ્તુ સ્વભાવ સદા મુજ સાંભરો હોલાલ સં,
 ભાસન વાસન એહ ચરણ ધ્યાને ધરો હોલાલ ચં ૫
 પ્રભુ મુદ્રાને યોગ પ્રભુ પ્રભુતા લખે હોલાલ પ્રં,
 દ્રવ્ય તણે સાધમ્ય સ્વસંપત્તિ ઓલખે હોલાલ સ્વં;

(૧૦)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

ઝોલખતાં બહુમાન સહિત રૂચિ પણ વધે હોલાલ સ૦,
રૂચિ અનુયાયી વીર્ય ચરણધારા સધે હોલાલ ચ૦ ૬
ક્ષાયોપશમિક ગુણ સર્વ થયા તુઝ ગુણુરસી હોલાલ થ૦,
સત્તા સાધન શક્તિ વ્યક્તતા ઉદ્દસી હોલાલ વ્ય;
હવે સંપૂરણ સિદ્ધ તણી શી વાર છે હોલાલ ત૦,
દેવચંદ્ર જિનરાજ જગત આધાર છે હોલાલ જ૦ ૭

(૧૦) શ્રી શીતલ જિન સ્તવન.

આદર ૭૫ ક્ષમાગુણ આદર-એ દેશી.

શીતલ જિનપતિ પ્રભુતા પ્રભુની, મુઝથી કહીય ન જાયજી;
અનંતતા નિર્મલતા પૂરણતા, જ્ઞાન વિના ન જણાયજી શી૦ ૧
ચરમ જલધિજલ મિથે અંજલિ, ગતિ ઝીપે અતિ વાયજી;
સર્વ આકાશ ઝોલંધે ચરણે, પણ પ્રભુતા ન ગણાયજી. શી૦ ૨
સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પર્યાયજી;
તાસ વર્ગથી અનંતગણ પ્રભુ, કેવલ જ્ઞાન કહાયજી. શી૦ ૩
કેવલ દર્શન એમ અનંતુ, થહે સામાન્ય સ્વભાવજી;
સ્વપર અનંતથી ચરણ અનંતુ, સમરણ સંવરભાવજી. શી૦ ૪
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ ચારજી;
ત્રાસ વિના જડ ચેતન પ્રભુની, કૈાઈ ન લોપે કારજી. શી૦ ૫
શુદ્ધાશય સ્થિર પ્રભુ ઉપયોગે, જે સમરે તુઝ નામજી;
અવ્યાબાધ અનંતુ પામે, પરમ અમૃત સુખ ધામજી. શી૦ ૬
આણા ઇશ્વરતા નિર્ભયતા, નિર્વાંછકતા રૂપજી;
ભાવ સ્વાધીન તે અવ્યય રીતે, એમ અનંત ગુણ ભૂપજી. શી૦ ૭
અવ્યાબાધ સુખ નિર્મલ તે તો, કરણ જ્ઞાને ન જણાયજી;
તેહજ એહનો જણગ લોકતા, જે તુમ સમ ગુણરાયજી. શી૦ ૮

એમ અનંતદાનાદિક નિજગુણ, વચનાતીત પંડૂરજ;
 વાસન ભાસન ભાવે હલંભ, પ્રાપ્તિ તો અતિ દૂરજ. શી૦ ૯
 સકલ પ્રત્યક્ષપણે ત્રિભુવનગુરૂ, જાણું તુઝ ગુણ ગ્રામજ;
 બીજું કાંઈ ન માગું સ્વામી, એહિજ છે મુઝ કામજ. શી૦ ૧૦
 એમ અનંત પ્રભુતા સર્દહતાં, અર્થે જે પ્રભુ રૂપજ;
 દેવચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે, પરમાનંદ સ્વરૂપજ. શી૦ ૧૧

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવન.

પ્રાણી વાણી જિનતણી, તમે ધારો ચિત્તમુઝાર-એ દેશી.

શ્રી શ્રેયાંસ પ્રભુ તણો, અતિ અદ્ભુત સહજાનંદરે;
 ગુણ એકવિધ ત્રિક પરિણમ્યો, એમ ગુણ અનંતનો વૃંદરે.
 મુનિચંદ જિણંદ અમંદ દિણંદપરે દીપતો મુખકંદરે. ૧
 નિજ જ્ઞાને કરી જ્ઞેયનો, જ્ઞાયક જ્ઞાતાપદ ઈશરે;
 દેખે નિજ દર્શને કરી, નિજ દશ્ય સામાન્ય જગીશરે. મુ. ૨
 નિજ રમ્યે રમણ કરો, પ્રભુ ચારિત્રે રમતા રામરે;
 લોગ્ય અનંતને લોગવો, લોગે તેણે લોકતા સ્વામરે. મુ. ૩
 દેય દાન નિત્ય દીજતે, અતિદાતા પ્રભુ સ્વયમેવરે;
 પાત્ર તુમે નિજ શક્તિના, ગ્રાહક વ્યાપકમય દેવરે. મુ. ૪
 પરિણામી કારજ તણો, કર્તા ગુણ કરણે નાથરે;
 અક્રિય અક્ષય સ્થિતિમયી, નિકલંક અનંતી આથરે. મુ. ૫
 પરિણામિક સત્તા તણો, આપિભાવ વિલાસ નિવાસરે;
 સહજ અકૃત્રિમ અપરાશ્રયી, નિર્વિકલ્પ ને નિઃપ્રયાસરે. મુ. ૬
 પ્રભુ પ્રભુતા સંભારતાં, ગાતાં કરતાં ગુણ ગ્રામરે;
 સેવક સાધનતા વરે, નિજ સંવર પરિણતિ પામરે. મુ. ૭

પ્રગટ તત્ત્વતા ધ્યાવતા, નિજ તત્ત્વનો ધ્યાતા થાયરે;
 તત્ત્વ રમણ એકાગ્રતા, પૂરણ તત્ત્વે એહ સમાયરે. મુ. ૮

પ્રણ દીઠે મુઝ સાંભરે, પરમાત્મ પૂર્ણાનંદરે;
 દેવચંદ્ર જિનરાજના, નિત્ય વંદો પય અરવિંદરે. મુ. ૯

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

પંચડો નિહાડુંરે ખીન્ન જિનતણેરે-એ દેશી.

પૂજના તો કીજેરે ખારમા જિનતણીરે, જસુ પ્રગટયો પૂજ્ય સ્વભાવ;
 પરકૃત પૂજારે જે ઇચ્છે નહિરે, સાધક કારજ દાવ. પૂં ૧

દ્રવ્યથી પૂજારે કારણ ભાવનુંરે, ભાવ પ્રશસ્ત ને શુદ્ધ;
 પરમ ઇષ્ટ વહ્નિ ત્રિભુવન ધણીરે, વાસુપૂજ્ય સ્વયંબુદ્ધ. પૂં ૨

અતિશય મહિમારે અતિ ઉપકારતારે, નિર્મલ પ્રભુ ગુણ રાગ;
 સુરમણિ સુરઘટ સુરતરૂ તુચ્છ તે રે, જિનરાગી મહાભાગ. પૂં ૩

દર્શન જ્ઞાનાદિક ગુણ આત્મનારે, પ્રભુ પ્રભુતા લયલીન;
 શુદ્ધ સ્વરૂપી રૂપે તન્મયીરે, તસુ આસ્વાદન પીન. પૂં ૪

શુદ્ધતત્ત્વ રસ રંગી ચેતનારે, પામે આત્મ સ્વભાવ;
 આત્માલંગી નિજ ગુણ સાધતારે, પ્રગટે પૂજ્ય સ્વભાવ. પૂં ૫

આપ અર્કર્તા સેવાથી હુવેરે, સેવક પૂરણ સિદ્ધિ;
 નિજધન ન દીયે પણ આશ્રિત લહેરે, અક્ષય અક્ષર ઋદ્ધિ. પૂં ૬

જિનવર પૂજારે તે નિજ પૂજનારે, પ્રગટે અન્વય શક્તિ;
 પરમાનંદ વિલાસી અનુભવેરે, દેવચંદ્ર પદ વ્યક્તિ. પૂં ૭

(૧૩) શ્રી વિમલ જિન સ્તવન.

રત્ન ગુરુગુણ મીઠડાજી-એ દેશી.

વિમલજિન વિમલતા તાહરીજી, અવર ખીજે ન કહાય;
લઘુ નદી જેમ તેમ લંઘીએજી, સ્વયંભૂરમણ ન તરાય. વિં ૧
સયલ પુઠવી ગિરિ જલ તરજી, કોઈ તોલે એક હત્ય;
તેહ પણ તુઝ ગુણગણ લણીજી, ભાળવા નહિ સમરથ. વિં ૨
સર્વ પુદ્ગલ નલ ધર્મનાજી, તેમ અધર્મ પ્રદેશ;
તાસ ગુણ ધર્મ પજગવ સહુજી, તુજ ગુણ એક તણો લેશ. વિં ૩
એમ નિજ ભાવ અનંતનીજી, અસ્તિતા કેટલી થાય;
નાસ્તિતા સ્વપર પદ અસ્તિતાજી, તુઝ સમ કાલ સમાય. વિં ૪
તાહરા શુદ્ધ સ્વભાવનેજી, આદરે ધરી બહુમાન;
તેહને તેહિજ નિપજેજી, એ કોઈ અદ્ભૂત તાન. વિં ૫
તુમ પ્રભુ તુમ તારક વિભૂજી, તુમ સમો અવર ન કૈય;
તુમ દરિસણ થકી હું તર્યોજી, શુદ્ધ આલંબન હોય. વિં ૬
પ્રભુ તણી વિમલતા આલખીજી, જે કરે સ્થિર મન સેવ;
દેવચંદ્ર પદ તે લહેજી, વિમલ આનંદ સ્વયમેવ. વિં ૭

— ૦ —

(૧૪) શ્રી અનંત જિન સ્તવન.

દીડી હો પ્રભુ દીડી જગગુરુ તુજ-એ દેશી.

મૂરતિ હો પ્રભુ મૂરતિ અનંત જિણુંદ,
તાહરી હો પ્રભુ તાહરી મુઝ નયણે વસીજી;
સમતા હો પ્રભુ સમતા રસનો કંદ,
સહજે હો પ્રભુ ! સહજે અનુભવ રસ લસીજી. ૧

- ભવદવ હો પ્રભુ ! ભવદવ તાપિત જીવ,
તેહને હો પ્રભુ ! તેહને અમૃત ધન સમીજ;
મિથ્યા વિષ હો પ્રભુ ! મિથ્યા વિષની ખીવ,
હરવા હો પ્રભુ ! હરવાં જાંગુલિ મન રમીજ. ૨
- ભાવ હો પ્રભુ ! ભાવ ચિંતામણિ એહ,
આતમ હો પ્રભુ ! આતમ સંપત્તિ આપવાજ;
એહિજ હો પ્રભુ ! એહિજ શિવ સુખ ગેહ,
તત્ત્વ હો પ્રભુ ! તત્ત્વલંબન થાપવાજ. ૩
- જાયે હો પ્રભુ ! જાયે આશ્રવ ચાલ,
દીઠે હો પ્રભુ ! દીઠે (સર્વ) સંવર વધેજ;
રત્ન હો પ્રભુ ! રત્નત્રયી ગુણમાલ,
અધ્યાતમ હો પ્રભુ ! અધ્યાતમ સાધન સધેજ. ૪
- મીઠી હો પ્રભુ ! મીઠી સુરત તુઝ,
દીઠી હો પ્રભુ ! દીઠી રૂચિ બહુ માનથીજ;
તુઝ ગુણ હો પ્રભુ ! તુઝ ગુણ ભાસન યુક્ત,
સેવે હો પ્રભુ ! સેવે તસુ ભવ ભય નથીજ. ૫
- નામે હો પ્રભુ ! નામે અદ્ભૂત રંગ,
ઠવણા હો પ્રભુ ! ઠવણા દીઠે ઉદ્દલસેજ;
ગુણ આસ્વાદ હો પ્રભુ ! ગુણ આસ્વાદ અભંગ,
તન્મય હો પ્રભુ ! તન્મયતાએ જે ધસેજ. ૬
- ગુણ અનંત હો પ્રભુ ! ગુણ અનંતનેા વૃંદ,
નાથ હો પ્રભુ ! નાથ અનંતને આદરેજ;
દેવચંદ્ર હો પ્રભુ ! દેવચંદ્રને આનંદ,
પરમ હો પ્રભુ ! પરમ મહોદય તે વરેજ. ૭

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

સકલ સંસાર અવતાર એ હું ગણું—એ દેશી.

ધર્મ જગનાથનો ધર્મ શુચિ ગાઇયે,
આપણો આત્મા તેહવો ભાવિયે;
ભાતિ જમ્મુ એકતા તેહ પલટે નહિ,
શુદ્ધ શુષ્ક પન્નજવા વસ્તુ સત્તામયી. ૧

નિત્ય નિરવયવ વદ્ધી એક અક્રિયપણે,
સર્વગત તેહ સામાન્ય ભાવે ભણે;
તેહથી ઇતર સાવયવ વિશેષતા,
વ્યક્તિ ભેદે પડે જેહની ભેદતા. ૨

એકતા પિંડ ને નિત્ય અવિનાશતા,
અસ્તિ નિજ ઋદ્ધિથી કાર્યગત ભેદતા;
ભાવશ્રુત ગમ્ય અભિલાષ્ય અનંતતા,
ભવ્યપર્યાયની જે પરાવર્તિતા. ૩

ક્ષેત્રગુણ ભાવ અવિભાગ અનેકતા,
નાશ ઉત્પાદ અનિત્ય પર નાસ્તિતા;
ક્ષેત્ર વ્યાપ્યત્વ અભેદ અવ્યક્તતા,
વસ્તુ તે રૂપથી નિયત અભવ્યતા. ૪

ધર્મ પ્રાગ્ભાવતા સકલગુણ શુદ્ધતા,
ભોગ્યતા કર્તૃતા રમણ પરિણામતા;
શુદ્ધ સ્વપ્રદેશતા તત્ત્વ ચૈતન્યતા,
વ્યાપ્ય વ્યાપક તથા ગ્રાહ્ય ગ્રાહકગતા. ૫

સંગ પત્તિકારથી સ્વામિ ! નિજ પદ લહું,
શુદ્ધ આત્મિક આનંદપદ સંગ્રહ્ય;

જહવી પરભાવથી હું ભવોદ્ધિ વસ્યો,
 પરતણેા સંગ સંસારતાણે અસ્યો. ૬

તહવી સત્તા ગુણે જીવ એ નિર્મલો,
 અન્ય સંશ્લેષ જિમ સ્ફટિક નવિ શામલો;
 જે પરોપાધિથી દુષ્ટ પરિણતિ ગ્રહી,
 ભાવ તાદાત્મ્યમાં માહરૂં તે નહી. ૭

તેણે પરમાત્મ પ્રભુ ભક્તિ રંગી થઈ,
 શુદ્ધ કારણ રસે તત્ત્વ પરિણતિ મયી;
 આત્મ ગ્રાહક થયે તજે પર ગ્રહણતા,
 તત્ત્વભોગી થયે ટલે પર ભોગ્યતા. ૮

શુદ્ધ નિઃપ્રયાસ નિજ ભાવ ભોગી ચદા,
 આત્મ ક્ષેત્રે નહિ અન્ય રક્ષણ તદા;
 એક અસહાય નિસ્સંગ નિર્દ્વંદતા,
 શક્તિ ઉત્સર્ગની હોય સહુ વ્યકતતા. ૯

તેણે મુઝ આત્મા તુઝ થકી નીપજે,
 માહરી સંપદા સકલ મુઝ સંપજે;
 તેણે મન મંદિરે ધર્મ પ્રભુ ધ્યાયજે,
 પરમ દેવચંદ્ર નિજ સિદ્ધિ સુખ પાઝજે. ૧૦

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

આજ ગઈતી હું સમવસરણમાં-એ દેશી.

જગત દિવાકર જગત કૃપાનિધિ, બહાલા મારા સમવસરણમાં બેઠારે;
 ચઉમુખ ચઉવિહ ધર્મ પ્રકાશે, તે મેં નયણે દીઠારે.
 ભવિકજન ! હરખોરે, નિરખી શાંતિ જિણુંદ; ભ૦
 ઉપશમ રસનો કંદ, નહીં ઈણ સરખોરે. ૧

પ્રાતિહાયં અતિશય શોભા, વાં તે તો કહીય ન જાવેરે;
 ધુક ખાલકથી રવિકરભરજું, વર્ણન કેળી પરે થાવે રે. ભ. ૨
 વાણી ગુણ પાંત્રીશ અનુપમ, વાં અવિસંવાદ સ્વરૂપેરે;
 ભવદુઃખ વારણ શિવસુખ કારણ, સુધો ધર્મ પ્રરૂપેરે. ભ. ૩
 દક્ષિણ પશ્ચિમ ઉત્તર દિસિમુખ, વાં ઠવણા જિન ઉપકારીરે;
 તસ્સ આલંબન લલિય અનેકે, તિહાં થયા સમકિત ધારીરે. ભ. ૪
 પદ નય કારજ રૂપે ઠવણા, વાં સગ(સત્ત) નય કારણ ઠાણીરે;
 નિમિત્ત સમાન થાપના જિનજી, એ આગમની વાણીરે. ભ. ૫
 સાધક ત્રીન નિશ્લેષા મુખ્ય, વાં જે વિણુ ભાવ ન લલિએરે;
 ઉપકારી દુગ ભાખ્યે ભાખ્યા, ભાવ વંદકનો ગ્રહીએરે. ભ. ૬
 ઠવણા સમવસરણે જિનસેતિ, વાં જો અલેદતા વાધીરે;
 એ આત્મના સ્વસ્વભાવ ગુણ, વ્યક્ત યોગ્યતા સાધીરે. ભ. ૭
 ભલું થયું મેં પ્રભુ ગુણ ગાયા, વાં રસનાનો રૂઝ લીધોરે;
 દેવચંદ્ર કહે માહુરા મનનો, સકલ મનોરથ સીધોરે. ભ. ૮

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવન.

ચરમ જિણેસર-એ દેશી.

સમવસરણુ બેસી કરી રે, ખાર પરિષદ માંહે;
 વસ્તુ સ્વરૂપ પ્રકાશતારે, કરુણાકર જગનાહોરે. ૧
 કુંથુ જિનેશ્વર, નિર્મલ તુજ મુખવાણીરે;
 જે શ્રવણે સુણે, તેહિજ ગુણમણિ ખાણીરે. કું ૦ ૨
 ગુણ પર્યાય અનંત તારે, વલિય સ્વભાવ અગાહ;
 નય ગમ ભંગ નિશ્લેષનારે હેયાદેય પ્રવાહોરે. કું ૦ ૩

કુંથુનાથ પ્રભુ દેશનારે, સાધન સાધક સિદ્ધ;
 ગૌણ મુખ્યતા વચનમારે, જ્ઞાન તે સકલ સમૃદ્ધોરે. કું' ૪
 વસ્તુ અનંત સ્વભાવ છેરે, અનંત કથક તસુ નામ;
 આહક અવસર બોધથીરે, કહેવે અર્પિત કામોરે. કું' ૫
 શેષ અનર્પિત ધર્મનેરે, સાપેક્ષ શ્રદ્ધા બોધ;
 ઉભય રહિત ભાસન હોવેરે, પ્રગટે કેવલ બોધોરે. કું' ૬
 છતી પરિણુતિ ગણુ વર્તનારે, ભાસન ભોગ આનંદ;
 સમકાલે પ્રભુ તાહરે રે, રમ્ય રમણુ ગુણુ વૃંદોરે. કું' ૭
 નિજ ભાવે સીય અસ્તિતારે, પરનાસ્તિત્વ સ્વભાવ;
 અસ્તિપણે તે નાસ્તિતારે, સીય તે ઉભય સ્વભાવોરે. કું' ૮
 અસ્તિ સ્વભાવ જે આપણોરે, રૂચિ વૈરાગ્ય સમેત;
 પ્રભુ સન્મુખ વંદન કરીરે, માગીશ આતમ હેતોરે. કું' ૯
 અસ્તિ સ્વભાવ રૂચિ થયીરે, ધ્યાતો અસ્તિ સ્વભાવ;
 દેવચંદ્ર પદ તે લહેરે, પરમાનંદ જમાવોરે. કું' ૧૦

—:૦:—

(૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન.

રામચંદ્રકે બાગ ચાંપો મોરી રહ્યોરી—એ દેશી.

પ્રણમો શ્રી અરનાથ, શિવપુર સાથ ખરોરી;
 ત્રિભુવન જન આધાર, ભવ નિસ્તાર કરોરી. ૧
 કર્તા કારણુ યોગ, કારજ સિદ્ધિ લહેરી;
 કારણુ ચાર અનુપ, કાર્યાર્થી તેહ ગહેરી. ૨
 જે કારણુ તે કાર્ય, થાયે પૂર્ણ પહેરી;
 ઉપાદાન તે હેતુ, માટી ઘટ તે વહેરી. ૩

ઉપાદાનથી ભિન્ન, જે વિષ્ણુ કાર્ય ન થાયે;	
ન હુવે કારજ રૂપ, કર્તાને વ્યવસાયે.	૪
કારણ તેહ નિમિત્ત, ચક્રાદિક ઘટ ભાવે;	
કાર્થ તથા સમવાય, કારણ નિયતને દાવે.	૫
વસ્તુ અલેદ સ્વરૂપ, કાર્યપણું ન ગ્રહેરી;	
તે અસાધારણ હેતુ, કુંભે થાસ લહેરી.	૬
જેહનો નવિ વ્યાપાર, ભિન્ન નિયત બહુભાવી;	
ભૂમી કાલ આકાશ, ઘટ કારણ સદ્ભાવી.	૭
એહ અપેક્ષા હેતુ, આગમ માંહે કહ્યોરી;	
કારણ પદ ઉત્પન્ન, કાર્ય થયે ન લહ્યોરી.	૮
કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કાર્ય સિદ્ધિ પશ્યોરી;	
નિજ સત્તાગત ધર્મ, તે ઉપાદાન ગણ્યોરી.	૯
યોગ સમાધિ વિધાન, અસાધારણ તેહ વહેરી;	
વિધિ આચરણા ભક્તિ, જિણે નિજ કાર્ય સધેરી.	૧૦
નરગતિ પદમ સંઘયણ, તેહ અપેક્ષા નાણા;	
નિમિત્તાશ્રિત ઉપાદાન, તેહને લેખે આણા.	૧૧
નિમિત્ત હેતુ જિનરાજ, સમતા અમૃતખાણી;	
પ્રભુ અવલંબન સિદ્ધિ, નિયમા એહ વખાણી.	૧૨
પુષ્ટ હેતુ અરનાથ, એહને ગુણથી મલિએ;	
રીઝ ભક્તિ બહુમાન, ભોગ ધ્યાનથી હલિએ.	૧૩
મોટાને ઉત્સંગ, ખેઠાને શી ચિંતા ?;	
તેમ પ્રભુ ચરણ પસાય, સેવક થયા નિચિંતા.	૧૪
અરપ્રભુ પ્રભુતા રંગ, અંતર શક્તિ વિકાસી;	
દેવચંદ્રને આનંદ, અક્ષય ભોગ વિકાસી.	૧૫

(૧૯) શ્રી મહિનાથ જિન સ્તવન.

દેખી કામની દોય કે કામે વ્યાપિયો—એ દેશી.

મહિનાથ જગનાથ ચરણ યુગ ધ્યાઈએરે ચ૦
 શુદ્ધાતમ પ્રાગ્ભાવ પરમપદ પાઈએરે પ૦;
 સાધક કારક પદ્ક કરે શુણુ સાધનારે ક૦,
 તેહિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાય નિરા બાધનારે. થા૦ ૧
 કર્તા આતમ દ્રવ્ય કાર્ય નિજ સિદ્ધતારે કા૦,
 ઉપાદાન પરિણામ પ્રયુક્ત તે કરણતારે પ્ર૦;
 આતમ સંપદ દાન તેહ સંપ્રદાનતારે તે૦,
 દાતા પાત્રને દેય ત્રિભાવ અલેદતારે ત્રિ૦. ૨
 સ્વપર વિવેચન કરણુ તેહ અપાદાનથીરે તે૦,
 સકલ પર્યાય આધાર સળધ આસ્થા નથીરે સ૦;
 બાધક કારક ભાવ અનાદિ નિવારવારે અ૦,
 સાધકતા અવલંબી તેહ સમારવારે તે૦. ૩
 શુદ્ધપણે પર્યાય પ્રવર્તન કાર્યમેરે પ્ર૦,
 કર્તાદિક પરિણામ તે આતમ ધર્મમેરે આ૦;
 ચેતન ચેતન ભાવ કરે સમવેતમેરે ક૦,
 સાદિ અનંતો કાલ રહે નિજ ખેતમેરે રે૦. ૪
 પર કર્તૃત્વ સ્વભાવ કરે તાં લગે કરે રે ક૦,
 શુદ્ધકાર્ય રૂચિભાસ થયે નવિ આદરે રે થ૦;
 શુદ્ધાતમ નિજ કાર્ય રૂચે કારક ફિરે રે ર૦,
 તેહિજ મૂલ સ્વભાવ ગ્રહે નિજપદ વરેરે ગ્ર૦. ૫
 કારણુ કારજરૂપ અછે કારક હશારે અ૦,
 વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય એહ મનમે વસ્યારે એ૦;

પણ શુદ્ધ સ્વરૂપ ધ્યાન તે ચેતનતા ગ્રહે રે તે૦,
તવ નિજ સાધક ભાવ સકલ કારક લહેરે સ૦. ૬
માહરૂં પૂર્ણાનંદ પ્રગટ કરવા ભણીરે પ્ર૦,
પુષ્પાલંબન રૂપ સેવ (વા) પ્રભુજી તણીરે સે૦;
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર ભક્તિ મનમેં ધરોરે ભ૦,
અવ્યાખ્યા અનંત અક્ષયપદ આદરોરે અ૦. ૭

(૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન.

ઓલંગડી ઓલંગડી સુહેલી હો, શ્રી ત્રયાંસની-એ દેશી.
ઓલંગડી ઓલંગડી તો કીજે શ્રી મુનિસુવ્રત સ્વામીનીરે
જેહુથી નિજ પદ સિદ્ધ;

કેવલ કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણ ઉલ્લસેરે,
લહિએ સહજ સમૃદ્ધિ. ઓ૦ ૧

ઉપાદાન ઉપાદાન નિજ પરિણતિ વસ્તુની રે,
પણ કારણ નિમિત્ત આધીન;

પુષ્ટ અપુષ્ટ દુવિધ તે ઉપદિશ્યોરે,
ગ્રાહક વિધિ આધીન. ઓ૦ ૨

સાધ્ય સાધ્ય ધર્મ જે માંહે હોવેરે,
તે નિમિત્ત અતિ પુષ્ટ;

પુષ્પ પુષ્પ માંહે તિલ વાસક વાસનારે,
નવિ પ્રધ્વંસક દુષ્ટ. ઓ૦ ૩

દંડ દંડ નિમિત્ત અપુષ્ટ ઘડા તણો રે,
નવિ ઘટતા તસમાંય;

સાધક સાધક પ્રધ્વંસકતા અછે રે,
તેણે નહિ નિયત પ્રવાહ. ઓ૦ ૪

(૨૨)

વિવિધ પુષ્પચાટિકા.

ષટ્કારક ષટ્કારક તે કારણ કાર્યનું રે,
જે કારણ સ્વાધીન;

કર્તા તે કર્તા સહુ કારક તે વસુરે,
કર્મ તે કારણ પીન.

ઓં ૫

કાર્ય કાર્ય સંકલ્પે કારક દશારે,
છત્તી સત્તા સદ્ભાવ;

અથવા અથવા તુલ્ય ધર્મને જોયવે,
સાધ્યારોપણ દાવ.

ઓં ૬

અતિશય અતિશય કારણ કારક કારણતા રે,
નિમિત્ત અને ઉપાદાન;

સંપ્રદાન સંપ્રદાન કારણપદ ભવનથી રે,
કારણ વ્યય અપાદાન.

ઓં ૭

ભવન ભવન વ્યયવિણુ કારણ નવિ હુવે રે,
જેમ દષ્ટે ન ઘટત્વ;

શુદ્ધાધાર શુદ્ધાધાર સ્વગુણનો દ્રવ્ય છે રે,
સત્તાધાર સુતત્ત્વ.

ઓં ૮

આતમ આતમ કર્તા કારણ સિદ્ધતા રે,
તસ્મ સાધન જિનરાજ;

પ્રભુ દીઠે પ્રભુ દીઠે કારણ રૂચિ ઉપજે રે,
પ્રગટે આતમ સમાજ.

ઓં ૯

વંદન વંદન નમન સેવન વલ્લી પૂજના રે,
સ્મરણ સ્તવન વલ્લી ધ્યાન;

દેવચંદ્ર દેવચંદ્ર કીજે જગદીશનું રે,
પ્રગટે પૂર્ણ નિધાન.

ઓં ૧૦

(૨૧) શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

પીછેલારી પાલ ઉભા દોય માનવી-એ દેશી.

શ્રી નમિ જિનવર સેવ (ન) ધનાધન ઉનમ્યો રે ધ૦,
 દીઠાં મિથ્યારોર ભવિક ચિત્તથી ગમ્યો રે ભ૦;
 શુચિ આચરણા રીતિ તે અબ્ધ વધે વડા રે અ૦,
 અતમ પરિણુતિ શુદ્ધ તે વીજ ઝળુકડા રે તે૦. ૧
 વાજે વાયુ સુવાયુ તે પાવન ભાવના રે તે૦,
 ઇંદ્ર ધનુષ્ય ત્રિકયોગ તે ભક્તિ એકમના રે તે૦;
 નિર્મલ પ્રભુ સ્તવઘોષ ધ્વનિ ધન ગર્જના રે ધ્વ૦,
 તૃણા ગ્રીષમ કાલ તાપની તર્જના રે તા૦. ૨
 શુભ લેશ્યાની આલિ તે બગપંક્તિ બની રે બ૦,
 શ્રેણિ સરોવર હંસ વસે શુચિ ગુણ મુનિ રે વ૦;
 યૌગતિ મારગ બંધ ભવિક નિજ ઘર રહ્યા રે ભ૦,
 ચેતન સમતા સંગ રંગમે ઉમહ્યા રે ર૦. ૩
 સમ્યગ્દષ્ટિ મોર તિહાં હરખે ઘણું રે તિ૦,
 દેખી અદ્ભૂત રૂપ પરમ જિનવર તણું રે પ૦;
 પ્રભુ ગુણનો ઉપદેશ તે જલધારા વહી રે તે૦,
 ધર્મરૂચિ ચિત્તભૂમિ માંહે નિશ્ચલ રહી રે માં૦. ૪
 ચાતક શ્રમણ સમૂહ કરે તવ પારણો રે ક૦,
 અનુભવ રસ આસ્વાદ સકલ દુઃખ વારણો રે સ૦;
 અશુભાચાર નિવારણ તૃણ અંકુરતા રે ત૦,
 વિરતિ તણા પરિણામ તે બીજની પૂરતા રે તે૦. ૫
 પંચ મહાવ્રત ધાન્ય તણા કર્ષણ વધ્યા રે ત૦,
 સાધ્યભાવ નિજ થાપી સાધન તાએ સધ્યા રે સા૦;

ક્ષાયિક દર્શન જ્ઞાન, ચરણ ગુણ ઉપના રે ચ૦,
 આદિક બહુ ગુણ શસ્ય આતમ ધર નીપના રે આ૦. ૬
 પ્રભુ દર્શન મહામેહ, તણે પ્રવેશમેં રે ત૦,
 પરમાનંદ સુલિક્ષ થયા મુઝ દેશમેં રે થ૦,
 દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર તણે અનુભવ કરો રે ત૦,
 સાદિ અનંતો કાલ આતમસુખ અનુસરો રે આ૦. ૭

(૨૨) શ્રી નેમિનાથ જિન સ્તવન

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા વસ્યા—એ દેશી.

નેમિ જિનેશ્વર નિજ કારજ કયું, છાંડ્યો સર્વ વિભાવોજ;
 આતમ શક્તિ સકલ પ્રગટ કરી, આસ્વાદ્યો નિજ ભાવોજ. ને૦ ૧
 રાજીવ નારી રે સારી મતિ ધરી, અવલંબ્યા અરિહંતોજ;
 ઉત્તમ સંગે રે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનંતોજ. ને૦ ૨
 ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિન્નતિ અગ્રાહ્યોજ;
 પુદ્ગલ ગ્રહવે રે કર્મ કલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોજ. ને૦ ૩
 રાગી સંગે રે રાગ દશા વધે, થાયે તેણે સંસારોજ;
 નીરાગીથી રે રાગનું જોડવું, લહીએ ભવનો પારોજ. ને૦ ૪
 અપ્રશસ્તતા રે ટાલી પ્રશસ્તતા, કરતા આશ્રવ નાસેજ;
 સંવર વાધે રે સાધે નિર્જરા, આર્તમલાવ પ્રકાસેજ. ને૦ ૫
 નેમિ પ્રભુ ધ્યાને રે એકત્વતા, નિજ તત્ત્વે એકતાનોજ;
 શુકલ ધ્યાને રે સાધી સુસિદ્ધતા, લહીએ મુક્તિ નિદાનોજ. ને૦ ૬
 અગમ અરૂપી રે અલખ અગોચર, પરમાતમ પરમીશોજ;
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાધે જગીશોજ. ને૦ ૭

(૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

કડખાની-દેશી.

સહજ ગુણ આગરો સ્વામી સુખ સાગરો,
જ્ઞાન વૈરાગરો પ્રભુ સવાયો;

શુદ્ધતા એકતા તીક્ષ્ણતા ભાવથી,

મોહ રિપુ જીતી જય પડહ વાયો.

સ. ૧

વસ્તુ નિજભાવ અવિભાસ નિકલંકતા,

પરિણતિ વૃત્તિતા કરી અલેદે;

ભાવ તાદાત્મ્યતા શક્તિ ઉદ્ભાસથી,

સંતતિ યોગને તું ઉચ્છેદે.

સ. ૨

દોષ ગુણ વસ્તુની લખીય યથાર્થતા,

લહી ઉદાસીનતા અપર ભાવે;

ધ્વંસી તનજન્યતા ભાવકર્તાપણું,

પરમ પ્રભુ તું રમ્યો નિજ સ્વભાવે.

સ. ૩

શુભ અશુભ ભાવ અવિભાસ તહકીકતા,

શુભ અશુભ ભાવ તિહાં પ્રભુ ! ન કીધું;

શુદ્ધ પરિણામતા વીર્ય કર્તા થઈ,

પરમ અક્રિયતા અમૃત પીધું.

સ. ૪

શુદ્ધતા પ્રભુતણી આત્મભાવે રમે,

પરમ પરમાત્મતા તાસ થાએ;

મિશ્રભાવે અછે ત્રિગુણની ભિન્નતા,

ત્રિગુણ એકત્વ તુજ ચરણ આએ.

સ. ૫

ઉપશમ રસભરી સર્વજન શંકરી,

મૂર્તિ જિનરાજની આજ ભેટી;

કારણે કાર્ય નિષ્પત્તિ શ્રદ્ધાન છે	
તેણે ભવબ્રમણની ભીડ મેટી.	સ. ૬
નયર ખંભાયતે પાર્શ્વ પ્રભુ દર્શને,	
વિકસતે હર્ષ ઉત્સાહ વાધ્યો;	
હેતુ એકત્વતા રમણ પરિણામથી,	
સિદ્ધિ સાધકપણું આજ સાધ્યો.	સ. ૭
આજ કૃતપુણ્ય ધન્ય દીહ માહરો થયો,	
આજ નર જન્મ મેં સફલ ભાળ્યો;	
દેવચંદ્ર સ્વામી ત્રેવીશમો વંદિયો,	
ભકિત ભર ચિત્ત તુજ ગુણ રમાળ્યો.	સ. ૮

(૨૪) શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

કડખાની-દેશી.

તાર હો પ્રભુ ! તાર મુઝ સેવક ભણી,	
જગતમાં એટલું સુજશ દીને;	
દાસ અવગુણ ભર્યો જાણી પોતા તણો,	
દયા નિધિ દીનપર દયા કીને.	તા. ૧
રાગ દ્વેષે ભર્યો મોહ વૈરી નડ્યો,	
લોકની રીતમાં ઘણુંએ રાતો;	
ક્રોધવશ ધમધમ્યો શુદ્ધ ગુણ નવિ રમ્યો,	
ભમ્યો ભવમાંહે હું વિષય માતો.	તા. ૨
આદ્યું આચરણ લોક ઉપચારથી,	
શાસ્ત્ર અભ્યાસ પણ કાંઈ કીધો;	
શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વડી આત્મ અવલંબ વિના,	
તેહવો કાર્ય તેણે કે ન સીધો.	તા. ૩

- સ્વામી દર્શન સમે નિમિત્ત લહી નિર્મલો,
જે ઉપાદાન એ શુચિ ન થાશે !
દોષ કેા વસ્તુનેા અહવા ઉદમ તણો,
સ્વામિ સેવા સહી નિકટ લાસે. તા. ૪
- સ્વામિ શુણ્ણ ઓલખી સ્વામીને જે ભજે,
દર્શન શુદ્ધતા તેહ પામે;
જ્ઞાન ચારિત્ર તપ વીર્ય ઉદલાસથી;
કર્મ ઝીપી વસે મુક્તિ ધામે. તા. ૫
- જગત વત્સલ મહાવીર જિનવર સુણી,
ચિત્ત પ્રભુ ચરણને શરણ વાસ્યો;
તારજે ખાપજી ખિરૂદ નિજ રાખવા,
દાસની સેવના રખે જ્ઞેશો. તા. ૬
- વીનતી માનજે શક્તિ એ આપજો,
ભાવ સ્યાદ્રાદતા શુદ્ધ ભાસે;
સાધી સાધક દશા સિદ્ધતા અનુભવી,
દેવચંદ્ર વિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે. તા. ૭

(૨૫) શ્રી સામાન્ય કળશરૂપ સ્તવન.

તુઝ ત્રિણ ગતિ નહિ જંતુની-એ દેશી.

- ચોવીશે જિન શુણ્ણ ગાઇએ, ધ્યાઇએ તત્ત્વ સ્વરૂપોજી;
પરમાનંદ પદ પાઇએ, અક્ષય જ્ઞાન અનુપોજી. ચોા ૧
- ચૌદશે ખાવન ભલા, ગણધર શુણ્ણ ભંડારોજી;
સમતામયી સાહુ સાહુણી, સાવચ સાવચી સારોજી. ચોા ૨

- વર્ધ્ધમાન જિનવર તણો, શાસન અતિ સુખકારોજી; ચો. ૩
 ઔવિહ સંઘ વિરાજતો, દુષમ કાલ આધારોજી.
- જિનસેવનથી જ્ઞાનતા, લહે હિતાહિત યોધોજી; ચો. ૪
 અહિત ત્યાગ હિત આદરે, સંયમ તપની શોધોજી.
- અસિનવ કર્મ અગ્રહણતા, જીર્ણ કર્મ અભાવોજી; ચો. ૫
 નિઃકર્મીને અભાધતા, અવેદન અનાકુલ ભાવોજી.
- ભાવરોગના વિગમથી, અચલ અક્ષય નિરાખાધોજી; ચો. ૬
 પૂર્ણાનંદ દશા લહી, વિલસે સિદ્ધ સમાધોજી.
- શ્રી જિનચંદ્રની સેવના, પ્રગટે પુણ્ય પ્રધાનોજી; ચો. ૭
 સુમતિ સાગર અતિ ઉદ્ભસે, સાધુ રંગ પ્રભુ ધ્યાનોજી.
- સુવિહિત ખરતર ગચ્છ વડૂ, રાજસાગર ઉવજાઓજી; ચો. ૮
 જ્ઞાનધર્મ પાઠક તણો, શિષ્ય સુજશ સુખદાઓજી.
- દીપચંદ્ર પાઠક તણો, શિષ્ય સ્તવે જિનરાજોજી; ચો. ૯
 દેવચંદ્ર પદ સેવતાં, પૂર્ણાનંદ સમાજોજી.

ધતિ શ્રી ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનાનિ સંપૂર્ણાનિ.

શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ કૃત અષ્ટ પ્રવચન માતાની ઠાલો.

દોહરા.

- સુકૃત કલ્પતરૂ શ્રેણિની, વર ઉત્તમ કુરૂ લૌભ; ૧
અધ્યાત્મ રસ શશિકલા, શ્રી જિનવર વાણી નૌભ.
- દીપચંદ્ર પાઠક પ્રવર, પય વંદી અવદાત; ૨
સાર શ્રમણુ ગુણુ ભાવના, ગાર્દશ પ્રવચન માત.
- જનની^૧ પુત્ર-શુભંકરી, તિમ એ પવયણુ માય; ૩
ચારિત્ર ગુણુ ગણુ વર્દની, નિર્મલ શિવ સુખદાય.
- ભાવ અયોગી કરણુ રૂચિ, મુનિવર ગુપ્તિ ધરંત; ૪
જો ગુપ્તે ન રહી શકે, તો સુમતે વિચરંત.
- ગુપ્તિ એક સંવરમયી, ઉત્સર્ગે પરિણામ; ૫
સંવર નિર્જરા સુમતિથી, અપવાદે ગુણુધામ.
- દ્રવ્યે દ્રવ્યતઃ ચરણુતા, ભાવે ભાવ ચરિત; ૬
ભાવ દૃષ્ટિ દ્રવ્યતઃ ક્રિયા, કરતાં શિવ સંપત્તિ.
- આત્મ ગુણુ પ્રાગ્ ભાવથી, જે સાધક પરિણામ; ૭
સુમતિ ગુપ્તિથી જિન કહે, સાધ્ય સિદ્ધિ શિવઠામ.
- નિશ્ચય કરણુ રૂચિ થઈ, સુમતિ ગુપ્તિપર સાધ !; ૮
પરમ અહિંસક ભાવથી, આરાધો નિરૂપાધ.
- પરમ મહોદય સાધવા, જેહ થયા ઉજમાલ; ૯
શ્રમણુ ભિક્ષુ માહણુ યતિ, ગાર્દ તસ ગુણુ માલ.

૧ પાઠાંતર-જિનની પુત્રી-શુભંકરી. એ પ્રાયઃ અશુદ્ધ પાઠ છે.

ઠાલ ૧ લી.(પ્રથમ ગોવાલ તણે ભવેજી-એ દેશી.)

- પ્રથમ અહિંસક વ્રત તણીજી, ઉત્તમ ભાવના એહ;
સંવર કારણ ઉપદિશીજી, સમતા રસ ગુણગેહ.
મુનીશ્વર ! ઇર્થાં સુમતિ વિચાર, આશ્રવકર તનુયોગનીજી;
દુષ્ટ ચપલતા વાર, મુનીશ્વર ! ઇર્થાં સુમતિ વિચાર. મુ. ૨
- કાય ગુપ્તિ ઉત્સર્ગનોજી, પ્રથમ સુમતિ અપવાદ;
ઇર્થાં તે જે ચાલવોજી, ધરી આગમ-વિધિવાદ. મુ. ૩
- જ્ઞાન ધ્યાન સજ્જાયમાંજી, સ્થિર બેઠા મુનિરાય;
જ્ઞાને ચપલપણું કરેજી, અનુભવરસ સુખરાય. મુ. ૪
- મુનિ ઉઠે ^૧વસહિ થકીજી, પામી કારણ ચાર;
જિનવંદન ગ્રામાંતરેજી, કે આહાર નિહાર. મુ. ૫
- પરમ ચરણ સંવર ધરેજી, સર્વજ્ઞણ^૨ જિન દીઠ;
શુચિ સમતા રૂચિ ઉપજેજી, તિણે મુનિને એ ઇકં. મુ. ૬
- રાગ વધે સ્થિર ભાવથીજી, જ્ઞાન વિના પરમાદ;
વીતરાગતા ઇહતાજી, વિચરે મુનિ સાદહાદ. મુ. ૭
- એ શરીર ભવમૂલ છેજી, તસ પોષક આહાર;
જાવ અયોગી નવિ હુવેજી, ત્યાં અનાદિ આહાર. મુ. ૮
- કવલ આહારે નિહાર છેજી, એહ અંગ વ્યવહાર;
ધન્ય ! અતનુ પરમાતમાજી, જિહાં નિશ્ચલતા સાર. મુ. ૯
- પરપરિણુતિ કૃત ચપલતાજી, કેમ મૂકશે એહ;
એમ વિચારી કારણેજી, કરે ગોચરી તેહ. મુ. ૧૦
- ક્ષમા દયાલુ પાલુઆ જી, નિરપ્રહી તનુ નીરાગ;
નિર્વિષયી ગજ ગતિ પરેજી, વિચરે મુનિ મહાભાગ. મુ. ૧૧

૧ વસતી-ઉત્તરવાની જગ્યા-ઉપાશ્રય. ૨ સર્વજ્ઞ.

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત અષ્ટપ્રવચન માતાની ઢાલો. (૩૧)

પરમાનંદ રસ અનુભવેજી, નિજ ગુણ રમતા ધીર;
દેવચંદ્ર મુનિ વંદતાજી, લહીએ ભવ જલ તીર. મુ. ૧૨

ઢાલ ૨ જી. (સ્વસ્તિ શ્રી પુષ્કલાવતી-એ દેશી.)

સાધુજી સુમતિ ખીજી ધરો, વચન નિર્દોષ પ્રકાશરે;
ગુપ્તિ ઉત્સર્ગનો સુમતિ તે, માર્ગ અપવાદ સુવિલાસરે. સા. ૧
ભાવના ખીય મહાવ્રત તણી, જિને લણી સચતા મૂલરે;
ભાવ અહિંસકતા વધે, સર્વ સંવર અનુકૂલરે. સા. ૨
મૌનધારી મુનિ ના વદે, વચન જે આશ્રવ ગેહરે;
આચરણ જ્ઞાનને ધ્યાનનો, સાધક ઉપદિશે તેહરે. સા. ૩
ઉદિત પર્યાપ્તિ જે વચનની, તે કરી શ્રુત અનુસારરે;
બોધ પ્રાગ્ભાવ સજ્જાયથી, વલી કરે જગ ઉપકારરે. સા. ૪
સાધુ નિજ વીર્યથી પરતણો, નવી કરે ગ્રહણ ને ત્યાગરે;
તે લણી વચન ગુપ્તિ રહે, એ ઉત્સર્ગ મુનિ-માગરે. સા. ૫
યોગ જે આશ્રવ પદ હોતો, તે કયો નિર્જરા રૂપરે;
લોહથી કંચન મુનિ કરે, સાધતા સાધ્ય ચિદ્રૂપરે. સા. ૬
આત્મહિત પરહિત કારણે, આદરે પંચ સજ્જાયરે;
તે લણી અશન વસનાદિક, આશ્રય સર્વ અવવાયરે. સા. ૭
જિન ગુણ સ્તવન નિજ ^૧તત્ત્વને, જે ઈહાર કરે અવિરોધરે;
દેશના ભવ્ય પ્રતિબોધવા, વાયણા કરણ નિજ બોધરે. સા. ૮
નય ગમ ભંગ નિષેપથી, સહિત સ્યાદ્વાદયુત વાણરે;
સોલ દશ ચાર ગુણશુ^૨ મિલી, કહે અનુયોગ સુપહાણરે. સા. ૯

પાઠાંતર-૧ તત્ત્વની. ૨ અણુપેદા કરે અવિરોધરે; એ પાઠ યોગ્ય જણાય છે.

સૂત્ર ને અર્થ અનુયોગ એ, ખીય નિજ્જનુત્તિ સંયુત્તરે;
 તીય લાખ્ય નય લાવિયો, મુનિ વદે એમ તંતરે. સા. ૧૦
 જ્ઞાન સમુદ્ર સમતા ભર્યા, સંવર દયા-ભંડારરે;
 તત્ત્વાનંદ આસ્વાદતા, વંદિએ ચરણ ગુણ ધારરે. સા. ૧૧
 મોહ ઉદયે અમોહી જિજ્ઞાસા, શુદ્ધ નિજ સાધ્ય લયલીનરે;
 દેવચંદ્ર તે મુનિ વંદિએ, જ્ઞાન અમૃત રસ પીનરે. સા. ૧૨

ઢાલં ૩ જી. (ઝંઝરિયા મુનિવરની-દેશી.)

સુમતિ ત્રીજી એષણાજી, પંચ મહાવ્રત મૂલ,
 અનાહારી ઉત્સર્ગનો જી, એ અપવાદ અમુલ;
 મન મોહન મુનિવર ! સુમતિ સદા દિલ ધાર. ૧
 ચેતનતા ચેતન તણીજી, નવી પરસંગી તેડ;
 તિણે પર-સન્મુખ નવી કરેજી, આત્મ રતિ વ્રતી જેડ. મ. ૨
 કાય યોગ પુદ્ગલ ગ્રહે જી, એહ ન આતમ-ધર્મ;
 જાણુગ કર્તા ભોગ^૧જી, હું માહરો એ મર્મ. મ. ૩
 અનલિસંધિ ચલ વીર્યનોજી, રોધક શક્તિ અજાવ;
 પણ અલિસંધિજી વીરજેજી, કેમ ગ્રહે પરભાવ. મ. ૪
 એમ પર ત્યાગી સંવરીજી, ગ્રહે નહી પુદ્ગલ બંધ;
 સાધક કારણ રાખવાજી, અશનાદિક સંબંધ. મ. ૫
 આત્મ-તત્ત્વ અનંતતાજી, જ્ઞાન વિના ન જણાય;
 તેડ પ્રગટ કરવા લણીજી, સૂત્ર-સજ્જાય ઉપાય. મ. ૬
 તેડ દેહથી દેહ^૨એહજી, આહારે બલવાન;
 સાધ્ય અધુરે હેતુને જી, કેમ તજે ગુણવાન. મ. ૭

૧ ભોક્તા. ૨ પાકાંતર-રહેજી.

શ્રી દેવચંદ્ર જૂત અષ્ટપ્રવચન માતાની ઢાલો. (૩૩)

તનુ અનુયાયી વીર્યનોજી, વર્તન અશન સંજોગ;	
વૃદ્ધ યષ્ટિકા જાણીએજી, અશનાદિક ઉપલોગ.	મ. ૮
જ્યાં સાધકતા નવી અડેજી, ત્યાં નવી ગ્રહે આહાર;	
બાધક પરિણતિ વારવાજી, અશનાદિક ઉપચાર.	મ. ૯
સડતાલીશે દ્રવ્યનાજી, દોષ તજી નીરાગ;	
અસંભ્રાંત મૂર્છા વિનાજી, ભ્રમર પરે વડલાગ.	મ. ૧૦
તત્ત્વરૂચિ તત્ત્વાશ્રયીજી, તત્ત્વરસી નિર્ગ્રંથ;	
કર્મ ઉદયે આહારતાજી, મુનિ માને પલીમંથ.	મ. ૧૧
લાલ થકી પણ અણુલહેજી, અતિ નિર્જરા કરંત;	
પામે અણુવ્યાપકપણેજી, નિર્મમ સંત મહંત.	મ. ૧૨
અનાહારતા સાધતાજી, સમતા અમૃત કંદ;	
શ્રમણુ ભિક્ષુ પેવાચંચમીજી, તે વંદે દેવચંદ્ર.	મ. ૧૩

ઢાલ ૪ થી. (ભોલીડા હંસા રે ત્રિપય ન રાચીએ-એ દેશી.)

સમિતિ ચોથી રે ચિહું ગતિ વારણી, ભાખી શ્રી જિનરાજ;	
રાખી પરમ અહિંસક મુનિવરે, ચાખી જ્ઞાન સમાજ.	૧
સહજ સંવેગી રે સમિતિ પરિણમો, સાધન આતમકાજ;	
આરાધન એ સંવર ભાવનો, ભવજલ તારણ જહાજ.	સ૦ ૨
અભિલાષી નિજ આતમતત્ત્વના, સાખ ધરે રે સિદ્ધાંત;	
નાખી સર્વ પરિગ્રહ સંગને, ધ્યાનાકાંક્ષી રે સંત.	સ૦ ૩
સંવર પંચ તણી એ ભાવના, નિરૂપાધિક અપ્રમાદ;	
સર્વ પરિગ્રહ ત્યાગ અસંગતા, તેહનો એ અપવાદ.	સ૦ ૪

૧ મુનિ.

- રથાને મુનિવર ! ઉપધિ સંગ્રહે, જે પરભાવ વિરત્ત;
 દેહે અમોહી નવી ૧લોહી કદા, રત્નત્રયી સંપત્ત. સં ૫
- ભાવ અહિંસકતા કારણ ભણી, દ્રવ્ય અહિંસક સાધ;
 રમેહરણ મુખવસ્ત્રિકા ધરે, ધરવા યોગ સમાધ. સં ૬
- શિવસાધનનું મૂલ તે જ્ઞાન છે, તેહનો હેતુ સજ્જાય;
 તે આહારે રે તે વલી પાત્રથી, જ્યણાએ ગ્રહવાય. સં ૭
- બાલ તરુણ નરનારી જંતુને, નમ દુર્ગંધા હેત;
 તેણે ચોલપટ મુનિ ગ્રહી ઉપદિશે, શુદ્ધ ધર્મ સંકેત. સં ૮
- દંસ મસક શીતાદિ પરિસહે, ન રહે ધ્યાન સમાધ;
 રૂઢપક આદિક નિર્મોહીપણે, ધારે મુનિ નિરાળાધ. સં ૯
- લેપ અલેપ નદીના જ્ઞાનનું, કારણ દંડ ગ્રહંત;
 દશવૈકાલિક ભગવતી સાંખથી, તનુ સ્થિરતાને રે સંત. સં ૧૦
- લઘુ ત્રસ જીવ સચિત્ત રજાદિનો, વારણ દુઃખ સંઘટ્ટ;
 દેખી પોંજીરે મુનિવર વાવરે, એ પૂરવ મુનિવટ્ટ. સં ૧૧
- પુદ્ગલ બંધ ગ્રહણ નિખેવણા, દ્રવ્યે જ્યણા તાસ;
 ભાવે આતમપરિણુતિ નવનવી, ગ્રહતાં સમિતિ પ્રકાશ. સં ૧૨
- બાધક ભાવ અદ્વેષ પણે તજે, સાધક લે ગતરાગ;
 પૂર્વ શુણ પોષક રક્ષક પણે, નીપજતે શિવમાગ. સં ૧૩
- સંયમશ્રેણિએ સંચરતા મુનિ, હરતા કર્મ કલંક;
 મરતા રમરતા રે રસ એકત્વતા, તત્ત્વ રમણ નિઃશંક. સં ૧૪
- જગ ઉપકારી રે તારક ભવ્યના, લાયક પૂર્ણાનંદ;
 દેવચંદ્ર એવા મુનિરાજના, વંદે પદ અરવિંદ. સં ૧૫

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત અષ્ટપ્રવચન માતાની ઠાલો (૩૫)

ઠાલ ૫ મી. (ચેતન ચેતને રે-એ દેશી.)

પાંચમી સમિતિ કહી અતિ સુંદરી રે, પારિઠાવણિયા નામ;
 પરમ અહિંસક ધર્મ વધારણી રે, મૃદુ ઠરણા પરિણામ. ૧
 મુનિવર ! સેવજો રે, સમિતિ સદા સુખદાય;
 સ્થિર ભાવે સંજમ સોહિયે રે,^૧
 નિમંત્ર સંવર થાય, મુનિવર સેવજો રે. ૨
 દેહ નેહથી ચંચલતા વધે રે, વિકસે દુષ્ટ કષાય;
 તિષ્ઠે તનુ રાગ તણ ધ્યાને રમે રે, જ્ઞાન ચરણ સુખસાય. મુ. ૩
 જીહાં શરીર તિહાં મલ ઉપજે રે, તેહ તણે પરિહાર;
 કરે જંતુ ચર સ્થિર અણદુહવે રે, સકલ દુગુન્ધા વાર. મુ. ૪
 સંયમ ગાધક આત્મ વિરાહણા રે, આણા ઘાતક જાણ;
 ઉપધિ અશન શિષ્યાદિક પરઠવે રે, આયતિ લાલ પિછાણ. મુ. ૫
 વધે આહારે તપિયા પરઠવે રે, નિજ કોઠે અપ્રમાદ;
 દેહ અરાગી ભાત અવ્યાપતારે, ધીરનો એ અપવાદ. મુ. ૬
 સંલોકાદિક દુષણ પરિહરી રે, વરજી રાગ ને દ્વેષ;
 આગમ રીતે પરિઠવણા કરે રે, લાઘવ હેતુ વિશેષ. મુ. ૭
 કદપાતીત અહાલંદી ક્ષમી રે, જિનકદપાદિ મુનીશ;
 તેહને પરિઠવણા એક મલ તણી રે, તેહ અદ્ય વલી દીશ.^૨ મુ. ૮
 રાત્રે પ્રશ્રવણાદિક પરિઠવે રે. વિધિકૃત મંડલ ઠામ;
 સ્થવિરકદપીનો વિધિ^૩ અપવાદ છે રે, ^૪લાલાદિક ને કામ. મુ. ૯
 એહ દ્રવ્યથી ભાવે પરિઠવે રે, ગાધક જે પરિણામ;
 દ્વેષ નિવારે માદકતા વિના રે, સર્વ વિભાવ વિરામ. મુ. ૧૦

૧ પાસંતર-સોહાય છે રે. ૨ (અદીશ ?) ૩ પ્રતિ અં પાડ છે.
 જ્ઞાનાદિક ને કામ. એમ પણ પાડ છે-વધરે યુકત છે.

આતમ પરિણતિ તત્ત્વમયી કરે રે, પરિહરતા પરભાવ;
 દ્રવ્ય સમિતિ પણ ભાવ ભણી ધરે રે, મુનિનો એહ સ્વભાવ. મુ. ૧૧
 પંચ સમિતિ સમિતા પરિણામથી રે, ક્ષમાકોષ ગતરોષ;
 ભાવન પાવન સંયમ સાધતા રે, કરતા ગુણગણ પોષ મુ. ૧૨
 સાધ્યરસી નિજતત્ત્વે તન્મયી રે, ઉત્સર્ગી નિર્માય;
 યોગ ક્રિયા ફલ ભાવ અવંચતા રે, શુચિ અનુભવ સુખરાય. મુ. ૧૩
 આણાયુત નાણી વળી દર્શની રે, નિશ્ચય નિગ્રહવંત;
 દેવચંદ્ર એવા નિર્ઘંથ જે રે, તે મુજ ગુરૂ મહંત. મુ. ૧૪

ઢાલ ૬ ફી. (વૈરાગી થયો-એ દેશી.)

હૃષ્ટ તુરંગમ ચિત્તને કહ્યો રે, મોહ નૃપતિ પ્રધાન;
 આર્ત્તરૌદ્રનો ખેત્ર એ રે, રોક તું જ્ઞાન નિધાન રે
 મુનિ ! મન વશ કરો, મન એ આશ્રવગેહ રે;
 મન એ તારશે, મન સ્થિર ચતિવર તેહ રે. મુ. ૧
 ગુપ્તિ પ્રથમ એ સાધુને રે, ધર્મ શુકલનો કંદ;
 વસ્તુ ધર્મે ચૈતન રમે રે, સાધે પૂર્ણાનંદ રે. મુ. ૨
 યોગ તે પુદ્ગલ યોગવે રે, ખેંચે અભિનવ કર્મ;
 યોગ વર્ત્તના કંપના રે, નવી એ આતમ ધર્મરે. મુ. ૩
 વીર્ય ચપલ પર સંગમી રે, એહ ન સાધક પક્ષ;
 જ્ઞાન ચરણ સહકારતા રે, વરતાવે મુનિ દક્ષ રે. મુ. ૪
 સવિકલ્પ ગુણ સાધના રે, ધ્યાનીને ન સુહાય;
 નિર્વિકલ્પ અનુભવ રસી રે, આત્માનંદી થાય રે. મુ. ૫
 રત્નત્રયીની લેહતા રે, એ સમલ વ્યવહાર;
 ત્રિકરણ વીર્ય એકત્વતા રે, નિર્મલ આત્માચાર રે. મુ. ૬

૧ પાશંત:-વતુધર્મ ચિંતન રમ્યારે. ગુણ પા. ૨

શ્રી દેવચંદ્ર કૃત અષ્ટપ્રવચન માતાની ઢાલો. (૩૯)

શુકલધ્યાન શ્રુતાલંબના રે, એ પણ સાધન દાવ;
 વસ્તુધર્મ ઉત્સર્ગમાં રે, ગુણગુણી એક સ્વભાવ રે. મુ. ૭
 પર સહાય ગુણ વર્તના રે, વસ્તુ ધર્મ ન કહાય;
 સાધ્યરસી તો કેમ ગ્રહે રે, સાધુ ચિત્ત સહાય રે. મુ. ૮
 આત્મરસી આત્માલયી રે, ધ્યાતા તત્ત્વ અનંત;
 સ્વાદ્વાદ જ્ઞાની મુનિ રે, તત્ત્વ રમણ ઉપશાંતરે. મુ. ૯
 નવી અપવાદ રૂચિ કદા રે, શિવરસિયા અણુગાર;
 શક્તિ યથાગમ તે સેવતા રે, નિંદે કર્મ પ્રચાર રે. મુ. ૧૦
 શુદ્ધ સિદ્ધ નિજ તત્ત્વતા રે, પૂર્ણાનંદ સમાજ;
 દેવચંદ્ર પદ સાધતા રે, નમીએ તે મુનિરાજ રે. મુ. ૧૧

ઢાલ ૭ મી. (મુમતિ સદા દિલમેં ધરો-એ દેશી.)

વચન ગુપ્તિ સુધી ધરો, વચન તે કર્મ સહાય સલુથે;
 ઉદ્યાશ્રિત જે ચેતના, નિશ્ચય તેહ અપાય, સ. વ. ૧
 વચન અગોચર આત્મા, સિદ્ધ તે વચનાતીત; સં
 સત્તા અસ્તિ સ્વભાવમેં, ભાષક ભાવ અતીત. સ. વ. ૨
 અનુભવ રસ આસ્વાદતા, કરતા આત્મ ધ્યાન; સં
 વચન તે બાધક ભાવ છે, ન વદે મુનિ અનિદાન. સ. વ. ૩
 વચનાશ્રવ પલટાવવા, મુનિ સાધે સ્વાધ્યાય; સં
 તેહ સર્વથા ગોપવે, પરમ મહા રસ થાય. સ. વ. ૪
 ભાષા પુદ્ગલ વર્ગણા, ગ્રહણ નિર્સર્ગ ઉપાધિ; સં
 કરવા આત્મ વીર્યને, શ્યાને પ્રેરે સાધ. સ. વ. ૫
 યાવત્ વીર્ય ચેતના, આત્મગુણ સંપત્ત; સં
 લાવત્ સંવર નિર્જરા, આશ્રવ પ્ર આયત્ત. સ. વ. ૬

૧ પાશંતર-સર્વે.

એમ જાણી સ્થિર સંયમી, ન કરે ચપલ પલિમંથ; સં
 આત્માનંદ આરાધતા, ૧અનન્યઅર્થી નિર્ગ્રંથ. સ. વ. ૭
 સાધ્ય શુદ્ધ પરમાત્મા, તસ સાધન ઉત્સર્ગ; સં
 ખારે ભેદે તપરવિષે, સકલ શ્રેષ્ઠ વ્યુત્સર્ગ. સ. વ. ૮
 સમકિત ગુણકાણે કરે, ૩સાધ્ય અયોગી ભાવ; સં
 ઉપાદાનતા તેહની, ગુપ્તિ રૂપ સ્થિર ભાવ. સ. વ. ૯
 ગુપ્તિ રૂપિ ગુપ્તિએ રમ્યા, કારણ સમિતિ પરપંચ; સં
 કરતા સ્થિરતા ઈહતા, થહે તત્ત્વ ગુણ સંચ. સ. વ. ૧૦
 અપવાદે ઉત્સર્ગની, દૃષ્ટિ ન ચૂકે જોહ; સં
 પ્રણમે નિત પ્રતે ભાવશું, દેવચંદ્ર મુનિ તેહ. સ. વ. ૧૧

ઠાણ ૮ મી. (અરણિક મુનિવર ચાલ્યા ગોચરી-એ દેશી)
 ગુપ્તિ સંભારે રે ત્રીજી મુનિવર, જોહથી પરમ આનંદોજી;
 મોહ ટલે ઘનઘાતી પરિગલે, પ્રગટે જ્ઞાન અમંદોજી. ગુ. ૧
 કિરિયા શુભ અશુભ ભવખીજ છે, તિણે તજી તનુ વ્યાપારોજી;
 ચંચલ ભાવ તે આશ્રવ મૂલ છે, જીવ અચલ અવિકારોજી. ગુ. ૨
 ઇન્દ્રિય વિષય સકલનો દ્વાર એ, બંધ હેતુ દહ એહોજી;
 અભિનવ કર્મ થહે તનુયોગથી, તિણે સ્થિર કરીએ દેહોજી. ગુ. ૩
 આત્મ વીર્ય સ્ફુરે પર સંગમે, તે કહીએ તનુ યોગોજી;
 ચેતન સત્તા રે પરમ અયોગી છે, નિર્મલ સ્થિર ઉપયોગોજી. ગુ. ૪
 જાવત કંપન તાવત બંધ છે, ભાગ્યું ભગવંત અંગેજી;
 તે માટે ધ્રુવ તત્ત્વ રસે રમે, માહણ ધ્યાન પ્રસંગેજી. ગુ. ૫
 વીર્ય સહાયી રે આતમ ધર્મનો, અચલ સહજ અપ્રયાસોજી;
 તે પરભાવ સહાય કેમ કરે, મુનિવર ભુણ આવાસોજી. ગુ. ૬

૧ અધ્યાત્મ. ૨ પાહાંતર-દ્વિવિધે. ૩ કયો.

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત અષ્ટપ્રવચન માતાની ઠાલો. (૩૯)

ખંતી મુત્તિ યુત અકિંચની, શૌચ બ્રહ્મધર ધીરોજી;
 વિષ્ણુ પરિસહ સેના વિદારવા, વીર પરમ શૌડીરોજી. ગું ૭
 કર્મ પટલ દલ ક્ષય કરવા રસી, આતમ ઋદ્ધિ સમૃદ્ધોજી;
 દેવચંદ્ર જિન આણી પાલતા, વદો ગુરુ ગુણવૃદ્ધોજી. ગું ૮

ઠાલ ૯ મી. (દેશી-રસિયાની.)

ધર્મ ધુરંધર મુનિવર સદ્દહીએ, નાણ ચરણ સંપન્ન; સુગુણનર !
 ઇંદ્રિય ભોગ તણ નિજ સુખ ભણ, ભવ વારક ઉદવિત્ત. સું ધ. ૧
 દ્રવ્ય ભાવ સાચી શ્રદ્ધા ધરી, પરિહરી શંકા દોષ; સું
 કારણ કારણ સાધન આદરી, ધરે સાધ્ય સંતોષ. સું ધ. ૨
 ગુણ પર્ચાય વસ્તુ પરીક્ષતા, શિક્ષા ઉભય ભંડાર; સું
 પરિણતિ શક્તિ સ્વરૂપે પરિણમે, કરતાં તસ વ્યવહાર. સું ધ. ૩
 લોકસન્ના વિતિગિચ્છા ટાલતા, કરતા સંયમ વૃદ્ધિ; સું
 મૂલ ઉત્તર ગુણ સર્વ સંભાલતા, ધરતા આતમ શુદ્ધિ. સું ધ. ૪
 શ્રુતધારી શ્રુતધર નિશ્ચારસી, વશ્ય કર્યા ત્રિક યોગ; સું
 અભ્યાસી અભિનવ શ્રુત સારના, અવિનાશી ઉપયોગ. સું ધ. ૫
 દ્રવ્ય ભાવ આશ્રવમલ ટાલતા, પાલતા સંયમ સાર; સું
 સાચી જૈન ક્રિયા સંભારતા, ગાલતા કર્મ વિકાર. સું ધ. ૬
 સામાયિક આદિ ગુણશ્રેણિમાં, રમતા ચઢતે રે ભાવ; સું
 ત્રીન લોકથી ભિન્ન ત્રિલોકમાં, પૂજનિક જસ પાવ. સું ધ. ૭
 અધિક ગુણી નિજ તુલ્ય ગુણી થકી, મિલતા જે મુનિરાજ; સું
 પરમ સમાધિ નિધિ ભવજલધિના, તરણુતારણ જહાજ. સું ધ. ૮

૧ ૫ ઠાંતર-વિષય ૨ સુંલહીએ.

સમકિતવંત સંયમ ગુણ ઈહતા, તે ધરવા સમરથ; સુ૦
 સંવેગપક્ષી ભાવે શોધતા, કહેતા સાચો રે અર્થ. સુ૦ ધ. ૯
 આપ-પ્રશંસાએ નવી માયતા, રાચતા મુનિ ગુણ રંગ; સુ૦
 અપ્રમત્ત મુનિ શ્રુત તત્ત્વ પૂછતા, સેવે જાસ અભંગ. સુ૦ ધ. ૧૦
 સદહણુ આગમ-અનુમોદના, ગુણકર સંયમ ચાલ; સુ૦
 વ્યવહારે સાચી તે સાચવે, આયતિ લાલ સંભાલ. સુ૦ ધ. ૧૧
 ડુંકરકાર થકી અધિકા કહે, જૃહતકદમ વ્યવહાર; સુ૦
 ઉપદેશમાલા ભગવદ્ અંગમે, ગીતારથ અધિકાર. સુ૦ ધ. ૧૨
 ભાવ ચરણ-સ્થાનક ફરસ્યા વિના, ન હુવે સંયમ ધર્મ; સુ૦
 તો શ્યાને જૂઠો તે ઉચ્ચરે, જે જાણે પ્રવચન-મર્મ. સુ૦ ધ. ૧૩
 યશ લોભે નિજ સમ્મતિ સ્થાપવા, પરમન રંજન કાજ; સુ૦
 જ્ઞાન ક્રિયા દ્રવ્યથી સાચવે, તેહ નહિ મુનિરાજ. સુ૦ ધ. ૧૪
 બાહ્ય દયા એકાંતે ઉપદિશે, શ્રુત આમ્નાય વિહીન; સુ૦
 બગપરે ઠગતા મુરખ લોકને, જાહુ ભમશે તે દીન. સુ૦ ધ. ૧૫
 અધ્યાત્મ સાધન પરિણતિ ગ્રહી, ઉચિત વહે આચાર; સુ૦
 જિનઆણુ અવિરાધક પુરૂષ જે, ધન્ય તેહનો અવતાર. સુ૦ ધ. ૧૬
 દ્રવ્યક્રિયા નૈમિત્તિક હેતુ છે, ભાવક્રિયા લયલીન; સુ૦
 નિરૂપાધિકતા જે નિજ અંશની, માને લાલ નવીન. સુ૦ ધ. ૧૭
 પરિણતિ દોષ ભણી જે નિંદતા, કહેતા પરિણતિ ધર્મ; સુ૦
 યોગ ગ્રંથના ૧શાસ્ત્ર અભ્યાસતા, તેહ વિદારે કર્મ. સુ૦ ધ. ૧૮
 અદમ્ય ક્રિયા પણ ઉપગારી પણે, જ્ઞાની સાધે રે શુદ્ધ; સુ૦
 દેવચંદ્ર સુવિહિત મુનિવૃંદને, પ્રણમે સયલ સમૃદ્ધ. સુ૦ ધ. ૧૯

પ્રશસ્તિ.

રાગ—ધનાશ્રી.

તે તરિયા રે ભાઈ તે તરિયા, જે જિન શાસન અનુસરિયાજી;
જેહુ કરે સુવિહિત મુનિ કિરિયા, જ્ઞાનામૃત રસ દરિયાજી. તે૦ ૧
વિષય કષાય સહુ પરિહરિયા, ઉત્તમ સમતા વરિયાજી;
શીલ સન્નાહ થકી પાખરિયા, ભવસમુદ્ર જલ તરિયાજી. તે૦ ૨
સમિતિ ગુપતિશું જે પરિવરિયા, આત્માનંદે ભરિયાજી;
આશ્રવ દ્વાર સકલ આવરિયા, વર સંવર સંવરિયા. તે૦ ૩
ખરતર મુનિ આચરણા ચરિયા, રાજસાગર ગુણગરિયાજી;
જ્ઞાન ધરમ તપ ધ્યાને વસિયા, શ્રુત રહસ્યના રસિયાજી. તે૦ ૪
દીપચંદ પાઠક પદ ધરિયા, વિનય રચણુ સાગરિયાજી;
દેવચંદ્ર મુનિ-ગુણ ઉચ્ચરિયા, કર્મ અરિ નિર્જરિયાજી. તે૦ ૫
સુરગિરિ સુંદર જિનવર મંદિર, શોભિત નગર સવાઈજી;
નવાનગર ચોમાસું કરીને, મુનિવર ગુણ સ્તુતિ ગાઈજી. તે૦ ૬

કલશ.

એમ દ્રવ્ય ભાવે સમિતિ સમિતા, ગુપ્તિ ગુપ્તા મુનિવરા;
નિર્મોહી નિર્મલ શુદ્ધ ચિદ્ધન, તત્ત્વ સાધન તે તથા. ૧
દેવચંદ્ર અરિહા-આણુ વિચરે, વિસ્તરે સુખ સંપદા;
નિર્ગ્રંથ વંદન સ્તવન કરતાં, પરમ મંગલ સુખ સદા. ૨

શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ વિરચિત—

શ્રી ગજસુકુમાલની ઠાલો.

ઠાલે ૧ લી. (ગગ ઝગિલ-રાગ નહિ નમે—એ દેશી)

દારિકાનગરી ઋદ્ધિ સમૃદ્ધ, કૃષ્ણ નરેશ્વર ભુવન-અસિદ્ધ; ચેતન સાંભલો.
વસુદેવ દેવકી અંગ સુખત, ગજસુકુમાલ કુંવર વિખ્યાત. ચે૦ ૧
નયરી પરિસરે શ્રી જિનરાય, સમવસયાં નિર્મમ નિર્માય; ચે૦
યાદવકુલ અવતંસ મુનીંદ, નેમિનાથ કેવલ ગુણવૃંદ. ચે૦ ૨
ત્રિભુવનપતિ શ્રી નેમિજિણુંદ, આઘ્યા સુણી હરખ્યા ગોવિંદ; ચે૦
સજયું સામઘયું વંદન કાજ, હરખે વાંદા શ્રી જિનરાજ. ચે૦ ૩
લઘુવય પણ શ્રી ગજસુકુમાલ, રૂપ મનોહર લીલાએ ચાલ; ચે૦
વીતરાગ-વંદન અતિ રંગ, સુવિવેકે આવે ઉચ્છરંગ. ચે૦ ૪
સમવસરણ દેખી વિકસંત, ત્રિકરણ યોગે અતિ હરખંત; ચે૦
ધન્ય ! ધન્ય ! માને મનમાંહિ, ગયો પાપ હું થયો સનાહ. ચે૦ ૫
કુંવરે વંદા શ્રી જિન પાય, આનંદ લહેર અંગ ન માય; ચે૦
નિષ્કામી પ્રભુ દીઠા જામ, વીસરી વામા ને ધન ધામ. ચે૦ ૬
જિન મુખ અમૃત વચણ સુણંત, ભાગ્યો મિથ્યા મોડુ અનંત; ચે૦
જ્ઞાન દર્શન ચરણ મુખ ખાણ, શુદ્ધાતમ નિજત્વ પિછાણ. ચે૦ ૭
પરપરિણતિ સંયોગીભાવ, સર્વ વિભાવ ન શુદ્ધ સ્વભાવ; ચે૦
દ્રવ્ય કર્મ નોકર્મ ઉપાધિ, ણંધ હેતુ પમુહા સવિ વ્યાધિ. ચે૦ ૮
તેથી ભિન્ન અમૂરત રૂપ, ચિન્મય ચેતન નિજગુણ ભૂપ;
શ્રદ્ધા ભાસન સ્થિરતાભાવ, કરતાં પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ. ચે૦ ૯
નેમિવચન સુણી વડવીર, ધીર વચન ભાષે ગંભીર; ચે૦
દેહાદિક એ મુઝ ગુણ નાંહી, તો કેમ રહેવું મુઝ એ માંહી. ચે૦ ૧૦

જેહથી બાંધાયે નિજ તત્ત્વ, તેહથી સંગ કરે કોણ સત્ત્વ; ભેઠ
પ્રભુજી ! રહેવું કરી સુખસાગર, હું આવું માતા સમજાય. ચેઠ ૧૧

ઢાલ ૨ જી. (મારે મન મોહ્યું રે એણે ડુંગરે રે-એ દેશી.)
માતાજી ! નેમિ દેશના સુણી રે, મુઝ થયો આજ આનંદ;
મનુજ ભવ આજ સફળ થયો રે, આજ શુભ ઉદય દિણદ. મા. ૧
દેવકી ચિત્ત અતિ ગહગહી રે, એમ કહે મધુર મુખ વાણી;
ધન્ય! તું ધન્ય! મતિ તાહરી રે, જીણે સુણી નેમિ-મુખવાણી. મા. ૨
માતાજી ! ઇશ સંસારમાં રે, સુખ તણો નહિ લવલેશ;
વસ્તુગત ભાવ અવલોકતાં રે, સર્વ સંયોગ કલેશ. મા. ૩
કર્મથી જન્મ તનુ કર્મથી રે, કર્મ એ સુખ દુઃખ મૂળ;
આતમ-ધર્મ નવી એ કદા, આજ ટલી મુજ ભૂલ. મા. ૪
નેમિ-ચરણે રહી આદર રે, ચરણ શિવ સુખ-કંદ;
વિષય વિષ મુઝ હવે નવી ગમે રે, સાંભર્યું આતમાનંદ. મા. ૫
માતાજી ! અનુમતિ આપીએ રે, હવે મુઝ એમ ન રહાય;
એક ક્ષણ અવિરતિ દોષની રે, વાતડી વચને ન કહાય. મા. ૬
મોહાવેશે મોહતી દેવકી રે, વિલપતી એમ કહે વાત;
પુત્ર ! તેં એ કિશું લાખિયું રે, તુઝ વિરહ મુઝ ન સુહાત. મા. ૭
વચ્છ ! સંયમ અતિ દોહિલું રે, તોલવો મેરૂ એક હાથ;
પ્રાણજીવન ! મુઝ વાલહો ! રે, મારે તુંહિજ આથ. મા. ૮
માત ! તમે શ્રાવિકા નેમિની રે, તુમે એમ ન કહાય;
મોક્ષ સુખ હેતુ સંયમ તણો, કેમ કરો માત ! અંતરાય. મા. ૯
વત્સ ! મુનિ ભાવ દુષ્કર ધણો રે, જીવવો મોહ ભૂપાલ;
વિષય સેના સહુ વારવી રે, તમે છો બાલ સુકુમાલ. મા. ૧૦

માતજી ! નિજ ઘર આંગણે રે, બાંતક રમે નિરખીહ;
 તેમ મુઝ આતમ ધર્મમાં રે, રમણ કરતાં કિસી ખીહ. મા. ૧૧
 મોહ વિષ સહિત જે વચનડાં રે, તે હવે મુઝ ન છિળંત;
 પરમ ગુરૂ વચન અમૃત થકી રે, હું થયો ઉપશમવંત. મા. ૧૨
 ભવ તણેા ફંદ ૧ હવે ભાંજવો, સાધવો મોહ અરિવંદ;
 આતમાનંદ આરાધવો રે, સાધવો મોક્ષ મુખકંદ. મા. ૧૩
 નેમિ થકી અધિકો બે હવે રે, તો માનીએ તાસ વચન;
 માતજી ! કાંઈ નવી ભાખીએ રે, માહરૂં સંયમે મન. મા. ૧૪

ઢાલ ૩ જી. (ધન ધન સાધુ શિરોમણિ ઢંઢણો રે—એ દેશી.)

ધન્ય ! ધન્ય ! જે મુનિવર ધ્યાને રમ્યારે, સમતાસાગર ઉપશમવંતરે;
 વિષય કષાયે જે નડિયા નહિરે, સાધક પરમાર્થ સુમહંત રે. ધન્ય. ૧
 યાદવપતિ પરિવારે પરવર્યો રે, નેમિ ચરણે પોતો ગજ સુકુમાલ રે;
 માતપિતા પ્રીતે વહોરાવતા રે; નંદન બાલ મનોહર ચાલ રે. ધન્ય. ૨
 પ્રભુ મુખે સર્વ વિરતિ અંગીકરી રે, મૂકી સર્વ અનાદિ ઉપાધિ રે;
 પૂછે સ્વામિ! કહો કેમ નીપજે રે, મુઝને વહેલી સિદ્ધ સમાધિ રે.
 ધન્ય. ૩

પ્રભુ ભાષે નિજ સત્ત્વે એકતા રે, ઉદય અબ્યાપકતા પરિણામ રે;
 સંવર વૃદ્ધે વાધે નિર્જારે, લઘુ કાલે લહિએ શિવ ધામરે. ધન્ય. ૪
 એક રાત્રિ પડિમા તમે આદરોરે, ધરજો આતમ ભાવ સુધીર રે;
 સમતા સિંધુ મુનિવર તેમ કરે રે, શિવપદ સાધવા વડવીર રે. ધન્ય. ૫
 શિર ઉપર સગડી સોમિલે કરી રે, સમતા શીતલ ગજસુકુમાલ રે;
 ક્ષમા નીરે નવરાવ્યો આતમા રે, શું દાજે તેનો નહિ ખ્યાલ રે.
 ધન્ય. ૬

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત ગજસુકુમાલની ઠાલો. (૪૫)

દહન ધર્મ તે દાઝે અગ્નિથી રે, હું તો પરમ અદાદા અગ્રાદા રે;
જે દાઝે છે તે માહરૂં નહિ રે, અક્ષય ચિન્મય તત્ત્વ પ્રવાહ રે. ધન્ય. ૭
ક્ષપકશ્રેણિ ધ્યાને આરોહીને રે, પુદ્ગલ આતમનો ભિન્ન ભાવ રે;
નિજ ગુણ-અનુભવ વલી એકાગ્રતા રે, ભજતાં કીધો કર્મ અભાવ રે.

ધન્ય. ૮

નિર્મલ ધ્યાને તત્ત્વ અભેદતા રે, નિર્વિકલ્પ ધ્યાને તદ્રૂપ રે.
ઘાતિ વિલયે નિજ ગુણ ઉદ્ધસ્યા રે, નિર્મલ કેવલ આદિ અનુપ રે.

ધન્ય. ૯

થઇ અયોગી શૈલેશી કરી રે, ટાલ્યો સર્વ સંયોગી ભાવ રે;
આતમ આતમરૂપે પરિણમ્યો રે, પ્રગટ્યો પૂરણ વસ્તુ સ્વભાવ રે.

ધન્ય. ૧૦

સહજ અકૃત્રિમ વૃત્તી અસંગતા રે, નિરૂપમ ચરિત વલી નિર્દ્વંદ રે;
નિરૂપમ અન્યાબાધ સુખી થયા રે, શ્રી ગજસુકુમાલ મુર્ણીદ રે.

ધન્ય. ૧૧

નિત્ય પ્રત્યે એવા મુનિ સંભારીએ રે, ધરીએ મનમાં એહજ ધ્યાન રે;
ધૃષ્ટા કીજે એ મુનિ ભાવની રે, જેમ લહીએ અનુભવ પરમનિધાન

રે. ધન્ય. ૧૨

ખરતર ગચ્છ પાઠક દીપચંદ્રનો રે, દેવચંદ્ર વંદે મુનિરાય રે;
સકલ સંઘ ^૧સુખકારણ સાધુજી રે, ભવ ભવ હોજો સુગુરૂ સહાય રે.

ધન્ય. ૧૩

—:૦:—

શ્રીમાન્ દેવચંદ્રજી મહારાજ વિરચિત—

પ્રભંજનાની ઠાલો.

ઠાલ ૧ લી (પહેલે રે સુપને મેં ગયવર દીકો રે લોં એ દેશી.)

ગિરિ વૈતાલ્યની ઉપરે, ચકાંકા નયરી રે લોલ. અહો; ચ૦
ચકાચુધ રાજ તિહાં, જીત્યા સવી વયરી રે લોં અં ૭. ૧
મદનલતા તસ સુંદરી, ગુણશીલ અચંભા રે લો; અં ૭
પુત્રી તાસ પ્રભંજના, રૂપે રતિ રંભારે લોં અં ૩૦ ૨
વિદ્યાધર ભૂયર સુતા, બહુ મલી એક પંથે રે લો. અં ૫૦
રાધા વેધ મંડાવિયો, વર વરવા ખંતે રે લોં અં ૫૦ ૩
કન્યા એક હજારથી, પ્રભંજના ચાલે રે લો; અં ૫૦
આર્ય ખંડમાં આવતાં, વન ખંડ વિચાલે રે લોં અં ૫૦ ૪
નિર્ઝંથી સુપ્રતિષ્ઠિતા, બહુ ગુરૂણી સંગે રે લો; અં ૫૦
સાધુ વિહારે વિચરતાં, વંદે મન રંગે રે લોં અં ૫૦ ૫
આર્યા પૂછે એવડો, ઉમાહો રથો છે રે લો; અં ૭૦
વિનયે કન્યા વીનવે, વર વરવા ઈચ્છે રે લોં અં ૫૦ ૬
એ રથો હિત જાણો તમે, એહથી નવી સિદ્ધિ રે લો; અં ૭૦
વિષય હલાહલ વિષ તિહાં, શી અમૃત બુદ્ધિ રે લો. અં ૭૦ ૭
લોગ સંગ કારમા કહ્યા, જિનરાજે સદાય રે લો; અં ૭૦
રાગ દ્વેષ સંગે વધે, ભવજ્વલણ સદાય રે લોં અં ૭૦ ૮
રાજસુતા કહે સાચ એ, જે ભાખો વાણી રે લો; અં ૭૦
પણુ એ ભૂત અનાદિની, કેમ જાય છંડાણી રે લોં અં ૭૦ ૯
જેહ તજે તે ધન્ય છે, સેવક જિનજીના રે લો; અં ૭૦
અમે જડ પુદ્ગલ રસે રચ્યા, મોહિ લયલીના રે લોં અં ૭૦ ૧૦

શ્રી દેવચંદ્રજીકૃત પ્રભંજનાની ઢાલો. (૪૭)

અધ્યાતમ રસ પાનથી, પીના મુનિરાયા રે લો; અં પીં
તે પર પરિણતિ રતિ તજી, નિજ તત્ત્વે સમાયા રે લોં અં નિં ૧૧
અમને પણ કરવો ઘટે, કારણ સંભેગે રે લો; અં કાં
પણ ચેતનતા પરિણમે, જડ પુદ્ગલ લોગે રે લોં અં જં ૧૨
અવર કન્યા એમ ઉચ્ચરે, ચિતિત હવે કીજે રે લો; અં ચિં
પછે પરમ પદ સાધવા, ઉદમ સાધીજે રે લોં અં ઉં ૧૩
પ્રભંજના કહે હે સખિ ! એ કાયર પ્રાણી રે લો; અં એં
ધર્મ પ્રથમ કરવો ઘટે, દેવચંદ્રની વાણી રે લોં અં દેં ૧૪

ઢાલ ૨ જી. (જિનવચને વૈરાગીઓ રે ધના-એ દેશી.)

કહે સાહુણી સુણ કન્યકા રે, ધન્યા એ સંસાર કલેશ;
એહને જે હિત કરી ગણે રે, ધં તે મિથ્યાત્વ આવેશ રે. ૧
સુજ્ઞાની કન્યા ! સાંભલો હિત ઉપદેશ;
જગ હિતકારી જિનેશ છે રે, ધં કીજે તસ આદેશ રે. સું ૨
ખરડીને જે ધોયવું રે, ધં તે નહિ શિષ્ટાચાર;
રત્નત્રયી સાધન કરો રે, ધં મોહાધીનતા વાર રે. સું ૩
જે પુરૂષ વરવા તણી રે, ધં ઇચ્છે છે તે જીવ;
શ્યો સંબંધ પણે લણો રે, ધં ધારી કાલ સદૈવ રે. સું ૪
તવ પ્રભંજના ચિતવે રે, અપ્પા ! તું છે અનાદિ અતંત;
તે પણ મુઝ સત્તા સમો રે, અં સહજ અકૃત સુમહંત રે સું ૫
લવ લમતાં સવી જીવથીરે, અં પામ્યા સર્વ સંબંધ;
માત પિતા બ્રાતા સુતા રે, અં પુત્રવધૂ પ્રતિબંધરે. સુ. ૬
શ્યો સંબંધ કહું ઈહાં રે, અં શત્રુ મિત્ર પણ થાય;
મિત્ર શત્રુતા વઢી લહે રે, અં એમ સંસરણ સ્વભાવ રે. સુ. ૭

સત્તા સમ સવી જીવ છે રે, અં જોતાં વસ્તુ સ્વભાવ;
 એ મહારો એ પારકો રે, અં સવી આરોપિત ભાવ રે. સુ. ૮
 શુરૂણી આગલ એહવું રે, અં જીહું કેમ કહેવાય ?
 સ્વપર વિવેચન કીજતાં રે, અં માહરો કોઈ ન થાય રે. સુ. ૯
 લોચપણું પણુ ભૂલથી રે, અં માને પુદ્ગલ ખંધ;
 હું ભોગી નિજ ભાવનો રે, અં પરથી નહિ પ્રતિબંધ રે. સુ. ૧૦
 સમ્યક્ જ્ઞાને ંહેચતાં રે, અં હું અમૂર્ત ચિદ્રૂપ;
 કર્તા લોકતા તત્ત્વનો રે. અં અક્ષય અક્રિય સ્વરૂપ રે. સુ. ૧૧
 સર્વ વિભાવ થકી જીહો રે, અં નિશ્ચય નિજ અનુભૂતિ;
 પૂર્ણાનંદી^૧ પરમાત્મા રે, અં નહિ પર પરિણુતિ રીતિ રે. સુ. ૧૨
 સિદ્ધસમો એ સંગ્રહે રે, અં પર રંગે પલટાય;
 સંગાંગી ભાવે રેકહ્યો રે, અં અશુદ્ધ વિભાવ અપાય રે. સુ. ૧૩
 શુદ્ધ નિશ્ચય નયે કરી રે, અં આતમ ભાવ અનંત;
 તેહ અશુદ્ધ નયે કરી રે, અં દુષ્ટ વિભાવ મહંત રે. સુ. ૧૪
 દ્રવ્ય કર્મ કર્તા થયો રે, અં નય અશુદ્ધ વ્યવહાર;
 તેહ નિવારો સ્વપદે રે, અં રમતાં શુદ્ધ વ્યવહાર રે. સુ. ૧૫
 વ્યવહારે સમરે થકે રે, અં સમરે નિશ્ચય આચાર;
 પ્રવૃત્તિ સમારે વિકલ્પને રે અં તે સ્થિર પરિણુતિ સાર રે. સુ. ૧૬
 પુદ્ગલ ને પર જીવથી રે, અં કીધો ભેદ વિજ્ઞાન;
 બાધકતા દૂરે ટલે રે, અં હવે કોણુ રોકે ધ્યાન રે. સુ. ૧૭
 આલંબન ભાવન વશે રે, અં ધર્મ ધ્યાન પ્રગટાય;
 દેવચંદ્ર પદ સાધવા રે, અં એહીજ શુદ્ધ ઉપાય રે. સુ. ૧૮

શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત પ્રભંજનાની ઢાલો. (૪૯)

ઢાલ ૩ જી. (છોકો તુઠો રે મુઝ સહેજ જગનો તુઠો—એ દેશી)

આયો આયો રે અનુભવ આતમચો આયો,
શુદ્ધ નિમિત્ત આલંબન ભજતાં, આત્માલંબન પાયો રે ;
આયો આયો રે અનુભવ આતમચો આયો. ૧

આતમ ક્ષેત્રી ગુણ પર્યાય વિધિ, તિહાં ઉપયોગ રમાયો;
પર પરિણુતિ પર રીતે જાણી, તાસ વિઠંપ ગમાયો રે. આ. ૨
પૃથક્ત્વ વિતર્ક શુકલ આરોહી, ગુણ ગુણી એક સમાયો;
પર્યાય દ્રવ્ય વિતર્ક એકતા, દુર્ધર મોહ ખપાયો રે. આ. ૩

અનંતાનુબંધી સુલટને કાઢી, દર્શન મોહ ગમાયો;
ત્રિગતિ હેતુ પ્રકૃતિ ક્ષય કીધી, થયો આત્મરસ રાયો રે. આ. ૪
દ્વિતીય તૃતીય ચોકડી ખપાવી, વેદ યુગલ ક્ષય થાયો;
હાસ્યાદિક સત્તાથી ધ્વંસી, ઉદય વેદ મિટાયો રે. આ. ૫

થઈ અવેદી ને અવીકારી, હણ્યો સંજવલનો કષાયો;
માર્યો મોહ ચરણક્ષયકારી, પૂરણ સમતા સમાયો રે. આ. ૬

ઘનઘાતિક ત્રિક યોધા લડિયા, ધ્યાન એકત્વને ધ્યાયો;
જ્ઞાનાવરણાદિક સુલટ પડિયા, જીત નીશાણુ ધુરાયો રે. આ. ૭

કેવલ જ્ઞાન દર્શન ગુણ પ્રગટ્યો, મહારાજ પદ પાયો;
શેષ અઘાતિકર્મ ક્ષીણુદલ, ઉદય અખાધ દેખાયો રે. આ. ૮

સયોગી કેવલી થયા પ્રભંજના, લોકાલોક જણાયો;
તીનકાલની ત્રિવિધ વર્તના, એક સમયે ઓળખાયો રે. આ. ૯

સર્વ સાધવીએ વંદના કીધી, ગુણી વિનય ઉપજાયો;
દેવદેવી તવ કરે ગુણ સ્તુતિ, જગ જય પડહ વજાયો રે. આ. ૧૦

૧ પાકાંતર—તિવાર. ૨ ત્યારે.

- સહસ્ર કન્યકાએ દીક્ષા લીધી, આશ્રવ સર્વ તબાયો;
જગ ઉપકારી દેશ વિહારી, શુદ્ધ ધર્મ દીપાયો રે. આ. ૧૧
- કારણ યોગે કારજ સાધે, તેહ ચતુર ગાઈજે;
આતમસાધન નિર્મલ સાધે, પરમાનંદ પાઈજે રે. આ. ૧૨
- એ અધિકાર કદ્યો ગુણરાગે, વૈરાગે મન લાવી;
વસુદેવહિંદિ તણે અનુસારે, મુનિગુણ ભાવના ભાવી રે. આ. ૧૩
- મુનિગુણ થુણતાં ભાવ વિશુદ્ધે, ભવવિચ્છેદન થાવે;
પૂર્ણાનંદ ઇહાથી પ્રગટે, સાધન શક્તિ જમાવે રે. આ. ૧૪
- મુનિગુણ ગાવો ભાવના ભાવો, ધ્યાવો સહજ સમાધિ;
રત્નત્રયી એકત્વે ખેલો, મિટે અનાદિ ઉપાધિ રે. આ. ૧૫
- રાજસાગર પાઠક ઉપગારી, જ્ઞાન ધરમ દાતારી;
દીપચંદ પાઠક ખરતરવર, દેવચંદ સુખકારી રે. આ. ૧૬
- નયર લીંબડીમાંચ રહીને, વાચંચમ સ્તુતિ ગાઈ;
આત્મરસિક શ્રોતાજન મનને, સાધન રૂચિ ઉપબાઈ રે. આ. ૧૭
- એમ ઉત્તમ ગુણમાલા ગાવો, પાવો હર્ષ વધાઈ;
જૈન ધર્મ માર્ગ રૂચિ કરતાં, મંગલ લીલા સદાઈ રે. આ. ૧૮

શ્રીમાન દેવચંદ્રજી મહારાજ કૃત પાંચ ભાવનાની ઢાલો.

દોહરા.

- સ્વસ્તિશ્રી મંદિર પરમ, ધર્મ ધામ સુખ ઠામ;
સ્યાદાદ પરિણામ ધર, પ્રણમું ચેતન રામ. ૧
- મહાવીર જિનવર નમું, ભદ્રબાહુ સૂરીશ;
વંદી શ્રી જિનભદ્રગણિ, શ્રી ક્ષેમેન્દ્ર મુનીશ. ૨
- સદ્ગુરૂ શાસનદેવ નમી, બૃહદ્ગદ્ગપ અનુસાર;
શુદ્ધ ભાવના સાધુની, ભાવિશ પાંચ પ્રકાર. ૩
- ઇન્દ્રિય યોગ કષાય ને, જીપે મુનિ નિઃશંક;
ઇષ્ટ જીતે કુધ્યાન જય, જાણે ચિત્ત તરંગ. ૪
- પ્રથમ ભાવના શ્રુત તણી, બીજી તપ તીય સત્ત્વ;
તુરીય એકત્વ ભાવના, પાંચમ ૧ભાવ સુતત્ત્વ.
- શ્રુત ભાવના મન સ્થિર કરે, ટાલે ભવનો ખેદ;
તપ ભાવન કાયા દમ્ભે, વમ્ભે વેદ ઉમેદ (દ્વેગ). ૬
- સત્ત્વભાવ નિર્ભય દંશા, નિજ લઘુતા એકભાવ;
તત્ત્વ ભાવના આત્મ શુષ્ક, સિધ્ધિ સાધના દાવ. ૭

ઢાલ ૧ લી. (લોકસ્વરૂપ વિચારો આત્મા રે-એ દેશી.)

સૂત્ર અભ્યાસ કરો મુનિવર સદા રે, અતિચાર સહુ ટાલ;
હીણ અધિક અક્ષર મત ઉચ્ચરો રે, શબ્દ અર્થ સંભાલ. સૂ. ૧

સૂક્ષ્મ અર્થ અગોચર દષ્ટિથી રે, રૂપી રૂપ વિહીન;
જેહ અતીત અનાગત વર્તનારે, જાણે જ્ઞાની લીન. સૂ. ૨

પાઠાંતર—૧ પાંચમ ભાવના તત્ત્વ.

નિત્ય અનિત્ય એક અનેકતા રે, સદસદલાવ સ્વરૂપ;
 છએ ભાવ એક દ્રવ્યે પરિણમ્યા રે, એક સમયમાં અનુપ. સૂ. ૩
 ઉત્સર્ગ અપવાદ પદે ઠરી રે, જાણે સહુ શ્રુત ચાલે;
 વચન-વિરોધ નિવારે યુક્તિથી રે, થાપે દ્વષણ-ટાલ. સૂ. ૪
 દ્રવ્યાર્થિક પર્યાયાર્થિક ધરે રે, નય ગમ ભંગ અનેક;
 નય સામાન્ય વિશેષે તે ગ્રહે રે, લોકાલોક-વિવેક. સૂ. ૫
 નાંદી સૂત્રે ઉપકારી કહ્યો રે, વલી અસુર્યા ઠામ;
 દ્રવ્ય શ્રુતને વાંધો ગણુધરે રે, ભગવદ અંગે નામ. સૂ. ૬
 શ્રુત અભ્યાસે જિનપદ પામિયે રે, છઠું અંગે સાખ;
 શ્રતનાણી કેવલનાણી સમો રે, પત્રવણીને ભાખ. સૂ. ૭
 સૂત્રધારી આરાધક સર્વનો રે, જાણે અર્થ સ્વભાવ;
 નિજ આત્મ પરમાત્મ સમ ગણે રે, ધ્યાવે તે નય દાવ. સૂ. ૮
 સંયમ દર્શન તે જ્ઞાને વધે રે, ધ્યાતા તે શિવ સાધત;
 ભવ સ્વરૂપ ચક્રગતિનો તે લખે રે, તેણે સંસાર તજત. સૂ. ૯
 ઇન્દ્રિય સુખ ચંચલ જાણી તજે રે, નવ નવ અર્થ તરંગ;
 જિમ જિમ પામે તિમ મન ઉઠ્ઠમે રે, વસે ન ચિત્ત અનંગ. સૂ. ૧૦
 કાલ અસંખ્યાતાના તે ભવ લખે રે, ઉપદેશક પણ તેહ;
 પરભવ સાથી અવલંબન ખરો રે, ચરણ વિના શિવગેહ. સૂ. ૧૧
 પંચમકાલે શ્રુત બલ પણ ઘટ્યો રે, તો પણ એહ આધાર;
 દેવચંદ્ર જિનમતનું તત્ત્વ એ રે, સૂત્રશુ ધરજો ખ્યાર. સૂ. ૧૨

શ્રી દેવચંદ્ર કૃત પાંચ ભાવનાની ઠાલો (૫૩)

ઠાલ ૨ જી. (અનુભવિ દીધી માયે રાક્ષી-એ દેશી.)

રચણાવલી કનકાવલી, મુક્તાવલી ગુણરચણ;
 વજ્રમધ્ય ને જવમધ્ય એ, તપ કરીને હો જીવો રિપુ મમણ. ૧
 ભવિયણ ! તપગુણ આદરો, તપ તેજે રે છીજે સહુ કર્મ;
 વિષય વિકાર દૂરે ટલે, મન ગંજે હો ભંજે ભવ ભર્મ. ભ૦ ૨
 જોગજય ઇન્દ્રિયજય તહા, તપ જાણો હો કર્મસૂડણ સાર;
 ઉવહાણ જોગ દુહા કરી, શિવ સાધે રે સુધા અણગાર. ભ૦ ૩
 જિમ જિમ પ્રતિજ્ઞા દૃઢ થકો, વૈરાગી તપસી મુનિરાય;
 તિમ તિમ અશુભ દલ છીજે, રવિ તેજે રે જિમ શીત વિલાય. ભ૦ ૪
 જે ભિક્ષુ પડિમા આદરે, આસન અકંપ સુધીર;
 અતિ લીન સમતા ભાવમાં, તૃણની પરે હો જાણત શરીર. ભ૦ ૫
 જિણ સાધુ તપ તરવારથી, સૂઝ્યો મોહ ગયંદ;
 તિણ સાધુનો હું દાસ છું, મિત્ય વંદું હો તસ પય અરવિંદ. ભ૦ ૬
 આચાર સુચગડાંગમાં, તિમ કહ્યો ભગવંત અંગ;
 ઉત્તરઝયણે એગુણતીશમે, તપસગે હો સહુ કર્મનો ભંગ. ભ૦ ૭
 જે દુવિધ દુહર તપ તપે, ભવ પાસ આશ વિરત;
 ધન્ય ! સાધુ મુનિ ઢંઢણ સમા, ઋષિ ખંદક હો તિસગ કુરૂદત. ભ૦ ૮
 નિજ આતમ કંચન ભણી, તપ અગ્નિ કરી શોધંત;
 નવ નવ લખિધ ખલ છતે, ઉપસર્ગ હો તે સહંત મહંત. ભ૦ ૯
 ધન્ય ! તેહ જે ધન ગૃહ તણ, તન નેહનો કરી છેહ;
 નિસ્સંગ વનવાસે વસે, તપધારી હો જે અભિગ્રહ ગેહ. ભ૦ ૧૦
 ધન્ય ! તેહ ગચ્છ ગુફા તણ, જિનકદખી ભાવ અફંદ;
 પરિહાર વિશુદ્ધિ તપ તપે, તે વદે હો દેવચંદ્ર મુર્ષીદ. ભ૦ ૧૧

કાવ્ય ૩ છા. (૬૫૧ સણી પદમાવતી-એ દેશી.)

- રે ભવ ! સાહસ આદરો, મત થાઓ દીન;
 સુખ દુઃખ સંપદ આપદા, પૂર્વ કર્મ આધીન. રે ભવ. ૧
- કોષાદિક વશે રણ સમે, સદ્યા દુઃખ અનેક;
 તે જો સમતામાં સહે, તો તુજ ખરો વિવેક. રે ભવ. ૨
- સર્વ અનિત્ય અશાશ્વતો, જેહ દીસે એહ;
 તન ધન સયણ સગા સહુ, તિણશું રથો નેહ. રે ભવ. ૩
- જિમ બાલક વેલુ તણા, ધર કરીય રમંત;
 તેહ છતે અથવા ઢહે, નિજ નિજ ધર જંત. રે ભવ. ૪
- પંથી જિમ સરાહમેં, નદી નાવની રીત;
 તિમ એ પરિજન તો મિલ્યો, તિણથી શી પ્રીત. રે ભવ. ૫
- જ્યાં સ્વાર્થ તિહાં સહુ સગા, વિણ સ્વારથ દ્વર;
 પર-કાજે પાપે ભજે, તું કિમ હોવે ચૂર. રે ભવ. ૬
- તજ બાહિર મેલાવડો, મિલિયો બહુ વાર;
 જે પૂર્વે મલિયો નહિ, તિણશું ધર ખ્યાર. રે ભવ. ૭
- ચક્રી હરિ બલ પ્રતિહરિ, તસ વૈભવ અમાન;
 તે પણ કાજે સંહર્યા, તુજ ધન રથે માન. રે ભવ. ૮
- હા હા ! હું કરતો તું ફિરે. પર પરિણતિ ચિંત;
 નરક પડ્યાં કહે તાહરી, કોણ કરશે ચિંત. રે ભવ. ૯
- રોગાદિક દુઃખ ઉપને, મન અરતિ મ ધરેવ (હ)
 પૂરવ નિજ કૃત કર્મનો, એ અનુભવ હેવ (ભેડ). રે ભવ. ૧૦
- એહ શરીર અશાશ્વતું, ક્ષણમેં છીજંત;
 પ્રીતિ કીશી તસ ઉપરે, જેહ સ્વારથ વંત. રે ભવ. ૧૧
- જ્યાં લગે તુજ ઈણ દેહથી, છે પૂરવ સંગ;
 ત્યાં લગે કોણી ઉપાયથી, નવિ થાયે ભંગ. રે ભવ. ૧૨

શ્રી દેવચંદ્ર કૃત પાંચ ભાવતાની ઠાલો. (૫૫)

- આગલ પાછલ ચિહ્નં દિને, જે વિષ્ણુશી ભય; રે ભવ. ૧૩
 રાગાદિકથી નવિ રહે, કીધે કોડી ઉપાય.
 અંતે પણ એહને તજ્યાં, થાયે શિવ સુખ; રે ભવ. ૧૪
 તે જો છૂટે આપથી, તો તુઝ રયો દુઃખ.
 એ તન વિષ્ણુશે તાહરે, નવિ કાંઈ હાણ; રે ભવ. ૧૫
 જો જ્ઞાનાદિક ગુણ તણો, તુંજ આવે ઝાણ.
 તું અજરામર આતમા, અવિચલ ગુણ ખાણ; રે ભવ. ૧૬
 ક્ષણભંગુર આ દેહથી, તુંજ કિહાં પીછાણ.
 છેદન ભેદન તાડના, વધ બંધન દાહ; રે ભવ. ૧૭
 પુદ્ગલને પુદ્ગલ કરે, તું તો અમર અગાદ્ય રે ભવ. ૧૮
 પૂર્વ કર્મ ઉદયે સહી, જે વેદના થાય;
 ધ્યાવે આતમ તિણ સમે, તે ધ્યાની રાય. રે ભવ. ૧૯
 જ્ઞાન ધ્યાનની વાતડી, કરવી આસાન;
 અંત સમે આપદ પડ્યાં, વિરલા ધરે ધ્યાન. રે ભવ. ૨૦
 અરતિ કરી દુઃખ ભોગવે, પરવશ જિમ કીર;
 તો તુંજ જાણપણા તણો, ગુણ કિશો ધીર. રે ભવ. ૨૧
 શુદ્ધ નિરંજન નિર્મલો, નિજ આતમ ભાવ;
 તે વિષ્ણુશે કહે દુઃખ કિથું, જે મલિયો આવ. રે ભવ. ૨૨
 દેહ ગેહ ભાડા તણો, એ આપણો નાંહિ;
 તુંજ ગૃહ આતમ જ્ઞાન એ, તિણ માંહિ સમાહિ. રે ભવ. ૨૩
 મેતારજ સુકોશલો, વલી ગજસુકુમાલ,
 સનતકુમાર ચક્રી પરે, તન મમતા ટાલ. રે ભવ. ૨૪
 કષ્ટ પડ્યાં સમતા રમે, નિજ આતમ ધ્યાય;
 દેવચંદ્ર તિણ મુનિ તણા, નિત્ય વંદું પાય. રે ભવ. ૨૫

હાલ ૪ થી. (પ્રાણી ધરિયે સંવેગ વિચર-એ દેશી.)

જ્ઞાન જ્ઞાન ચારિત્રને રે, જો દહ કરવા આદ્ય;
તો એકાકી વિહરતો રે, જિનકંઠ્યાદિ સ્થાપ્ય રે.

અણી ! એકલ ભાવના ભાવ, શિવ મારગ સાધન દાવ રે. પ્રાં ૧

સાધુ ભણી ગૃહવાસની રે, છૂટી મમતા જેહ;
તો પણ ગમ્મવાસી પછે રે, ગણ ગુરૂ પર છે નેહ રે. પ્રાં ૨

વનમૃગની પરે તેહથી રે, છોડી સકલ પ્રતિબંધ;
તું એકાકી અનાદિનો રે, કિણથી તુજ સંબંધ રે. પ્રાં ૩

શત્રુ મિત્રતા સર્વથી રે, પામી વાર અનંત;
કોણ સજ્જન દુશ્મન કિશ્યો રે, કાળે સહુનો અંત રે. પ્રાં ૪

બાંધે કર્મ જીવ એકલો રે, ભોગવે પણ તે એક;
કિણ ઉપર કિણ વાતની રે, રાગ દ્વેષની ટેક રે. પ્રાં ૫

જો નિજ એકપણું ગ્રહે રે, છોડી સકલ પરભાવ;
શુદ્ધાત્મ જ્ઞાનાદિશું રે, એક સ્વરૂપે ભાવ રે. પ્રાં ૬

આવ્યો છે તું એકલો રે, બધંશ પણ તું એક;
તો એ સયલ કુટુંબથી રે, પ્રીતિ કીશી અવિવેક રે. પ્રાં ૭

વનમાં ગજ સિંહાદિથી રે, વિહરતાં ન ટલે જેહ;
જિણ આસને રવિ આથમે રે, તિણ આસન નિશિ છેહ રે. પ્રાં ૮

તપ પારણે આહાર ગ્રહે રે, કરમાં લેપ વિહીન;
એકવાર પાણી પીવને રે, વનચારી ચિત્ત અદીન રે. પ્રાં ૯

એહ દોષ ૧૫ર ગ્રહણથી રે, પરસંગે ગુણ હાણ;
પરધન ગ્રાહી ચોર તે રે, એકપણું સુખ ઠાણ રે. પ્રાં ૧૦

પર સંયોગથી બંધ છે રે, પર વિયોગથી મોક્ષ;
તેણે તણ પર મેલાવડો રે, એકપણું નિજ પોખ રે. પ્રાં ૧૧

૧ પાણંતર-સૌ પર તથો રે.

શ્રી દેવચંદ્ર કૃત જ્ઞાંય ભાવવાની ઠાલો. (૫૭)

જન્મ ન પામ્યો સાથ કે રે, સાથ ન ખરશે કેમ;
 દુઃખ વેંચાઉં કેમ નહિ રે, કષ્ટભંજુર સહુ હોય રે. પ્રા. ૧૨
 પરિજન મરતો દેખીને રે, શોચ કરે જન મૂઠ;
 અવસરે વારો આપણો રે, સહુ જનની એ રૂઠ રે. પ્રા. ૧૩
 સુરપતિ ચક્રી હરિ હલી રે, એકલા પરભવ જાય;
 તન ધન પરિજન સહુ મિલી રે, કોઈ સખાઈ ન થાય રે. પ્રા. ૧૪
 એક આત્મા મહારો રે, જ્ઞાન દયા ન ગુણવંત;
 બાહ્ય યોગ સહુ અવર છે રે, પામ્યો વાર અનંત રે. પ્રા. ૧૫
 કરકંડુ નમિ નગ્ગઈ રે, હમ્બુહ પ્રમુખ ઋષિરાય;
 મૃગાયુત્ર હરિકેશીના રે, હું વંદું નિત્ય પાય રે. પ્રા. ૧૬
 સાધુ ચિલાતીમુત લલો રે, વલી અનાથી તેમ;
 એમ મુનિગુણ અનુમોદતા રે, દેવચંદ્ર સુખ ખેમ રે. પ્રા. ૧૭

ઠાલ ૫ મી. (એણી પરે ચંચલ આઠવી-એ દેશી.)

ચેતન એ તન કારમો, તમે ધ્યાવો રે. શુદ્ધ નિરંજન દેવ;
 ભવિક તમે ધ્યાવો રે, શુદ્ધ સ્વરૂપ અનુપ, ભવિક તમે ધ્યાવો રે. ૧
 નરભવ શ્રાવક કુળ લહ્યો, તં લાધો સમકિત સાર; લં
 જિન આગમ રૂચિશું સુણો, તં આલસ નિંદ નિવાર. ભ. ૨
 તિન લોક તિહું કાળની, તં પરિણતિ ત્રીન પ્રકાર. લં
 એક સમયે જાણે તિણે, તં નાણ અનંત અપાર. ભ. ૩
 *સમયાંતર સહભાવનો, તં દર્શન જસ અનંત લં
 આતમ ભાવે સ્થિર સદા, તં અક્ષય ચરણ અનંત. ભ. ૪

* આ ૪ થી ગાયા. કેટલીક પ્રતોમાં ત્રીજી છે. પરંતુ અર્થ સખંધ વિચારતાં ચોથી જ હોવી જોઈએ.

સકલ દોષ હર શાશ્વતો, તં વીરજ પરમ અદીન;	ભ૦
સૂક્ષ્મ તનુબંધન વિના, તં અવગાહના સ્વાધીન.	ભ. ૫
પુદ્ગલ સકલ વિવેકથી, તં શુદ્ધ અમૂર્તિ રૂપ.	ભ૦
ઈન્દ્રિય સુખ નિઃસ્પૃહ થયા, તં અકથ્ય અખાહ(ધ્ય)સ્વરૂપ.	ભ. ૬
દ્રવ્યતણા પરિણામથી, તં અગુરૂલઘુત્વ અનિત્ય;	ભ૦
સત્ય સ્વભાવમયી સદા, તં છોડી ભાવ અસત્ય.	ભ. ૭
નિજ ગુણ રમતો રામ એ, તં સકલ અકલ ગુણ ખાણ;	ભ૦
પરમાત્મ પરજ્યોતિ એ, તં અલખ અલેપ વખાણ.	ભ. ૮
પંચ પૂજ્યમાં પૂજ્ય એ, તં સર્વ ધ્યેયથી ધ્યેય.	ભ૦
ધ્યાતા ધ્યાન અરૂ ધ્યેય એ, તં નિશ્ચય એક ^૧ અલેય.	ભ. ૯
અનુભવ કરતાં એહનો, તં થાય પરમ પ્રમેહ;	ભ૦
એક સ્વરૂપ અભ્યાસશું, તં શિવસુખ છે તસ ગોહ.	ભ. ૧૦
બંધ અબંધ એ આત્મા, તં કર્તા અકર્તા એહ;	ભ૦
એહ ભોક્તા અભોક્તા, તં સ્યાદ્વાદ ગુણ ગેહ.	ભ. ૧૧
એક અનેક સ્વરૂપ એ, તં નિત્ય અનિત્ય અનાદિ;	ભ૦
સદસદ ભાવે પરિણમ્યા, તં મુક્ત સકલ ઉન્માદ.	ભ. ૧૨
તપ જપ કિરિયા ખપ થકી, તં અષ્ટ કર્મ ન વિલાય.	ભ૦
તે સહુ આત્મ ધ્યાનથી; તં ક્ષણમાં ખેરૂ થાય.	ભ. ૧૩
શુદ્ધાત્મ અનુભવ વિના, તં બંધ હેતુ શુભ ચાલ.	ભ૦
આત્મ પરિણામે રમ્યા, તં એહજ આશ્રવ પાલ.	ભ. ૧૪
એમ જાણી નિજ આત્મા, તં વરજ સકલ ઉપાધ;	ભ૦
ઉપાદેય અવલંબને, તં પરમ મહોદય સાધ.	ભ. ૧૫

શ્રી દેવચંદ્ર કૃત પાંચ ભાવનાની ઠાણો. (૫૬)

ભરત એભાસુત તેતલી, તં ઈત્યાદિક મુનિ વૃંદ; ભ. ૦
આતમ ધ્યાનથી એ તર્યા, તં પ્રણમે તે દેવચંદ્ર. ભ. ૧૬

ઠાણ ૬ ઠી. (સેલમ શત્રુંજયે' સિદ્ધ થયા એ-દેશી.)

ભાવના મુક્તિ નિશાણી જાણી, ભાવો આસત્તિ આણી;
યોગ કષાય કપટની ઠાણી, થાયે નિર્મલ આણી. ભા. ૧
પંચ ભાવના એ મુનિ^૧ મનને, સંવર ખાણી વખાણી;
ગૃહતકંપ સૂત્રની વાણી, દીઠી તેમ કઠાણી; ભા. ૨
કર્મ કતરણી શિવ નીસરણી, ^૨આણ ઠાણ અનુસરણી;
ચેતનરામ તણી એ ઘરણી, ભવ સમુદ્ર દુઃખ હરણી. ભા. ૩
જયવંતા પાઠક ગુણધારી, રાજસાગર સુવિચારી;
નિર્મલ જ્ઞાન ધર્મ સંભાવી, પાઠક સહુ હિતકારી. ભા. ૪
રાજહંસ સહ સુગુર પસાયે, દેવચંદ્ર ગુણ ગાવે;
ભવિક ભવ જે ભાવના ભાવે, તે અમિત સુખ માવે. ભા. ૫
જેસલમેરે શાહ સુત્યાગી, વર્દમાન વડભાગી;
પુત્ર કલત્ર સકલ સોભાગી, સાધુ ગુણના રાગી. ભા. ૬
તસ આગ્રહથી ભાવના ભાવી, ઠાલ બંધમાં ગાતા;
ભણશે ગણશે જે એ જ્ઞાતા, લહેશે તે સુખ સાતા. ભા. ૭
મન શુદ્ધે પંચ ભાવના ભાવો, પાવન જિન ગુણ ^૩ગાવે;
મન મુનિવર ગુણ સંગ વસાવો, સુખ સંપત્તિ ગૃહ યાવે. ભા. ૮

પાંદાંતર-૧. મુનિજનને. ૨. ધ્યાન. ૩. પાવે. ૪.

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો.

(૧) શ્રી ઋષભ જિન સ્તવન.

(મહાવિદેહ ક્ષેત્ર સોહામણ-એ દેશી.)

જગ જીવન જગ વાલહો, મરૂદેવીનો નંદ લાલ રે;
મુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દર્શન અતિ આનંદ લાલ રે. જ૦ ૧
આંખડી આંખુજ-પાંખડી, અઘટમી શશી સમ લાલ લાલ રે;
વદન તે શારદ ચંદલો, વાણી અતિહિ રસાળ લાલ રે જ૦ ૨
લક્ષણ અંગે વિરાજતા, અડહિય સહસ ઉદાર લાલ રે,
રેખા કર ચરણાદિકે, અબ્યંતર નહિ પાર લાલરે. જ૦ ૩
ઇંદ્ર ચંદ્ર રવિ ગિરિ તણા, ગુણ લઈ ઘડીયું અંગ લાલ રે;
લાગ્ય કિહાં થકી આવિયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલ રે, જ૦ ૪
ગુણ સઘલાં અંગે કર્યાં, દૂર કર્યાં સર્વી દોષ લાલ રે;
વાચક જસેવિજયે થુણ્યો, દેખે સુખનો પોષ લાલ રે. જ૦ ૫

(૨) શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન.

(નિંદ્રડી વેરણ હુધ રહી-એ દેશી.)

અજિત જિણુંદથું પ્રીતડી, મુઝ ન ગમે હો ખીજનો સંગ કે;
માલતી કુલે મોહીયો, કેમ બેસે હો બાવલતરૂ બંગ કે. અ. ૧
ગંગાજલમાં જે રમ્યા, કિમ છિદ્દર હો રતિ પામે મરાલ કે;
સરોવર જલધર જલ વિના, નવિ ચાહે હો જગ ચાતુક બાલ કે. અ. ૨
કેકિલ કલ ફૂજિત કરે, પામી મંજરી હો પંજર સહકાર કે;
ઝોછા તરૂવર નવી ગમે, ગિરૂઆથું હો હોય ગુણનો ખ્યારે કે. ૩

શ્રી યસોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૬૧)

કમાલની દિનકર કર બ્રહે, વહી કુમુદિની હો ધરે ચંદ્રશું પ્રીત કે;
ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના, નવી ચાહે હો કમલા નિજ ચિત્ત કે.૪
તિમ પ્રભુશું મુઝ મન રમ્યું, બીજાશું હો નવિ આવે દાય કે;
શ્રી નયવિજય વિબુધ તણો, વાચક યશ હો નિત નિત ગુણ ગાય કે.૫

(૩) શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન.

(મન મધુકર મોહી રહો-એ દેશી.)

સંભવ જિનવર વિનતિ, અવધારો ગુણ સાતા રે;
ખામી નહિ મુઝ ખિજમતે, કદિએ હોશો ફલ દાતા રે. સં ૦ ૧
કર જોડી ઉભો રહું, રાત દિવસ તુમ ધ્યાને રે;
જો મનમાં આણો નહિ, તો શું કહીએ છાને રે. સં ૦ ૨
ખોટ ખજાને કેા નહિ, દીજીએ વંચિત દાનો રે;
કરૂણા નજર પ્રભુજી તણી, વાઘે સેવક વાનો રે. સં ૦ ૩
કાલ લખિધ મુજ મતિ ગણો, ભાવ લખિધ તુજ હાથે રે;
લડથડતું પણ ગજ બચ્યું, ગાજે ગજવર સાથે રે. સં ૦ ૪
દેશો તો તુમહિ ભલું, બીજા તો નવી ચાચું રે;
વાચક યશ કહે સાંઈશું, ફળશે એ મુજ સાચું રે. સં ૦ ૫

(૪) શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન.

દીઠી હો પ્રભુ ! દીઠી જગચર તુજ,
મૂર્તિ હો પ્રભુ ! મૂર્તિ મોહન વેલડીજી;
મીઠી હો પ્રભુ ! મીઠી તાહરી વાણી,
લાગે હો પ્રભુ ! લાગે જેસી સેલડીજી. ૧
બાણું હો પ્રભુ ! બાણું જન્મ કયત્ય,
જો હું હો પ્રભુ ! જો હું તુમ સાથે મર્યોજી;

મુરમણિ હો પ્રભુ ! મુરમણિ પામ્યો હત્ય,
આંગણે હો પ્રભુ ! આંગણે મુજ મુરતરૂ કલ્યોણ. ૨

ભાગ્યા હો પ્રભુ ! ભાગ્યા પુન્ય અંકુર,
માઝ્યા હો પ્રભુ ! મહો માઝ્યા પાશા હલ્યાણ;

વુઠા હો પ્રભુ ! વુઠા અમીરસ મેહ,
નાઠા હો પ્રભુ ! નાઠા અશુભ શુભ દિન વલ્યાણ. ૩

ભૂખ્યાં હો પ્રભુ ! ભૂખ્યાં મિલ્યા ઘૃતપૂર,
તરસ્યાં હો પ્રભુ ! તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાણ;

થાક્યાં હો પ્રભુ ! થાક્યાં મલ્યા સુખપાલ,
ચાહતા હો પ્રભુ ! ચાહતા સજ્જન હેજે હલ્યાણ. ૪

દીવો હો પ્રભુ ! દીવો નિશા વન ગેહ,
સાખી હો પ્રભુ ! સાખી થલે જલે નૌકા મલીણ;

કલિયુગે હો પ્રભુ ! કલિયુગે દુષ્ટહો તુજ,
દર્શન હો પ્રભુ ! દર્શન લહી આશા ફલીણ. ૫

વાચક હો પ્રભુ ! વાચક યશ તુમ દાસ,
વિનવે હો પ્રભુ ! વિનવે અલિનંદન સુષોણ;

કદિએ હો પ્રભુ ! કદિએ મ દેશે છેહ,
દેજે હો પ્રભુ ! દેજે સુખ દરિશન તણોણ. ૬

(૫) શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન.

(ઝાંઝરિયા મુનિવરની-એ દેશી.)

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીણ, વાધે મુજ મન પ્રીત;
તેલગિંદુ જેમ વિસ્તરેણ, જલમાંહે મલી રીત,
સોભાગી જિનશું, લાગ્યો અવિહર રંગ.

શ્રી યથોવિજયજી કૃત ચતુર્થિશતિ જિન સ્તવનો. (૬૩)

સજ્જનશું જે પ્રીતડીજી, છાની તે ન રખાય;
 પરિમલ કરતુરી તણોજી, મહી માંહે મહકાય. સોં ૨
 આંગઢીએ નવી મેરૂં ઢંકાએ, છાબડીએ રવિ તેજ;
 અંજલીમાં જેમ ગંગ ન માએ, મુજ મન તેમ પ્રભુ હેજ. સોં ૩
 હુઓ છુપે નહિ અધર અરૂણ જેમ, ખાતાં પાન સુરંગ;
 પીવત ભરભર પ્રભુ ગુણ પ્યાલા, તેમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સોં ૪
 ઢાંકી ઇંધુ પરાલશું જી, ન રહે લહે વિસ્તાર;
 વાયક યથ કહે પ્રભુ તણોજી, તેમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સોં ૫

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

(સહજ સંતુણા હો સાધુજી-એ દેશી.)

પદ્મપ્રભ જિન જઈ અલગા રહ્યા, જિહાંથી નાવે લેખોજી;
 કાગલ ને મસી તિહાં નવી સંપજે, ન ચલે વાટ વિશેષોજી.
 સુગુણ સનેહા રે કદિય ન વીસરો. ૧
 ઇહાંથી તિહાં જઈ કેઈ આવે નહિ, જેહ કહે સંદેશોજી;
 જેહનું મલવું દોહિલું તેહનું, નેહ તે આપે કિલેશોજી. સુ. ૨
 વીતરાગનું રાગ તે એકપખો, કીજે કવણ પ્રકારોજી;
 દોડો દોડે રે સાહેબ વાજમાં, મન નાણે અસવારોજી. સુ. ૩
 સાચી લક્ષિત રે ભાવન રસ કદ્યો, રસ હોય તિહાં હોય રીઝોજી;
 હોડાહોડે રે બીહું રસ રીઝથી, મનનાં મનોરથ સીઝોજી. સુ. ૪
 પણ ગુણવંતા રે ગોઠે ગાજીએ, મહોટા તે વિશ્રામજી;
 વાયક જસ કહે એહજ આશરે, સુખ લહું ઠામોઠામજી સુ. ૫

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વ જિન સ્તવન.

(લાઘવદે માત મન્નાર-એ દેશી.)

- શ્રી સુપાર્શ્વ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન શિરતાજ;
આજ હો છાજે રે, ઠંકુરાઈ પ્રભુ તુજ પદ તણીજ. ૧
- દિવ્યધ્વનિ સુરકુલ, આમર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજે રે, ભામંડલ ગાજે હુંહુભિલ. ૨
- અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો કીધા રે, ઓગણીશે સુરગણ ભાસુરેલ. ૩
- વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ;
આજ હો રાજે રે, દીવાજે છાજે આઠશું લ. ૪
- *સિંહાસન અશોક, માંહે બેઠા લોક;
આજ હો સ્વામી રે, શિવગામી વાયક યશ થુણ્યોલ. ૫

* આ સ્તવનની છેલ્લી ત્રણ ગાથા આ પ્રમાણે હોવી સંભવિત છે.
કારણ કે તેજ પ્રાતિહાર્યનો ક્રમ ખરોખર જળવાય છે.

- *સિંહાસન અશોક, બેઠા^૧ માંહે લોક;
આજ હો રાજે રે, દીવાજે છાજે આઠશુંલ. ૩
- અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખખ્યાથી અગ્યાર;
આજ હો કીધા રે, ઉગણીશે સુરગણ ભાસુરેલ. ૪
- વાણી ગુણ પાંત્રીશ, પ્રાતિહારજ જગદીશ;
આજ હો સ્વામી રે, શિવગામી વાયક યશે થુણ્યોલ. ૫

શ્રી ષોડશોધિજયલ કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૬૫)

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિન સ્તવન.

(ધારણા દોહાની-એ દેશી.)

ચંદ્રપ્રભ જિન સાહેબા રે, તુમે છો ચતુર સુખલુ, મનના રે માન્યા;
સેવા જાણે દાસની રે, દેશો ફલ નિર્વાણ. મં
આવો આવો રે ચતુર સુખલોગી, કીજે વાત એકાંતે અલોગી;
ગુણગોઠે પ્રગટે પ્રેમ, મનના રે માન્યા. ૧

ઓધું અધિકું પણ કહે રે, આસંગાયત જેહ; મં
આપે ફલ જે અણુ કહું રે, ગિરજો સાહેબ તેહ. મ. ૨
દીન કહ્યા વિષુ દાનથી રે, દાતાની વાધે મામ; મં
જલ દીએ ચાતક ખીજવી રે, મેઘ હુવે તેણે રયામ. મ. ૩
પિઉ પિઉ કરી તુમને જયું રે, હું ચાતક તમે મેહ; મં
એક લહેરમાં દુઃખ હરો રે, વાધે ખમણો નેહ. મ. ૪
મોડું વહેલું આપવું રે, તો શી ઢીલ કરાય; મં
વાચક યશ કહે જગ ધણી રે, તુમ તૂકે સુખ થાય. મ. ૫

(૯) શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન.

(સુણો મેરી સજની રજની ન જાવે રે-એ દેશી.)

લઘુ પણ હું તુમ મન નવી માવું રે, જગ ગુરૂ તમને દિલમાં લાવું રે;
કિણુને એ દીજે શાખાશી રે, કહો શ્રીસુવિધિ જિણુંદ વિમાસી રે. ૧
મુઝ મન અણુમાંહિ લક્ષિ છે ઝાઝી રે, તેહ દરીનો તું છે માઝી રે;
યે ગી પણ જે વાત ન જાણે રે, તે અચરજ મુણથી હુવો ટાણે રે. ૨
અથવા સ્થિરમાં અસ્થિર ન માવે રે, મોટો અજ દર્પણમાં આવે રે;
જેહને તેજે બુદ્ધિ પ્રકાશી રે, તેહને દીજે એ શાખાશી રે. ૩

ઉર્ધ્વ મૂલ તરૂવર અધ શાખા રે, છદ પુરાણે એવી છે ભાખા રે;
અચરિજવાલે અચરજ કીધું રે, ભક્તિએ સેવક કારજ સીધું રે. ૪
લાડ કરી જે ખાલક ખોલે રે, માલપિતા મન અમીયને તોલે રે;
શ્રીનયવિજય વિષુવનો શિષ્ય રે, યશ કહે એમ જાણો જગદીશ રે. ૫

(૧૦) શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન.

(અલિ અલિ કદિ આવેગે-એ દેશી.)

શ્રી શીતલ જિન ભેદીએ, કરી ઓખું ભક્તિએ ચિત્ત હો;
તેહથી કહો છાનું કિશું, જેહને સોખ્યા તન મન વિત્ત હો. શ્રી. ૧
હાયક નામે છે ઘણા, પશુ તું સાચર તે રૂપ હો;
તે બહુ ખજુવા તગ તગે, તું દિનકર તેજ સ્વરૂપ હો. શ્રી. ૨
મોટો જાણી આદર્યો, દારિદ્ર ભાંજે જગતાત હો;
તું કરૂણાવંત શિરોમણિ, હું કરૂણા પાત્ર વિખ્યાત હો. શ્રી. ૩
અંતર્યામી સચી લહો, અમ મનની જે છે વાત હો;
મા આગલ મોશાલનાં, રયા વર્ણવવા અવદાત હો. શ્રી. ૪
જાણો તો તાણો કિશું, સેવા ફલ દીજે દેવ હો;
વાચક યશ કહે દીલની, ન ગમે મુજને ટેવ હો. શ્રી. ૫

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંશનાથ જિન સ્તવન.

(કર્મ ન છૂટે રે પ્રાણિયા-એ દેશી)

તમે બહુમિત્રી રે સાહેબા, માહરે તો મન એક;
તુમ વિષુ ળીજો રે નવિ ગમે, એ મુજ મોટી રે ટેક.
શ્રી શ્રેયાંસ કૃપા કરો. ૧
મન રાખો તમે સચી તણા, પશુ કિહાં એક મત્રી જાઓ;
લજ્યાવો લખ લોકને, સાથી સહજ ન થાઓ. શ્રી. ૨

શ્રી યશોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૬૭)

રાગ ભરે (લ) જન મન રહેા, પણ તિહું કાલ વેરાગ;
ચિત્ત તુમારા રે સમુદ્રનો, કોઇ ન પામે રે તાગ શ્રી. ૩
ઝેહવાયું ચિત્ત મેળવ્યું, કેળવ્યું પહેલાં ન કાંઈ;
સેવક નિપટ અણુજ છે, નિરવહેશે તુમે સાંઈ. શ્રી. ૪
નીસગીશું રે કેમ મિલે, પણ મળવાનો એકાંત;
વાચક યશ કહે મુજ મિલ્યો, લક્ષિત્યે કામણવંત. શ્રી. ૫

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

(મોતીડાની-દેશી.)

સ્વામી ! તમે કાંઈ કામણ કીધું,
ચિત્તડું અમારું ચોરી લીધું;
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિણુંદા,
મોહના વાસુપૂજ્ય જિણુંદા.
અમે પણ તુમશું કામણ કરશું,
લક્ષિત્યે ગ્રહી મન ઘરમાં ધરશું. સા. ૧
મન ઘરમાં ધરિયા ઘર શોભા,
દેખતા નિત રહેશે સ્થિર થોભા;
મન વૈકુંઠ અકુંઠિત લકતે,
યોગી ભાખે અનુભવ યુકતે. સા. ૨
કલેશે વાસિત મન સંસાર,
કલેશ રહિત મન તે ભવપાર;
જો વિશુદ્ધ મન ઘર તુમે આવ્યા,
પ્રભુ તો અમે નવનિધિ ઋદ્ધિ પાવ્યા. સા. ૩

૧ પાદાંતર-એ તંત-એ નિશ્ચય.

સાત રાજ અલગા જઈ બેઠા,
 પણુ ભક્તિએ અમ મનમાં બેઠા;
 અલગા ને વલમ્યા ને રહેવું,
 તે ભાણુ ખડખડ દુઃખ સહેવું. સા. ૪
 ૧૬યાયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણુ એકે,
 ભેદ છેદ કરશું હવે ટેકે;
 ખીર નીર પરે તુમશું મિલશું,
 વાચક યશ કહે સેને હલશું. સા. ૫

(૧૩) શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન.

(તુમ સાથે નહિ બોલું-એ દેશી)

સેવો ભવિયાં વિમલ જિનેશ્વર, દુલ્લહા સંજ્ઞન સંગાળ;
 એહવા પ્રભુનું દર્શન લહેવું, તે આલસમાં ગંગાળ. સેં ૧
 અવસર પામી આલસ કરશે, તે મુરખમાં પહેલોળ;
 ભૂખ્યાને જેમ ઘેવર દેતાં, હાથ ન માંડે ગહેલોળ. સેં ૨
 ભવ અનંતમાં દર્શન દીઠું, પ્રભુ એહવા દેખાડેળ;
 વિકટ ગ્રંથિ જે પોલે પોલિયો, કર્મવિવર ઉઘાડેળ. સેં ૩
 તત્ત્વપ્રોતિકર પાણી પાએ, વિમલાલોકે આંજળ;
 લોચણુગુરૂ પરમાન્ન દીએ તવ, બ્રમ નાખે સવી ભાંજળ. સેં ૪
 બ્રમ ભાંજ્યો તવ પ્રભુશું પ્રેમે, વાત કડું મન ખોલીળ;
 સરલ તણે જે હૈયડે આવે, તેહ જણાવે ખોલીળ. સેં ૫
 શ્રી નયવિજય વિષુધ પય સેવક, વાચક યશ કહે સાચુંળ;
 કોટ કપટ બે કેઇ દેખાડે, તોય પ્રભુ વિષુ નવી રાચુંળ. સેં ૬

શ્રી યશોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૬૯)

(૧૪) શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવન.

(સાહેબડીઆં-એ દેશી.)

શ્રીઅનંતજિનશું કરો સાહેલડિયાં, એલ મજાકનો રંગરે; ગુણવેલડિમાં
સાચો રંગ તે ધર્મનો, સાં બીજો રંગ પતંગ રે. ગુ. ૧
ધર્મ રંગ જીરણ નહિં સાં દેહ તે જીરણ થાય રે; ગુ
સોનું તે વિજયો નહિં સાં ઘાટ ધડામણુ જાય રે. ગુ. ૨
ત્રાંણું જે રસ વેધિયું, સાં તે હોય જાણું હેમ રે; ગુ
ફરી તાંણું તે નવિ હુવે, સાં એવો જગગુરૂ પ્રેમ રે. ગુ. ૩
ઉત્તમ ગુણ અનુરાગથી, સાં લહીએ ઉત્તમ ઠામ રે; ગુ
ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સાં દીપે ઉત્તમ ધામ રે. ગુ. ૪
ઉલ્લસિંહ સાયર ભણ્યો, સાં જેમ હોય અક્ષય અભંગ રે; ગુ
વાચક યશ કહે પ્રભુ ગુણે, સાં તેમ મુઝ પ્રેમ પ્રસંગ રે. ગુ. ૫

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

(એડલે ભાર ધણો છે રાજ-એ દેશી.)

આશું પ્રેમ બન્યો છે રાજ, નિરવહશો તો લેએ;
મેં રાગી પ્રભુ થેં છો નીરાગી, અણજીગતે હોય હાંસી;
એકપણો જે નેહ નિરવહેવો, તે માંહિ^૨ (કિસી) સાખાશી. થા. ૧
નીરાગી સેવે કાંઈ હોવે, ઈમ મનમેં નવી આણું;
ફલે અચેતન પણ જેમ સુરમણિ, તેમ તુમ ભક્તિ પ્રમાણું. થા. ૨
ચંદન શીતલતા ઉપજાવે, અગ્નિ તે શીત મીટાવે;
સેવકનાં તેમ દુઃખ ગમાવે, પ્રભુ ગુણ પ્રેમ સ્વલાવે. થા. ૩

૧ કોઈક પ્રતમા પ્રભુ પદ નથી. ૨ પાકાંતર-માંકી=(મારી)

વ્યસન ઉદય જે (મ) જલધિ અણુહરે, શશિને તેજ સંખંધે;
 અણુસંખંધે કુમુદ અણુહરે, શુદ્ધ સ્વભાવ પ્રખંધે. થા. ૪
 દેવ અનેરા તુમથી છોટા, થેં જમમાં અધિકેરા;
 યશ કહે ધર્મ જિનેશ્વર થાશું, દિલ માન્યા હે મેરા. થા. ૫

—:૦:—

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

(શ્રી જ્યાનંદ કુમાર-એ દેશી.)

ધન્ય દિન વેલા ધન્ય પદ્મી તેહ,
 અચિરાનો નંદન જિન યદિ લેટશું;
 લહીશું રે સુખ દેખી મુખ ચંદ,
 વિરહ વ્યથાના દુઃખ સવી મેટશું. ૧
 જાણ્યો રે જેણે તુજ ગુણ લેશ,
 ખીજે રે રસ તેહને મન નવી ગમેશ;
 ચાખ્યો રે જેણે અમી લવલેશ,
 ખાકસ ખુકસ તસ ન રૂચે કિમેશ. ૨
 તુજ સમકિતરસ સ્વાદનો જાણ,
 પાપ કુમતને? બહુ દિન સેવિયોશ;
 સેવે જો કમને યોગે તોહિ,
 વાંછે તે સમકિત અમૃત ધુરે લિખ્યું. ૩
 તારૂં ધ્યાન તે સમકિત રૂપ,
 તેહજ જ્ઞાન ને ચારિત્ર તેહ છે શ;
 તેહથી રે જાયે સઘળાં પાપ,
 ધ્યાતા ધ્યેય સ્વરૂપ હોયે પછેશ. ૪

૧ વળી પા. ૨ કુલકતને=ખરાળ બોજન.

શ્રી યશોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૭૧)

દેખી રે અદ્ભુત તાહરે રૂપ,
અચરિજ ભવિક અરૂપી પદ વરેજ;
તાહરી ગત તુંહી જાણે હો દેવ,
સ્મરણ ભજન તે વાચકે યશ કરેજ.

(૧૭) શ્રી કુંથુનાથ જિન સ્તવન.

(સાહેલા હે-એ દેશી.)

સાહેલા હે કુંથુ જિનેશ્વર દેવ, રત્ન દીપક અતિ દીપતો હો લાલ;
સાહેલા હે મુજ મનમંદિર માંહે, આવે જો અરિ દલ જીપતો હો. ૧
સાહેલા હે મિટે તો મોહ અંધાર, અનુભવ તેજે જલહલે હો;
સાહેલા હે ધૂમ કષાય ન રેખ, ચરણ ચિત્રામણ નવી ચલે હો. ૨
સાહેલા હે પાત્ર કરે નહિ હેઠ, સુરજ તેજે નવી છુપે હો;
સાહેલા હે સર્વ તેજનું તેજ, પહેલાંથી વાધે પહે હો. ૩
સાહેલા હે જેહ ન મરૂતને ગમ્ય, ચંચળતા જે નવી લહે હો;
સાહેલા હે જેહ સદા છે રમ્ય, પુષ્ટ ગુણે નવી કૃશ રહે હો. ૪
સાહેલા હે પુદ્ગલ તેલ ન ખેપ, જેહ ન શુદ્ધ દશા દહે હો;
સાહેલા હે શ્રીનયવિજય સુશિષ્ય, વાચકયશ એણિપરે કહે હો. ૫

(૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન.

(આસણરા યોગી-એ દેશી.)

શ્રીઅરજિન ભવજલનો તારૂ, મુજમન લાગે વારૂરે; મનમોહન સ્વામી!
ખાંહે ગ્રહી ભવિજનને તારે, આણે શિવપુર આરે રે. મ. ૧
તપ જપ મોહ મહા તોફાને, નાવ ન ચાલે માને રે, મં
પણ નવી ભય મુજ હાથોહાથે, તારે તે છે સાથે રે. મ. ૨

જાતને સ્વર્ગે સ્વર્ગથી અધિકું, જ્ઞાનીને ફલ દેઈ રે; મં
કાયા કષ્ટ વિના ફલ લહિએ, મનમાં ધ્યાન ધરેઈ રે. મ. ૩
જે ઉપાય બહુવિધની રચના, યોગમાયા તે જાણો રે; મં
શુદ્ધ દ્રવ્ય ગુણ પર્થાય ધ્યાને, શિવ હીએ પ્રભુ સપરાણો રે. મ. ૪
પ્રભુ પાય વક્ષ્યા તે રક્ષા તાજા, અલગા અંગ ન સાજા રે; મં
વાચક યશ કહે અવર ન ધ્યાઈ, એ પ્રભુના ગુણ ગાઈ રે. મ. ૫

(૧૯) શ્રી મહિનાથ જિન સ્તવન.

(નાલિરાયા કે ખાગ-એ દેશી.)

તુઝ મુજ રીઝની રીઝ, ખટપટ એહ ખરીરી;
લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
મહિનાથ ! તુઝ રીઝ, જન રીઝે ન હુવેરી;
દેવ રીઝણનો ઉપાય, સાહમું કાંઈ ન જુવેરી. ૨
દુશરાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શશીરી;
એક હુહવાએ ગાઢ, એક જો બોલે હસીરી. ૩
લોક લોકેત્તર વાત, રીઝ છે દોઈ જુધરી;
તાત ચક્રે ધુર પૂજ્ય ચિંતા એહ હુધરી. ૪
રીઝવો એક સાંઈ, લોક તે વાત કરેરી;
શ્રી નયવિજય સુશિષ્ય, એહ જ ચિત્ત ધરેરી. ૫

(૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન.

(પાંડવ પાંચે વાંદતાં-એ દેશી.)

મુનિસુવ્રત જિન વાંદતાં, અતિ ઉદ્ધસિત તન મન થાય રે;
વહન અનુપમ નિરખતાં, મારા ભવભવનાં દુઃખ જાય રે; માં
જગતગુરુ જગતો સુખકંદ રે, સુખકંદ અમંદ આનંદ. જાં ૧

શ્રી ચરોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૭૩)

નિશ્ચિન સૂતાં જાગતાં, હૈયડાથી ન રહે દૂર રે;
જળ ઉપગાર સંભારીએ, તમ ઉપજે આનંદ પૂર રે. જ૦ ૨
પ્રભુ ઉપગાર ગુણે ભર્યાં, મન અવગુણ એક ન સમાય રે;
ગુણ ગુણ અનુબંધી હુવા, તે તો અક્ષય^૧ ભાવ કહાય રે. જ૦ ૩
અક્ષયપદ દીએ પ્રેમ જે, પ્રભુનું તે અનુભવ રૂપ રે;
અક્ષર સ્વર ગોચર નહિ, એ તો અકલ અમાય અરૂપ રે. જ૦ ૪
અક્ષર થોડા ગુણ ઘણા, સજ્જનના તે ન લખાય રે;
વાચક યશ કહે પ્રેમથી, પણ મનમાંહે પરખાય રે. જ૦ ૫

(૨૧) શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

(હું તુમ સાથે નહિ બોલું ઋષભજી-એ દેશી.)

શ્રી નમિજિનની સેવા કરતાં, અલિય વિધન સર્વી દૂરે નાસેજી;
અષ્ટ મહાસિદ્ધિ નવનિધિ લીલા, આવે બહુ^૨ મહમુર પાસેજી. શ્રી. ૧
મયમત્તા આંગણે ગજ ગાજે, રાજે તેજી તુખાર ચંગાજી;
બેટા બેટી બંધવ બેડી, લહીએ બહુ અધિકાર રંગાજી. શ્રી. ૨
વલ્લભસંગમ રંગ લહીએ, અણુવહાલા હોય દૂર સહેજેજી;
વાંછા તણે વિલંબ ન દૂજે, કારજ સીએ ભૂરિ^૩ લહેજેજી. શ્રી. ૩
ચંદ્ર કિરણ યશ ઉજ્જવલ ઉલ્લસે, સૂર્ય તુલ્ય પ્રતાપે દીપેજી;
જે પ્રભુભક્તિ કરે નિત વિનયે, તે અરિયણ બહુ પ્રતાપી જીપેજી. શ્રી. ૪
મંગલ માલા લચ્છી વિશાલા, ખાલા બહુલે પ્રેમ રંગેજી;
શ્રી નમવિજય વિબુધ પય સેવક, કહે લહીએ પ્રેમસુખ અંગેજી. શ્રી. ૫

૧ ક્ષાયિક ભાવવાળા. ૨ સંપત્તિના પ્રકાર. ૩ પાકાંતર-સહેજેજી=શિઘ્ર.

(૭૪) વિવિધ પ્રુષ્પવાટિકા.

(૨૨) શ્રી નેમિતાથ જિન સ્તવન.

(કાચિ કલિ અનારકી રે હાં-એ દેશી.)

તોરણથી રથ ફેરી ગયા રે હાં, પશુડાં શિર દર્ધ દોષ; મેરે વાલમાં;
નવલવ નેહ નિવારિયો રે હાં, સ્યો નેહ આવ્યા નેષ. મેં ૧
ચંદ્ર કલકી જેહથી રે હાં, રામ ને સીતા વિયોગ; મેં
તેહ કુરંગને વચણલે રે હાં, પતિ આવે કોણ લોગ. મેં ૨
ઉતારી હું ચિત્તથી રે હાં, મુક્તિ ધૂતારી હેત; મેં
સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં, તેહથી કવણ સંકેત. મેં ૩
પ્રીતિ કરતાં સોહલી રે હાં, નિરવહતાં જાનલ; મેં
જેહવો વ્યાલ એલાવવો રે હાં, જેહવી અગનની જાલ. મેં ૪
જો વિવાહ અવસરે દીઓ રે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ; મેં
દીક્ષા અવસર દીજીએ રે હાં, શિર ઉપર જગનાથ. મેં ૫
એમ વિલપતી રાજીલ ગઈ રે હાં, નેમ કને વ્રત લીધ; મેં
વાચક યશ કહે પ્રણમીએ રે હાં, એ દંપતી દોય સિદ્ધ. મેં ૬

(૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ-મહારા.)

વામાનંદન જિનવર, મુનિવરમાં વડો રે કે મુનિવરમાં વડો,
જિમ સુર માંહે સોહે સુરપતિ પરવડો રે કે; સુ
જિમ ગિરિ માંહે સુરાચલ, મૃગ માંહે કેશરી રે કે, મૃ
જિમ ચંદન તડ માંહે, સુભટ માંહે મુર અરિ રે કે. સુ ૧

૧ વિશ્વાસ. ૨ મુરારિ=કૃણુ.

શ્રી યશોવિજયજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૬૫)

નદી માંહે જેમ મંગે, અનંગ સ્વરૂપમાં રે કે, ૭૦
કુલ માંહે અરવિંદ, ભરતપતિ ભૂપમાં રે કે, ૭૦
ઐરાવણ ગજ માંહે, ગરૂડ ખગમાં યથા રે કે, ૮૦
તેજવંત માંહે ભાણુ, વખાણમાં જિનકથા રે કે, ૯૦ ૨
મંત્ર માંહે નવકાર, રતન માંહે સુરમણિ રે કે, ૨૦
સાગર માંહે સ્વયંભૂ-રમણ શિરોમણિ રે કે, ૨૦
શુકલ ધ્યાન જિમ ધ્યાનમાં, અતિ નિર્મલપણે રે કે, ૩૦
શ્રી નયવિજય વિબુધપય-સેવક ઇમ ભણે રે કે. ૪૦ ૩

(૨૪) શ્રી મહાવીર જિન સ્તવન.

(શ્રી જ્યાનંદજી સાંભળો-એ દેશી.)

ગિરવા રે ગુણુ તુમ તણા, શ્રી વર્દમાન જિનરાયા રે;
સુણતાં શ્રવણે અમી ઝરે, મારી નિર્મલ થાયે કાયા રે. ગિં ૧
તુમ ગુણુ ગણુ ગંગાજલે, હું ઝીલી નિર્મલ થાઉં રે;
અવર ન ધંધો આદરૂં, નિશદિન તોરા ગુણુ ગાઉં રે. ગિં ૨
ઝીલ્યા જે ગંગા જલે, તે છિલર જલ કેમ પેસે રે;
માલતી કુલે મોહિયા, તે ણાવળે જઈ નવી બેસે રે. ગિં ૩
એમ અમે તુજ ગુણુ ગોઠશું, રંગે રાખ્યા ને વણી માખ્યા રે;
તે કેમ પર સુર આદરે, જે પરનારી વશ રાખ્યા રે. ગિં ૪
તું ગતિ તું મતિ આશરો, તું આલંબન મુજ પ્યારો રે;
વાચક યશ કહે માહરે, તું જીવ જીવન આધારો રે. ગિં ૫

શ્રીમાન મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી કૃત-

સમકિત સડસઠી.

(પ્રસ્તાવના-દોહરા.)

- સુકૃત વલ્લિ કાદંબિની, સમરી સરસ્વતી માત;
સમકિત સડસઠ બોલની, કહિશું મધુરી વાત. ૧
- સમકિત હાયક ગુરૂ તણો, ૧૫૨૫૫૫૫૫૫ ન થાય;
ભવ કોડાકોડે કરી, કરતાં સર્વ ઉપાય. ૨
- દાનાદિક કિરિયા ન દે, સમકિત વિણ શિવશર્મ;
તે માટે સમકિત વડું, બણો પ્રવચન મર્મ. ૩
- દર્શન મોહ વિનાશથી, જે નિર્મલ ગુણઠાણ;
તે નિશ્ચય સમકિત કહું, તેહના એ અહિઠાણ. ૪

સમકિતના ૬૭ બોલ.

ઠાલ ૧ લી. (દેઈ દેઈ દરિસણ આપણું-એ દેશી.)

ચંડ સદહણ તિલિંગ છે, દશ વિધ વિનય વિચારો રે;
ત્રણ શુદ્ધિ પણ દ્રવણ, આઠ પ્રભાવિક ધારો રે.

(ત્રુટક.)

પ્રભાવક અડ પંચ ભૂષણ, પંચ લક્ષણ બાણીએ;
૫૮ જયણ ૫૮ આગાર ભાવના, છવિવદા મન આણીએ.
૫૮ ઠાણ સમકિત તણા, સડસઠ લેદ એહ ઉદાર એ;
એહનો તત્ત્વ વિચાર કરતાં, લહીજે ભવ પાર એ. ૧

૧ પ્રત્યુપકાર-ઉપકારનો બદલો.

(ચાર સદહણા.)

ચઉવિવહ સદહણા પતિહાં, ભવાદિક પરમત્થો રે;
પ્રવચન માંહિ જે ભાખિયા, લીજે તેહનો અત્થો રે.

(ત્રુટક)

તેહનો અર્થ રવિચાર કરીએ, પ્રથમ સદહણા ખરી;
ખીજી સદહણા તેહની જે, જાણુ મુનિ મુણુ જવહરી.
સંવેગ રંગ તરંગ ઝીલે, માર્ગ શુદ્ધ કહે ખુખાર;
તેહની સેવા ફીજીએ જિમ, પીજીએ સમતા સુધા. ૨
સમકિત જેણે ગ્રહી વમ્બુ, નિન્હવ ને અહાછંદા રે;
પાસત્યા ને કુશીલિયા, વેષવિડંગક મંદા રે.

(ત્રુટક)

મંદા અન્નાણી દૂર છડો, ત્રીજી સદહણા ગ્રહી;
પરદર્શનીનો સંગ તણીએ, ચોથી સદહણા કહી.
હીણાતણો જે સંગ ન તજે, તેહનો શુણુ નવિ રહે;
જયુ જલધિજળમાં લલ્લયુ ગંગા-નીર લૂણપણુ લહે. ૩

(ત્રણ લિંગ.)

હાલ ર જી. (કપૂર હોવે અતિ ઉજગો રે-એ દેશી.)

ત્રણ લિંગ સમકિત તણા રે, પહેલું શ્રુત અભિલાષ;
જેહથી શ્રોતા રસ લહે રે, જેહવો સાકર દ્રાખ રે.
પ્રાણી! ધરીએ સમકિત રંગ, જેમ લહીએ સુખ અભંગ રે. પ્રાં ૧
તરણુ સુખી સ્ત્રીપરવર્યો રે, ચતુર સુણે સુરગીત;
તેહથી રાગે અતિ ઘણે રે, ધર્મ મુણ્યાની રીત રે. પ્રાં ૨

૧ પાહાંતર-જિહાં. ૨ વિચારીએ.

મૂખ્યે અટવી ઉતર્યો રે, જિમ્ દિન દેવર ચંગ;
 ઇચ્છે તિમ જે પ્રમને રે, એહિજ ખીજું લિંગ રે. પ્રાં ૩
 વૈયાવચ્ચ ગુરુદેવનું રે, ત્રીજું લિંગ ઉદાર;
 વિદ્યાસાધક તણી પરે રે, આલસ નવિય લગાર રે. પ્રાં ૪

(દશ પ્રકારનો વિનય.)

ઠાલ ૩ જી. (પ્રથમ ગોવાલણ તણે લવેજી-એ દેશી.)

અરિહંત તે જિન વિચરતાજી, કર્મ ખપી હુઆ સિદ્ધ;
 એઈય જિનપડિમા કહીજી, સૂત્ર સિદ્ધાંત પ્રસિદ્ધ.
 ચતુર નર! સમજે વિનય પ્રકાર, જેમ લહીએ સમકિત સાર. ચં ૧
 ધર્મ ક્ષમાદિક લાખિયોજી, સાધુ તેહના રે ગેહ;
 આચારજ આચારનાજી, દાયક નાયક જેહ. ચં ૨
 ઉપાધ્યાય તે શિષ્યનેજી, સૂત્ર ભણાવણુદાર;
 પ્રવચન સંઘ વખાણિયેજી, દર્શન સમકિત સાર. ચં ૩
 ભક્તિ બાદ્ય પ્રતિપત્તિથીજી, હૃદય પ્રેમ બહુમાન;
 ગુણ સ્તુતિ અવગુણ ઢાંકવાજી, આશાતનની હાણ. ચં ૪
 પાંચ ભેદે એ દશતણેજી, વિનય કરે અનુકૂલ;
 સીંચે તેહ સુધારસેજી, ધર્મવૃક્ષનું મૂલ. ચં ૫

(ત્રણ શુદ્ધિ.)

ઠાલ ૪ થી. (ધોખીડા તું ધોજે મનનું ધોતીયું રે-એ દેશી.)

ત્રણ શુદ્ધિ સમકિત તણી રે, સિદ્ધાં પહેલી મનશુદ્ધિ રે,
 શ્રી જિન ને જિનમત વિના રે, જૂઠ સઠલ એ શુદ્ધિ રે.
 ચતુર વિચારે ચિત્તમાં રે. ૧

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સમકિત સહસ્રી. (૭૮)

જિનભક્તિએ જે નવી થયું રે, તે ખીજથી નવિ થાય રે;
એવું જે મુખે ભાખીએ રે, તે વચન શુદ્ધિ કહેવાય રે. ચં ૨
છેલો ભેલો વેદના રે, જે સહતો અનેક પ્રકાર રે;
જિનવિષ્ણુ પરસુર નવિ નમે રે, તેહની કાયા શુદ્ધિ ઉદાર રે. ચં ૩

(પાંચ દ્વષણ.)

ઠાસ ૫ મી. (મુનિજનમાંગની-એ દેશી.)

સમકિત દ્વષણ પરિહરો, જેહમાં પહેલી છે શંકા રે;
તે જિનવચનમાં મત કરો, જેહને સમ નૃપ રંકારે રે. ચં ૧
કંખા કુમતની વાંછના, ખીજું દ્વષણ તજિયે રે;
પામી સુરતરૂ પરગડો, કેમ ખાવલ ભજિયે રે. ચં ૨
સંશય ધર્મના ફલ તણા, વિતિગિચ્છા નામે રે;
ત્રીજું દ્વષણ પરિહરો, નિજ શુભ પરિણામે રે. ચં ૩
મિથ્યામતિ ગુણ વર્ણના, ટાળો ચોથો દોષ રે;
૧૬-માર્ગી શુણ્ણતાં હુવે, ઉન્માર્ગનો પોષ રે. ચં ૪
પાંચમો દોષ મિથ્યામતિ-પરિચય નવિ કીજે રે;
એમ શુભમતિ અરવિંદની, ભલી વાસના લીજે રે. ચં ૫

(આઠ પ્રભાવક.)

ઠાસ ૬ ઠી. (ભોલિડા હંસા રે વિષય ન રાચીએ-એ દેશી.)

આઠ પ્રભાવક પ્રવચનના કદ્યા, પાવયણી ધુરિ જાણ;
વર્તમાન શ્રુતના જે અર્થનો, પાર લહે ગુણખાણ.

ધન્ય ! ધન્ય ! શાસન મંડન મુનિવરા. ૧

૧ પાદાંતર-ઉન્માર્ગી સ્તવતાં હુવે.

ધર્મકથી તે ખીજે જાણીએ, નંદિપેષુ પરે જોડઃ
 નિજ ઉપદેશે રંજે લોકને, ભંજે હૃદય સદેહ. ધન્ય૦ ૨
 વાદી ત્રીજે રે તકં નિપુણ ભણ્યો, મહાવાદી પરે જોડઃ
 રાજદારે રે જયકમલા વરે, ગાજંતો જેમ મેહ. ધન્ય૦ ૩
 ભદ્રબાહુ પરે જોડ નિમિત્ત કડે, પરમત જીવણ કાજ;
 તેહ નિમિત્તી રે ચોથો જાણીએ, શ્રી જિનશાસનરાજ. ધન્ય૦ ૪
 તપશુણ આપે રે રોપે ધર્મને, ગોપે નવિ જિન આણ;
 આશ્રવ લોપે રે નવિ કોપે કદા, પંચમ તપસી રે જાણ. ધન્ય૦ ૫
 છઠો વિદ્યા રે મંત્રતણો બલી, જિમ શ્રી વચર મુણિંદઃ
 સિદ્ધ સાતમો રે અંજનયોગથી, જિમ કાલિક મુનિ ચંદ. ધન્ય૦ ૬
 કાવ્ય સુધારસ મધુર અર્થ ભર્યા, ધર્મ હેતુ કરે જોડઃ
 સિદ્ધસેન પરે નરપતિ રીઝવે, અકૂમ વર કવિ તેહ. ધન્ય૦ ૭
 જળ નવિ હોવે પ્રભાવક એહવા, તમ વિધિ પૂર્વ અનેકઃ
 જાત્રા પૂજાદિક કરણી કરે, તેહ પ્રભાવક છોક. ધન્ય૦ ૮

(પાંચ ભૂષણ.)

ઠાલ ૭ મી, (સતી સુભદ્રાની-એ દેખી.)

સોહ સમકિત જોડથી, સખિ ! જિમ આભરણે દેહ રેઃ
 ભૂષણ પાંચ તે મન વશ્યાં, સખિ ! તેમાં નહિ સદેહ રે.
 મુજ સમકિત રંગ અચલ હોજો. ૧
 પહેલું કુશલપણું તિહાં, સખિ ! વંદન ને પરચખ્યાણુ રે;
 કિયાનો વિધિ અતિ ઘણો, સખિ ! આચરે તેહ સુભણુ રે. મુ૦ ૨
 ખીજું તીરથ સેવનાં, સખિ ! તીરથ તારે જોડ રેઃ
 તે ગીતારથ મુનિવરા, સખિ ! તેકુશું કીજે નેહ રે. મુ૦ ૩

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સમકિત સહસ્રી. (૮૧)

ભક્તિ કરે ગુરુ દેવની, સખિ ત્રીજીં ભૂષણ હોય રે.
કિણ્હિ ચલાવ્યો નવિ ચલે, સખિ ચોથું ભૂષણ ભેય રે. સુ० ૪
જિનશાસન અનુમોદના, સખિ જેથી ખડુ જન હુંત રે;
કીજે તેહ પ્રભાવના, સખિ પંચમ ^૧ભૂષણ ખંત રે. સુ० ૫

(પાંચ લક્ષણ.)

ઠાલ ૮ મી. (દેશી રસિયાની.)

લક્ષણ પાંચ કહ્યા સમકિતતણાં, ધુર ઉપશમ અનુકૂળ સુગુણ નર;
અપરાધીશું પણ નવિ ચિત્ત થકી, ચિંતવીએ પ્રતિકૂલ. સુ०
શ્રી જિનભાષિત વચન વિચારીએ. ૧

સુરનરસુખ જે દુઃખ કરી લેખવે, વંછે શિવસુખ એક; સુ०
ખીજીં લક્ષણ તે અંગીકરે, સાર સંવેગશયું ટેક. સુ० ૨
નારક ચારક સમ ભવ ઉભગ્યો, તારક બાણીને ધર્મ; સુ०
ચાહે નીકલવું નિર્વેદ તે, ત્રીજીં લક્ષણ મર્મ. સુ० ૩
દ્રવ્યથકી દુઃખિયાની જે દયા, ધર્મહીણાની રે ભાવ; સુ०
ચોથું લક્ષણ અનુકંપા ^૨કહ્યું, નિજશક્તિએ મન લાવ. સુ० ૪
જે જિન ભાખ્યું તે નહિ અન્યથા, એહવો જે દૃઢ રંગ; સુ०
તે આસ્તિકતા લક્ષણ પાંચમું, કરે કુમતિનો એ ભંગ. સુ० ૫

(છ યતના.)

ઠાલ ૯ મી. (જિન જિન પ્રતિવંદન દિસે-એ દેશી.)

પરતીથી પરના સુર તેણે, ચૈત્ય ગ્રહ્યા વડી જેહ;
વંદન પ્રમુખ તિહાં નવિ કરવું, તે જયણા પદ ભેય રે.
ભવિકા સમકિત યતના કીજે. ૧

૧ પાદાંતર-પાંચમું ભૂષણ ખંત. ૨ પાદાંતર-કહી.

(૮૨)

વિવિધ પુષ્પવાદિકા.

વંદન તે કર 'જોડન કહિયે, નમન તે શીશ નમાડે; *
દાન ઈષ્ટ અન્નાદિક દેવે, ગૌરવ ભક્તિ દેખાડે રે. ભ૦ ૨
અનુપ્રદાન તે તેહને કહિયે, વારંવાર જે દાન;
દોષ કુપાત્રે પાત્રમતિએ, નહિં અનુકંપા માન રે. ભ૦ ૩
અણુબોલાવે જેહ 'ભાખવું' તે કહિયે આલાપ;
વારંવાર આલાપ જે કરવો, તે કહિયે^૩ સંલાપ રે. ભ૦ ૪
એ જયણ્ણથી સમકિત દીપે, વલી દીપે વ્યવહાર;
એહમાં પણ કારણથી જયણ્ણ, તેના અનેક પ્રકાર રે. ભ૦ ૫

(છ આગાર.)

ઢાલ ૧૦ મી. (દેશી લલનાતી.)

શુદ્ધ ધર્મથી નવિ ચલે, અતિ દૃઢ ગુણ આધાર; લલના૦
તો પણ જે નવી એહવા, તેહને એ આગાર. લલના. ૧
ઓડ્યું તેહવું પાળીએ, દંતી દંત સમ બોલ; લલના૦
સજ્જનના દુર્જન તણા, કચ્છપ કોટીને તોલ. લલના. ૨
રાજા નગરાદિક ધણી, તસ શાસન અભિયોગ; લલના૦
તેહથી કાર્તિકની પરે, નહિ મિથ્યાત્વ સંયોગ. લલના. ૩
મેલો જનનો ગણ કહ્યો, બલ ચૌરાદિક જાણ; લલના૦
ક્ષેત્રપાલાદિક દેવતા, તાતાદિક ગુરૂ ઠાણ. લલના. ૪
વૃત્તિ દુર્લાભ આજીવિકા, જે બીષણ કાંતાર; લલના૦
તે હેતુએ દ્રષણ નહિ, કરતાં અન્ય આચાર. લલના. ૫

૧ કર્યોજન. ૨ પાદાંતર-બોલવું. ૩ તે જાણો.

(છ ભાવના.)

ઠાલ ૧૨ મી. (રાગ મલહાર.)

ભાવિજે રે સમકિત જેહથી રૂચકું,
તે ભાવના રે ભાવો મન કરી પરવડું;
જે સમકિત રે તાણુ સાણું મૂલ રે,
તો વ્રતતરૂ રે દિયે શિવફલ અનુફલ રે.

(ત્રુટક.)

અનુફલ મૂલ રસાલ સમકિત, તેહ વિણુ મતિ અંધ એ,
જે કરે કિરિયા ગર્વ ભરિયા, તેહ જૂઠો ધંધ એ;
એ પ્રથમ ભાવના ગુણો રૂપી, સુણો ખીજ ભાવના,
ખારણું સમકિત ધર્મપુરનું, એહવી તે પાવના. ૧
ત્રીજ ભાવના રે સમકિત પીઠ જે દઢ સહી,
તો મોટો રે ધર્મ પ્રાસાદ ડગે નહિં;
પાયે ખોટે રે મોટે મંડાણુ નશોભીએ,
તેણે કારણુ રે સમકિતશું ચિત થોભીએ. ૨

(ત્રુટક.)

થોભીએ ચિત્ત નિત એમ ભાવી, થોથી ભાવના ભાવીએ,
સમકિત નિધાન સમસ્ત ગુણનું, એહવું મન ભાવીએ;
તે વિના છુટા રત્ન સરિખા, મૂલ ઉત્તર ગુણુ સવે,
કિમ રહે તાકે જેહ હરવા, ચોર જોર ભવે ભવે. ૩
ભાવો પંચમી રે ભાવના સમ દમસાર રે,
પૃથવી પરે રે સમકિત તસ આધાર રે;
છઠ્ઠી ભાવના રે સમકિત ભાજન જે મિલે,
શુદ્ધ શીલનો રે તો રસ તેહમાંથી નવી ઢલે. ૪

(તુટક.)

નવિ ઢલે સમકિત ભાવના રસ, અમિય સમ સંવર તણે,
 પદ ભાવના એ કહી એહમાં, કરો આદર અતિ ઘણે;
 એમ ભાવતાં પરમાર્થ જલનિધિ, હોય નિત્ય અકબોલ એ,
 ઘન પવન પુણ્ય પ્રમાણ પ્રગટે, ચિદાનંદ કલ્હોલ એ. ૫

(છ સ્થાનક.)

ઠરે જિહાં સમકિત તે સ્થાનક, તેહના પદ્ધિ કહીએ રે,
 ત્યાં પહેલું સ્થાનક છે ચેતન, લક્ષણ આતમ લહીએ રે;
 ક્ષીર નીરપરે પુદ્ગલ મિશ્રિત, પણ એહથી છે અલગો રે,
 અનુભવ હંસ ચંચુ જો લાગે, તો નવિ દીસે વલગો રે. ૬૦ ૧
 બીજું સ્થાનક નિત્ય આતમા, જે અનુભૂત સંભારે રે,
 બાલકને સ્તનપાન વાસના, પૂરવ લવ અનુસારે રે;
 દેવ મનુજ નરકાદિક તેહના, છે અનિત્ય પર્યાય રે,
 દ્રવ્ય થકી અવિચલિત અખંડિત, નિજગુણ આતમરાય રે. ૬૦ ૨
 ત્રીજું સ્થાનક ચેતન કર્તા, કર્મ તણે છે યોગે રે,
 કુલકાર જિમ કુલ તણે જે, દંડાદિક સંયોગે રે;
 નિશ્ચયથી નિજગુણનો કર્તા, અનુપચરિત વ્યવહારે રે,
 દ્રવ્યકર્મનો નગરાદિકનો, તે ઉપચાર પ્રકારે રે. ૬૦ ૩
 ચોથું સ્થાનક ચેતન લોકતા, પુન્ય પાપ ફલ કેરો રે,
 વ્યવહારે નિશ્ચય નય દૃષ્ટે, ભુંજે નિજ ગુણ નેરો રે;
 પાંચમું સ્થાનક અછે પરમ પદ, અચલ અનંત સુખ વાસો રે,
 આધિ વ્યાધિ તન મનથી લહીએ, તસ અભાવે સુખ ખાસો રે. ૬૪

શ્રી યશોવિજયજી કૃત સમકિત સડસઠી. (૮૫)

છઠું સ્થાનક મોક્ષતણા છે, સંયમ જ્ઞાન ઉપાયો રે,
જો સહજે લહીએ તો સઘલે, કારણ નિષ્કલ થાયો રે;
કહે જ્ઞાનનય જ્ઞાન જ સાચું, તે વિષુ જૂઠી કિરિયા રે,
ન લહે રૂપું રૂપું બાણી, છીપ બાણી જે કિરિયા રે. ૪૦ ૫
કહે ક્રિયાનય કિરિયા વિષુ જે, જ્ઞાન તેહ શું કરશે રે,
જલ પેસી કર પદ ન હલાવે, તાડ તે કિમ તરશે રે;
દ્રવ્ય બૂધ છે ઇલાં રખહુલા, નય એકેકને વાદે રે,
સિદ્ધાંતી તે બેઠ ડનય સાધે, જ્ઞાનવંત અપ્રમાદે રે. ૪૦ ૬
એણીપદે સડસઠ બોલ વિચારી, જે સમકિત આરાહે રે,
રાગ દ્વેષ ટાલી મન વાલી, તે સમસુખ અવગ્રાહે રે;
જેહનું મન સમકિતમાં નિશ્ચલ, કેઇ નહિં તસ તોલે રે,
શ્રી નયવિજય વિબુધપય સેવક, વાચક યશ એમ બોલે રે. ૪૦ ૭

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજકૃત. સવાસો ગાથાનું શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન.

ઠાલ ૧ લી. (એક દિન દાસી દોડતી-એ દેશી)

સ્વામી ! સીમંધર વિનતિ, સાંભલો માહરી દેવ રે;
તાહરી આણું હું શિર ધરું, આદરું તાહરી સેવ રે. સ્વા. ૧
કુશુરની વાસના પાશમાં, હરિણ પરે જે પડ્યા લોક રે;
તેહને શરણુ તુજ વિણુ નહિં, ટળવળે બાપડા ફેાક રે. સ્વા. ૨
જ્ઞાન દર્શન ચરણુ ગુણુ વિના, જે કરાવે કુલાચાર રે;
લૂટે તેણે જગ દેખતાં, કિહાં કરે લોક પોકાર રે. સ્વા. ૩
જેહ નવિ-ભવ તર્યાં નિર્ગુણી, તારશે કેણી પરે તેહ રે;
એમ અજાણ્યા પડે ફંદમાં, પાપ બંધે રહ્યા તેહ રે. સ્વા. ૪
કામકુંભાદિક(થી) ^૧અધિક છે, ધર્મનું કેા નવિ મૂલ રે;
દોકડે કુશુર તે દાખવે, શું થયું એ જગ શૂલ રે. સ્વા. ૫
અર્થની દેશના જે દીએ, ઓલવે ધર્મના ગ્રંથ રે;
પરમ પદના પ્રગટ ચોરટા, તેહથી કેમ વહે પંથ રે. સ્વા. ૬
વિષય રસમાં જૃહી માચિયા, નાચિયા કુશુર મદ પૂર રે;
ધુમધામે ધમાધમ ચલી, જ્ઞાન મારગ રહ્યો દૂર રે. સ્વા. ૭
કલહકારી કદાચહ ભર્યા, થાપતા આપણા બોલ રે;
જિન વચન અન્યથા દાખવે, આજ તો વાજતે ઢોલ રે. સ્વા. ૮
કેઇ નિજ દોષને ગોપવા, રોપવા કેઇ મતકંદ રે;
ધર્મની દેશના પાલટે, સત્ય ભાષે નહિં મંદ રે. સ્વા. ૯

૧ પાઠાંતર-અધિકનું. ૨ પા૦ ધામધૂમે.

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન. (૮૭)

બહુ મુખે બોલ એમ સાંભલી, નવિ ધરે લોક વિશ્વાસ રે;
હુંઠતા ધર્મને તે થયા, ભ્રમર જેમ કમલની વાસ રે. સ્વા. ૧૦

ઠાલ ર જી. (ભોલીગ લંસા રે વિપય ન રાચીએ-એ દેશી.)

એમ હુંઠતાં રે ધર્મ સોહામણો, મિલિયો સદ્ગુરૂ એક;
તેહણે સાચો રે મારગ દાખિયો, આણી હૃદય વિવેક.

શ્રી સીમંધર સાહેબ સાંભલો. ૧

પર ધર જોતાં રે ધર્મ તમે કરો, નિજ ધરે ન લહો રે ધર્મ;
જેમ નવિ બાણે રે મૃગ કસ્તુરીઓ, મૃગમદ પરિમલ મર્મ. શ્રી. ૨
જેમ તે ભૂલો રે મૃગ દશ દિશિ કરે, લેવા મૃગમદ ગંધ;
તેમ જગ હુંઠે રે બાહિર ધર્મને, મિથ્યા દૃષ્ટિ રે અંધ. શ્રી. ૩
જાતિઅંધનો રે દોષ ન આકરો, જે નવિ દેખે રે અર્થ;
મિથ્યાદૃષ્ટિ રે તેહથી આકરો, માને અર્થ અનર્થ. શ્રી. ૪
આપ પ્રશંસે રે પરગુણ ઓલવે, ન ધરે ગુણનો રે લેશ;
તે જિનવાણી રે નવિ શ્રવણે સુણે, દિયે મિથ્યા ઉપદેશ. શ્રી. ૫
જ્ઞાન પ્રકાશે રે મોહતિમિર હણે, જેહને સદ્ગુરૂ સૂર;
તે નિજ દેખે રે સત્તા ધર્મની, ચિદાનંદ ભરપૂર. શ્રી. ૬
જેમ નિર્મલતા રે રત્ન સ્ફટિક તણી, તેમ જે જીવ સ્વભાવ;
તે જિનવીરે રે ધર્મ પ્રકાશિયો, પ્રબલ કષાય અભાવ. શ્રી. ૭
જેમ તે રાતે રે પુલે રાતડું, શ્યામ કુલથી રે શ્યામ;
પાપ પુણ્યથી રે તેમ જગ જીવને, રાગ દ્વેષ પરિણામ. શ્રી. ૮
ધર્મ ન કહીએ નિશ્ચય તેહને, જે વિભાવ વડ વ્યાધિ;
પહેલે અંગે રે એણીપરે લાખિયું, કર્મે હોય ઉપાધિ. શ્રી. ૯

૧ પાઠાંતર-તેણે.

જે જે અંશે રે નિરૂપાધિકપણું, તે તે જાણો રે ધર્મ;
 સમ્યગ્દષ્ટિ રે ગુણકાણા થકી, જાવ લહે શિવ શર્મ. શ્રી. ૧૦
 એમ જાણીને રે જ્ઞાન દશા લજી, રહીએ આપ સ્વરૂપ;
 પર પરિણતિથી રે ધર્મ ન છાંડીએ, નવિ પડીએ ભવરૂપ. શ્રી. ૧૧

ઠાલ ૩ જી. (૬વે રાણી પદ્માવતી-એ દેશી.)

જિહાં લગે આતમ દ્રવ્યનું, લક્ષણ નવિ જાણ્યું;
 તિહાં લગે ગુણકાણું ભણું, કેમ આવે તાણ્યું.

આતમ તત્ત્વ વિચારીએ. આ૦ ૧

આતમ અજ્ઞાને કરી, જે ભવ દુઃખ લહીએ;

આતમ જ્ઞાને તે ટલે, એમ મન સદહીએ. આ૦ ૨

જ્ઞાન દશા જે આકરી, તેહ ચરણ વિચારો;
 નિર્વિકલ્પ ઉપયોગમાં, નહીં કર્મનો ચારો. આ૦ ૩

ભગવંત અંગે ભાખિયો, સામાયિક અર્થ,
 સામાયિક પણ આતમા, ધરો સૂધો અર્થ. આ૦ ૪

લોકસાર અધ્યયનમાં, સમકિત મુનિભાવે;
 મુનિભાવજ સમકિત કહ્યું, નિજ શુદ્ધ સ્વભાવે. આ૦ ૫

કષ્ટ કરો સંયમ ધરો, ગાળો નિજ દેહ;
 જ્ઞાનદશા વિષ્ણુ જીવને, નહીં દુઃખનો છેહ. આ૦ ૬

ખાહિર ચતના ખાપડા, કરતાં દુહવાય;
 અંતર ચતના જ્ઞાનની, નવી તેણે થાય. આ૦ ૭

રાગ દ્વેષ મળ ગાળવા, ઉપશમ રસ ઝીલો;
 આતમ પરિણતિ આદરી, પરપરિણતિ પીલો. આ૦ ૮

હું એહનો એ માહરો, એ હું એણિ ખુદિ;
 ચેતન જડતા અનુભવે, ન વિમાસો શુદ્ધિ. આ૦ ૯

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરરવામીનું રતવન. (૮૯)

બાહિર દૃષ્ટિ દેખતાં, બાહિર મન ધાવે;	
અંતર દૃષ્ટિ દેખતાં, અક્ષયપદ પાવે.	આ૦ ૧૦
ચરણ હોય લજ્જાદિકે, નવી મનને ભંગે;	
ત્રીજે અધ્યયને કહ્યું, એમ પહેલે અંગે.	આ૦ ૧૧
અધ્યાતમ વિષ્ણુ જે ક્રિયા, તે તનુમળ તોલે;	
મમકારાદિક યોગથી, એમ જ્ઞાની બોલે.	આ૦ ૧૨
હું કરતા પરભાવનો, એમ જેમ જેમ જાણે;	
તેમ તેમ અજ્ઞાની પડે, નિજ કર્મને ધાણે.	આ૦ ૧૩
પુદ્ગલ કર્માદિક તણે, કરતા વ્યવહારે;	
કર્તા ચેતનધર્મનો, નિશ્ચય સુવિચારે.	આ૦ ૧૪
કર્તા શુદ્ધ સ્વભાવનો, નય શુદ્ધે કહીએ;	
કર્તા પરપરિણામનો, બેઉ કિરિયા ગ્રહીએ.	આ૦ ૧૫

ઢાલ ૪ થી. (ત્રીરમતી પ્રીતિ કારણી-એ દેશી.)

શિષ્ય કહે જો પરભાવનો, અકર્તા કહ્યો પ્રાણી રે;	
દાન હરણાદિક કેમ ઘટે, કહે સદ્ગુરુ વાણી રે.	
શુદ્ધનય અર્થ મન ધારીએ.	૧
ધર્મ નવિ દીએ ન વા સુખ દીએ, પર જંતુને દેતો રે;	
આપ સત્તા રહે આપમાં, એમ હૃદયમાં ચેતો રે.	શુ૦ ૨
જોગ વશે જે પુદ્ગલ ગ્રહ્યા, નવી જીવના તેહ રે;	
તેહથી જીવ છે જૂજૂઓ, વધી જૂજૂઓ દેહ રે.	શુ૦ ૩
ભક્તપાનાદિ પુદ્ગલ પ્રતે, ન દીએ છતી વિના પોતે રે;	
દાન હરણાદિ પર જંતુને, એમ નવિ ઘટે જોતે રે.	શુ૦ ૪
દાન હરણાદિક અવસરે, શુભ અશુભ સંકલ્પે રે;	
દીએ હરે તું નિજરૂપને, મુખે અન્યથા જલ્પે રે.	શુ૦ ૫

અન્યથા વચન અભિમાનથી, ફરી કર્મ તું ખાંધે રે;
 જ્ઞાયકભાવ જે એકલો, ગ્રહે તે સુખ સાધે રે. શુ૦ ૬
 શુભ અશુભ વસ્તુ સંકટપથી, ધરે જે નટ માયા રે;
 તે ટળે સહજ સુખ અનુભવે, પ્રભુ આતમ રાયા રે. શુ૦ ૭
 પરતણી આશ વિષવેલડી, ફલે કર્મ ખડું ભાંતિ રે;
 જ્ઞાન દહને કરી તે દહે, હોય એક જે જાતિ રે. શુ૦ ૮
 રાગ દ્વેષ રહિત એક જે, દયા શુદ્ધ તે પાલે રે;
 પ્રથમ અંગે એમ ભાખિયું, નિજ શક્તિ અનુવાલે રે. શુ૦ ૯
 એકતા જ્ઞાન નિશ્ચય દયા, સુગુરુ તેહને ભાખે રે;
 જેહ નિર્વિકલ્પ ઉપયોગમાં, નિજ પ્રાણને રાખે રે. શુ૦ ૧૦
 જેહ રાખે પર પ્રાણને, દયા તાસ વ્યવહારે રે;
 નિજ દયા વિણ કહો પર દયા, હોવે કવણ પ્રકારે રે. શુ૦ ૧૧
 લોક વિણ જેમ નગર મેદિની, જેમ જીવ વિણ કાયા રે;
 ફ્રાક તેમ જ્ઞાનવિણ પરદયા, જિસી નટ તણી માયા રે. શુ૦ ૧૨
 સર્વ આચારમય પ્રવચને, લણ્યો અનુભવ યોગ રે;
 તેહથી મુનિ વમે મોહને. વલી રતિ અરતી શોગ રે. શુ૦ ૧૩
 સૂત્ર અક્ષર પરાવર્તના, સરસ સેવડી દાખી રે;
 તાસ રસ અનુભવ ચાખીએ, જીહાં એક છે સાખી રે. શુ૦ ૧૪
 આતમ રામ અનુભવ લજે, તજે પરતણી માયા રે;
 એહ છે સાર જિનવચનનો, વલી એ શિવ છાયા રે. શુ૦ ૧૫

ઢાલ પ મી. (પ્રભુ ચિત્ત ધરીને અવધારે ગુણવાત—એ દેશી.)
 એમ નિશ્ચય નય સાંભલીજી, ખોલે એક અજણ;
 આદરશું અમે જ્ઞાનનેજી, શું કીજે પરચખાણ.
 સોભાગી જિન સીમંધર સુણો વાત. ૧

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન. (૯૧)

કિરિયા ઉત્થાપી કરીજી, છાંડી તેણે લાજ;
નવી જાણે તે ઉપજેજી, કારણ વિષુ નવી કાજ. સોં ૨
નિશ્ચય નય અવલંબતાજી, નવી જાણે તસ મર્મ;
છોડે જે વ્યવહારનેજી, લોપે તે જિન ધર્મ. સોં ૩
નિશ્ચય દૃષ્ટિ હૃદયે ધરીજી, પાળે જે વ્યવહાર;
પુન્યવંત તે પામશેજી, ભવસમુદ્રનો પાર. સોં ૪
તુરંગ ચઢી જેમ પામીએજી, વેગે પુરનો પંથ;
માર્ગ તેમ શિવનો લહેજી, વ્યવહારે નિર્ઘથ. સોં ૫
મહેલ ચઢતાં જેમ નહીંજી, તેહ તુરંગનું કાજ;
સફલ નહીં નિશ્ચય લહેજી, તેમ તનુ કિરિયા સાજ. સોં ૬
નિશ્ચય નવી પામી શકેજી, પાળે નવી વ્યવહાર;
પુન્ય રહિત જે એહવાજી, તેહનો કોણ આધાર. સોં ૭
હેમ પરીક્ષા જેમ હુવેજી, સહત હુતાશન તાપ;
જ્ઞાન દશા તેમ પરખીએજી, જિહાં બહુ કિરિયા વ્યાપ. સોં ૮
આલંબન વિષુ જેમ પડેજી, પામી વિષમી વાટ;
મુગ્ધ પડે ભવકૂપમાંજી, તેમ વિષુ કિરિયા ઘાટ. સોં ૯
ચરિત્ર ભણી બહુ લોકમાંજી, ભરતાદિકના જેહ;
લોપે શુભ વ્યવહારનેજી, બોધિ હણે નિજ તેહ. સોં ૧૦
બહુ દલ દીસે જીવનાંજી, વ્યવહારે શિવ યોગ;
છીંડી તાકે પાધરોજી, છોડી પંથ અયોગ. સોં ૧૧
આવશ્યક માંહે ભાખિએજી, એહ જ અર્થ વિચાર;
ફલ સંશય પણ જાણતાંજી, જાણીજે સંસાર. સોં ૧૨

ઠાણ ૬ ઠી. (મુનિ મન સરોવર હંસલો-એ દેશી.)

- અવર ઇસ્યો નય સાંભલી, એક થહે વ્યવહારો રે;
મર્મ દ્વિવિધ તસ નવી લહે, શુદ્ધ અશુદ્ધ વિચારો રે. ૧
- તુજ વિષ્ણુ ગતિ નહીં જંતુની, તું જગજંતુનો દીવો રે;
જીવીએ તુજ અવલંબને, તું સાહેબ ચિરંજીવો રે. તુ ૨
- જેહ ન આગમે વારિયો, દીસે અશઠ આચારો રે;
તેહ જ ખુષે બહુમાનિયો, શુદ્ધ કદ્યો વ્યવહારો રે. તુ ૩
- જેહમાં નિજ મતિ કલ્પના, તેહથી નવી ભવપારો રે;
અંધ પરંપરા (એ) બાંધિયો, તેહ અશુદ્ધ આચારો રે. તુ ૪
- શિથિલ વિહારીએ આચર્યાં, આલંબન જે ફૂડાં રે;
નિયતવાસાદિક સાધુને, તે નવી જાણીએ રૂડાં રે. તુ ૫
- આજ ન ચરણ છે આકરૂં, સંહનનાદિક દોષે રે;
એમ નિજ અવગુણ બોલવી, કુમતિ કદાચહ પોષે રે. તુ ૬
- ઉત્તર ગુણ માંહે હીણલા, શુર કાલાદિક પાપે રે;
મૂલ ગુણે નહીં હીણલા, એમ પંચાશક ભાપે રે. તુ ૭
- પરિગ્રહ ગ્રહ વશ લિંગિયા, લઈ કુમતિ રજ માથે રે;
નિજ ગુણ પર અવગુણ લહે, ઇંદ્રિય વૃષલ ન નાથે રે. તુ ૮
- નાણ રહિત હિત પરિકરી, નિજ હંસણ ગુણ લૂસે રે;
મુનિ જનના ગુણ સાંભલી, તેહ અનારજ રૂસે રે. તુ ૯
- અણ સમ દોષ જે પર તણો, મેરૂ સમાન તે બોલે રે;
જેહશું પાપની ગોઠડી, તેહશું હૈયડું બોલે રે. તુ ૧૦
- સૂત્ર વિરૂદ્ધ જેહ આચરે, થાપે અવિધિના ચાલા રે;
તે અતિ નિવિડ મિથ્યા મતિ, બોલે ઉપદેશ માલા રે. તુ ૧૧

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન. (૯૩)

પામર જન પણ નવી કહે, સહસા જૂઠ સચકો રે;
જૂઠ કહે મુનિવેષ જે, તે પરમારથ ચૂકો રે. તુ ૦ ૧૨
નિર્દય હૃદય છકાયમાં, જે મુનિ વેષે પ્રવર્તે રે;
ગૃહ યતિ ધર્મથી બાહિરા, તે નિર્ધન ગતિ વર્તે રે. તુ ૦ ૧૩
સાધુલક્ષિત જિનપૂજના, દાનાદિક શુભ કર્મ રે;
શ્રાવક જિને કહ્યો અતિ ભલો, નહીં મુનિવેષ અધર્મ રે. તુ ૦ ૧૪
કેવલ લિંગધારી તણો, જે વ્યવહાર અશુદ્ધો રે;
આદરીએ નવી સર્વથા, જાણી ધર્મ વિરુદ્ધો રે. તુ ૦ ૧૫

ઠાલ ૭ મી. (આગે પૂરવ વાર નવાણું-એ દેશી.)

જે મુનિ વેષ શકે નવિ છાંડી, ચરણ કરણ ગુણ હીણાજી,
તે પણ મારગ માંહે દાખ્યા, મુનિ ગુણ પક્ષે લીણાજી;
મૃષાવાદ ભવ કારણ જાણી, મારગ શુદ્ધ પ્રરૂપેજી,
વંદે નવી વંદાવે મુનિને, આપ થઈ નિજ રૂપેજી. ૧
મુનિ ગુણ રાગે પૂરા ચૂરા, જે જે જયણા પાલેજી,
તે તેહથી શુભ ભાવ લહીને, કર્મ આપણા ટાળેજી;
આપ હીનતા જે મુનિ ભાખે, માન સાંકડે લોકેજી,
એ હુધર વ્રત એહનું દાખ્યું, જે નવી કૂલે ફેકેજી. ૨
પ્રથમ સાધુ ખીજે વર શ્રાવક, ત્રીજે સંવેગ પાખીજી,
એ ત્રણે શિવ મારગ કહીએ, જીહાં છે પ્રવચન સાખીજી;
શેષ ત્રણ ભવ મારગ કહીએ, કુમતિ કદાચહે ભરિયાજી,
ગૃહી યતિલિંગ કુલિંગે લખીએ, સકલ દોષના દરિયાજી. ૩
જે વ્યવહાર મુક્તિ મારગમાં, ગુણઠાણાને લેખેજી,
અનુક્રમે ગુણશ્રેણિનું ચઢવું, તેહજ જિનવર દેખેજી;

જે પણ દ્રવ્ય ક્રિયા પ્રતિપાલે, તે પણ સન્મુખ ભાવેલ,
 શુકલ બીજની ચંદ્રકલા જેમ, પૂર્ણ ભાવમાં આવેલ. ૪
 તે કારણ લક્ષ્મીદિકથી પણ, શીલ ધરે જે પ્રાણીલ,
 ધન્ય તેહ કૃતપુન્ય કૃતારથ, મહાનિશિથે વાણીલ;
 એ વ્યવહાર નયે મન ધારો, નિશ્ચય નય મત દાખ્યુંલ,
 પ્રથમ અંગમાં વિતિગિચ્છાએ, ભાવચરણ નવિ ભાખ્યુંલ. ૫

ઢાલ ૮ મી. (ચોપાઇની દેશી.)

અવર એક ભાષે આચાર, દયામાત્ર શુદ્ધજ વ્યવહાર;
 જે બોલે તેહજ ઉત્થપે, શુદ્ધ કર્મ હું એમ મુખ જપે. ૧
 જિનપૂજાદિક શુભ વ્યાપાર, તે માને આરંભ અપાર;
 નવી ભણે ઉતરતાં નદી, મુનિને જીવદયા કયાં ગઈ. ૨
 જે ઉતરતાં મુનિને નદી, વિધિ જોગે નવી હિંસા વડી;
 તો વિધિજોગે જિનપૂજના, શિવકારણ મત ભૂલો જના. ૩
 વિષયારંભ તણો જ્યાં ત્યાગ, તેહથી લહીએ ભવજલ તાગ;
 જિનપૂજમાં શુભ ભાવથી, વિષયારંભ તણો ભય નથી. ૪
 સામાયિક પ્રમુખે શુભ ભાવ, યદ્યપિ લહીએ ભવજલ નાવ.
 તો પણ જિનપૂજાએ સાર, જિનનો વિનય કહ્યો ઉપચાર. ૫
 આરંભાદિક શંકા ધરી, જે જિનરાજ ભકિત પરિહરી;
 દાન માન વંદન આદેશ, તો તુજ સખલો પડીઓ કલેશ. ૬
 સ્વરૂપથી દીસે સાવધ, અનુબંધે પૂજા નિરવધ;
 જે કારણ જિન શુણ બહુમાન, જે અવસરે વરતે શુભ ધ્યાન. ૭

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન. (૯૫)

જિનવર પૂજા દેખી કરી, લવિયણુ ભાવે લવજલ તરી;
છકાયના રક્ષક હો વળી, એહ ભાવ જાણે કેવલી. ૮
જલ તરતાં જલ ઉપર યથા, મુનિને દયા ન હોયે વૃથા;
પુષ્પાદિક ઉપર તિમ જાણુ, પુષ્પાદિક પૂજાને ઠાણુ. ૯
તો મુનિને નહીં કેમ પૂજના, એમ તું શું ચિંતે શુભ મના;
રાગીને ઔષધ સમ એહ, નીરાગી છે મુનિવર દેહ. ૧૦

ઠાણ ૯ મી. (પ્રથમ ગોવાલ તણે લવેજી-એ દેશી)

ભાવસ્તવ મુનિને લલોજી, બેહુ ભેદે ગૃહી ધાર,
ત્રીજે અધ્યયને કહોજી, મહાનિશિથ મોઝાર;
સુણો જિન તુજ વિષુ કવણુ આધાર. સુ૦ ૧
વળી તિહાં ફલ દાખિયુંજી, દ્રવ્યસ્તવનું રે સાર;
સ્વર્ગ ખારમું ગૃહસ્થનેજી, એમ દાનાદિક ચાર. સુ૦ ૨
છઠે અંગે દ્રૌપદીજી, જિનપ્રતિમા પૂજેય;
સૂરિયાલ પરે ભાવથીજી, એમ જિન વીર કહેય. સુ૦ ૩
નારદ આવે નવી થઈજી, ઉભી તેહ સુજાણુ;
તે કારણુ તે શ્રાવિકાજી, ભાળે આલ અજાણુ. સુ૦ ૪
જિનપ્રતિમા આગત કહ્યાજી, શકસ્તવ તેણે નાર;
જાણુ કોણુ વિષુ શ્રાવિકાજી, એહ વિધિ હૃદય વિચાર. સુ૦ ૫
પૂજે જિનપ્રતિમા પ્રત્યેજી, સૂરિયાલ સુરરાય;
વાંચી પુસ્તક રત્નનાજી, લેઈ ધર્મ વ્યવસાય. સુ૦ ૬
રાયપસેણી સૂત્રમાંજી, મોટો એહ પ્રબંધ;
એહ વચન અણુ માનતાજી, કરે કરમનો બંધ. સુ૦ ૭
વિજયદેવ વક્તવ્યતાજી, જીવાભિગમે રે એમ;
જે સ્થિતિ છે એ સુરતણીજી, તો જિન ગુણુ સ્તુતિ કેમ. સુ૦ ૮

સિદ્ધારથરાયે કર્યાજી, યાગ અનેક પ્રકાર;
 કલ્પસૂત્રે એમ લાખિયુંજી, તે જિનપૂજા સાર. સુ૦ ૯
 શ્રમણોપાસક તે કહ્યાજી, પહેલા અંગ મોઝાર;
 યાગ અનેરા નવી કરેજી, તે જાણો નિરધાર. સુ૦ ૧૦
 એમ અનેક સૂત્રે લખ્યુંજી, જિનપૂજા ગૃહિકૃત્ય;
 જે નવી માને તે સડીજી, કરશે બહુ ભવનૃત્ય. સુ૦ ૧૧

ઠાણ ૧૦ મી. (એણે પુર કંબલ કોઈ ન લેશી-એ દેશી.)

અવર કહે પુણ્યદિક ઠામે, પુન્યબંધ છે શુભ પરિણામે;
 ધર્મ નવી ઇહાં કોઈ દીસે, જેમ ત્રત પરિણામે મન હીસે. ૧
 નિશ્ચય ધર્મ ન તેણે જાણ્યો, જે શૈલેશી અંત વખાણ્યો;
 ધર્મ અધર્મ તણો ક્ષયકારી, શિવસુખ દે જે ભવજલ તારી. ૨
 તસ સાધન તું જે જે દેખે, નિજ નિજ શુભઠાણાને લેખે;
 તેહ ધર્મ વ્યવહારે જાણો, કારજ કારણ એક પ્રમાણો. ૩
 એવંભૂત તણો મત લાખ્યો, શુદ્ધ દ્રવ્ય નય એમ વલી દાખ્યો;
 નિજ સ્વભાવ પરિણતિ તે ધર્મ, જે વિભાવ તે ભાવજ કર્મ. ૪
 ધર્મ શુદ્ધ ઉપયોગ સ્વભાવે, પુન્ય પાપ શુભ અશુભ વિભાવે;
 ધર્મહેતુ વ્યવહારજ ધર્મ, નિજ સ્વભાવ પરિણતિનો મર્મ. ૫
 શુભ યોગે દ્રવ્યાશ્રવ થાય, નિજ પરિણામ ન ધર્મ હણાય;
 યાવત્ યોગ ક્રિયા નહીં થંભી, તાવત્ જીવ છે યોગારંભી. ૬
 મલિનારંભ કરે જે કિરિયા, અસદારંભ તજીને તરિયા;
 વિષય કષ.યાદિકને ત્યાગે, ધર્મ મતિ રહીએ શુભ માગે. ૭
 સ્વર્ગ હેતુ જે પુન્ય કહીજે, તો સરાગ સંયમ પણ લીજે;
 બહુરાગે જે જિનવર પૂજે, તસ મુનિની પરે પાતક ધૂજે. ૮

શ્રી યશોવિજયજી કૃત શ્રી સીમંધરસ્વામીનું સ્તવન. (૯૭)

ભાવસ્તવ એહથી પામીજે, દ્રવ્યસ્તવ એ તેણે કહીજે;
દ્રવ્ય શબ્દ છે કારણ વાચી, બ્રમે મ ભૂલો કર્મ નિકાચી. ૯

ઢાલ ૧૧ મી. (દાન ઉત્તર ધરી દીગ્ધએ-એ દેશી.)

કુમતિ એમ સકલ દ્વરે કરી, ધારીએ ધર્મની રીત રે;
હારીએ નવી પ્રભુ બલ થકી, પામીએ જગતમાં જીત રે.

સ્વામી સીમંધર ! તું જયો. ૧

ભાવ જાણો સકલ જંતુના, ભવ થકી દાસને રાખ રે;
બોલિયા બોલ જે તે ગણું, સફલ જો છે તુજ સાખ રે. સ્વા. ૨
એક છે રાગ તુજ ઉપરે, તે મુજ શિવતરૂ કંદરે;
નવી ગણું તુજ પરે અવરને, જો મલે સુર નર વૃંદ રે. સ્વા. ૩
તુજ વિના મેં બહુ દુઃખ લઢ્યાં, તુજ મિલે તે કેમ હોય રે;
મેહ વિષુ મોર માચે નહિં, મેહ દેખી માચે સોય રે. સ્વા. ૪
મન થકી મિલન મેં તુજ કિયો, ચરણ તુજ ભેટવા સાંઈ રે;
કીજીએ જતન જિન એ વિના, અવર ન વાંછીએ કાંઈ રે. સ્વા. ૫
તુજ વચનરાગ સુખ આગલે, નવી ગણું સુરનરશર્મ રે;
કોડી જો કપટ કોઈ દાખવે, નવી તણું તોય તુજ ધર્મ રે. સ્વા. ૬
તું મુજ હૃદયગિરિમાં વસે, સિંહ જો પરમ નિરીહ રે;
કુમત માતંગના જૂથથી, તો ન કશી મુજ ખીહ રે. સ્વા. ૭
કોડી છે દાસ પ્રભુ ! તાહરે, માહરે દેવ ! તું એક રે;
કીજીએ સાર સેવક તણી, એ તુજ ઉચિત વિવેક રે. સ્વા. ૮
લક્ષ્મિ ભાવે ઈશ્યું ભાળીએ રાખીએ એહ મન માંહી રે;
દાસના ભવદુઃખ વારીએ, તારીએ સો ગ્રહી બાંહી રે. સ્વા. ૯

બાલ જેમ તાત આગલ કહે, વિનવું હું તેમ તુઝ રે;
 ઉચિત જાણો તેમ આચરું, નવી રહ્યું તુજ કિશું ગુઝ રે. સ્વા. ૧૦
 મુજ હોજો ચિત્ત શુભ ભાવથી, ભવ ભવ તાહરી સેવ રે;
 ચાચીએ કેડી યતને કરી, એહ તુજ આગલે દેવ રે. સ્વા. ૧૧
 કલશ. (હરિગીત જાંઠ.)

ઇમ સકલ સુખકર દુરિત ભયહર વિમલ લક્ષણ ગુણધરો,
 પ્રભુ અજર અમર નરિંદ વંદિત વીનવ્યો સીમંધરો;
 નિજ નાદ તર્જિત મેઘ ગર્જિત ધૈર્ય નિર્જિત મંદરો,
 શ્રી નયવિજય બુધ ચરણ સેવક જસ વિજય બુધ જય કરો. ૧

મહોપાધ્યાય શ્રી યશોવિજયજી મહારાજ કૃત- આઠ દષ્ટિની ઢાલો.

ઢાલ ૧ લી. (ચતુર સનેહી મોહના-એ દેશી.)

શિવસુખ કારણ ઉપદિશી, યોગ તણી અડ દિક્કી રે;
 તે ગુણ ગુણી જિન વીરનો, કરશું ધર્મની પુકી રે.
 વાર જિનેશ્વર દેશના. ૧

સધન અધન દિન રચણિમાં, બાલ વિકલ ને અનેરા રે;
 અર્થ જીવે જેમ જીજીઆ, તેમ ઓઘ નજરના ફેરા રે. વી. ૨
 દર્શન જે થયા જીજીઆ, તે ઓઘ નજરને ફેરે રે;
 ભેદ સ્થિરાદિક દષ્ટિમાં, સમકિત દષ્ટિને હેરે રે. વી. ૩
 દર્શન સકલના નય ગ્રહે, આપ રહે નિજ ભાવે રે;
 હિત કરી જનને સંજીવની, ચારો તેહ ચરાવે રે. વી. ૪

દષ્ટિ સ્થિરાદિક ચારમાં, મુક્તિ પ્રયાણ ન ભાંજે રે;
 રચણી શયન જેમ શ્રમ હરે, સુર નર સુખ તેમ છાજે રે. વી. ૫
 એહ પ્રસંગથી મેં કહ્યું, પ્રથમ દષ્ટિ હવે કહીએ રે;
 જિહાં મિત્રા તિહાં બોધ જે, તે તૃણ ૧અગ્નિસો લહીએ રે. વી. ૬
 મત પણ ઇહાં ચમ સંપજે, ખેદ નહીં શુભ કાજે રે;
 દ્વેષ નહીં વલી અવરશું, એ ગુણ અંગ વિરાજે રે. વી. ૭
 યોગના બીજ ઇહાં ગ્રહે, જિનવર શુદ્ધ પ્રણામો રે;
 ભાવાચારજ સેવના, ભવ ઉદ્દેગ સુઠામો રે. વી. ૮
 દ્રવ્ય અભિગ્રહ પાલવા, ઔષધ પ્રમુખને દાને રે;
 આદર આગમ આશરી, લિખનાદિક બહુમાને રે. વી. ૯
 લેખન પૂજન આપવું, શ્રુત વાચના ઉદ્દગ્રાહો રે;
 ભાવ નિરતાર સજ્જાચથી, ચિંતન ભાવન ચાહો રે. વી. ૧૦
 બીજ કથા ભલી સાંભલી, રોમાંચિત હુવે દેહ રે;
 એહ અવંચક યોગથી, લહીએ ધર્મ સનેહ રે. વી. ૧૧
 સદ્ગુરુ યોગે વંદન ક્રિયા, તેહથી ફલ હોય જેહ રે;
 યોગ ક્રિયા ફલ ભેદથી, ત્રિવિધ અવંચક એહ રે. વી. ૧૨
 ચાહે ચકોર તે ચંદ્રને, મધુકર માલતી ભોગી રે;
 તેમ ભવ્ય સહજ ગુણે હોયે, ઉત્તમ નિમિત્ત અંયોગી રે. વી. ૧૩
 એહ અવંચક યોગ તે, પ્રગટે ચરમાવર્તે રે;
 સાધુને સિદ્ધદશા સમું, બીજનું ચિત્ત પ્રવર્તે રે. વી. ૧૪
 કરણ અપૂર્વના નિકટથી, જે પહેલું ગુણઠાણું રે;
 મુખ્યપણે તે ઇહાં હોયે, સુયશ વિલાસનું ટાણું રે. વી. ૧૫

ઢાલ ૨ જી. (મન મોહન મેરે-એ દેશી.)

દર્શન તારા દૃષ્ટિમાં મન મોહન મેરે, ગોમય અગ્નિ સમાન રે, મં
શૌચ સંતોષ ને તપ ભદ્રું, મં સજ્જાય ઇશ્વર ધ્યાન રે. મં ૧
નિયમ પંચ ઇંદ્રિયા સંપન્ને, મં નહિં કિરિયા ઉદ્વેગ રે; મં
જિજ્ઞાસા ગુણ તત્ત્વની, મં પણ નહિં નિજ હઠ ટેગ રે. મં ૨
એહ દૃષ્ટિમાં વર્તાતા, મં યોગ કથા બહુ પ્રેમ રે; મં
અનુચિત તેહ ન આદરે, મં વાળ્યો વળે જેમ હેમ રે. મં ૩
વિનય અધિક ગુણીનો કરે, મં દેખે નિજ ગુણ હાણ રે; મં
ત્રાસ ધરે ભવ ભય થકી, મં ભવ માને દુઃખ ખાણ રે. મં ૪
શાસ્ત્ર ઘણા મતિ થોડલી, મં શિષ્ટ કહે તે પ્રમાણ રે; મં
સુયશ લહે એ ભાવથી, મં ન કરે જુઠું ડાંચણ રે. મં ૫

ઢાલ ૩ જી. (પ્રથમ ગોવાલ તણે ભવેજ-એ દેશી.)

ત્રીજી દૃષ્ટિ બક્ષા કહીજી, કાષ્ટ અગ્નિ સમ બોધ;
ક્ષેપ નહિં આસન સધેજી, શ્રવણ સમીહા સોધ રે.

જિનજી ! ધન્ય ધન્ય તુજ ઉપદેશ. ૧

તરૂણ સુખી સ્ત્રી પરિવર્યોજી, જેમ ચાહે સુરગીત;
સાંભળવા તેમ તત્ત્વનેજી, એ દૃષ્ટિ સુવિનીત રે. જિં ૨
સ્મરી એ બોધ પ્રવાહનીજી, એ વિષ્ણુ શ્રુત થલ કૂપ;
શ્રવણ સમીહા તે ઠિસિજી, શ્રવિત સુણે જેમ ભૂપ. જિં ૩
મન રીઝે તન ઉદ્ભસેજી, રીઝે જુઝે એકતાન;
તે ઇચ્છા વિષ્ણુ ગુણકથાજી, બહેરા આગલ ગાન રે. જિં ૪
વિધન ઇંદ્રિયા પ્રાયઃ નહીંજી, ધર્મહેતુમાં કોય;
અનાચાર પરિહારથીજી, સુયશ મહોદય હોય રે. જિં ૫

શ્રી યશોવિજયજી કૃત આઠ દૃષ્ટિની ઢાલો. (૧૦૧)

ઢાલ ૪ થી. (ઝાંઝરિયા મુનિવરની દેશી.)

યોગ દૃષ્ટિ ચોથી કહીજી, દીપ્તા તિહાં ન ઉત્થાન;

પ્રાણાયામ તે ભાવથીજી, દીપ પ્રભા સમ જ્ઞાન.

મન મોહન જિનજી ! મીઠી તાહરી વાણ. ૧

ખાદ્યભાવ રેચક ઇહાંજી, પૂરક અંતરભાવ;

કુલંક સ્થિરતા ગુણે કરીજી, પ્રાણાયામ સ્વભાવ. મં ૨

ધર્મ અર્થે ઇહાં પ્રાણનેજી, છોડે પણ નહિં ધર્મ;

પ્રાણ અર્થે સંકટ પડેજી, જીવો એ દૃષ્ટિનો મર્મ. મં ૩

તત્ત્વ શ્રવણ મધુરોદકેજી, ઇહાં હોય ણીજ પ્રરોહ;

ખાર ઉદક સમ ભવ તનેજી, ગુરૂ ભક્તિ અદ્રોહ. મં ૪

સૂક્ષ્મ બોધ તો પણ ઇહાંજી, સમક્ષિત વિષુ નવિ હોય;

વેદ્ય સંવેદ્ય પદે કહ્યોજી, તે ન અવેદ્યે જોય. મં ૫

વેદ્ય બંધ શિવ હેતુ છેજી, સંવેદન તમ નાણ;

નય નિરોધે અતિ ભહુંજી, વેદ્ય સંવેદ્ય પ્રમાણ. મં ૬

તે પદ ગ્રંથીભેદથીજી, છેહરી પાપ પ્રવૃત્તિ;

તમ લોહપદ ધૃતિ સમીજી, તિહાં હોય અંત નિવૃત્તિ. મં ૭

એહ થકી વિપરીત છે જી, પદ તે અવેદ્ય સંવેદ્ય,

ભવાભિનંદી જીવનેજી, તે હોય વજ્ર અભેદ. મં ૮

લોભી કૃપણ રૂઢ્યામણોજી, માયી મચ્છર ઠાણ;

ભવાભિનંદી ભય ભર્યોજી, અફલ આરંભ અયાણ. મં ૯

એવા અવગુણવંતનુંજી, પદ છે અવેદ્ય કઠોર;

સાધુસંગ આગમ તણેજી, તે જીયો ધુર રૂધોર. મં ૧૦

તે જીતે સહજે ટલેજી, વિષમ કુતર્ક પ્રકાર;

દુર નિકટ હાથી હણેજી, જેમ એ બઠર વિચાર. મં ૧૧

૧ દયાનો ડોળી. ૨ મોહનીય કર્મ.

હું પામ્યો સંશય નહીંજી, મૂરખ કરે એ વિચાર;
 આલસુઆ ગુરુ શિષ્યનોજી, તે તો વચન પ્રકાર. મં ૧૨
 ધી (એ) જે તે પતિઆવવુંજી, આપ મતે અનુમાન;
 આગમને અનુમાનથીજી, સાચું લહે સુજ્ઞાન. મં ૧૩
 નહીં સર્વજ્ઞ જૂજૂઆજી, તેહના જે વલી દાસ;
 ભગતી દેવની પણ કહીજી, ચિત્ર અચિત્ર પ્રકાશ. મં ૧૪
 દેવ સંસારી અનેક છે જી, તેહની ભક્તિ વિચિત્ર;
 એક રાગ પર દ્વેષથીજી, એક મુક્તિની અચિત્ર. મં ૧૫
 ઇન્દ્રિયાર્થ ગત-બુદ્ધિ છે જી, જ્ઞાન છે આગમ હેત,
 અસંમોહ શુભ કૃતિ ગુણેજી, તેણે ફલ ભેદ સંકેત. મં ૧૬
 આદર કિરિયા રીત ઘણીજી, વિધન ટલે મિલે લચ્છી;
 જિજ્ઞાસા બુદ્ધિ સેવનાજી, શુભકૃતિ ચિન્હ પ્રત્યચ્છી. મં ૧૭
 બુદ્ધિ ક્રિયા ભવફલ દીયેજી, જ્ઞાન ક્રિયા શિવ અંગ;
 અસંમોહ ક્રિયા દિયેજી, શીઘ્ર મુક્તિ ફલ અંગ. મં ૧૮
 પુદ્ગલ રચના કારમીજી, તિહાં જસ ચિત્ત ન લીન;
 એહ માર્ગ તે શિવ તણેજી, ભેદ લહે જગ દીન. મં ૧૯
 શિષ્ય ભણી જિન દેશનાજી, કહે જન પરિણતી ભિન્ન;
 કહી મુનિની નય દેશનાજી, પરમારથથી અભિન્ન. મં ૨૦
 શબ્દ ભેદ અગડો કિશ્યો જી, પરમારથ જો એક;
 કહો ગંગા કહો સુરનદીજી, વસ્તુ ફરે નહીં છેક. મં ૨૧
 ધર્મ ક્ષમાદિક પણ મિટેજી, પ્રગટે ધર્મ સન્યાસ;
 તો અગડા ઋષિ તણેજી, મુનિને કવણ અભ્યાસ. મં ૨૨
 અભિનિવેશ સઘલો તજીજી; ચાર લહી જેણે દષ્ટિ;
 તે લેશે હવે પંચમીજી, સુયશ અમૃત ધન વૃષ્ટિ. મં ૨૩

શ્રી યશોવિજયજી કૃત આઠ દૃષ્ટિની ઢાલો. (૧૦૩)

ઢાલ ૫ મી. (ધન્ય ધન્ય સંપ્રતિ સાચો રામ-એ દેશી.)
 દૃષ્ટિ સ્થિરા માંહે દર્શન નિત્યે, રતન પ્રસા સમ જાણો રે;
 જ્ઞાંતિ નહિં વલી બોધ તે સુક્ષ્મ, પ્રત્યાહાર વખાણો રે. ૧
 એ ગુણ વીરતણો ન વીસારૂં, સંભારૂં દિન રાત રે;
 પશુ ટાલી સુરૂપ કરે જે, સમકિતને અવદાત રે. એ. ૨
 બાલ ધુલિ ઘર લીલા સરખી, ભવ એટા ઇહાં ભાસે રે;
 ઋદ્ધિ સિદ્ધિ સવી ઘટમાં પ્રગટે, અષ્ટ મહા સિદ્ધિ પાસે રે. એ. ૩
 વિષય વિકારે ઇન્દ્રિય ન જોડે, તે ઇહાં પ્રત્યાહારો રે;
 કેવલ જ્યોતિ તે તત્ત્વ પ્રકાશે, શેષ ઉપાય અસારો રે. એ. ૪
 શીતલ અંદનથી પણ ઉપન્યો, અગ્નિ દહો જેમ વનને રે;
 ધર્મજનિત પણ ભોગ ઇહાં તેમ, લાગે અનિષ્ટ તે મનને રે. એ. ૫
 અંશે હોય ઇહાં અવિનાશી, પુદ્ગલ જલ તમાસીરે;
 ચિદાનંદ ધન સુયશ વિલાસી, કેમ હોય જગનો આશી રે. એ. ૬

ઢાલ ૬ ઠી. (ભોલીડા હંસા રે વિષય ન રાચીએ-એ દેશી.)

અચપલ રોગ રહિત નિહુર નહિં, અદ્ય હોય દોય નીતિ;
 ગંધ તે સારો કાંતિ પ્રસન્નતા, સુસ્વર પ્રમુખ પ્રવૃત્તિ.
 ધન્ય ધન્ય શાસન શ્રી જિનવરતણું. ૧
 ધીર પ્રભાવી રે આગલે યોગથી, મિત્રાદિક યુત ચિત્ત;
 લાભ ઇષ્ટનો રે દ્વંદ્વ અધૃષ્યતા, જનપ્રિયતા હોય નિત્ય. ધ. ૨
 નાશ દોષનો રે તૃપ્તિ પરમ લહે, સમતા ઉચિત સંયોગ;
 નાશ વૈરનો રે બુદ્ધિ શતંભરા, એહ નિષ્પન્ન યોગ. ધ. ૩
 ચિન્હ યોગના રે જે પર અંથમાં, યોગાચાર્યે દીઠ;
 પંચમ દૃષ્ટિ થકી તે જોડીએ, એહવા તેહ ગરિકુ. ધ. ૪

છટ્ટી દિટ્ટી રે હવે કાંતા કહું, તિહાં પતારાલ પ્રકાશ;
 તત્ત્વ મિમાંસા રે દૃઢ હોય ધારણા, નહિં અન્ય શ્રુતનો સંવાસ. ધ. ૫
 મન મહિલાનું રે બહાલા ઉપરે, બીજા કામ કરંત;
 તેમ શ્રુત ધર્મે રે એહમાં મન ધરે, જ્ઞાનાક્ષેપકવંત. ધ. ૬
 એહવે જ્ઞાને રે વિધન નિવારણ, લોગ નહિં ભવ હેત;
 નવી ગુણ દોષ ન વિષય સ્વરૂપથી, મનગુણુઅવગુણુ ખેત. ધ. ૭
 માયા પાણી રે જાણી તેહને, લંઘી જાય અડોલ;
 સાચું જાણી રે તે ખીતો રહે, ન ચલે ડામાડોલ. ધ. ૮
 લોગ તત્ત્વને રે એ ભય નવી ટલે, જૂઠા જાણે રે લોગ;
 તે એ દૃષ્ટિ રે ભવ સાચર તરે, લહે વડી સુયશ સંયોગ. ધ. ૯

ઠાલ ૭ મી. (એ છીંડી કિહાં રાખી-એ દેશી.)

અર્ક પ્રભાસમ બોધ પ્રભામાં, ધ્યાન પ્રિયા એ દિટ્ટી;
 તત્ત્વ તણી પ્રતિપત્તિ ઇહાં વલી, રોગ નહિં સુખ પુટ્ટી રે.
 ભવિકા ! વીર વચન ચિત્ત ધારો. ૧
 સઘલું પરવશ તે દુઃખ લક્ષણ, નિજ વશ તે સુખ લહીએ;
 એ દષ્ટે આતમ ગુણુ પ્રગટે, કહો સુખ તે કોણુ કહીએ. ભ. ૨
 નાગર સુખ પામર નાંવ જાણે, વડલલ સુખ ન કુમારી;
 અનુભવ વિણુ તેમ ધ્યાન તણું સુખ, કોણુ જાણે નરનારી. ભ. ૩
 એહ દૃષ્ટિમાં નિર્મલ બોધે, ધ્યાન સદા હોય સાચું;
 રૂપણુ રહિત નિરંતર જ્યોતિ, રતન તે દીપે જાણું રે. ભ. ૪
 વિષભાગ ક્ષય શાંતવાહિતા. શિવમાર્ગ ધ્રૂવ નામ;
 કહે અમ્ભંગ ક્રિયા ઇહાં યોગી, વિમલ સુયશ પરિણામ રે. ભ. ૫

૧ તારા જેવો.

શ્રી યશોવિજયજી કૃત આઠ દૃષ્ટિની ઠાલો. (૧૦૫)

ઠાલ ૮ મી. (તુજ સાથે નહિ બોધું મારા બ્ધાલા-એ દેશી.)
 દૃષ્ટિ આઠમી સાર સમાધિ, નામ પરા તસ જાણુંજી,
 આપ સ્વભાવે પ્રવૃત્તિ પૂરણ, શશીસમ બોધ વખાણુંજી;
 નિરતિચારપદે^૧ એ યોગી, કહીએ નહિ અતિચારીજી,
 આરોહે આરૂઠે ગિરિને, તેમ એહની ગતિ ન્યારીજી. ૧
 ચંદન ગંધ સમાન ક્ષમા ઇંહાં, વાસકને ન ગવેખેજી,
 આસંગે વર્જિત વલી એહમાં, કિરિયા નિજ ગુણ લેખેજી;
 શિક્ષાથી જેમ રતન નિયોજન, દૃષ્ટિ ભિન્ન તેમ એહોજી,
 તાસ નિયોગે કરણ અપૂરવ, લહે મુનિ કેવલ ગેહોજી. ૨
 ક્ષીણ દોષ સર્વજ્ઞ મહામુનિ, સર્વ લબ્ધિ ફલ ભોગીજી,
 પર ઉપકાર કરી શિવમુખ તે, પામે યોગી અયોગીજી;
 સર્વ શત્રુ ક્ષય સર્વ વ્યાધિ ક્ષય, પૂરણ સર્વ સમીહાજી,
 સર્વ અર્થયોગે સુખ તેહથી, અનંતગુણ નિરીહાજી. ૩
 એ અડ દિઠી કહી સંક્ષેપે, યોગ શાસ્ત્ર સંકેતેજી,
 કુલયોગીને પ્રવૃત્ત ચક્ર જે, તેહ તણે હિત હેતેજી;
 યોગીકુલે જાયા તસ ધર્મે, અનુગત તે કુલયોગીજી,
 અદ્વેષી ગુરૂ દેવ રદ્ધિજ પ્રિય, દયાવંત ઉપયોગીજી. ૪
 શુશ્રૂષાદિક^૩ અડગુણ સંપૂર્ણ, પ્રવૃત્ત ચક્ર તે કહીએજી,
 યમદ્રય લાભી પર દુગ અર્થી, આદ્ય અવંચક લહીએજી;
 ચાર અહિંસાદિ યમ ઇચ્છા, પ્રવૃત્તિ સ્થિર સિદ્ધનામેજી,
 શુદ્ધ રૂચિએ પાલે અતિચારહ-ટાલે ફલ પરિણામેજી. ૫
 કુલયોગીને પ્રવૃત્ત ચક્રને, શ્રવણ શુદ્ધિ પક્ષપાતજી,
 યોગ દૃષ્ટિ અંથે હિત હોવે, તેણે કહી એ વાતજી;

૧ પાંદાતર-નિરતિચાર પદ એહમાં યોગી ૨ બ્રહ્મચર્ય. ૩ આઠ.

શુદ્ધ ભાવ ને સૂની કિરિયા, બેમાં અંતર કેતોજી,
જલહલતો સુરજ ને ખજુઓ, તાસ તેજમાં તેતોજી. ૬
ગુણ ભાવ એ તેહને કહીએ, જેહશું અંતર ભાંજેજી,
જેહશું ચિત્ત પટંતર હોવે, તેહશું ગુણ ન છાંજેજી;
યોગ્ય અયોગ્ય વિભાગ અલહતો, કરશે મોટી વાતોજી, ૭
ખમશે તે પંડિત પરિષદમાં, મુદ્ધિ પ્રહાર ને લાતોજી.
સભા ત્રણ શ્રોતા ગુણ અવગુણ, નંદી સૂત્રે દીસેજી,
તે જાણી એ અંથ યોગ્યને, દેખે સુગુણ જગીશેજી;
લોક પૂરજો નિજ નિજ ઇચ્છા, યોગભાવ ગુણ રચણેજી,
શ્રી નયવિજય વિખુધ પય સેવક, વાચક યશને વચણેજી. ૮

અધ્યાત્મયોગી શ્રીમાન્ આનંદધનજીકૃત— ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો.

(૧) શ્રી ઋષભદેવ જિન સ્તવન.

(રાગ મા૩-પરીક્ષાની દેશી.)

ઋષભ જિનેશ્વર પ્રીતમ માહરો રે, આર ન આહું રે કંત;
રીઝયો સાહેળ સંગ ન પરિહરે રે, ભાંગે સાદિ અનંત. ઋ. ૧
પ્રીત સગાઈ રે જગમાં સહુ કરે રે, પ્રીત સગાઈ ન કોય;
પ્રીત સગાઈ રે નિરૂપાધિક કહી રે, સોપાધિક ધન ખોય. ઋ. ૨
કોઈ કંત કારણ કાષ્ઠ ભક્ષણ કરે રે, મલશું કંતને ધ્યાય;
એ મેલો નવી કદિયે સંભવે રે, મેળો ઠામ ન ઠાય. ઋ. ૩

૧ કદિયે-કયારે પણ.

શ્રી આનંદધન કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૦૭)

કોઈ પતિરંજન અતિ ઘણો તપ કરે રે, પતિરંજન તન તાપ;
એ પતિરંજન મેં નવી ચિત્ત ધર્યું રે, રંજન ધાતુ મિલાપ. ઋ. ૪
કોઈ કહે લીલા રે અલખ અલખ તણી રે, લખ પૂરે મન આશ;
દોષ રહિતને લીલા નવી ઘટે રે, લીલા દોષ વિલાસ. ઋ. ૫
ચિત્ત પ્રસન્ને રે પૂજન ફલ કહ્યું રે, પૂજા અખંડિત જોહ;
કપટ રહિત થઈ આતમ અર્પણા રે, આનંદધન પદ રેહ. ઋ. ૬

(૨) શ્રી અજિતનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ આશાવરી.)

પંથડો નિહાલ્યું રે ખીજા જિનતણો રે, અજિત અજિત ગુણ ધામ;
જે તેં જીત્યા રે તેણે હું જીતિયો રે, પુરૂષ ક્રિશ્નું મુઝ નામ. પં. ૧
ચરમ નયણે કરી મારગ જોવતાં રે, ભૂંચો સયલ સંસાર;
જેણે નયણે કરી મારગ જોઈએ રે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પં. ૨
પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાં રે, અંધો અંધ પલાય;
વસ્તુ વિચારે રે જો આગમે કરી રે, તો ચરણ ધરણ નહિ ઠાય. પં. ૩
તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા રે, પાર ન પહોંચે કોય;
અભિમત વસ્તુ રે વસ્તુગતે કહે રે, તે વિરલા જગ જોય. પં. ૪
વસ્તુ વિચારે રે દિવ્ય નયન તણો રે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
તરતમ જોગે રે તરતમ વાસના રે, વાસિત જોધ આધાર. પં. ૫
કાગલખિ લાહી પંથ નિહાલ્યું રે, એ આશા અવલંબ;
એ જન જીવે રે જિનજી જાણ્યો રે, આનંદધન મત અંખ. પં. ૬

(૩) શ્રી સંભવનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ રામગિરિ)

સંભવદેવ તે ધુર સેવો સવે રે, લહી પ્રભુ સેવન લેદ;
 સેવન કારણ પહેલી ભૂમિકા રે, અભય અદ્વેષ અખેદ. સં. ૧
 ભય ચંચલતા હો જે પરિણામની રે, દ્વેષ અરોચક ભાવ;
 ખેદ પ્રવૃત્તિ હો કરતાં થાકીએ રે, દોષ અમોઘ લખાવ. સં. ૨
 ચરમાવર્ત હો ચરમ કરણ તથા રે, ભવ પરિણતિ પરિપાક;
 દોષ ટલે વલી દૃષ્ટિ ખુલે લલી રે, પ્રાપ્તિ પ્રવચન વાક. સં. ૩
 પરિચય પાતિક ધાતક સાધુશું રે, અકુશલ અપચય ચેત;
 અંથ અધ્યાતમ શ્રવણ મનન કરે રે. પરિશીલન નય હેત. સં. ૪
 કારણ જોગે હો કારજ નિપજે રે, એહમાં કોઈ ન વાદ;
 પણ કારણ વિણ કારજ સાધીએ રે, એ નિજ ^૧મત ઉન્માદ. સં. ૫
 મુગ્ધ સુગમ કરી સેવન આદરે રે, સેવન અગમ અનુપ;
 દેજો કદાચિત સેવક યાચના રે, આનંદધન રસ રૂપ. સં. ૬

(૪) શ્રી અભિનંદન જિન સ્તવન.

(રાગ ધન્યાશ્રી-સિંધુઓ.)

અભિનંદન જિન દર્શન-તરસિયે, દર્શન દુર્લભ દેવ;
 મત મત લેદે રે જો જઈ પૂછિયે, સહુ થાપે અહમેવ. અ. ૧
 સામાન્યે કરી દરિસણ હોહિલું, નિર્ણય સકલ વિશેષ;
 મદમે^૧ ઘેર્યો રે અંધો કેમ કરે, રવિ શશિ રૂપ વિલેખ. અ. ૨
 હેતુ વિવાદે હો ચિત્ત ધરી જોઈએ, અતિ દુર્ગમ નય વાદ;
 આગમ વાદે હો ગુરૂગમ કો નહિ, એ સખલો વિખવાદ. અ. ૩

શ્રી આનંદધન કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૦૯)

ઘાતી કુંગર આડા અતિ ઘણા, તુજ દરિસણુ જગનાથ;
ધીકાર્થ કરી મારગ સંચરું, સેંશુ કોઈ ન સાથ. અ. ૪
દર્શન દર્શન રટતો જો કરું, તો રણુરોઝ સમાન,
જેહને પિપાસા હો અમૃત પાનની, કેમ ભાંજે વિષપાન. અ. ૫
તરસ ન આવે હો મરણુ જીવન તણો, સીજે જો દર્શન કાજ;
દરિસણુ દુર્લભ સુલભ કૃપા થકી, આનંદધન મહારાજ. અ. ૬

(૫) શ્રી સુમતિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ વસંત-કેદારો.)

સુમતિ ચરણુકજ આતમ અર્પણુ, દર્પણુ જેમ અવિકાર; સુજ્ઞાની.
મતિ તર્પણુ બહુ સંમત જાણિયે, પરિસર્પણુ સુવિચાર. સું ૧
ત્રિવિધ સકલ તનુધર ગત આતમા, બહિરાતમ ધુર ભેદ; સું
બીજે અંતર આતમ તીસરો, પરમાતમ અવિચ્છેદ. સું ૨
આતમ બુદ્ધે કાયાદિક ગ્રહો, બહિરાતમ અધ રૂપ; સું
કાયાદિકનો સાખીધર રહ્યો, અંતર આતમ રૂપ. સું ૩
જ્ઞાનાનંદે હો પૂરણુ પાવનો, વર્જિત સકલ ઉપાધિ; સું
અતીંદ્રિય ગુણગણુમણિ આગર, એમ પરમાતમ સાધ. સું ૪
બહિરાતમ તજ અંતરઆતમા, રૂપ થઈ સ્થિર ભાવ; સું
પરમાતમનું હો આતમ ભાવવું, આતમ અર્પણુ દાવ. સું ૫
આતમ અર્પણુ વસ્તુ વિચારતાં, ભરમ ટલે મતિ દોષ; સું
પરમ પદારથ સંપત્તિ સંપજે, આનંદધન રસપોષ. સું ૬

(૬) શ્રી પદ્મપ્રભ જિન સ્તવન.

(રાગ માઝ-સિંધુ.)

પદ્મપ્રભુ જિન તુજ મુજ આંતરૂં રે, કેમ ભાંજે ભગવંત;
 કર્મ વિપાકે કારણુ જોધને રે, કોઇ કહે મતિમંત. પદ્મ૦૧
 પયઈ ઠિંઈ આણુભાગ પ્રદેશથી, મૂલ ઉત્તર ગહુ ભેદ;
 ઘાતી અઘાતી હો અધોદાય ઉદીરણા રે, સત્તા કર્મ વિરુદ્ધ. પદ્મ૦૨
 કનકોપલવત્ પંચડી પુરૂષ તણી રે, જોડી અનાદિ સ્વભાવ;
 અન્ય સંજોગી જિહાં લગે આતમા રે, સંસારી કહેવાય. પદ્મ૦૩
 કારણુ જોગે હો બાંધે બંધને રે, કારણુ મુક્તે મૂકાય;
 આશ્રવ સંવર નામ અનુક્રમે રે, હેય ઉપાદેય સુણાય. પદ્મ૦૪
 યુંજનઃ કરણે હો અંતર તુજ પડ્યો રે, શુણ કરણે કરી ભંગ;
 અંથ ઉકતે કરી પંડિતજને કહ્યો રે, અંતર ભંગ સુઅંગ પદ્મ૦૫
 તુજ મુજ અંતર અંતર ભાંજશે રે, વાજશે મંગલ તૂર;
 જીવ સરોવર અતિશય વાધશે રે, આનંદધન રસપૂર. પદ્મ૦૬

—:૦:—

(૭) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(દેશી લલનાની.)

શ્રી સુપાર્શ્વજિન વંદીએ, સુખ સંપત્તિનો હેતુ લલના
 શાંત સુધારસ જલનિધિ, લવસાગરમાં સેતુ. લલના૦ શ્રી૦ ૧
 સાત મહાભય ટાલતો, સમમ જિનવર દેવ; લલના૦
 સાવધાન મનસા કરી, ધારો જિનપદ સેવ. લલના૦ શ્રી૦ ૨
 શિવ શંકર જગદીશ્વરૂ, ચિદાનંદ ભગવાન; લલના૦
 જિન અરિહા તીર્થકરૂ, જ્યોતિસ્વરૂપ અસમાન. લલના૦ શ્રી૦ ૩

શ્રી આનંદધન કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૧૧)

અલખ નિરંજન વચ્છલુ, સકલ જંતુ વિસરામ; લલનાં
અભયદાન-દાતા સદા, પૂરણ આતમરામ. લલનાં શ્રીં ૪
વીતરાગ મદ કલ્પના, રતિ અરતિ ભય ભોગ; લલનાં
નિદ્રા તંદ્રા દુરંદશા, રહિત અભાધિત યોગ. લલનાં શ્રીં ૫
પરમ પુરુષ પરમાત્મા, પરમેશ્વર પરધાન; લલનાં
પરમ પદારથ પરમેષ્ટી, પરમદેવ પરમાન. લલનાં શ્રીં ૬
વિધિ વિરંચિ વિશ્વંભરૂ, હૃષીકેશ જગનાથ; લલનાં
અધહુર અધમોચન ધણી, મુક્તિ પરમપદ સાથ. લલનાં શ્રીં ૭
એમ અનેક અભિધા ધરે, અનુભવ ગમ્ય વિચાર; લલનાં
જે જાણે તેહને કરે, આનંદધન અવતાર. લલનાં શ્રીં ૮

(૮) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ જિન સ્તવન.

(રાગ કેદારો-ગોડી.)

દેખણુ દે રે સખી મુને દેખણુ દે, ચંદ્રપ્રભુ મુખચંદ; સં
ઉપશમ રસનો કંદ, સં ગત કલિમલ હુઃખદંદ. સં
સેવે સુરનર વૃંદ સખી મુને દેખણુ દે. એ ટેક
સુહમ નિગોદ ન દેખીઓ, સં ણાદર અતિહિ વિશેષ; સં
પુંઢવી આઉ ન લેખિયો, સં તેઉ વાઉ ન લેશ. સં ૨
વનરપતિ અતિ ઘણુ દિહા, સં દીઠો નહિં ૈદાર; સં
ખિ તિ ચઉરિંદિય ૈલલીહા, સં ગતસત્રી પણુ ધાર. સં ૩
સુર તિરિ નિરય નિવાસમાં, સં મનુજ અનારજ સાથ; સં
અપજજતા પ્રતિભાસમાં, સં ચતુર ન ચઢિયો હાથ. સં ૪

પાસંતર-દેદાર. ૨ પાં જખલીહા.

એમ અનેક સ્થલ જાણીએ, સં દર્શન વિણ જિણુદેવ; સં
 આગમથી મત જાણીએ, સં કીજે નિર્મલ સેવ. સં ૫
 નિર્મલ સાધુ લક્ષ્મિ લહી, સં યોગ અવંચક હોય; સં
 ક્રિયા અવંચક તિમ સહી, સં ફલ અવંચક જોય. સં ૬
 પ્રેરક અવસર જિનવડ, સં મોહનીય ક્ષય જાય; સં
 કામિત પૂરણ સુરતડ, સં આનંદધન પ્રભુ પાય. સં ૭

(૯). શ્રી સુવિધિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ કેદારો.)

સુવિધિ જિણેસર પાય નમીને, શુભ કરણી એમ કીજે રે;
 અતિ ઘણો ઉલટ અંગ ધરીને, પ્રહ ઉઠી પૂજાજે રે. સું ૧
 દ્રવ્ય ભાવ શુચિ ભાવ ધરીને, હરખે દેહરે જઇએ રે;
 'દહર'તિગ^૩ પણ અહિગમ સાચવતાં, એકમના ધુરિ થઇએ રે. સું ૨
 કુસુમ^૪ અક્ષત વરવાસ સુગંધો, ધુપ દીપ મન સાખી રે;
 અંગપૂજા પણ ભેદ સુણી એમ, શુરુમુખ આગમભાંખી રે. સું ૩
 એહતું ફલ હોય ભેદ સુણીજે, અનંતર ને પરંપર રે;
 આણા પાલણ ચિત્ત પ્રસન્ની, મુગતિ સુગતિ સુરમંદિર રે. સું ૪
 કુલ અક્ષત વરધુપ પધવો, ગંધ નૈવેદ્ય ફલ જલ ભરી રે;
 અંગ અગ્રપૂજા મલી અહવિધ, ભાવે ભવિક શુભ ગતિ વરી રે. ૫
 સત્તર ભેદ એકવીશ પ્રકારે, અઠીત્તર શત ભેદે રે;
 ભાવપૂજા બહુવિધ નિરધારી, દોહગ્ગ દુર્ગતિ છેદે રે. સું ૬
 તુરિય ભેદ પડિવત્તી પૂજા, ઉપશમ ક્ષીણ સયોગી રે,
 અહિહા પૂજા ઈમ ઉત્તરઅયણે, ભાખી કેવલ ભોગી રે. સું ૭
 એમ પૂજા બહુ ભેદ સુણીને, સુખદાયક શુભ કરણી રે;
 ભવિક જીવ કરશે તે લેશે, આનંદધન પદ ધરણી રે. સું ૮

૧ દશ. ૨ ત્રિક. ૩ પાંચ. ૪ જળ, ચંદન ને કુસુમ.

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૧૩)

(૧૦) શ્રી શીતલનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ ધન્યાશ્રી-ગોલી.)

શીતલ જિનપતિ લલિત ત્રિભંગી, વિવિધ ભંગી મન મોહે રે;
કરૂણા કામલતા તીક્ષ્ણતા, ઉદાસીનતા સોહે રે. શી૦ ૧
સર્વાજંતુ હિતકરણી કરૂણા, કર્મ વિદારણ તીક્ષ્ણ રે;
હાનાદાન રહિત પરિણામી, ઉદાસીનતા વીક્ષણ રે. શી૦ ૨
પર દુઃખ છેદન ઈચ્છા કરૂણા, તીક્ષ્ણ પરદુઃખ રીઝે રે;
ઉદાસીનતા ઉભય વિલક્ષણ, એક કામે કેમ સીઝે રે. શી૦ ૩
અભયદાન તે મલક્ષય કરૂણા, તીક્ષ્ણતા ગુણ ભાવે રે;
પ્રેરણા વિષ્ણુ કૃતિ ઉદાસીનતા, ઈર્મ વિરોધ મતિ નાવે રે. શી૦ ૪
શક્તિ વ્યક્તિ ત્રિભુવન પ્રભુતા, નિર્ઐશ્યતા સંયોગે રે;
યોગી લોગી વક્તા મૌની, અનુપયોગી ઉપયોગે રે. શી૦ ૫
ઈત્યાદિક અહુભંગ ત્રિભંગી, ચમત્કાર ચિત્ત દેતી રે;
અચરજકારી ચિત્ર વિચિત્રા, આનંદધન પદ દેતી રે. શી૦ ૬

(૧૧) શ્રી શ્રેયાંસ જિન સ્તવન.

(રાગ ગોલી-પ્રભાતી.)

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી, આતમરામી નામી રે;
અધ્યાતમ મત પૂર્ણ પામી, સહજ મુક્તિગતિ ગામી રે. શ્રી૦ ૧
સયલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિ ગુણ આતમરામી રે;
મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામી રે. શ્રી૦ ૨
નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તે અધ્યાતમ લહીએ રે;
જે કિરિયા કરી ચઉગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહીએ રે. શ્રી૦ ૩

નામ અધ્યાતમ ડવણુ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડો રે;
 ભાવ અધ્યાતમ નિજગુણુ સાધે, તો તેહશું રઢ મંડો રે. શ્રી૦ ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અર્થ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજો રે;
 શબ્દ અધ્યાતમ ભજના બાણી, હાન ગ્રહણુ મતિ ધરજો રે. શ્રી૦ ૫
 અધ્યાતમી જે વસ્તુવિચારી, બીજા બાણુ લગાસી રે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત વાસી રે. શ્રી૦ ૬

(૧૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય જિન સ્તવન.

(રાગ ગોડી—પ્રભાતી.)

વાસુપૂજ્ય જિન ત્રિભુવન સ્વામી, ધન નામી પરનામી રે;
 નિરાકાર સાકાર સચેતન, કરમ કરમ ફલકામી રે. વા૦ ૧
 નિરાકાર અલેહ સંગ્રાહક, લેહ ગ્રાહક સાકારો રે;
 દર્શન જ્ઞાન હુલેહ ચેતના, વસ્તુ ગ્રહણુ વ્યાપારો રે. વા૦ ૨
 કર્તા પરિણામી પરિણામો, કર્મ જે જીવે કરિયે રે;
 એક અનેક રૂપ નયવાદે, નિયતે પનર અનુસરિયે રે. વા. ૩
 ગુણદુઃખ રૂપ કર્મફલ બાણો, નિશ્ચય એક આનંદો રે;
 ચેતનતા પરિણામ ન ચૂકે, ચેતન કહે જિનચંદ્રો રે. વા. ૪
 પરિણામી ચેતન પરિણામો, જ્ઞાન કરમ ફલ ભાવી રે;
 જ્ઞાન કર્મફલ ચેતન કહીએ, લેજો તેહ મનાવી રે. વા. ૫
 આતમજ્ઞાની શ્રમણુ કહાવે, બીજા તો દ્રવ્યલિંગી રે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાશે, આનંદધન મત સંગી રે. વા. ૬

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૧૫)

(૧૩) શ્રી વિમલનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ માર.)

હુઃખ દોહગ દૂરે ટલ્યા રે, મુખ સંપદશું રે ભેટ;

ધીંગ ધણી માથે કિયો રે, ઠાણ ગંજે નર ખેટ.

વિમલ જિન ! દીઠા લોચણ આજ, મારા સ્ત્રીધાં વાંચિછત કાજ

વિમલ જિન ! દીઠા દરિસણ આજ. ૧

ચરણ કમલ કમલા વસે રે, નિર્મલ સ્થિર પદ દેખ;

સમલ અસ્થિર પદ ^૧પરિહરી રે, પંકજ પામર પેખ. વિ. ૨

મુજ મન તુજ પદ પંકજે રે, લીનો ગુણ મકરંદ;

રંક ગણે મંદર-ધરા રે, ઈંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર. વિ. ૩

સાહેબ ! સમરથ તું ધણી રે, પામ્યો પરમ ઉદાર;

મન વિસરામી વાલહો રે, ^૨આતમનો આધાર. વિ. ૪

દરિસણ દીઠે જિન તણો રે, સંશય ન રહે વેધ;

દિનકર કરભર પસરંતા રે, અંધકાર પ્રતિષેધ. વિ. ૫

અભિયલરી મૂરનિ રચી રે, ઉપમા ન ઘટે કોચ;

શાંત સુધારસ ઝીલતી રે, નિરખત તૃપ્તિ ન હોચ. વિ. ૬

એક અરજ સેવકતણી રે, અવધારે જિનદેવ !,

કૃપા કરી મુજ દીજિયે રે, આનંદધન પદ સેવ. વિ. ૭

(૧૪) શ્રી અનંતનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ રામગિરી-પ્રભાતી.)

ધાર તરવારની સોહિલી દોહિલી,

ચઉદમા જિન તણી ચરણ સેવા:

૧ પાદાંતર-પરિહરે ૨ પાદાંતર-આતમયો.

- ધાર પર નાચતા દેખ બાજીગરા,
 સેવના ધાર પર રહે ન દેવા. ધાર ૧
 એક કહે સેવિયે વિગિધ કિરિયા કરી,
 ફલ અનેકાંત લોચન ન દેખે;
 ફલ અનેકાંત કિરિયા કરી બાપડા,
 રડવડે ચાર ગતિમાંહી લેખે. ધાર. ૨
 ગચ્છના ભેદ બહુ નયણે નિહાલતાં,
 તત્ત્વની વાત કરતાં ન લાજે;
 ઉદરભરણાદિ નિજ કાજ કરતા થકા,
 મોહ નડિયા કલિકાલ રાજે. ધાર. ૩
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર જૂઠો કહ્યો,
 વચન સાપેક્ષ વ્યવહાર સાચો;
 વચન નિરપેક્ષ વ્યવહાર સંસાર ફલ,
 સાંભલી આદરી ઠાંઈ રાચો. ધાર. ૪
 દેવગુરૂધર્મની શુદ્ધિ કહો કેમ રહે,
 કેમ રહે શુદ્ધ શ્રદ્ધા ન આણો;
 શુદ્ધ શ્રદ્ધાન વિણ સર્વ કિરિયા કરી,
 છારપર લીંપણું તોડ જાણો. ધાર. ૫
 પાપ નહિં કોઈ ઉત્તરૂત્ર ભાષણુ જિર્યો,
 ધર્મ નહિં કોઈ જગ સૂત્ર સરખો;
 સૂત્ર અનુસાર જે ભવિક ક્રિયા કરે,
 તેહનું શુદ્ધ ચારિત્ર પરખો. ધાર. ૬
 એહ ઉપદેશનો સાર સંક્ષેપથી
 જે નરા ચિત્તમાં નિત્ય ધ્યાવે;
 તે નરા દિવ્ય બહુકાલ સુખ અનુભવી,
 નિયત આનંદધન રાજ પાવે. ધાર. ૭

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૧૭)

(૧૫) શ્રી ધર્મનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ ગોડી રસિયાની દેશી.)

ધર્મ જિનેશ્વર ગાઉ રંગશુ, ભંગ મ પડશે હો પ્રીત; જિનેશ્વર.
બીજો મનમંદિર આણું નહિ, એ અમ કુલવટ રીત. જિ. ધ. ૧
ધર્મ ધર્મ કરતો જગ સહુ કરે, ધર્મ ન જાણે હો મર્મ; જિ.
ધર્મ જિનેશ્વર ચરણ ગ્રહ્યા પછી, કોઈ ન બાંધે હો કર્મ. જિ. ધ. ૨
પ્રવચન અંજન જો સદ્ગુરુ કરે, દેખે પરમ નિધાન; જિ.
હૃદય નયણ નિહાલે જગધણી, મહિમા મેરૂ સમાન. જિ. ધ. ૩
દોડત દોડત દોડત દોડિયો, જેતી મનની રે દોડ; જિ.
પ્રેમ પ્રતીત વિચારો ટુકડી, ગુરૂગમ લેજો રે જોડ. જિ. ધ. ૪
એકપણી પ્રીતિ કેમ પેરવડે, ઉભય મિત્ર્યા હોય સંધિ; જિ.
હું રાગી હું મોહિ કંદિયો, તું નીરાગી નિરખંધ. જિ. ધ. ૫
પરમ નિધાન પ્રગટ મુખ આગલે, જગત આલંબી હો જાય; જિ.
જ્યોતિ વિના જુઓ જગદીશની, અંધોઅંધ પલાય, જિ. ધ. ૬
નિર્મલ ગુણમણિ રોહણ બૂધરા, મુનિજન માનસ હંસ; જિ.
ધન્ય તે નગરી ધન્ય વેલા ઘડી, માત પિતા કુળ વંશ. જિ. ધ. ૭
મનમધુકર વર કરજોડી કહે, પદકજ નિકટ નિવાસ; જિ.
ધનનામી આનંદધન સાંભળો, એ સેવક અરદાસ. જિ. ધ. ૮

(૧૬) શ્રી શાંતિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ મલ્હાર.)

શાંતિ જિન એક મુજ વિનતિ, સુણો ત્રિભુવન રાય રે;
શાંતિ સ્વરૂપ કેમ જાણિયે, કહો મન કેમ પરખાય રે. શાં. ૧

૧ પાકાંતર-વિરહ પડે. એ અંધ બેસતું જણાતું નથી.

ધન્ય તું આતમ જેહને, એહવો પ્રશ્ન અર્પકાશ રે;
 ધીરજ મન ધરી સાંભલો, કહું શાંતિ પ્રતિભાસ રે. શાં. ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ સુવિશુદ્ધ જે, કહ્યા જિનવર દેવ રે,
 તે તેમ અવિતથ્ય સદેહે, પ્રથમ એ શાંતિપદ સેવ રે. શાં. ૩
 આગમધર ગુરૂ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે;
 સપ્રદાયી અવંચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાં. ૪
 શુદ્ધ આલંબન આદરી, તજી અવર જંગલ રે;
 તામચી વૃત્તિ સવિ પરિહરી, ભજે સાર્વિક સાલ રે. શાં. ૫
 ફલ વિસંવાદ જેહમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબંધી રે;
 સકલ નયવાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાધન સંધી રે. શાં. ૬
 બિધિ પ્રતિષેધ કરી આતમા, પદારથ અવિરોધ રે;
 અહણુ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ઇચ્છો આગમે ઓધ રે. શાં. ૭
 દુષ્ટજન સંગતિ પરિહરી, ભજે સુગુરૂ સંતાન રે;
 જોગ સામર્થ્ય ચિત્ત ભાવથી, ધરે મુક્તિ નિદાન રે. શાં. ૮
 માન અપમાન ચિત્ત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાષાણુ રે;
 વંદકે નિંદક સમ ગણે, ઇચ્છો હોય તું જાણુ રે, શાં. ૯
 સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, સમ ગણે તૃણ મણિ ભાવ રે;
 મુક્તિ સંસાર એહુ સમ ગણે, મુણે ભવ જલ નિધિ નાવ રે. શાં. ૧૦
 આપણો આતમ ભાવ જે, એક ચેતનાધાર રે;
 અવર સવી સાથ સંયોગથી, એ નિજ પરિકર સાર રે. શાં. ૧૧
 પ્રભુમુખથી એમ સાંભલી, કહે આતમરામ રે;
 તાહરે દરિગણે નિસ્તર્યો, મુજ સિધ્યાં સવી કામ રે. શાં. ૧૨
 અહો અહો હું મુજને કહું, નમો મુજ નમો મુજ રે;
 અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહને ભેટ થઈ તુજ રે. શાં. ૧૩

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનાં. (૧૧૬)

શાંતિ સ્વરૂપ સંક્ષેપથી, કહ્યો નિજ પર રૂપ રે;
આગમ માંહે વિસ્તર ઘણો, કહ્યો શાંતિ જિન ભૂપ રે. શાં. ૧૪
શાંતિ સ્વરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રણિધાન રે;
આનંદધન પદ પામશે, તે લહેશે બહુમાન રે. શાં. ૧૫

(૧૭) શ્રી કુંથુનથ જિન સ્તવન.

(રાગ રામકલી.)

હો કુંથુજિન મનડું કિમહિ ન બાઝે, હો કુંથુજિન મન;
જિમજિમ જતન કરીને રાખું, તિમતિમ અલગું ભાંજે હો. કું. ૧
રજની વાસર વસતી ઉજડ, ગયણ પાયાલે જાય;
સાપ ખાયે ને મુખડું થોથું, એહ ઉખાણો ન્યાય હો. કું. ૨
મુક્તિ તણા અભિલાષી તપિયા, જ્ઞાન ને ધ્યાન અબ્યાસે;
વચરીડું કાંઈ એહવું ચિંતે, નાખે અવળે પાસે હો. કું. ૩
આગમ આગમધરને હાથે, નાવે કિણ વિધ આંકું;
૧કિંહા કણે જો હઠ કરી ૨અટકું, તો વ્યાલ તણી પરે વાંકું હો. કું. ૪
જો ઠગ કહું તો ઠગતો ન દેખું, સાહુકાર પણ નાંહિ;
સર્વમાંહે ને સહુથી અલગું, એ અચરજ મન માંહિ હો. કું. ૫
જે જે કહું તે કાને ન ધારે, આપ મતે રહે કાલો;
સુર નર પંડિત જન સમજાવે, સમજે ન મારો સાલો હો. કું. ૬
મેં જાણ્યું એ લિંગ નપુંસક, સકલ મરદને ઠેલે;
ખીજ વાતે સમરથ છે નર, એહને કોઈ ન જોલે હો. કું. ૭
મન સાધ્યું તેણે સઘલું સાધ્યું, એહ વાત નહિ ખોટી;
એમ કહે સાધ્યું તે નવી માતું, એક હી વાત છે મોટી હો. કું. ૮

૧ પાઠાંતર-તહાં. ૨ પાઠ હટકું.

મનહું દુરારાધ્ય તેં વશ આણ્યું, આગમથી મતિ જાણું;
આનંદધન પ્રભુ મારું જો આણો, તો સાચું કરી જાણું હો. કું. ૬

(૧૮) શ્રી અરનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ પરગિયો-માર.)

ધરમ પરમ અરનાથનો, કેમ જાણું ભગવાંત રે;
સ્વ પર સમય સમજાવીએ, મહિમાવાંત મહાંત રે. ધ. ૧

શુદ્ધાતમ અનુભવ સદા, સ્વ સમય એહ વિલાસ રે;
પર વડ છાંડી જે પડે, તે પર સમય નિવાસ રે. ધ. ૨

તારા નક્ષત્ર ગ્રહ ચંદ્રની, જ્યોતિ દિનેશ મુઝાર રે;
દરશન જ્ઞાન ચરણ થકી, શક્તિ નિજાતમ ધાર રે. ધ. ૩

ભારી પીળો ચીકણો, કનક અનેક તરંગ રે;
પર્યાય દૃષ્ટિ ન દીજીએ, એકજ કનક અલંગ રે. ધ. ૪

દરશન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ સ્વરૂપ અનેક રે;
નિર્વિકલ્પ રસ પીજીએ, શુદ્ધ નિરંજન એક રે. ધ. ૫

પરમારથ પંથ જે કહે, તે રંજે એક તાંત રે;
વ્યવહારે લખ જે રહે, તેહના લેહ અનંત રે. ધ. ૬

વ્યવહારે લખ દોહિલો, કાંઈ ન આવે હાથ રે;
શુદ્ધ નય થાપના સેવતાં, નવી રહે દુવિધા સાથ રે. ધ. ૭

એક પખી લખી પ્રીતડી, તુમ સાથે જગનાથ રે;
કૃપા કરીને રાખજો, ચરણ તલે ગ્રહી હાથ રે. ધ. ૮

ચક્રી ધરમ તીરથ તણો, તીરથ ફલ તત સાર રે;
તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર રે. ધ. ૯

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૨૧)

(૧૯) શ્રી મલ્લિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ ક ડી)

સેવક કેમ અવગણિયે હો મલ્લિજિન ! એ અખ શોભા સારી;
અવર જેહને આદર અતિ દિયે, તેહને મૂલ નિવારી હો. મં ૧
જ્ઞાન સ્વરૂપ અનાદિ તમારું, તેહ લીધું તમે તાણી
જીવો અજ્ઞાન દશા રીસાણી, જાતાં કાણુ ન આણી હો. મં ૨
નિદ્રા સુપન જાગર ઉજાગરતા; તુરિય અવસ્થા આવી;
નિદ્રા સુપન દશા રીસાણી, જાણી ન નાથ મનાવી. હો. મં ૩
સમકિત સાથે સગાઈ કીધી, સપરિવારશું ગાઢી;
મિથ્યામતિ અપરાધજી જાણી, ઘરથી બાહિર કાઢી હો. મં ૪
હાર્ય રતિ અરતિ શોક દુગંધા, ભય પામર ^૧કરસાઢી;
નોકણાય શ્રેણિ ગજ ચઢતાં, શ્વાન તણી ગતિ ઝાઢી હો. મં ૫
રાગ દ્વેષ અવિરતિની પરિણતિ, એ ચરણમોહના ચોધા;
વીતરાગ પરિણતિ પરિણમતાં, ઉઠી નાઠા રઅમોધા હો. મં ૬
વેદોદય કામા પરિણામા, કામ્યક x રસ સહુ ત્યાગી;
નિઃકામી કર્ણુરસ-સાગર, અનંત ચતુષ્ક પદ ^૩પાગી હો. મં ૭
દાન વિધન-વારી સહુ જનને, અભયદાન પદ દાતા;
લાભ વિધન જગ વિધન નિવારક, પરમ લાભ રસ માતા હો. મં ૮
વીર્ય વિધન પંડિત વીર્યે હણી, પૂરણ પદવી ચોગી;
ભોગોપભોગ દોય વિધન નિવારી, પૂરણ ભોગ સુભોગી હો. મં ૯
એ અઠાર દ્વષણ વજિત તતુ, મુનિજન-વૃંદે ગાયા;
અવિરતિ રૂપક દોષ નિરૂપણ, નિર્દ્વષણ મન ભાયા હો. મં ૧૦
ધણુવિધ પરખી મન વિસરામી, જિનવર-ગુણ જે ગાવે;
દીનબંધુની મહેર નજરથી, આનંદધન પદ પાવે હો. મં ૧૧

૧ દંતાજિ-ત્રણ દાંતાવાલી, ૨ પા. ભોધા x પાં કામ્ય કરમ સહુ. ૩ શોધક

(૨૦) શ્રી મુનિસુવ્રત જિન સ્તવન.

(રાગ કાફી.)

આતમ તત્ત્વ કયું જાણ્યું ? જગતગુરૂ !, એ વિચાર મુજ કહિયો;
 આતમ તત્ત્વ જાણ્યા વિણ નિર્મલ, ચિત્ત-સમાધી નવિ લહિયો.
 મુનિસુવ્રત જિનરાજ ! એક મુજ વિનતિ નિસુણો. ૧

કોઈ અળાંધ આતમતત્ત્વમાને, કિરિયા કરતો દીસે;
 ક્રિયા તણું ફલ કંડો કોણ ભોગવે?, એમ પૂછ્યું ચિત્ત રીમે. મુ. ૨

જડ ચેતન એ આતમ એકજ, સ્થાવર જંગમ સરિખો;
 મુખ દુઃખ શંકર દ્રવણ આવે, ચિત્ત વિચારી જો પરીખો. મુ. ૩

એક કહે નિત્યજ આતમ તત્ત્વ, આતમ દરમણ લીનો;
 કૃતવિનાશ અકૃતાગમ દ્રવણ, નવી દેખે મતિહીણો. મુ. ૪

સૌગત મતરાગી કહે વાદી, ક્ષણિક એ આતમ જાણો;
 અંધ મોક્ષ મુખ દુઃખ નવિ ઘટે, એહ વિચાર મન આણો. મુ. ૫

ભૂત ચતુષ્ક વર્જિત આતમ તત્ત્વ, સત્તા અલગી ન ઘટે;
 અંધ શકટ જો નજરે ન દેખે, તો શું કીજે શકટે ? મુ. ૬

એમ અનેક વાદી મત-વિજ્રમ, સંકટ પરિયો ન લહે;
 ચિત્ત-સમાધિ તો માટે પૂછું, તુમ વિણ તત્ત્વ કોઈ ન કહે. મુ. ૭

વલતું જગતગુરૂ ઇણિપરે લાખે, પક્ષપાત સર્વી છંડી;
 રાગ દ્રેષ મોહ પણ વર્જિત, આતમમું રઢ મંડી. મુ. ૮

આતમ-ધ્યાન કરે જો કોઈ, સોહ ફિર ઇણમેં નાવે;
 વાગ્બલ ગીળું સહુ જાણે, એહ તત્ત્વ ચિત્ત ચાવે. મુ. ૯

જેણે વિવેક ધરી એ પખ ચહિયો, તે તત્ત્વ જ્ઞાની કહિયે;
 શ્રી મુનિસુવ્રત ! કૃપા કરો તો, આનંદધન પદ લહિયે. મુ. ૧૦

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિમ્મ સ્તવનો. (૧૨૩)

(૨૧) શ્રી નમિનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ આશાવરી)

ખટ્ દર્શન જિન-અંગ ભણીજે, ન્યાસ પડંગ જે સાધે રે;
નમિ જિનવરના ચરણ ઉપાસક, ખટ દર્શન આરાધે રે. ખ. ૧
જિન સુર પાદપ પાય વખાણો, સાંખ્ય જોગ દોય ભેદે રે;
આતમ સત્તા વિવરણ કરતા, લહો દુગ અંગ અખેદે રે. ખ. ૨
ભેદ અભેદ સુગત મિમાંસક, જિનવર દોય કર ભારી રે;
લોકાલોક અવલંબન ભજિયે, ગુરુગમથી અવધારી રે. ખ. ૩
લોકાયતિક કુખ જિનવરની, અંશ-વિચાર જો કીજે રે;
તત્ત્વ વિચાર સુધારસ ધારા, ગુરુગમ વિણ કેમ પીજે રે. ખ. ૪
જૈન જિનેશ્વર વર ઉતમાંગ, અંતરંગ ખહિરંગે રે;
અક્ષર ન્યાસ ધરા આરાધક, આરાધે ધરી સંગે રે. ખ. ૫
જિનવરમાં સઘલા દર્શન છે, દર્શને જિનવર ભજના રે.
સાગરમાં સઘલી તટિની સહી, તટિનીમાં સાગર ભજના^૨ રે. ખ. ૬
જિન સ્વરૂપ થઈ જિન આરાધે, તે સહી જિનવર હોવે રે;
ભૂંગી ઇલિકાને ચટકાવે, તે ભૂંગી જગ જોવે રે. ખ. ૭
ચૂરણિ ભાખ્ય સૂત્ર નિર્યુક્તિ, વૃત્તિ પરંપર-અનુભવ રે;
સમય પુરૂષના અંગ કહ્યા એ, જે છેદે તે દુરભવ રે. ખ. ૮
સુદ્રા ખીજ ધારણા અક્ષર, ન્યાસ અર્થ વિનિયોગે રે;
જે ધ્યાવે તે નવી વંચીજે, ક્રિયા અવંચક ભોગે રે. ખ. ૯
શ્રુત અનુસાર વિચારી ખોલું, સુગુરુ તથાવિધ ન મિલે રે;
કિરિયા કરી નવી સાધી શકિયે, એ વિષવાદ ચિત્ત સઘલે રે. ખ. ૧૦

૧ પાડાંતર-વખાણું. ૨ પા. વર્જના.

તે માટે ઉભો કરજોડી, જિનવર આગલ કહીએ રે;
સમય ચરણ-સેવા શુદ્ધ દેજો, જેમ આનંદધન લહીએ રે. ખ. ૧૧

(૨૨) શ્રી નેમીશ્વર જિન સ્તવન.

(રાગ મારણી-ઢાળા દોલા. એ દેશી.)

અષ્ટ ભવાંતર વાલહો રે, તું મુજ આતમ રામ; મનરા રે વાલહો
સુક્તિસ્રીશું આપણે રે, સગપણ કોઈ ન કામ. મનરા ૦ ૧
ઘર આવો હો વાલિમ ! ઘર આવો, મારી આશાના વિશ્રામ; મં
રથ ફેરો હો સાજના રથ ફેરો, સાજન ! મારા મનોરથ સાથ. મ. ૨
નારી પખો રથો નેહલો રે, સાચ ૧કહું જગનાથ !; મં
ધ્રિવરે અર્ધાંગે ધરી રે, તું મુજ ઝાલે ન હાથ. મં ૩
પશુજનની કરૂણા કરી રે, આણી હૃદય વિચાર; મં
માણસની કરૂણા નહિં રે, એ કુણ ઘર આવ્યાર. મં ૪
પ્રેમ કંપતરૂ છેદ્યો રે, ધરિયો યોગ ધતૂર; મં
એ ચતુરાઈરો કુણ કહો રે, શુરૂ મલિયો જગસૂર. મં ૫
મારૂં તો એમાં કંઈ નહિં રે, આપ વિચારો રાજ !; મં
રાજસભામાં ખેસતા રે, ૧કસરી વધસી લાજ. મં ૬
પ્રેમ કરે જગ જન સહુ રે, નિરવાહે તે ઓર; મં
પ્રીતિ કરીને છોડી દે રે, તેશું ન ચલે જોર. મં ૭
જો મનમાં એવું હતું રે, નિસપતિ કરત ન જાણુ; મં
નિસપતિ કરીને છોડતાં રે, માણસ હુવે નુકસાન. મં ૮
દેતાં દાન સંવત્સરી રે, સહુ લહે વંચિત પોષ; મં
સેવક વંચિત નવી લહે રે, તે સેવકનો દોષ. મં ૯

શ્રી આનંદધનજી કૃત ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તવનો. (૧૨૫)

સખી કહે એ શામલો રે, હું કહું લક્ષણ સેત;	મં
ઈણ લક્ષણે સાચી સખી રે, આપ વિચારે હેત.	મં ૧૦
રાગીશું રાગી સહુ રે, વૈરાગીથી ર્યો રાગ;	મં
રાગ વિના કેમ દાખવો રે, મુગતિ મુંદરી માગ.	મં ૧૧
×એહ ગુહ્ય ઘટતું નથી રે, સઘળો જાણે લોગ;	મં
અનેકાંતિક લોગવો રે, બ્રહ્મચારી ગતરોગ,	મં ૧૨
જિણ જોણી ^૧ તમને જોઈ રે. તિણ જોણી જીવો રાજ !;	મં
એકવાર મુજને જીવો રે, તો સીજે મુજ કાજ.	મં ૧૩
મોહદશા ધરી ભાવના રે, ચિત્ત લહે તત્ત્વ વિચાર;	મં
વીતરાગતા આદરી રે, પ્રાણનાથ ! નિરધાર.	મં ૧૪
સેવક પણ તે આદરે રે, તો રહે સેવક મામર;	મં
આશય સાથે ચાલિયે રે, એહી જ રૂડું કામ.	મં ૧૫
ત્રિવિધ યોગ ધરી આદર્યો રે, નેમિનાથ ભરતાર;	મં
ધારણ પોષણ તારણો રે, નવરસ મુક્તાહાર.	મં ૧૬
કારણરૂપી પ્રભુ ભજ્યો રે, ગણ્યો ન કાજ અકાજ;	મં
કૃપા કરી મુજ દીજીએ રે, આનંદધન પદ રાજ.	મં ૧૭

(૨૩) શ્રી પાર્શ્વનાથ જિન સ્તવન.

(રાગ સારંગ-દેશી રસિયાની.)

ધ્રુવપદ રામી હો સ્વામી ! મહરા, નિઃકામી ગુચ્છરાય; સુજ્ઞાની. .
 નિજગુણ કામી હો પામી તું ધણી, ધ્રુવ આરામી હો થાય. સુ. ધ્રુ. ૧
 સર્વવ્યાપી કહે સર્વ જાણુગપણે, પર પરિણુમન સ્વરૂપ; સુ.
 પરરૂપે કરી તત્ત્વપણું નહિ, સ્વ સત્તા ચિદ્રૂપ. સુ. ધ્રુ. ૨
 જ્ઞેય અને કહો જ્ઞાન અનેકતા, જલ ભાજન રવી જેમ; સુ.

+ પાશંતર એક ૧ જોવાની રીતિ-દૃષ્ટિ ૨ મર્મ, લજ્જા.

(૧૨૬)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

દ્રવ્ય એકત્વપણે ગુણ એકતા, નિજપદ રમતા હો ક્ષેમ. સુ. ધ્રુ. ૩
પરક્ષેત્રે ગત જ્ઞેયને જાણવે. પરક્ષેત્રી થયું જ્ઞાન; સુ.
અરિતપણું નિજક્ષેત્રે તુમે ઠહું, નિર્મળતા ગુણમાન. સુ. ધ્રુ. ૪
જ્ઞેય વિનાશે હો જ્ઞાન વિનશ્વર, કાલ પ્રમાણે થાય; સુ.
સ્વકાલે કરી સ્વસત્તા સદા, તે પર રીતે ન જાય. સુ. ધ્રુ. ૫
પરજ્ઞાવે કરી પરતા પામતા, સ્વ સત્તા થિર ઠાણ; સુ.
આત્મ ચતુષ્કમથી પરમાં નહિ, તે કેમ સહુનો જાણ. સુ. ધ્રુ. ૬
અગુરૂલધુ નિજ ગુણને દેખતાં, દ્રવ્ય સકલ દેખાંત; સુ.
સાધારણ ગુણની સાધર્મ્યતા, દર્પણ-જલનો દૃષ્ટાંત. સુ. ધ્રુ. ૭
શ્રી પારસ જિન પારસ રસ સમો, પણ ઇહાં^૧ પારસ નાંહિં; સુ.
પૂરણ રસિયો હો નિજ ગુણ^૨ પરસનો, આનંદધન મુજમાંહિં. સુ. ધ્રુ. ૮

(૨૪) શ્રી વર્દ્ધમાન જિન સ્તવન.

(રાગ ધન્યાશ્રી.)

xશ્રી વીરજીને ચરણે લાગું, વીરપણું તે માગું રે;
મિથ્યા મોહ તિમિર ભય ભાગ્યું, જીત નગારું વાગ્યું રે. શ્રી. ૧
છઉમથ વીરજ દેશ્યા સંગે, અલિસંધિજ મતિ અંગે રે;
સૂક્ષ્મ સ્થૂલ ક્રિયાને રંગે, યોગી થયો ઉમંગે રે. શ્રી. ૨
અસંખ્ય પ્રદેશે વીર્ય અસંખે, યોગ અસંખિત ઠંગે રે;
પુદ્ગલ ગણ તેણે-લેશ્યા વિશેષે, યથાશક્તિ મતિ લેખે રે. શ્રી. ૩
ઉત્કૃષ્ટે વીરજને આવેશે, યોગ ક્રિયા નવી પેસે રે;
યોગ તણી ધ્રુવતાને લેશે, આતમ શક્તિ ન ખેસે રે. શ્રી. ૪
કામ વીર્ય વશે જેમ યોગી, તેમ આતમ થયો ભોગી રે;

૧ પડખે રહેનાર. ૨ પદાંતર-પરસમાં=(સ્પર્શવામાં)

x પદાંતર-વીર જિનેશ્વર ચૈ. x પા. ૦-લેશુ.

શ્રી આનંદધનજી કૃત પાંચ સમિતિની ઢાલો. (૧૨૭)

શૂરપણે આતમ ઉપયોગી, થાય તેહ અયોગી રે. શ્રી. ૫
વીરપણું તે આતમ ઠાણે, જાણ્યું તુમચી વાણે રે;
ધ્યાન વિજ્ઞાણે શક્તિ પ્રમાણે, નિજ ધ્રુવપદ પહિચાણે રે. શ્રી. ૬
આલંબન સાધન જે ત્યાગે, પરપરિણુતિને ભાગે રે;
અક્ષય દર્શન જ્ઞાન વેરાગે, આનંદધન પ્રભુ જાગે રે. શ્રી. ૭

અધ્યાત્મયોગી શ્રીમાન આનંદધનજી મહારાજ કૃત—

*પાંચ સમિતિની ઢાલો.

(દોહરો.)

પંચ મહાવ્રત આદરી, આતમ કરે વિચાર;
અહો મુજ પ્રત્યક્ષ થયો. ધન્ય! ધન્ય! અવતાર. ૧
ઢાલ ૧ લી. (ચિત્રોડ રાજ-એ દેશી.)

વિનતિ અવધારો રે, ઈરિયાએ ચાલો રે;
શક્તિ સંભાલો આતમ સ્વભાવની રે. ૧
ઈરિયા તે કહીએ રે, સુમતિશું ભેટ લહીએ રે;
પુંઠ તવ વાલી કુમતિ સંગથી રે. ૨
દ્રવ્યથી પણ સાર રે, કિલામણા લગાર રે;
રખે નવી ઉપજે હવે પરપ્રાણને રે. ૩
મુનિ મારગ ચાલો રે, દ્રવ્ય ભાવશું મહાલો રે;
આતમને અજવાલો ભવ દવ ચક્રથી રે. ૪

x આ અપ્રગટ કૃતિ છે એક જીર્ણ પત્ર ઉપરથી લખેલ છે. જો કે લખાણ અશુદ્ધ છતાં યથામતિ સંશોધન કરેલ છે, તથાપિ અશુદ્ધતા જગત્સંસ્થાને લખને રહેવા સંભવ છે, તો સુરજનોએ સંશોધન કરી ‘સંપ્રહ કર્તા’ ને જણાવવા ભલામણ કરવામાં આવે છે. ૧ કદાપિ.

એમ સુમતિ ગુણ પામી રે, પરભાવને વામી રે;
કહે હવે સ્વામી આનંદધન તે થયો રે;

૫

ઢાલ ૨ છ. (અહો ગુણવંતાછ-એ દેશી)

ખીછ સમિતિ સાંભલો, જયવંતાછ. ભાષાકી ઈણુ નામરે; ગુણવંતાછ.
ભાષે ભાષણુ સ્વરૂપનું, જ૦ રૂપી પદારથ ત્યાગ રે. ગુ૦ ૧
નિજ સ્વરૂપ રમણે રહ્યા, જ૦ નવી પરનો પ્રચાર રે; ગુ૦
ભાષાસમિતિથી મુખ થયું, જ૦ તે જાણે મુનિરાય રે. ગુ૦ ૨
જ્ઞાનવંત નિજ જ્ઞાનથી, જ૦ અનુભવ ભાષક થાય રે; ગુ૦
ભાષાસમિતિ સ્વભાવથી, જ૦ સ્વપર વિવેચન થાય રે. ગુ૦ ૩
હવે દ્રવ્યથી પણ મહામુનિ, જ૦ સાવધ વચનનો ત્યાગ રે; ગુ૦
સાવધે વિરમ્યા જે મુનિ, જ૦ તે કહીએ મહાભાગ રે. ગુ૦ ૪
પર ભાષણુ દૂરે કરી; જ૦ નિજ સ્વરૂપને ભાસ રે; ગુ૦
આનંદધન પદ તે લહે, જ૦ આતમ ઋદ્ધિ ઉદ્ધાસ રે. ગુ૦ ૫

ઢાલ ૩ છ. (રાગ ખંગાલો-રાગ નદિ નમે.)

ત્રીછ સમિતિ એષણા નામ, તેણે દીઠો આનંદધન સ્વામ;
ચેતન ! સાંભલો.

જખ દીઠો આનંદધન વીર, સહજ સ્વભાવે થયો છે ધીર; ચે. ૧
વીર થઈ અરિ પુઠે ધાય, અરિ હતો તે નાઠો જાય. ગયો આમલો.
વીરને સન્મુખ કોઈ ન થાય, રત્નત્રયશું મળવા જાય. ચે. ૨
અરિબલ હવે નથી કાંઈ રેષ, નિજ સ્વભાવમાં મહાદયો વિશેષ; ચે.
નિરખણુ લાગ્યો નિજ ઘરમાંય, તવ વિસામો લીધો ત્યાંય. ચે. ૩
હવે પરધરમાં કદીય ન જાઉં, પરને સન્મુખ કદીય ન થાઉં; ચે.
એમ વિચારી થયો ઘર રાય, તવ પરપરિણતિ રોતી જાય. ચે. ૪
મુનિવર કણુ રસ ભંડાર, દેષ રહિત હવે લે છે આહાર; ચે.
દ્રવ્ય થકી ચાલે છે એમ, પરપરિણતિનો લીધો નેમ. ચે. ૫

શ્રી આનંદધનજી કૃત પાંચ સમિતિની ઠાલો. (૧૨૯)

દ્રવ્ય ભાવશું જે મુનિરાય, સમિતિ સ્વભાવમાં ચાહ્યા જાય; ચે.
આનંદધન પ્રભુ કહીએ તેહ, દુષ્ટ વિભાવને દીધો છેહ. ચે. ૬

ઠાલ ૪ થી. (જગતગુરુ હીરજી રે-એ દેશી.)

ચોથી સમિતિ આદરે રે, આદાન નિખેવણા નામ;
આદાનને જે આદર કરે રે, નિજ સ્વરૂપને તેમ-
સ્વરૂપ ગુણુ ધારજો રે, ધારજો અક્ષય અનંત

ભવિક ! હુઃખ વારજો રે. ૧

નિખેવણા તે નિવારવું રે, પરવસ્તુ વલી જેહ;
તેહ થકી ચિત્ત વાળવું રે, કરવા ધર્મશું નેહ. સ્વ૦ ૨
ધર્મનેહ જખ જાગિયો રે, તવ આનંદ જણાય;
પ્રગટ્યો સ્વરૂપ વિષે હવે રે, ધ્યાતા તે ધ્યેય થાય. સ્વ૦ ૩
અજ્ઞાન વ્યાધિ નસાડવા રે, જ્ઞાન સુધારસ જેહ;
આસ્વાદન હવે મુનિ કરે રે, તૃપ્તિ ન પામે તેહ. સ્વ૦ ૪
સ્વરૂપમાં જે મુનિવરા રે, સમિતિશું ધરે રનેહ;
સુમતિસ્વરૂપ પ્રગટાવીને રે, દીધો કુમતિનો છેહ. સ્વ૦ ૫
કાલ અનાદિ અનંતનો રે, હતો સલંગણુ ભાવ;
તે પરપુદ્ગલથી હવે રે, વિરક્ત થયો સ્વભાવ. સ્વ૦ ૬
દ્રવ્ય ભાવ દોય ભેદથી રે, મુનિવર સમિતિ ધાર;
આનંદધન પદ સાધશે રે, તે મુનિ ગુણુ ભંડાર. સ્વ૦ ૭

ઠાલ ૫ મી. (રૂડા રાજવી-એ દેશી.)

સમિતિ પંચમી મુનિવર આદરે રે.

ઉન્મારગનો પરિહાર રે, સુધા સાધુજી;

મુનિ માર્ગે રૂઢી પરે સાધજો રે,
પર છોડીને નિજ સંભાર રે. સુ૦ ૧

પારિઠાવણિયા નામ વળી જે કહ્યું રે,
તે તો પરિહરવો પરભાવ રે; સુ૦

આદર કરવો નિજ સ્વભાવનો રે,
એ તો અકળ સ્વભાવ કહેવાય રે. સુ૦ ૨

પરપુદ્ગલ મુનિ પરઠવે રે,
વિચાર કરી ઘટમાંય રે; સુ૦

લોકસંજ્ઞાને જે મુનિ પરિહરે રે,
ગતિ ચાર પછે વોસરાય રે. સુ૦ ૩

અનાદિનો સંગ વળી જે હતો રે,
તેનો હવે કરે મુનિ ત્યાગ રે; સુ૦

વિકલ્પ ને સંકલ્પને ટાલવા રે,
વલી જે થયા ઉજમાલ રે. સુ૦ ૪

અનાચીર્ણ મુનિ પઠવે રે,
તે જાણીને અનાચાર રે; સુ૦

આચારને વલી મુનિ આદરે રે,
કર્તા કાર્ય સ્વરૂપી થાય રે. સુ૦ ૫

ખટ્વં દ્રવ્યનું જાણપણું કહ્યું રે,
તે જે જાણે આપસ્વભાવ રે; સુ૦

સ્વભાવનો કર્તા વલી જે થયો રે,
તે તો અનવગાહી કહેવાય રે. સુ૦ ૬

સુમતિશું હવે મુનિ મહાલતા રે,
ચાલતા સમિતિ સ્વભાવ રે, સુ૦

શ્રી આનંદધનજી કૃત પાંચ સમિતિની દાલો. (૧૩૧)

કુમતિથી દષ્ટિ નહિં જોડતા રે,	
વહી તોડતા જે વિભાવ રે.	સુ૦ ૭
પર પરિણતિ કહે સુણ સાહેબા રે,	
તમે મુજને મૂકી કેમ રે;	સુ૦
કહો મુનિ કવણ અપરાધથી રે,	
તમે મુજને છોડી એમ રે.	સુ૦ ૮
મેં મારો સ્વભાવ નવી છોડિયો રે,	
નથી મહારો કોઈ વિભાવ રે;	સુ૦
પંચરંગી માહરૂં સ્વરૂપ છે રે,	
તેને આદરૂં છું સદાકાળ રે.	સુ૦ ૯
વણું ગંધ રસાદિ છોડું નહિ રે,	
તો શ્યો અવગુણ કહેવાય રે;	સુ૦
કદી અવર સ્વભાવ ન આદરૂં રે,	
સડણ પડણ વિધ્વંસન ન છંડાય રે.	સુ૦ ૧૦
સિદ્ધ જીવથી અનંત ગુણ કહ્યા રે,	
મારા ઘરમાં જે ચેતનરાય રે;	સુ૦
તે સઘલા મારે વશ થઈ રહ્યા રે,	
તમથી છોડીને કેમ જવાય રે.	સુ૦ ૧૧
તવ મુનિવર કહે કુમતિ સુણો રે,	
તારૂં સ્વરૂપ જાણ્યું અમે આજ રે;	સુ૦
તારા સ્વરૂપમાં જિમ તું મગન છે રે,	
મારા સ્વરૂપમાં થયો હું આજ રે.	સુ૦ ૧૨
મારૂં સ્વરૂપ અનંત મેં જાણિયું રે,	
તે તો અચળ અલખ કહેવાય રે;	સુ૦

સુમતિથી સ્વભાવમાં રંગે રમું રે,	
તારા સામું જોયું કેમ જાય રે.	સુ૦ ૧૩
તારે મારે હવે નહિ બને રે,	
તમે તમારે ઘરે હવે જાઓ રે;	સુ૦
આટલા દહાડા હું બાલપણે હતો રે,	
હવે પંડિત વીર્ય પ્રગટાયો રે.	સુ૦ ૧૪
સુમતિશું મેં આદર માંડીઓ રે,	
એ તો બહુ ગુણવંતી કહેવાય રે;	સુ૦
સુમતિના ગુણ પ્રગટપણે રે,	
મેં તો લીધા ઉપયોગમાંય રે.	સુ૦ ૧૫
સાંભલ સુમતિના ગુણ કહું રે,	
જે અચલ અખંડ કહેવાય રે;	સુ૦
સ્થિરતાપણું સુમતિમાં ઘણું રે,	
તુજમાં તો અસ્થિરતા સમાય રે.	સુ૦ ૧૬
તારા સુખ તો મેં હવે જાણિયા રે,	
હુઃખદાયક સદા કાળ રે;	સુ૦
તારા સુખ વિભાવ કહેવાય છે રે,	
તે તો પુન્ય પાપનો ખ્યાલ રે.	સુ૦ ૧૭
જાની તો એહને સુખ નવી કહે રે,	
સુખ તો જાણ્યું એક સ્વભાવ રે;	સુ૦
તારા પુંઠે પડ્યા તે તો આંધલા રે,	
ભવરૂપમાં પડ્યા સદાય રે.	સુ૦ ૧૮
તારું સ્વરૂપ મેં બહુ જાણિયું રે,	
તું તો જડ સ્વરૂપ કહેવાય રે;	સુ૦

શ્રી આનંદધનજી કૃત પાંચ સમિતિની ઢાલો. (૧૩૩)

જડપણું પ્રગટ મેં જાણિયું રે, તું તો પરપુદ્ગલમાં સમાય રે.	સુ૦ ૧૯
તેનો વિવરો પ્રગટ હવે સાંભલો રે, સંસાર સમુદ્ર અથાહ રે;	સુ૦
તૃષ્ણા રૂપ જલ તે મધ્યે ઘણું રે, પણ પીધે તૃપતિ ન થાય રે.	સુ૦ ૨૦
તે સમુદ્રનો અધિષ્ઠાયક વલી રે, તે તો નામે મોહ ભૂપાલ રે;	સુ૦
તેના પ્રધાન વલી પંચ છે રે, તે તલે ^૧ ત્રેવીશ છડીદાર રે.	સુ૦ ૨૧
રાજ્યધાની ત્રેવીશ જણને ભાલવી રે, તેની ખખર રાખે તે પંચ રે;	સુ૦
રાજ્યધાની એવી તેં મેલવી રે, ધર્મરાયનું હુંટે ધન-સંચ રે.	સુ૦ ૨૨
બાહ્યધર્મી જે એને આદરે રે, તેને ભોલવે તે છડીદાર રે;	સુ૦
વશ કરી સોંપે મોહરાયને રે, મોહ કરાવે પ્રમાદ પ્રચાર રે.	સુ૦ ૨૩
તેથી જાય નરક નિગોદમાં રે, તિહાં કાળ અનાદિ ગમાય રે;	સુ૦
દૃઢધર્મી એથી નવી ચલે રે, જેહને કીધા ક્ષાયક ભાવ રે.	સુ૦ ૨૪

પ્રમાદીને મોહ પીડે ઘણું રે,

અપ્રમાદી ધરે નવી જાય રે;

સુ૦

તેણે પંચ મહાવ્રત આદર્યા રે,

છોડ્યા સર્વ અનાચાર રે.

સુ૦ ૨૫

આચારથી હું હવે નવી ચલું રે,

સુષ્ટ મુજ ચિત્તના અભિપ્રાય રે;

સુ૦

કુમતિજી ! કહું તમને એટલું રે,

મારા સધર્મી છે અનંતકાય રે.

સુ૦ ૨૬

તે સર્વને દાસપણું દીઓ રે,

તે સાલે છે મુજ ચિત્તમાંય રે;

સુ૦

શું કીજે પુંઠ તે નવી ફેરવે રે,

તો પણ મુજને દયા થાય રે.

સુ૦ ૨૭

તેથી દેશના બહુવિધ કડું રે,

જિહાં ચાલે મારો પ્રયાસ રે;

સુ૦

ચેતનજીને બહુપરે પ્રીછવું રે,

તેને બતાવું સ્થિર વાસ રે.

સુ૦ ૨૮

તે તો તારે વશ ફરી ન હોવે રે,

તને વોસરાવી શિવ થાય રે;

સુ૦

ધર્મરાયની આણને અનુસરે રે,

તે તો આનંદધન મહારાય રે.

સુ૦ ૨૯

શ્રી જ્ઞાનવિમળ કૃત પાંચ વ્યવહારની ઢાલો. (૧૩૫)

શ્રીમાન્ જ્ઞાનવિમલસૂરિ કૃત પાંચ વ્યવહારની ઢાલ.

(એ છીંડી કિહાં રાખી-એ દેશી.)

શ્રી જિનવરદેવે ભવિ હેતે, મુગતિ તણો પંથ દાખ્યો;
જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ ચઉવિધ, એથી શિવસુખ ચાખો રે.
આતમ ! અનુભવ ચિત્તમાં ધારો, જેમ ભવભ્રમણનિવારો રે. આ. ૧

જ્ઞાન થકી સર્વી ભાવ જણાયે, દર્શને તાસ પ્રતીત.
ચારિત્ર આવતાં આશ્રવ રૂંધે, પૂર્વ શોષે તપ નિત રે. આ. ૨
જ્ઞાન દર્શન બેહુ સહચારી, ચારિત્ર તસ ફલ કહિયે;
નિરાસંશ તપ કર્મ ખપાવે, તો આતમ ગુણ લહિયે રે. આ. ૩
તે ચારિત્ર નિશ્ચયથી નિજ ગુણ, સુમતિ ગુપ્તિ વ્યવહાર;
જ્ઞાનક્રિયા સમ્મત ફલ કહિયે, ચારિત્રનો નિરધાર રે. આ. ૪
તે વ્યવહાર કહ્યો પણ લેદે, પંચમ અંગ મોઝાર;

પ્રથમ આગમ^૧ શ્રુત^૨ ને આણા^૩ ધારણા^૪ છત^૫ વિચાર રે. આ. ૫
કેવલી મણપજ્જવ ને ઓહી, ચઉદ પૂર્વ દશ પૂર્વ;

નવ પૂર્વ લગે ખટ વિધ આગમ-વ્યવહારી હોય સર્વ રે. આ. ૬
શેષ પૂર્વ આચાર પ્રકરપહ (ક), હેદાદિક સર્વી જાણ;
શ્રુત વ્યવહાર કહીને ખીજો, અતિશય વિણ જે નાણ રે. આ. ૭

દેશાંતર સ્થિત બેહુ ગીતારથ, જ્ઞાન ચરણ ગુણ વલગા;
કોઈ કારણથી મિલન ન હોવે, તિણ હેતે કરી અલગા રે. આ. ૮
પ્રશ્ન સકલ પૂછેવા કાજે, ગુણી મુનિ પાસે મૂકે;

તેહ (થી) ગ્રહીને ઉત્તર ભાજે, પણ આશય નવી ચૂકે રે. આ. ૯
તેની આણા તહત કરીને, જે નિઃશંક પ્રમાણ;

જેમ તૃપિત સર નદી ન પામે, પણ તસ જલે તૃપાહાણ રે. આ. ૧૦

તે આણા વ્યવહાર કહીજે, એ ત્રીજો પણ ખેડુ સરિખો;
 ગૂઢ આલોચના પદ જે ભાખ્યા, તે પ્રાયશ્ચિત્તે પરખો રે. આ. ૧૧
 જીવ વ્યવહાર સુણો હવે પંચમ, દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવ:
 ગુરૂષ સાહસ ને પડિસેવા, ગાઢ અગાઢ હેતુ દાવ રે. આ. ૧૨
 ઇત્યાદિક બહુ જાણે ગીતારથ, તેણે જે શુભ આચરિયો;
 આગમમાં પણ જે ન નિષેધ્યું, અવિધિ અશુદ્ધ નવિ ધરિયો રે. આ. ૧૩
 પૂરવ ચાર વ્યવહાર ન ખાધે, સાધે ચારિત્ર યોગ;
 પાપભીરૂ પંચાંગી સમ્મત, સંપ્રદાયી ગુરૂલોગ રે. આ. ૧૪
 ગચ્છગત અનુયોગી ગુરૂસેવી, અનિયતવાસી આઉત્ત;
 એ પણ ગુણ સંયમનો ધારી, તેહજ જીવ પવિત્ર રે. આ. ૧૫
 યાસત્યો ઉસન્નો કુશીલો, સંસત્તો અહાછંદો;
 એ પંચ દોષને દૂર ન કરે, અને મુનિપણું ભાખે મંદો રે. આ. ૧૬
 ગુણહીણો ને ગુણાધિક સરિખો, થાય જે અન્નાણી;
 દર્શન અસાર તો ચરણ કિહાંથી, એ ધર્મદાસ ગણિ વાણી રે. આ. ૧૭
 ગુણ-પક્ષી ને ગુણનો રાગી, શક્તિ વિધિ ઉજમાલ;
 શ્રદ્ધા જ્ઞાન કથે ને કરણી, તે મુનિ વંદું ત્રિકાલ રે. આ. ૧૮
 વિષમ કાળમાંહે પણ એ ગુણ, પરખી જે મુનિ વંદે
 પ્રવચનને અનુસારણી ક્રિયા, કરતો ભવ ભય છેદે રે. આ. ૧૯
 એહ સુત વ્યવહાર તણે બલ, શાસન જિનનું દીપે;
 સંપ્રતિ હુખસહ સૂરિ લગે એ, કુમતિ કદાગ્રહને જીપે રે. આ. ૨૦
 ઇણ વ્યવહારે જે વ્યહરશે, સંયમનો ખપ કરશે;
 જ્ઞાનવિમલ ગુરૂને અનુસરશે, તે ભવસિંધુને તરશે રે. આ. ૨૧

ઉપાધ્યાય શ્રી વિનયવિજયજી વિરચિત- આરાધના (પુણ્ય પ્રકાશ)નું સ્તવન.

દોહરા.

સકલ સિદ્ધિ દાયક સદા, ચોવીશે જિનરાય;	
સદ્ગુરૂ સ્વામિની સરસ્વતી, પ્રેમે પ્રણમું પાય.	૧
ત્રિભુવનપતિ ત્રિશલા તણો, નંદન ગુણ ગંભીર;	
શાસનનાયક જગ જયો, વર્દ્ધમાન વડવીર.	૨
એક દિન વીરજિણુંદને, ચરણે કરી પ્રણામ;	
ભવિક જીવના હિત ભણી, પૂછે ગૌતમ સ્વામ.	૩
મુક્તિ માર્ગ આરાધિયે, (કહો) કેણિ પરે અરિહંત;	
સુધા સરસ તવ વચન રસ, ભાખે શ્રી ભગવંત.	૪
અતિચાર આલોછયે, વ્રત ધરિયે ગુરૂ શાખ;	
જીવ ખમાવો સયલ જે, ચોનિ ચોરાસી લાખ.	૫
વિધિશું વઢી વોસરાવિયે, પાપસ્થાનક અઢાર;	
ચાર શરણ નિત્ય અનુસરો, નિદો દુરિત આચાર.	૬
શુભ કરણી અનુમોદિયે, ભાવ ભલો મન આણિ;	
અણુસણુ અવસર આદરી, નવ પદ જયો સુખણુ.	૭
શુભ ગતિ આરાધન તણા, એ છે દશ અધિકાર;	
ચિત્ત આણીને આદરો, જિમ પામો ભવપાર.	૮

ઠાલ ૧ લી. (એ છીંડી કિહાં રાખી-એ દેશી.)

જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર તપ વીરજ, એ પાંચે આચાર;
એહ તણા ઇહલવ પરભવના, આલોછયે અતિચાર રે.
પ્રાણી! જ્ઞાન ભણો ગુણ ખાણી, વીર વહે એમ વાણી રે. પ્રા. જ્ઞા. ૧

ગુરૂ આલવિયે નહિ ગુરૂ વિનયે, કાળે ધરી ગહુમાન;
 સૂત્ર અર્થ તદુભય કરી સૂધાં, ભણિયે વહી ઉપધાન રે. પ્રા. જ્ઞા. ૨
 જ્ઞાન ઉપકરણ પાટી પોથી, ઠવણી નોકારવાલી;
 તેહ તણી કીધી આશાતના, જ્ઞાન ભક્તિ ન સંભાલી રે. પ્રા. જ્ઞા. ૩
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, જ્ઞાન વિરાધ્યું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વલી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.

પ્રાણી ! સમકિત લ્યો શુદ્ધ જાણી. ૪

જિનવચને શંકા નવિ કીજે, નવિ પરમત અભિલાષ,
 સાધુતણી નિંદા પરિહરજે, ફલ સંદેહ મ રાખ રે. પ્રા. સ. ૫
 મૂઢપણું છંડો પરશંસા, ગુણવંતને આદરિયે;
 ૧સાહમ્ભિને ધર્મે કરી સ્થિરતા, ભક્તિ પ્રભાવના કરિયે રે. પ્રા.સ.૬
 સંઘ ચૈત્ય પ્રાસાદ તણે જે, અવર્ણવાદ મન લેખ્યો;
 દ્રવ્ય દેવકો જે વિણસાળ્યો, વિણસંતાં ઉવેખ્યો રે. પ્રા. સ. ૭
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, સમકિત ખંડ્યું જેહ;
 આ ભવ પર ભવ વલી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડ તેહ રે.

પ્રાણી ! ચારિત્ર લ્યો ચિત્ત આણી. ૮

પાંચ સમિતિ ત્રણ ગુપ્તિ વિરાધી, આઠે પ્રવચન માય;
 સાધુ તણે ધર્મે પ્રમાદે, અશુદ્ધ વચન મન કાય રે. પ્રા. ચા. ૯
 શ્રાવકને ધર્મે સામાયિક, પોસહમાં મન વાલી;
 તે જયણા પૂર્વક જે આઠે, પ્રવચન માય ન પાલી રે. પ્રા. ચા. ૧૦
 ઇત્યાદિક વિપરીતપણાથી, ચારિત્ર ડહોળ્યું જેહ;
 આ ભવ પરભવ વલી રે ભવોભવ, મિચ્છામિદુક્કડં તેહ રે. પ્રા.ચા.૧૧

બારે ભેદે તપ નવિ ક્રીધું, છતે જોગે નિજ શકતે;
 ધર્મે મન વચન કાયા વીરજ, નવિ ફેરવિયું ભકતે રે પ્રા. ચા. ૧૨
 તપ વીરજ આચાર એણીપરે, વિવિધ વિરાધ્યા જોહ;
 આ ભવ પર ભવ વલી રે ભવોભવ, મિચ્છામિ દુક્કડં તેહ રે.પ્રા.ચા.૧૩
 વલીય વિશેષે ચારિત્રકેરા, અતિચાર આલોધયે;
 વીર જિનેશ્વર વચણ સુણીને, પાપ મેલ સવી ઘોઘયેરે. પ્રા. ચા. ૧૪

ઢાલ ૨ જી. (પામી સુગુર પસાય-એ દેશી)

પૃથ્વી પાણી તેઉ રે, વાયુ વનસ્પતિ; એ પાંચે થાવર કહ્યા એ;
 કરી કર્ષણ આરંભ રે, ખેત્ર જે ખેડિયા; કુવા તલાવ ખણાવિયાએ. ૧
 ઘર આરંભ અનેક રે, ટાંકા ભોંયરાં; મેડી માલ ચણાવિયા એ;
 લિંપણગુંપણ કાજ રે, એણીપરે પર પરે, પૃથ્વીકાય વિરાધિયાએ. ૨
 ધોવણ નાવણ પાણી રે, ઝીલણ અપકાય; છોતી ધોતી કરી દુહવ્યાએ;
 ભાઠીગર કુંભાર રે, લોહ સોવનગરા; ભાડભુંજ લિહારાગરા એ. ૩
 તાપણ શેકણ કાજ રે, વસ્ત્રનિખારણ; રંગણ રાંધણ રસવતી એ;
 એણીપરે કર્માદાન રે, પરે પરે કેળવી, તેઉ વાઉ વિરાધિયાએ. ૪
 વાડી વન આરામ રે, વાવી વનસ્પતિ; પાન કુલ ફલ ચુંટિયા એ;
 પોંક પાપડી શાક રે, સેકયા સૂકવ્યાં; છેઘાં છુંઘાં આથિયાએ. ૫
 અલસી ને એરંડ રે, ઘાણી ઘાલીને; ઘણા તિલાદિક પીલિયા એ;
 ઘાલી કેલુ માંહિ રે, પીલી સેલડી; કંદમૂલ ફલ વેચિયા એ. ૬
 એમ એકેંદ્રિય જીવ રે, હણ્યા હણાવિયા; હણતાં જે અનુમોદિયાએ;
 આ ભવપર ભવ જેહરે, વલીરે ભવોભવ; તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડંએ. ૭
 કમી સરમિયા ક્રીડા રે, ગાડરે ગંડોલા; ઈયલ પોરા અલશિયાએ;
 વાળા જળો ચુડેલ રે, વિચલિતરસ તણા; વલી અથાણા પ્રમુખનાએ;
 એમ બેઈંદ્રિય જીવ રે, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડંએ. ૮

ઉદેહી જી લીંખ રે, માંકડ મંકોડા; ચાંચડ કીડી કુંથુઆ એ;
 ગદહિયાં ધીમેલ રે, કાન ખનુરડા; ગીંગોડા ધનેરિયા એ;
 એમ તેઈંદ્રિય જીવરે, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડંએ. ૯
 માખી મચ્છર ડાંસ રે, મસા પતાંગિયા; કંસારી કોલિયાવડા એ;
 ઢીંકણ વીંછુ તીડરે, લમરા લમરિયો; કોતા બગ ખડમાંકડીએ;
 એમ ચૌરિંદ્રિય જીવ રે, જે મેં દુહવ્યા, તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડંએ. ૧૦
 જલમાં નાખી જાલ રે, જલચર દુહવ્યા; વનમાં મૃગ સંતાપિયા એ;
 પીડ્યા પંખી જીવ રે, પાડી પાસમાં; પોપટ ઘાડ્યા પાંજરે એ;
 એમ પચૈંદ્રિય જીવ રે, જે મેં દુહવ્યા; તે મુજ મિચ્છામિદુક્કડંએ. ૧૧

દાસ ૩ જી. (સમકિતનું મૂલ જાણિએ જી-એ દેશી.)

ક્રોધ લોભ લય હાસ્યથીજી, બોલ્યા વચન અસત્ય;
 કૂડ કરી ધન પારકાં જી, લીધાં જેહઅદત્ત રે;
 જિનજી ! મિચ્છામિ દુક્કડં આજ, તુમ સાખે મહારાજ રે,
 જિનજી ! દેઈ સાડું કાજ રે, જિનજી ! મિચ્છામિદુક્કડં આજ. ૧
 દેવ મનુજ તિર્યંચના જી, મૈથુન સેવ્યાં રે જેહ;
 વિષય રસ લંપટપણે જી, ઘણું વિડંબ્યો દેહ રે. જિનજી. ૨
 પરિગ્રહની મમતા કરી જી, ભવ ભવ મેલીરે આથ;
 જે જિહાંની તે તિહાં રહી જી, કોઈ ન આવી સાથ રે. જિનજી. ૩
 રચણીભોજન જે કર્યાં જી, કીધાં ભક્ષ્ય અભક્ષ્ય;
 રસના રસની લાલચે જી, પાપ કર્યાં પ્રત્યક્ષ રે. જિનજી. ૪
 વ્રત લઈ વીસારિયા જી, વડી લાંગ્યા પરચખખાણ;
 કપટ હેતુ કિરિયા કરી જી, કીધાં આપ વખાણ રે. જિનજી. ૫
 ત્રણ ઢાલ આઠે દુહે જી, આલોયા અતિચાર;
 શિવગતિ આરાધન તણે જી, એ પહેલો અધિકાર રે. જિનજી. ૬

ઢાલ ૪ થી. (સાહેલડીની દેશી.)

પંચ મહાવ્રત આદરે, સાહેલડી રે અથવા દ્યો વ્રત બાર તો; ૧
 યથાશક્તિ વ્રત આદરે, સાં પાલો નિરતિચાર તો.
 વ્રત લીધાં સંભારીએ, સાં હૈયડે ધરી વિચાર તો;
 શિવગતિ-આરાધન તણો, સાં એ બીજે અધિકાર તો. ૨
 જીવ સર્વે ખમાવિયે, સાં યોનિ ચોરાશી લાખ તો;
 મન શુદ્ધે કરી ખામણા, સાં કોઈશું રોપ ન રાખ તો. ૩
 સર્વ મિત્ર કરી ચિંતવો, સાં કોઈ ન જાણો શત્રુ તો;
 રાગ દ્વેષ એમ પરિહરી, સાં કીજે જન્મ પવિત્ર તો. ૪
 સાહમ્મિ સંઘ ખમાવીએ સાં જે ઉપની અપ્રીત તો;
 સજ્જન કુટુંબ કરો ખામણા, સાં એ જિન શાસન રીત તો. ૫
 ખમીએ ને ખમાવીએ, સાં એહજ ધર્મનો સાર તો;
 શિવગતિ-આરાધન તણો, સાં એ ત્રીજે અધિકાર તો. ૬
 મૃષાવાદ હિંસા ચોરી, સાં ધન-મૂલ્યો મૈથુન તો;
 ક્રોધ માન માયા તૃષ્ણા, સાં પ્રેમ દ્વેષ પૈશૂન્ય તો. ૭
 નિંદા કલહ ન કીજીએ, સાં ક્રૂડાં ન દીજે આળ તો;
 રતિ અરતિ ગિથ્યા તજે, સાં માયામોસ^૧ જંજલ તો. ૮
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવીએ, સાં પાપસ્થાનક અઢાર તો;
 શિવગતિ-આરાધન તણો, સાં એ ચોથો અધિકાર તો. ૯

ઢાલ ૫ મી. (હવે નિમુણો ઠહાં આવિયા—એ દેશી)

જન્મ જરા મરણે કરી એ, એ સંસાર અસાર તો;
 કર્યા કર્મ સહુ અનુભવે એ, કોઈ ન રાખણહાર તો. ૧

૧ કપટ સહિત જુડું.

- શરણ એક અરિહંતનું એ, શરણ સિદ્ધ ભગવંત તો; ૨
 શરણ ધર્મ શ્રી જૈનનો એ, સાધુ શરણ ગુણવંત તો.
 અવર મોહ સવી પરિહરી એ, ચાર શરણ ચિત્ત ધાર તો; ૩
 શિવગતિ-આરાધન તણો એ, એ પાંચમે અધિકાર તો.
 આ ભવ પરભવ જે કર્યા એ, પાપકર્મ કંઈ લાખ તો; ૪
 આતમ-સામે નિંદિયે એ, પડિઝ્કમિયે ગુરૂ-સાખ તો.
 મિથ્યામતિ વર્તાવિયા એ, જે લાખ્યા ઉત્સૂત્ર તો; ૫
 કુમતિ કદાચહને વશે એ, વલી ઉત્યાખ્યાં સૂત્ર તો.
 ઘડ્યા ઘડાવ્યા જે ઘણાં એ, ઘંટી હલ હથિયાર તો; ૬
 ભવ ભવ મેલી મૂકિયાં એ, કરતાં જીવ સંહાર તો.
 પાપ કરીને પોષિયા એ, જન્મ જન્મ પરિવાર તો; ૭
 જન્માંતર પહોતા પછી એ, કોઈએ ન કીધી સાર તો.
 આ ભવ પરભવ જે કર્યાં એ, એમ અધિકરણ અનેક તો; ૮
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ વોસરાવિયે એ, આણી હૃદય વિવેક તો.
 દુષ્કૃત-નિંદા એમ કરી એ, પાપ કર્યાં પરિહાર તો; ૯
 શિવગતિ-આરાધન તણો એ, એ છઠો અધિકાર તો. ૯

ઢાલ ૬ ઠી. (આદિ તું જોય ને આપની—એ દેશી.)

- ધન્ય ! ધન્ય ! તે દિન માહરો, જીહાં કીધો ધર્મ;
 દાન શીયલ તપ આદરી, ટાળ્યાં દુષ્ટ કર્મ. ધન્ય૦ ૧
 શત્રુજ્યાદિક તીર્થની, જે કીધી યાત્ર;
 જીગતે જિનવર પૂજિયા, વલી પોંખ્યા પાત્ર. ધન્ય૦ ૨
 પુસ્તક જ્ઞાન લખાવિયા, ^૧ જિણહર જિનચૈય;
 સંઘ ચતુર્વિધ સાચવ્યા, એ સાતે ક્ષેત્ર. ધન્ય૦ ૩

પડિલ્લમણા સુપરે કર્યાં, અનુકંપા દાન;	
સાધુ સૂરિ ઉવજાચને, કીધાં બહુ માન.	ધન્ય૦ ૪
ધર્મકારજ અનુમેદિયે, એમ વારંવાર;	
શિવગતિ આરાધન તણેા, સાતમેા અધિકાર.	ધન્ય૦ ૫
ભાવ ભલેા મન આણિયે, ચિત્ત આણી ઠામ;	
સમતા ભાવે ભાવિયે, એ આતમરામ.	ધન્ય૦ ૬
સુખદુઃખ કારણુ જીવને, કેાઈ અવર ન હોય;	
કર્મ આપે જે આચર્યાં, ભોગવીએ સોય.	ધન્ય૦ ૭
સમતા વિણુ જે અનુસરે, પ્રાણી પુન્યના કામ;	
છાર ઉપર તે લીંપણુ, ઝાંખર ચિત્રામ.	ધન્ય૦ ૮
ભાવ ભલ્લી પરે ભાવિયે, એ ધર્મનો સાર;	
શિવગતિ આરાધન તણેા, આઠમેા અધિકાર.	ધન્ય૦ ૯

ઢાલ ૭ મી. (રેવતગિરિ ઉપર-એ દેશી)

હવે અવસર જાણી. કરીએ સંલેખણા સાર;	
અણુસણુ આદરીએ, પચ્ચખખી ચારે આહાર;	
લલુતા સવી મૂકી, છાંડી મમતા ^૧ અંગ,	
એ આતમ ખેલે, સમતા જ્ઞાન તરંગ.	૧
ગતિ ચારે કીધાં, આહાર અનંત નિઃશંક,	
પણુ તૃપ્તિ ન પામ્યો, જીવ લાલચિયો રંક;	
દુલહો એ વલી વલી, અણુસણુનો પરિણામ,	
એહથી ખમીજે, શિવપદ સુરપદ ઠામ.	૨

ધન્ય ધન્ના શાળિભદ્ર, ખંધક મેઘકુમાર,
 અણુસણુ આરાધી, પામ્યા ભવનો પાર;
 શિવમંદિર જાશે, કરી એક અવતાર,
 આરાધન કેરો, એ નવમો અધિકાર. ૩
 દશમે અધિકારે. મહામંત્ર નવકાર.
 મનથી નવી મૂકો, શિવસુખ ફલ પદાતાર;
 એ જપતાં જાણે, દુર્ગતિ દોષ વિકાર,
 સુપરે એ સંભરે, ચૌદ પૂરવનો સાર. ૪
 જન્માંતર જાતાં, જો પામે નવકાર,
 તો પાતિક ગાળી, પામે સુર અવતાર;
 એ નવપદ સરખો, મંત્ર ન કોઈ રસસાર,
 ઈહ ભવ ને પરભવ, સુખ સંપત્તિ દાતાર. ૫
 જીવો લીલ લીલડી; રાજ રાણી થાય,
 નવપદ મહિમાથી, રાજસિંહ મહારાય;
 રાણી રતનવતી એ,^૩ પામ્યા છે સુરભોગ,
 એક ભવથી લહેશે, સિદ્ધિવધૂ સંભોગ. ૬
 શ્રીમતીને એ વલી, મંત્ર ફલ્યો તત્કાલ,
 મણિધર^૪ ફીટીને, પ્રગટ થઈ કુલમાલ;
 શિવકુમરે યોગી, સોવનપુરસો કીધ,
 એમ એણે મંત્રે, કાજ ઘણાંના સિદ્ધ. ૭
 એ દશ અધિકારે, વીર જિજ્ઞેસરે ભાંખ્યો,
 આરાધન કેરો, વિધિ જેણે ચિત્તમાં રાખ્યો;
 તેણે પાપ પખાલી, ભવભય દૂરે નાખ્યો,
 જિન વિનય કરતાં, સુમતિ અમૃતરસ આખ્યો. ૮

શ્રી આરાધના (પુણ્ય પ્રકાશ) નું સ્તવન. (૧૪૫)

ઢાલ ૮ મી (નમો ભવી ભાવયું એ-એ દેશી)
સિદ્ધાર્થનાય કુલતિલો^૧ એ, ત્રિશલા માત મહાર^૨ તો;
અવનિતલે તમે અવતર્યાં એ, કરવા અમ ઉપકાર.
જયો જિન વીરજી એ. ૧
મેં અપરાધ કર્યા ઘણા એ, કહેતાં ન લહું પાર તો;
તુમ ચરણે આઠ્યા ભણી એ, જો તારે તો તાર. જ૦ ૨
આશ કરીને આવિયો એ, તુમ ચરણે મહારાજ તો;
આઠ્યાને ઉવેખશે એ, તો કેમ રહેશે લાજ. જ૦ ૩
કર્મ અતુંજણુ આકરા એ, જન્મ મરણ જંજલ તો;
હું છું એહથી ઉભગ્યો એ, છોડાવો દીન^૨ દયાલ. જ૦ ૪.
આજ મનોરથ મુજ કદ્યાં એ, નાહાં દુઃખ દંદોલ તો;
તુઠો જિન ચોવીશમો એ, પ્રગટ્યા પુન્ય કલ્લોલ. જ૦ ૫
ભવભવ વિનય તુમારડો એ, ભાવભક્તિ તુમ પાય તો;
દેવ ! દયા કરી દીજિયે એ, યોધિળીજ સુપસાય. જ૦ ૬

પ્રશસ્તિ-કલશ.

એમ તરણ તારણ સુગતિ-કારણ, દુઃખ નિવારણ જગ જયો;
શ્રી વીર જિનવર-ચરણ થુણતાં, અધિક મન ઉલટ થયો. ૧
શ્રી વિજયદેવસૂરીંદ પટધર, તીર્થ જંગમ ઇણિ જગે;
તપગચ્છપતિ શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ, સૂરિ^૩તેજે જગમગે. ૨
શ્રી હીરવિજયસૂરિ-શિષ્ય વાચક, કીર્તિવિજય સૂર ગુરૂસમો;
તસ શિષ્ય વાચક વિનયવિજયે, થુણ્યો જિન ચોવીશમો. ૩

૧ કુલ-તિલક. + પુત્ર. ૨ પાડાંતર દેવદયાળ. ૩ પાં ઇલ.
૪ પાં સૂરિતેજે.

(૧૪૬)

વિવિધ પુષ્પવાટિકા.

સચ સત્તર સંવત ઉગણત્રીશે, રહી રાંદેર ચૌમાસ એ;
વિજયદશમી વિજય-કારણ, કીચો ગુણ અભ્યાસ એ. ૪
નરભવ-આરાધન સિદ્ધિ-સાધન, સુકૃત લીલવિલાસ એ;
નિર્જરા હેતે સ્તવન રચિયું, નામે પુણ્યપ્રકાશ એ. ૫

વાચક શ્રી સમયસુંદર વિરચિત લઘુ આરાધના રૂપ
શ્રી ઋષભદેવ સ્તુતિ.

એ કર જોડી વિનવુંજ, સુણ સ્વામી ! સુવિદિત,
ફૂંડ કપટ મૂકી કરીજી, વાત કહું આપવીત;
કૃપાનાથ ! મુજ વિનતિ ! અવધાર.
તું સમરથ ત્રિભુવન-ધણીજી, મુજને દુરતર તાર. કૃં ૧
ભવસાયર ભમતાં થકાંજી, દીઠા દુઃખ અનંત;
ભાગ્ય સંયોગે (તું) ભેટિયોજી, ભય-ભંજન ભગવંત. કૃં ૨
જે દુઃખ ભાંજે આપણુંજી, તેહને કહીએ દુઃખ;
પર દુઃખ-ભંજન તું સુણ્યોજી, સેવકને દે સુખ. કૃં ૩
આલોચણ લીધા પપ્પેજી, જીવ રૂલે રે સંસાર;
રૂપી લખમણા મહાસતીજી, તેનો સુણ્યો અધિકાર. કૃં ૪
દુરસમકાલે દોહિલોજી, સુધો સુગુર-સંયોગ;
પરમારથ પ્રીછે નહિજી, ગડરપ્રવાહી લોગ. કૃં ૫
તિણે તુજ આગલ આપણાજી, પાપ આલોઈ આજ;
મા-આપ આગે ખોલતાંજી, ખાલકને શી લાજ ? કૃં ૬

૧ વિના.

શ્રી સમયસુંદર કૃત ઋષભદેવ સ્તુતિ. (૧૪૭)

જિનધર્મં જિનધર્મં સહુ કહેજી, થાપે (આપ) આપણી વાત;
 સામાન્યારી જૂજૂઈજી, સાંસે પડ્યું અમ ૧છાત. કૃ૦ ૭
 જાણુ અજાણુપણે કરીજી, બોડ્યા ઉત્સૂત્ર-બોલ;
 રતને કાગ ઉડાવતાંજી, હાર્યો જન્મ નિટોલ. કૃ૦ ૮
 ભગવંતે ભાંખ્યું તે કિહાંજી, કયાં મુજ કરણી એહ;
 ગજપાખર ખર કેમ સહેજી. સખલ વિમાસણુ એહ. કૃ૦ ૯
 આપ પડ્યું આકરૂંજી, જાણે લોક મહંત;
 પણ ન કરૂં પ્રમાદીઓજી, મહાસાહસ દષ્ટાંત. કૃ૦ ૧૦
 કાલ અનંતે મેં લહ્યાંજી, ત્રણ રતન શ્રીકાર;
 પણ પરમાદે પાડીયાજી, કિહાં જઈ કરૂં પોકાર. કૃ૦ ૧૧
 જાણું ઉત્કૃષ્ટ કિરિયા કરૂંજી, ઉગ્રજ કરૂં વિહાર;
 ધીરજ જીવ ધરે નહિંજી, પોતે બહુલસંસાર. કૃ૦ ૧૨
 સહજ પડ્યો મુજ આપણેજી, ન ગમે રૂડી વાત;
 પરનિદા કરતાં થકાંજી, જા્ય દિન ને રાત. કૃ૦ ૧૩
 કિરિયા કરતાં દોહિલીજી, આલસ આણે રે જીવ;
 ધર્મપત્રે ધંધે પડ્યોજી, નરકે કરશે રીવ. કૃ૦ ૧૪
 અણહુતાં ગુણ કેા કહેજી, તો હરખું નિશદિશ;
 કેા હિત શીખ ભલી કહેજી, તો મન આણું રીસ. કૃ૦ ૧૫
 વાદ રાણી વિદ્યા ભણીજી, પર રંજન ઉપદેશ;
 મન સવેગ ધર્યો નહિંજી, કેમ સંસાર તરેશ ? કૃ૦ ૧૬
 સૂત્ર સિદ્ધાંત વખાણુતાંજી, મુણુતાં કર્મવિપાક;
 ખિણુ એક મનમાં ઉપજેજી, મુજ મરકટવૈરાગ. કૃ૦ ૧૭
 ત્રિવિધ ત્રિવિધ કરી ઉચ્ચરૂંજી, ભગવંત તુંહિ હજુર;
 વારંવાર ભાંજું વલીજી, છુટકબારો દૂર. કૃ૦ ૧૮

૧ હૃદય ? ૨ માટે.

આપ કાજ સુખ રાચતાંજ, કીધા આરંભ કોડ;	
જયણા ન કરી જીવનીજ, દેવ ! દયાપર છોડ.	કૃં ૧૯
વચનદોષ વ્યાપક કહ્યાજી, દાખ્યા અનરથ દંડ;	
ફૂડ કહ્યાં બહુ કેલવીજી, ત્રત કીધાં શતખંડ.	કૃં ૨૦
અણદીધું લીજે તણખડુંજી, તોહી અદત્તાદાન;	
તે દૂષણ લાગ્યા ઘણુંજી, ગણતાં નાવે જ્ઞાન.	કૃં ૨૧
ચંચલ જીવ રહે નહીંજી, રાચે રમણી-રૂપ;	
કામ વિટંબના શી કહુંજી, તું જાણે તે સ્વરૂપ.	કૃં ૨૨
માયા મમતામેં પડ્યોજી, કીધો અધિકો લોભ;	
પરિગ્રહ મેલ્યો ^૧ કારમોજી, ન ચઢી સંયમ-શોભ.	કૃં ૨૩
લાગ્યાં મુજને લાલચેજી, રાત્રિભોજન-દોષ;	
મેં મન મૂક્યો મોકળોજી, ન ધર્યો ધર્મસંતોષ.	કૃં ૨૪
ઈણુભવ પરભવ દુહવ્યાજી, જીવ ચોરાશી લાખ;	
તે મુજ મિચ્છામિદુષ્કંડંજી, ભગવંત ! તોરી સાખ.	કૃં ૨૫
કર્માદાન પત્તરે કહ્યાંજી, પ્રગટ અઢારે પાપ;	
જે મેં સેવ્યા તે હવેજી, બગસ બગસ માય બાપ !	કૃં ૨૬
મુજ આધાર છે એટલોજી, સદહણ છે શુદ્ધ;	
જિનધર્મ મનમીઠો ગમેજી, જિમ સાકરશું દૂધ.	કૃં ૨૭
ઋષભદેવ ! તું રાજિયોજી, શત્રુજય ગિરિ શણુગાર;	
પાપ આલોયાં આપણાજી, કર પ્રભુ ! મોરી સાર.	કૃં ૨૮
મર્મ એહ જિનધર્મનેજી, પાપ આલોયાં જાય;	
મનશું મિચ્છામિદુષ્કંડંજી, દેતાં દૂરે પલાય.	કૃં ૨૯
તું ગતિ તું મતિ તું ધણીજી, તું સાહેબ તું દેવ;	
આણુ ધરું શિર તાહરીજી, ભવભવ તોરી સેવ.	કૃં ૩૦

શ્રી નાનચંદ્ર સ્વામી કૃત બોધ બાવની. (૧૪૯)

પ્રશસ્તિ-કલશ.

એમ ચઢી શેત્રુંજે ચરણ લેટ્યા, નાલિનંદન જિનતણા;
કર જોડી આદિ જિણુંદ આગે, પાપ આલોયા આપણા.
શ્રી પૂજ્ય જિનચંદ્રસૂરિ સદ્ગુર, પ્રથમ શિષ્ય સુચશ ઘણે;
ગણિ સકલચંદ્ર સુશિષ્ય વાચક, સમયસુંદર ગણિ લણે. ૩૧

જ્ઞાનવૃદ્ધ મહારાજ શ્રી નાનચંદ્રજી સ્વામી કૃત-

બોધ બાવની.

દોહરા.

અરિહંત સિદ્ધ ગણિ ગુણ ભર્યા, ઉવઝાયા અણુગાર;
એ પાંચે પ્રણુમી કરી, જોડ કડું જયકાર. ૧
વર^૧ વર^૨ આપો શારદા, મહેર કરી મુજ માય;
સહાય કરો સેવક ભણી, ઉદ્યમ સફલો થાય. ૨
અત્યાગમ^૩ અર્થે ભર્યા, કથી ન શકે કોય;
પણ ગુરુ-કૃપાએ કરી, સમજણ સહજે હોય. ૩
જોડ કડું જિન વચણથી, દેખી સૂત્રનો ન્યાય;
મુગ્ધલોક સમજાવવા, આનંદ હિત ચિત્ત લાય. ૪
નય પ્રમાણ બણે નહિં, કરે વખાણ મલાય;
સમકિતમાં સંશય ઘણો, સંજમ કિમ ઠંહરાય. ૫
લેખ લઈ જિનરાજનો, કપટ કરો સહુ દૂર;
આણ આરાધો જિનતણી, મુખ પામો ભરપૂર. ૬

૧ ઉત્તમ. ૨ વરદાન. ૩ 'અત્યાગમ' એ પાદ હોવો નોંધએ.

ઠાલ—(આદર:જીવ ક્ષમાશુભ આદર-એ દેશી.)

ઈણુ આરે નિન્હવ નીકલિયા, દુષમ પંચમ કાળજી;
 શાણપણું કહે મેંહિજ પાળાં, અવરાં શિર દે આળજી,
 ન્યાય મારગરો નિરણો કીજે. ૧

આપ કર્તાવમેં કસર ન જાણે, પેલારા વ્રત ઉઠાયજી;
 ખખર વિના તે ખોટી પરપે, સમજે નહિ અન્યાયન્યાયજી. ન્યા. ૨

તરતમ યોગે સાધુ દીસે, શ્રાવક પણ ઈણુ રીતજી;
 સાધુ શ્રાવકમેં સાંસો ધારે, તો શ્રદ્ધા વિપરીતજી. ન્યા. ૩

ઠાણુંગજીને સાતમે ઠાણે, પૂછે ગૌતમ એમજી;
 છદ્મસ્થ કેવલીરો અંતર, તે જાણીજે કેમજી. ન્યા. ૪

હિંસા મૃષા અદત્ત જે સેવે, વેદે શબ્દાદિ પંચજી;
 આહાર સદોષી પૂજા વાંછે, ઉપદેશે જીયું ન કરે રંચજી. ન્યા. ૫

એ સાતે સુલટા જે હોવે, તો હોવે કેવલ નાણજી;
 વલી ઠાણુંગે ચોથે ઠાણે, વીર વદે એમ વાણજી. ન્યા. ૬

ચાર વિકથા કરે તે ખિણુ ખિણુ, અશુદ્ધ આહાર પણ ખાયજી;
 કાઉસગ્ગ ન કરે આતમભાવે, એ ખીજે અન્યાયજી. ન્યા. ૭

નિશિ અંત દો ધર્મ ન ચિંતે, પ્રમાદે ઉદય વશ થાયજી;
 સામુદ્રાણી ભિક્ષા ન કરે, તો કેવલ રહ્યો અટકાયજી. ન્યા. ૮

વંક જડા સમજે નહિં સુપરે, તો કેમ ટાલે દોષજી;
 સાતમે શતકને પહેલે ઉદેશે, પંચમ અંગ વિલોકજી. ન્યા. ૯

દશમા જીવઠાણા લગે સાધુ, કષાય યુક્ત કહેવાયજી;
 ગુણી ઘણો પણ વિપરીત ચાલે, સૂત્ર ન્યાયે ન ચલાયજી. ન્યા. ૧૦

પાપ પુણ્ય પ્રકૃતિ બાંધે, છઠે ગુણઠાણે જીવજી;
 છત્રીસ પાપ ને પુન્ય એકત્રીસે, બંધ તણી તિહાં નીવજી. ન્યા. ૧૧

શ્રી નાનચંદ્ર સ્વામી કૃત બોધ ખાવની (૧૫૧)

દશમે પાપ-પ્રકૃતિ ચઉદે, બંધ તાણું છે ઠામજી;
 અનંત ગુણાકર મુનિવર તે પણ, પાપ બંધે કિણ કામજી. ન્યા. ૧૨
 શુદ્ધ સાધુ ઉપરલે ૧ચઉ ગુણઠાણે, તે નહિ પંચમ કાલજી;
 પ્રમાદ સહિત આરંભ પણ લાગે, છઠે ગુણઠાણે ભાલજી. ન્યા. ૧૩
 કષાય આશ્રવ તે દશમા તાંધ, તેરમે જોગ પિછાણજી;
 બકુશ નીચંઠો ઇણકાલે વરતે, જિણમેં સંચમ ગુણની હાણજી. ન્યા. ૧૪
 બે ઘડી સૂત્ર-ન્યાયે ચાલે, તો લહે કેવલ નાણજી;
 સૂત્ર ન્યાયે ન ચલાયે પૂરો, તેણે અટકી નિર્વાણજી. ન્યા. ૧૫
 કંપસૂત્રે આ પંચમ કાલરા, કલહકારી મુનિરાયજી;
 ડમર મચ્છર ને ઉદ્ધવેગી, ઘણી અસમાધિ થાયજી. ન્યા. ૧૬
 ઉત્તરાધ્યયને એગુણત્રીશમેં, એકલો રહે અણગારજી;
 અપર કલહો તુંકારો ન લહે, એમ કહ્યો જિનરાયજી. ન્યા. ૧૭
 સ્થવિરકંપીમેં કલહો દીઠો, તવ ભાખ્યો ભગવંતજી;
 દશાશ્રુતબંધે સાધરમીરો, કલહ મિટાવે સંતજી. ન્યા. ૧૮
 સુચગડાંગ ખીજે સુતબંધે, સપ્તમ અધ્યયન વિચારજી;
 ઉદગપેઢાલ પુત્રરે આગે, કહે ગૌતમ અણગારજી. ન્યા. ૧૯
 ચારિત્રિયો ઘણો ગુણવંત પોતે, યથોક્ત મુનિરાયજી;
 તેની નિંદા કરે પરલોકે, નહિ આરાધક થાયજી. ન્યા. ૨૦
 નવદીક્ષિત દ્રવ્યલિંગી સાધુ, જ્ઞાનાદિ ગુણ હીનજી;
 જીવાદિ નવતત્ત્વ ન ભણિયો, પણ પ્રતીતે^૩ લીનજી. ન્યા. ૨૧
 તિણ સાથે સંભોગ^૪ કરતાં, નહિ ઉત્તમને દોષજી;
 દોષ કહ્યાં સંભોગ ન થાવે, સૂત્ર ન્યાય વિદ્વોકજી. ન્યા. ૨૨

૧ ચાર-૧૧-૧૨-૧૩-૧૪ મો. ૨ અધ્ય. ૩ શ્રદ્ધા. ૪ આહ્વા-
રાદિ-પ્રવૃત્તિ.

ઉત્તરાધ્યયને ઈગ્યારમે અધ્યયને, ચૌદ ૧ગુણે અવિનીતજી;
 પત્તર ગુણે પંડિત પણ પેખો, શિષ્ય ભલો સુવિનીતજી. ન્યા. ૨૩
 સંભોગ કરે તે ભેલા પણ રહેવે, તિણ સમો તું જોયજી;
 કેસર લગાવે તેડને ભારી, અવરાંને શું હોયજી. ન્યા. ૨૪
 ત્રીજે સુપને ચંદ્રગુપ્ત નૃપે, દેખ્યો ચંદ્ર સચછિદ્રજી;
 ભદ્રબાહુ સ્વામી એમ ભાખે, સુણ ચંદ્રગુપ્ત નરેંદ્રજી. ન્યા. ૨૫
 ચંદ્ર સમો જિનમત એ નિર્માળ, અનેક મતે દેખાયજી;
 પણ મુક્તિનો એહિજ મારગ, સેવ્યાં શિવસુખ થાયજી. ન્યા. ૨૬
 ચૌદમે સુપને રચણ અમોલા, તેજે કરીને ખીણજી;
 ભરત ઐરવતે સાધુ સાધવી, જ્ઞાનાદિ ગુણહીણજી. ન્યા. ૨૭
 ઉત્તરાધ્યયને દશમે અધ્યયને, પંચમ આરામાંયજી;
 બહુમતે આચારજી મારો, દેશી ધર્મ જતાયજી. ન્યા. ૨૮
 સોલમે શતકને છઠ્ઠે ઉદ્દેશે, પંચ સુપન વિચારજી;
 સંવુટ^૧ સાધુ યથાર્થ દેખે, પેખે તેમ ફલ સારજી. ન્યા. ૨૯
 અસંવુટ અયથાર્થ દર્શિત, યથાતથ્ય દેખે કોયજી;
 સંપ્રતિ કાલે સાધુ સાધવી, સુપન વિલોકે દોયજી. ન્યા. ૩૦
 ૯ગુણસ્થાનકમ ગ્રંથે ભાખ્યો, અચિત્ત મિશ્ર ખે આહારજી;
 છદ્મસ્થને સરાગપણાથી, એ દીસે વ્યવહારજી. ન્યા. ૩૧
 સચિત્તાચિત્ત એષણી અણેષણી, ૪ભગવતી અંગે જોયજી;
 શ્રમણ ભણી પ્રતિલાભે શ્રાવક, ફલ ભાખ્યા તિહાં દોયજી. ન્યા. ૩૨
 ઘણી નિર્જરા પાપ અદ્વિતા, એ પણ વીર વચનજી;
 એહવા પાઠ સિદ્ધાંતે દીસે, શ્રદ્ધે શ્રાવક ભવ્ય જનજી. ન્યા. ૩૩

૧ તક્ષણ, ૨ સંવ્રતાત્મા. ૩ ગુણસ્થાનકમારોહ, ૪ શ ૮ ઉ. ૬ દે-
 એષણીય અણેષણીય આહારનો પાઠ છે.

સુયગડાંગ બીજે સુયખંધે, પંચમ ઝયણ મુઝારણ;
 આધા કર્મી આહાર કરંતો, દેખીને અણુગારણ. ન્યા. ૩૪
 કર્મે લિપ્ત અલિપ્ત ન ભાજે, જે મુનિવર ગુણધારણ.
 ઇન્દ્રસ્થરો વ્યવહાર ન પહોંચે, બોલે ભાષા વિચારણ. ન્યા. ૩૫
 ઠાણાંગણને ત્રીજે ઠાણે, અદ્ય આયુ ખંધાયણ.
 હિંસા જૂઠ અશુદ્ધ આહારથી, પાપ કહ્યા જિનરાયણ. ન્યા. ૩૬
 આધાકર્મીરી સીત^૧ લોગવે, બે પક્ષ સેવ્યા તેણુજ;
 સુયગડાંગ પહેલે સુયખંધે, તીર્થંકરના વેણુજ. ન્યા. ૩૭
 દ્રવ્યે છ લેશ્યા કહી મુનિવરમાં, પંચમ અંગ મુઝારણ;
 ઉપરલી ત્રણ ભાવે ભાખી, સૂત્ર ન્યાય વિચારણ. ન્યા. ૪૮
 પગલે પગલે વ્રત ઉડાવે, મૂર્ખ ન જાણે મર્મણ;
 ચાર તીરથ શિર આલ દેતાં, નહિં લજ્જા નહિં શર્મણ. ન્યા. ૪૯
 વલી કહે ઉત્કૃષ્ટ પદ્મ્યાં, પામે શ્રોતા ધર્મણ;
 થરકારી ઉપજે તિણુસેતી, ન ખાંધે ગાઢા કર્મણ. ન્યા. ૪૦
 મુનિ થયા પણ મર્મ ન જાણ્યો, પકડી ગાઢી રૂઢણ;
 રયાદ્વાદ સમજ્યા વિણ મૂરખ, સેવે માયા ગૂઢણ. ન્યા. ૪૧
 એક અંશે જે ઓછું થાપે, વલી અધિક કરે થાપણ;
 તેહને સમકિત કેમ સંભવે, હોય મિથાત્વમેં વ્યાપણ. ન્યા. ૪૨
 નિન્હવની તો એ નીશાની, કહે ઓછું વિપરીતણ;
 સંજમ તેનો કેમ સદ્દિને, નહિં સમકિતરી રીતણ. ન્યા. ૪૩
 બલ સામર્થ્ય આપણું દેખી, શ્રદ્ધા નિરોગ શરીરણ;
 દ્રવ્ય ખેત્ર કાલ ભાવ જાણને, પાલે સંજમ સધીરણ. ન્યા. ૪૪
 દશવિકાલિક અધ્યયન આઠમેં, એમ કહ્યો જગદીશણ;
 જઘન્ય મઝમ ઉત્કૃષ્ટે ભાવે, તે પાલે મુનિ-ઇશણ. ન્યા. ૪૫

પરને કુશીલપણું નવિ ઢાળે, ભાળે પ્રવચન સારણ;
 જિજ્ઞ વચને કોઈ ખેદ ન પામે, ત્યું ઉપદેશે અણુગારણ. ન્યા. ૪૬
 દશવિકાલિક દશમે અઝયણે, એ જિનવચન રસાલણ;
 શિવસાધન આરાધન કારણ, આગમ અરથ સંભાલણ. ન્યા. ૪૭
 જે જે વ્રત કરે ભવ્ય પ્રાણી, લારે દૂષણ ચારણ;
 અતિક્રમ વ્યતિક્રમ બીજે, અતિચાર અનાચારણ, ન્યા. ૪૮
 ત્યાગ ક્રીયા પછી મનમેં ધ્યાવે, બીજે સામે જાયણ;
 ત્રીજે અંગે ફરસ કર મૂકે, ચોથે લે મોંઢામેં ખાયણ. ન્યા. ૪૯
 ઇત્યાદિક જે ભાવ રવતાયા, સૂત્ર-સાખ દેખાયણ;
 થાપ ઉત્થાપ કદી નહિં કરવું, લેજે સમણ ન્યાયણ. ન્યા. ૫૦
 ભાવ પરપે એવંબૂતના, નહિ વ્યવહાર વિચારણ;
 ગડરપ્રવાહી લોક ન જાણે, ડાળે ધર્મ અપારણ. ન્યા. ૫૧
 એણીપરે ન્યાય અનેકજ દીસે, મત કરો ખાંચાતાણ;
 ન્યાય સહિત જે રવાણી ભાળે, તેનો ભણ્યો પ્રમાણ. ન્યા. ૫૨
 બોધ કારણ એ ખાવની કીધી, ભાવ ઉલટ મન આણ;
 જિનવાણી પરિણત ભવ્ય પ્રાણી, નિશ્ચય લહે નિર્વાણ. ન્યા. ૫૩
 પૂજ્ય કર્મેંદુ ગુરૂ પસાયે, ખાલેંદુ કહે એમણ;
 સંવત ઉગણીસે અઠયાવીશમાં, મંડનપુરે ધરી પ્રેમણ. ન્યા. ૫૪

શ્રી રતનાકર પચ્ચીશીને।

ગુજરાતી અનુવાદ.

હરિગીત છંદ.

મંદિર છે મુક્તિતણી માંગલ્યકીડાના પ્રભુ,
ને ઇંદ્ર નર ને દેવના સેવા કરે તારી વિભુ;
સર્વજ્ઞ છે સ્વામી વળી શિરદાર અતિશય સર્વના,
ઘણું જીવ તું ઘણું જીવ તું ભંડાર જ્ઞાન કળા તણા. ૧
ત્રણ જગતના આધાર ને અવતાર હે કરણ તણા,
વળી વૈદ્ય હે દુરવાર આ સંસારનાં દુઃખો તણા;
વીતરાગ વદ્ધલ વિશ્વના તુજ પાસ અરજી ઉચ્ચરું,
જાણો છતાં પણ કહી અને આ હૃદય હું ખાલી કરું. ૨
શું ખાળકો માખાપ પાસે ખાળકીડા નવ કરે,
ને મુખમાંથી જેમ આવે તેમ શું નવ ઉચ્ચરે;
તેમજ તમારી પાસ તારક આજ લોળા ભાવથી,
જેવું બન્યું તેવું કહું તેમાં કશું ખોટું નથી. ૩
મેં દાન તો દીધું નહિ ને શિયળ પણ પાળ્યું નહિ,
તપથી દમી કાયા નહિ શુભ ભાવ પણ લાવ્યો નહિ;
એ ચાર લેદે ધર્મમાંથી કાંઈ પણ પ્રભુ નવ કર્યું,
મહાર્જં ભ્રમણ ભવસાગરે નિષ્કળ ગયું નિષ્કળ ગયું. ૪
હું ક્રોધ અગ્નિથી બળ્યો વળી લોભ સર્પ ડસ્યો મને,
ગળ્યો માનરૂપી અજગરે હું કેમ કરી ધ્યાવું તને;
મન મારું માયાજાળમાં મોહન મહા મુંઝાય છે,
ચડી ચાર ચોરો હાથમાં ચેતન ઘણો ચગદાય છે. ૫

મેં પરભવે કે આ ભવે પણ હિત કાંઈ કર્યું નહિ,
 તેથી કરી સંસારમાં સુખ અદ્ય પણ પામ્યો નહિ;
 જન્મો અમારા જિનજી ભવ પૂર્ણ કરવાને થયા,
 આવેલ બાજી હાથમાં અજ્ઞાનથી હારી ગયા. ૬
 અમૃત ઝરે તુજ મુખ રૂપી ચંદ્રથી તોપણ પ્રભુ !
 ભીંજાય નહિ મુજ મન અરેરે ! શું કરું હું તો વિભુ !
 પત્થર થકી પણ કંઠણ માડું મન ખરે કયાંથી દ્રવે,
 મરકટ સમા આ મન થકી હું તો પ્રભુ ! હાર્યો હવે. ૭
 ભમતા મહા ભવસાગરે પામ્યો પસાયે આપના,
 જે જ્ઞાન દર્શન ચરણરૂપી રત્નત્રય હુપ્કર ઘણા;
 તે પણ ગયા પરમાદના વશથી પ્રભુ કહું છું ખરું,
 કેાની કને કીરતાર આ પોકાર હું જઈને કરું. ૮
 ઠગવા વિભુ ! આ વિશ્વને વૈરાગ્યનાં રંગો ધર્યા,
 ને ધર્મના ઉપદેશ રંજન લોકને કરવા કર્યા;
 વિદ્યા ભણ્યો હું વાદ માટે કેટલી કથની કહું,
 સાધુ થઈને ખ્હારથી દાંભિક અંદરથી રહું. ૯
 મેં મુખને મેલું કર્યું દોષો પરાયા ગાઈને,
 ને નેત્રને નિંદિત કર્યાં પરનારીમાં લપટાઈને;
 વળી ચિત્તને દોષિત કર્યું ચિંતી નહાઈ પરતણું,
 હે નાથ ! માડું શું થશે આલાક થઈ ચૂક્યો ઘણું. ૧૦
 કરે કાળજીને કતલ પીડા કામની ખીહામણી,
 એ વિષયમાં બની અંધ હું વિડંબના પામ્યો ઘણી;
 તે પણ પ્રકાશ્યું આજ લાવી લાજ આપ તણી કને,
 જાણો સહુ તેથી કહું કર માફ મારા વાંકને. ૧૧

- નવકાર મંત્ર વિનાશ કંઘો અન્ય મંત્રો જાણીને,
કુશાશ્વનાં વાક્યો વડે હણી આગમોની વાણીને;
કુદેવની સંગત થકી કર્મો નકામા આચર્યા,
મતિ ભ્રમ થકી રત્નો ગુમાવી કાચ કટકા મેં ગ્રહ્યા. ૧૨
- આવેલ દ્રષ્ટિમાર્ગમાં મૂકી મહાવીર ! આપને,
મેં મૂઢધિએ હૃદયમાં ધ્યાયા મદનના ચાપને;
નેત્રખાણો ને પયોધર નાલી ને સુંદર કદી,
શણગાર સુંદરીઓ તણા છટકેલ થઈ જોયાં અતિ. ૧૩
- મૃગનયની સમ નારી તણા મુખચંદ્ર નીરખવાવતી,
મુજ મન વિષે જે રંગ લાગ્યો અદ્વય પણ ગૂઢો અતિ;
તે શ્રુત રૂપ સમુદ્રમાં ઘોયા છતાં જાતો નથી,
તેતું કહો કારણ તમે ખયું કેમ હું આ પાપથી ? ૧૪
- સુંદર નથી આ શરીર કે સમુદાય ગુણ તણો નથી,
ઉત્તમ વિલાસ કળા તણી દેહિખ્યમાન પ્રભા નથી;
પ્રભુતા નથી તો પણ પ્રભુ ! અભિમાનથી અઝકડ કરું,
ચોપાટ ચાર ગતિ તણી સંસારમાં ખેડ્યા કરું. ૧૫
- આયુષ્ય ઘટતું જાય તો પણ પાપખુદ્ધિ નવ ઘટે,
આશા જીવનની જાય પણ વિષયાભિલાષા નવ મટે;
ઔષધ વિષે કરું યત્ન પણ હું ધર્મને તો નવ ગણું,
ખની મોહમાં મસ્તાન હું પાયા વિનાના ઘર ચાણું. ૧૬
- આત્મા નથી પરભવ નથી વળી પુણ્ય પાપ કશું નથી,
મિથ્યાત્વની કટુ વાણી મેં ધરી કાન પીધી સ્વાદથી;
રવિ સમ હતા જ્ઞાને કરી પ્રભુ આપશ્રી તો પણ અરે,
દીવો લઈ કુવે પડ્યો ધિક્કાર છે મુજને ખરે ! ૧૭

મેં ચિત્તથી નહિ દેવની કે પાત્રની પૂજા ચડી,
 ને શ્રાવકો કે સાધુઓનો ધર્મ પણ પાળ્યો નહિ;
 પામ્યો પ્રભુ નરભવ છતાં રણમાં રજ્યા જેવું થયું,
 ઘોળી તણા કુત્તા સમું મમ જીવન સહુ એજે ગયું. ૧૮

હું કામધેનુ કલ્પતરૂ ચિંતામણિના પ્યારમાં,
 ખોટાં છતાં ઝંખ્યો ઘણું બની લુબ્ધ આ સંસારમાં;
 જે પ્રગટ સુખ દેનાર ત્હારો ધર્મ તે સેવ્યો નહિ,
 મુજ મૂર્ખ ભાવોને નિહાળી નાથ ! કર કરૂણા કંઈ. ૧૯

મેં ભોગ સારા ચિંતવ્યા તે રોગ સમ ચિંત્યા નહિ,
 આગમન ઈચ્છ્યું ધનતણું પણ મૃત્યુને પ્રીછ્યું નહિ;
 નહિ ચિંતવ્યું મેં નર્ક કારાચક્ર સમી છે નારીઓ,
 મધુખિંડુની આશા મહીં ભય માત્ર હું ભૂટી ગયો; ૨૦

હું શુદ્ધ આચારોવડે સાધુહૃદયમાં નવ રહ્યો,
 કરી કામ પરઉપકારના યશ પણ ઉપાર્જન નવ કર્યો;
 વળી તીર્થના ઉદ્ધાર આદિ કોઈ કાર્યો નવ કર્યાં,
 ફેગટ અરે ! આ લક્ષ ચોરાશી તણા ફેરા કર્યાં. ૨૧

શુરવાણીમાં વૈરાગ્ય કેરો રંગ લાગ્યો નહિ અને,
 દુર્જન તણા વાક્યો મહીં શાંતિ મળે ક્યાંથી મને ?
 તરૂં કેમ હું સંસાર આ અધ્યાત્મ તો છે નહિ જરી,
 તુટેલ તળીયાનો ઘડો જળથી ભરાયે કેમ કરી ? ૨૨

મેં પરભવે નથી પુન્ય કીધું ને નથી કરતો હજી,
 તો આવતા ભવમાં કહો ક્યાંથી થશે હે નાથજી !
 ભૂત ભાવી ને સાંપ્રત ત્રણે ભવ નાથ ! હું હારી ગયો,
 સ્વામી ! ત્રિશંકુ જેમ હું આકાશમાં લટકી રહ્યો. ૨૩

શ્રી ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તુતિ. (૧૫૯)

અથવા નકામું આપ પાસે નાથ ! શું બકવું ઘણું ?
હે દેવતાના પૂજ્ય ! આ ચરિત્ર મુજ પોતા તાણું;
બાણો સ્વરૂપ ત્રણ લોકનું તો માહરૂં શું માત્ર આ ?,
જ્યાં કોડનો હિસાબ નહિ ત્યાં પાઈની તો વાત ક્યાં ? ૨૪
શાદ્દલ વિકીર્ણિત.

ત્હારાથી ન સમર્થ અન્ય દીનનો, ઉદ્ધારનારો પ્રભુ !
મ્હારાથી નહિ અન્ય પાત્ર જગમાં, જોતાં જડે હે વિભુ !
મુક્તિ મંગળ સ્થાન ! તોય મુજને, ઇચ્છા ન લક્ષ્મી તણી;
આપો સમ્યગ્ગરત્ન શ્યામ જીવને, તો તૃપ્તિ થાયે ઘણી. ૨૫.

શ્રી ચતુર્વિંશતિ જિનસ્તુતિ.

(વસંતતિલકા છંદ)

શ્રી તીર્થરાજ વિમલાચલ નિત્ય વદો,
દેખી સદા નયનથી જિમ પૂર્ણ ચંદો;
પૂજે મલી સુરવરો નરનાથ જેને.
૧ ધોરી સદા ચરણ લાંછન માંહિ તેને.
શ્રેયાંસના ઘર વિષે રસ ઇંદુ લીધો,
લિક્ષા ગ્રહી નિજ પ્રપૌત્ર પવિત્ર કીધો;
માતા પ્રત્યે વિનય ભાવ ધરી પ્રભુએ,
અખ્યું અંહો પરમ કેવલ શ્રી વિભુએ. ૨
દેવાધિદેવ ગજ-લાંછન ચંદ્રકાંતિ;
સંસારસાગર તણી હરનાર બ્રાંતિ;

- એવા જિનેશ્વર તણા યુગપાદ પૂજે,
દીઠો નહિ જગતમાં તુમ તૂંચ દુજે. ૩
- જન્મ્યા તહી નગરી ઉત્તમ જે અયોધ્યા,
પિતા નરેશ પ્રભુના જિતશત્રુ યોધા;
દેદિપ્યમાન જનની વિજયા સ્વીકારી.
સેવો સદા અજિતનાથ ઉમંગકારી. ૪
- વાધે ન કેશ શિરમાં નળ રોમ વ્યાધિ,
પ્રસ્વેદ ગાત્ર નહિ લેશ સદા સમાધિ;
છે માંસ શોષિત અહો ! અતિ શ્વેતકારી,
હે સ્વામી સંલવ ! સુસંપદ ગાત્ર તારી. ૫
- છે શ્વાસ અંબુજ સુગંધ સદા પ્રમાણે,
આહાર ને તુમ નિહાર ન કોય જાણે;
એ ચાર છે અતિશયો પ્રભુ-જન્મ સાથે,
વંદુ હમેશ અભિનંદન જોડી હાથે. ૬
- ભૂમંડલે વિચરતા જિનરાજ જ્યારે,
કાંટા અધોમુખ થઈ રજ શુદ્ધ ત્યારે;
જે એક જોજન સુધી શુભ વાત^૪ શુદ્ધિ,
એવા નમું સુમતિનાથ સદા સુખુદ્ધિ. ૭
- વૃષ્ટિ કરે સુરવરો અતિ સુદમધારી,
જાનુ પ્રમાણ વિરચે કુસુમો શ્રીકારી;
શબ્દો મનહર સુણી શુભ શ્રોત્રમાંહિ,
શ્રી પદ્મનાથ પ્રભુને પ્રણમું ઉછાંહિ. ૮
- સેવા કરે યુગલ યક્ષ સુહંકરોને,
વીંજે ધરી કર વિષે શુભ ચામરોને;

વાણી મુણે સરસ જોયણુ એક સારી, વંદુ મુપાર્થ પુરુષોત્તમ પ્રીતિકારી.	૬
૧૭૩૫ે જિનેંદ્ર મુખ માગધી અર્ધભાષા, દેવો નરો તિરિગણો સમજે સ્વભાષા; આર્યો અનાર્ય સઘલા જન શાંતિ પામે, ચંદ્રપ્રભુ ચરણુલંછન ચંદ્રનામે.	૧૦
વૈરો વિરોધ સઘલા જન ત્યાં વિસારે, મિથ્યાત્વીઓ વિનયી વાક્ય મુખે ઉચારે; વાદી કદી અવિનયી થઇ વાદ માંડે, દેખી જિનેશ સુવિધિ જિન ગર્વ છાંડે.	૧૧
જે દેશમાં વિચરતા જિનરાજ જ્યારે, શીતિ ભયંકર નહિ લવલેશ ત્યારે; ઇતી ઉપદ્રવ દુકાલ વિદ્વર ભાગે, નિત્યે કરૂં નમન શીતલનાથ આગે.	૧૨
છાયા ઠરે તરૂં અશોક સદૈવ સારી, વૃક્ષો સુગંધ શુભ શીતલ મેયકારી; પચ્ચીશ જોયણુ લગે નહિ આધિવ્યાધિ, શ્રેયાંત્રનાથ તુમ સેવનથી સમાધિ.	૧૩
સ્વપ્નો ચતુર્દશ લહે જિનરાજ માતા, માતંગ ને વૃષભ સિંહ સુલક્ષ્મી દાતા; નિર્ધૂમ અગ્નિ શુભ છેવટ દેખીને તે, શ્રી વાસુપૂજ્ય પ્રભુતા શુભ સ્વપ્નથી તે.	૧૪

- જે પ્રાતિહાર્ય શુભ આઠ અશોક વૃક્ષ,
 વૃષ્ટિ કરે કુસુમની સુરનાદ દક્ષ;
 બે ચામરો શુભ સુખાસન ભાસ્કરો તે,
 છે છત્ર હે વિમલનાથ ! સુદૃઢભી તે. ૧૫
- સંઠાણુ છે સમ સદા ચતુરસ્ર તારૂં,
 સઘેણુ વજ્રઋષભાદિ દીપાવનારૂં;
 અજ્ઞાન ક્રોધ મદ મોહ હર્યા તમોએ,
 એવા અનંત પ્રભુને નમિયે અમોએ. ૧૬
- જે કર્મવૈરી અમને બહુ પીડનારા,
 તે કર્મથી પ્રભુ તમેજ મૂકાવનારા;
 સંસારસાગર થકી તમે તારનારા,
 શ્રી ધર્મનાથ પદ શાશ્વત આપનારા. ૧૭
- શ્રી વિશ્વસેન નૃપનંદન દિવ્ય કાંતિ,
 માતા સુલબ્ય અચિરા તસ પુત્ર શાંતિ;
 શ્રી મેઘના ભવ વિષે સુર એક આવી,
 પારેવ સિંચનકનાં સ્વરૂપો બનાવી. ૧૮
- પારેવને અભય જીવિતદાન આપ્યું,
 પોતાતણું અતિ સુકોમલ માંસ કાપ્યું,
 તેવા મહા અભયદાનથી ગર્ભવાસે,
 મારી ઉપદ્રવ ભયંકર સર્વ નાસે. ૧૯
- શ્રી તીર્થનાયક થયા વહ્ની ચક્રવર્તી,
 બન્ને લહી પદવીઓ ભવ એક વર્તી;
 જે સાર્વભૌમ પદ પંચમ ભોગવીને,
 તે સોલભા જિન તણા ચરણે નમીને. ૨૦

ચોરાશી લક્ષ ગજ અશ્વ રથે કરીને,
છન્નુ કરોડ જન લશ્કર વિસ્તરીને;
તેવી છતી અતિ સમૃદ્ધિ તજી ક્ષણિકે,
શ્રી કુંથુનાથ જિન ચક્રી થયા વિવેકે. ૨૧

રત્નો ચતુર્દશ નિધાન ઉમંગકારી,
ખત્રીશ બદ્ધ નિત નાટક થાય ભારી;
૧૫દ્વાનની સહસ ચોસઠ અંગનાઓ,
તેવી તજી અર જિનેશ્વર સંપદાઓ. ૨૨

નિત્યે કરે કવલ ક્ષેપન કંઠ સુધી,
૪૮ મિત્રને તરણ કાજ નિપાઈ બુદ્ધિ;
ઉદ્યાન મોહનગૃહે રચી હેમમૂર્તિ,
મદ્વિજિનેશ પડિમા ઉપકાર કરતી. ૨૩

નિસ્સંગ દાંત લગવંત અનંત જ્ઞાની,
વિશ્વોપકાર કઙ્કણાનિધિ આત્મધ્યાની;
પંચેન્દ્રિયો વશ કરી હણી કર્મ આઠે,
વહો જિનેન્દ્ર મુનિસુત્રત તેહ માટે. ૨૪

ઇંદ્રો સુરો નરવરો મળી સર્વ સંગે,
જન્મભાલિષેક સમયે અતિ ભક્તિ રંગે;
વિદ્યાધરી સુરવરી શુભ શબ્દ રાગે,
સંગીત નાટક કરે નમિનાથ આગે. ૨૫

રાજિમતી ગુણવતી સતી સૌમ્યકારી,
તેને તમે તજી થયા મહા બ્રહ્મચારી;
પૂર્વે ભવે નવ લગે તુમ સ્નેહધારી,
હો નેમિનાથ ! લગવંત પરોપકારી. ૨૬

સંમેતશૈલ શિખરે પ્રભુ પાર્શ્વ સોહ,	
શંખેશ્વરા અમીઝરા કલિકુંડ મોહ;	
શ્રી અશ્વસેન કુલદીપક માતૃ વામા,	
નિત્યે અચિંત્ય મહિમા પ્રભુ પાર્શ્વનામા.	૨૭
સિદ્ધાર્થરાય ત્રિશલા સુત નિત્ય વંદો,	
આનંદકારક સદા ચરણારવિંદો;	
જે શાસનેશ્વરતણો ઉપકાર પામી,	
પૂજું પ્રભુચરણ શ્રી મહાવીર સ્વામી.	૨૮
સ્વેતાંબરી શુભ પરંપર આદ્ય જેની,	
સંવેગ રંગ રસ રંગિત આત્મ તેની;	
શાસ્ત્રોક્ત શુદ્ધ ઉપદેશક મુખ્ય સૂરિ,	
શ્રી પાર્શ્વચંદ્ર ગુરુરાજ પ્રતાપ ભૂરિ.	૨૯
ચંદ્રાર્ધ શોભિત વિશાલ કપાલ કાંતિ,	
શ્રી હર્ષચંદ્ર સૂરિરાજ સ્વભાવ શાંતિ;	
શિષ્યો થયા તસપદે સૂરિ હેમચંદ્રો,	
છે જેઠ બ્રાત કુશલેંદુ સુમુક્તિચંદ્રો.	૩૦
પાટે પરંપર યુગંધર ઉગ્રભાગી,	
ઋદ્ધિ પરિગ્રહ મહામદ મોહ ત્યાગી;	
તે વિદ્યમાન વિચરે ગુણવંત આજે,	
શ્રી બ્રાતૃચંદ્ર ગુણ નિર્મલ સૂરિરાજે.	૩૧
વિંખ્યાત શ્રી ગુરુ સદા હર્ષચંદ્ર હેતે,	
તેના પ્રતાપ સુપસાયથી શાંત ચિત્તે,	
દ્વાત્રિશિકા સ્તુતિ જિનેંદ્ર અખંડ કાવ્યે,	
શ્રેયો વસંતતિલકા કૃતિ શુદ્ધ બાવે.	૩૨

શ્રીમદ્ રાજચંદ્ર વિરચિતઃ—

ગુણસ્થાનકમારોહની ભાવના.

- અપૂર્વ અવસર એવો ક્યારે આવશે ?,
ક્યારે થઈશું ? બાહ્યાંતર નિર્ગ્રંથ જો;
સર્વ સંબંધનું બંધન તીક્ષ્ણ છેદીને,
વિચરશું કામ મહત્પુરૂષને પંથજો. અ૦ ૧
- સર્વ ભાવથી ઔદાસિન્ય વૃત્તિ કરી,
માત્ર દેહ તે સંયમ-હેતુ હોયજો;
અન્ય કારણે અન્ય કશું કદપે નહીં,
દેહ પશુ કિંચિત્ મૂર્છા નવ જોયજો. અ૦ ૨
- દર્શનમોહ વ્યતિત થઈ ઉપજ્યો બોધ જો,
દેહ ભિન્ન કેવલ ચૈતન્યનું જ્ઞાનજો;
તેથી પ્રક્ષીણ ચારિત્રમોહ વિલોકીએ,
વર્તે એવું શુદ્ધ સ્વરૂપનું ધ્યાનજો. અ૦ ૩
- આત્મસ્થિરતા ત્રણ સંક્ષિપ્ત યોગની,
મુખ્યપણે તો વર્તે દેહ પર્યાંતજો;
ઘોર પરિસહ કે ઉપસર્ગ ભયે કરી,
આવી શકે નહી તે સ્થિરતાનો અંતજો. અ૦ ૪
- સંયમના હેતુથી યોગ-પ્રવર્તના,
સ્વરૂપ લક્ષ્યે જિન આજ્ઞા આધીનજો,
તે પણ ક્ષણ ક્ષણ ઘટતી જાતી સ્થિતિમાં,
અંતે થાયે નિજ સ્વરૂપમાં લીનજો. અ૦ ૫

પંચ વિષયમાં રાગદ્વેષ વિરહિતતા,
 પંચ પ્રમાદે ન મલે મનનો ક્ષોભજે;
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવ-પ્રતિબંધ વિણ,
 વિચરવું ઉદયાધીન પણ વીતલોભજે. અ૦ ૬

ક્રોધ પ્રત્યે તો વર્તે ક્રોધ સ્વભાવતા,
 માન પ્રત્યે તો દીનપણાનું માનજે;
 માયા પ્રત્યે માયા સાક્ષી ભાવની,
 લોભ પ્રત્યે નહીં લોભ કદી અસમાનજે. અ૦ ૭

બહુ ઉપસર્ગ કરતા પ્રત્યે પણ ક્રોધ નહીં,
 વંદે ચક્રી તથાપિ ન મલે માનજે;
 દેહ જાય પણ માયા થાય ન રોમમાં,
 લોભ નહીં છો પ્રણલ સિદ્ધિ નિધાનજે. અ૦ ૮

નગ્નભાવ મુંડભાવસહ અસ્નાનતા,
 અદંતધાવન આદિ પરમ પ્રસિદ્ધજે;
 કેશ રોમ નખ કે અંગે શૃંગાર નહીં,
 દ્રવ્ય ભાવ સંયમમય નિર્ગ્રંથ સિદ્ધજે. અ૦ ૯

શત્રુ મિત્ર પ્રત્યે વર્તે સમદર્શિતા,
 માન અમાને વર્તે તેજ સ્વભાવજે;
 છવિત કે મરણે નહીં ન્યૂનાધિકતા,
 ભવ મોક્ષે પણ શુદ્ધ વર્તે સમભાવજે. અ૦ ૧૦

એકાકી વિચરતો વલી સ્મશાનમાં,
 વલી પર્વતમાં વાઘ સિંહ સંયોગજે;
 અડોલ આસન ને મનમાં નહીં ક્ષોભતા,
 પરમ મિત્રનો જાણે પામ્યા યોગજે. અ૦ ૧૧

ઘોર તપશ્ચર્યામાં પણ મનને તાપ નહીં,
સરસ અન્ને નહીં મનને પ્રસન્ન ભાવજો;
રજ કણ કે ઋદ્ધિ વૈમાનિક દેવની,
સર્વે માન્યા પુદ્ગલ એક સ્વભાવજો. અ૦ ૧૨

એમ પરાજય કરીને ચારિત્રમોહનો,
આવું ત્યાં જ્યાં કરણ અપૂર્વ ભાવજો;
શ્રેષ્ઠિ ક્ષપક તણી કરીને આરૂઢતા,
અનન્ય ચિંતન અતિશય શુદ્ધ સ્વભાવજો. અ૦ ૧૩

મોહ સ્વયંભૂરમણ સમુદ્ર તરી કરી,
સ્થિતિ ત્યાં જ્યાં ક્ષીણમોહ ગુણસ્થાનજો;
અંતસમય ત્યાં પૂર્ણ સ્વરૂપ વીતરાગ થઇ,
પ્રગટાવું નિજ કેવલજ્ઞાન નિધાનજો. અ૦ ૧૪

આર કર્મ ધનઘાતિ તે વ્યવચ્છેદ જ્યાં,
ભવના બીજતણો આત્યંતિક નાશજો;
સર્વ ભાવ જ્ઞાતા દ્રષ્ટા સહ શુદ્ધતા,
કૃતકૃત્ય પ્રભુ વીર્ય અનંત પ્રકાશજો. અ૦ ૧૫

વેદનીયાદિ આર કર્મ વર્તે જિહાં,
બળી સીંદરી જેવાં આકૃતિ માત્રજો;
તે દેહાયુષ આધીન જેની સ્થિતિ છે,
આયુષ પૂર્ણ મટિયે દૈહિક પાત્રજો. અ૦ ૧૬

મન વચન કાયા ને કર્મની વર્ગણા,
છૂટે જિહાં સકલ પુદ્ગલ સંબંધજો;
એવું અયોગી ગુણસ્થાનક ત્યાં વર્તવું,
મહાભાગ્ય સુખદાયક પૂર્ણ અબંધજો. અ૦ ૧૭

એક પરમાણુ માત્રની મલે ન સ્પર્શના,
 પૂર્ણ કલંક રહિત અડોલ સ્વરૂપને;
 શુદ્ધ નિરંજન ચૈતન્ય મૂર્તિ અનન્યમય,
 અગુરૂલધુ અમૂર્ત સહજપદ રૂપને.

અં ૧૮

પૂર્વપ્રયોગાદિ કારણના યોગથી,
 ઉર્ધ્વગમન સિદ્ધાલય પ્રાપ્ત સુસ્થિતને;
 સાદિ અનંત અનંત સમાધિ સુખમાં,
 અનંત દર્શન જ્ઞાન અનંત સહિતને.

અં ૧૯

જે પદ શ્રી સર્વજ્ઞ દીકું જ્ઞાનમાં,
 કહી શકયા નહીં પણ તે શ્રી ભગવાનને;
 તેહ સ્વરૂપને અન્યવાણી તે શું કહે,
 અનુભવ ગોચર માત્ર રહું તે જ્ઞાનને.

અં ૨૦

એહ પરમ પદ પ્રાપ્તિનું કર્યું ધ્યાન મેં,
 ગળા વગર ને હાલ મનોરથ રૂપને;
 તો પણ નિશ્ચય રાજચંદ્ર મનને રહ્યો,
 પ્રભુ-આજ્ઞાએ થાશું તેજ સ્વરૂપને.

અં ૨૧

શ્રી નવકાર મંત્રનો છંદ.

(દુહા.)

- વંછિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિનશાસન સાર;
નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત્ય, જપતાં જયજયકાર; ૧
- અડસઠ અક્ષર અધિક ફલ, નવપદ નવે નિધાન;
વીતરાગ સ્વયંમુખ વદે, પંચ પરમેષ્ઠિ પ્રધાન. ૨
- એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા સંપત્તિ થાય;
સંચિત સાગર સાતનાં, પાતક દૂર પલાય. ૩
- સકલ મંત્ર શિર મુકુટ મણિ, સદ્ગુરૂ ભાષિત સાર;
સો ભવિયાં મન શુદ્ધશું, નિત્ય જપીએ નવકાર. ૪

છંદ.

- નવકાર થકી શ્રીપાલ નરેસર, પામ્યા રાજ પ્રસિદ્ધ;
સ્મશાન વિષે શિવનામ કુમરને, સોવન પુરૂષો સિદ્ધ;
નવલાખ જપંતા નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર,
સો ભવિયાં ભકતે ચોખે ચિત્તે, નિત્ય જપીએ નવકાર. ૫
- ખાંધી વડશાખા શીંકે એસી, હેઠલ કુંડ હુતાશ;
તસ્કરને મંત્ર સમર્થો શ્રાવકે, ઉડ્યો તે આકાશ;
વિધિ રીતે જપતાં વિષધર વિષ ટાળે, ઢાળે અમૃતધાર, સો ૬

બીજેરા કારણ રાય મહાબલ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ;
 જેણે નવકારે હાથા ટાળી, પામ્યો યક્ષ પ્રતિબોધ;
 નવલાખ જપંતા થાયે જિનવર, ઇચ્છો છે અધિકાર, સોં ૭
 પદલીપતિ શિખ્યો મુનિવર પાસે, મહામંત્ર મન શુદ્ધ;
 પરભવ તે રાજસિંહ પૃથ્વીપતિ, પામ્યો પરિગલ રિદ્ધ;
 એ મંત્રથકી અમરાપુર પહોતો, આરૂદત્ત સુવિચાર, સોં ૮
 સંન્યાસી કાશી તપ સાધંતો, પંચાગ્નિ પરબલે;
 દીઠો શ્રી પાસકુમારે પન્નગ, અધબલતો તે ટાળે;
 સંભળાવ્યો શ્રી નવકાર સેવક મુખ, ઇંદ્રભુવન અવતાર, સોં ૯
 મનશુદ્ધે જપતાં મયણા સુદંરી, પામી પ્રિય સંયોગ;
 ઇષ્ટ ધ્યાન થકી કુળ ટળ્યો ઉંખરનો, રક્તપિત્તનો રોગ;
 નિશ્ચેશું જપતાં નવ નિધિ થાયે, ધર્મતણો આધાર, સોં ૧૦
 ઘટમાંહિ કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાડ્યો, ધરણી કરવા ઘાત;
 પરમેષ્ટિ પ્રભાવે હાર કુલનો, વસુધા માંહિ વિખ્યાત;
 કમલાવતીએ(કલાવતીએ)પિંગલ કીધો, પાપતણો પરિહાર, સોં ૧૧
 ગયણાંગણુ જાતી રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણુ પ્રહાર;
 પદ પંચ મુણતાં પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ કુંતા નાર;
 એ મંત્ર અમુલખ મહિમા મંદિર, ભવદુઃખ ભંજણુહાર, સો. ૧૨
 કંબલ સંબલે કાદવ કાઢ્યા, શકટ પાંચશેં માન;
 હીધે નવકારે ગયા દેવલોકે, વિલસે અમર વિમાન;
 એ મંત્ર થકી સંપત્તિ વસુધા લહી, વિલસે જૈન વિહાર, સો. ૧૩
 આગે ચોવીશી હુઇ અનંતી, હોશે વાર અનંત;
 નવકારતણી કોઈ આદિ ન જાણે, એમ ભાખે અરિહંત;

પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રપંચે, સમર્થા સંપત્તિ સાર, સો. ૧૪
 પરમેષ્ઠિ સુરપદ તે પશુ પામે, જે કૃત કર્મ કઠોર;
 પુંડરગિરિ ઉપર પ્રત્યક્ષ પેખો, મણિધર ને એક મોર;
 સહગુરૂ સન્મુખ વિધિએ સમરંતા, સફળ જન્મ સંસાર, સો. ૧૫
 શુલિકારોપણ તસ્કર કીધો, લોહપુરો પરસિદ્ધ;
 તિહાં શેઠે નવકાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની રિદ્ધ;
 શેઠને ઘર આવી વિધન નિવાયાં, સુરે કરી મનોહાર, સો. ૧૬
 પંચ પરમેષ્ઠિ જ્ઞાનજ પંચહ, પંચ દાન ચારિત્ર;
 પંચ સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સમિતિ સમકિત;
 પંચ પ્રમાદ વિષય તજો પંચહ, પાલો પંચાચાર, સો. ૧૭

કલશ-છાપ્ય.

નિત્ય જપીએ નવકાર, સાર સંપત્તિ સુખદાયક,
 સિદ્ધમંત્ર શાશ્વતો, એમ જપે જગનાયક;
 શ્રી અરિહંત સુસિદ્ધ, શુદ્ધ આચાર્ય ભણીજે.
 શ્રી ઉવઝાય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ થુણીજે,
 નવકાર સાર સંસાર છે, કુશલલાલ વાચક કહે;
 એક ચિત્તે આરાધતાં, વિવિધ ઋદ્ધિ વાંછિત લહે.

—:૦:—

•૦૦૦ ક્ષમાપના. ૦૦૦•

હે ભગવાન ! હું બહુ ભૂટી ગયો, મેં તમારા અમૂલ્ય વચનોને લક્ષ્યમાં લીધા નહીં, તમારા કહેલાં અનુપમ તત્ત્વોને મેં વિચાર કર્યો નહીં.

તમારા પ્રણીત કરેલાં ઉત્તમ શીલને મેં સેવ્યું નહીં, તમારા કહેલાં દયા, શાંતિ, ક્ષમા અને પવિત્રતા મેં ઓળખ્યા નહીં. હે ભગવાન ! હું ભૂલ્યો, આચર્યો, રાખ્યો અને અનંતસંસારની વિટંબણામાં પડ્યો છું. હું પાપી છું, હું બહુ મદોન્મત્ત અને કર્મજનથી કરીને મલીન છું. હે પરમાત્મન ! તમારા કહેલાં તત્ત્વો વિના મારો મોક્ષ નથી. હું નિરંતર પ્રપંચમાં પડ્યો છું, અજ્ઞાનથી અંધ થયો છું, નિરાશ્રિત છું, અનાથ છું. નિરાગી પરમાત્મા ! હવે હું તમારું, તમારા ધર્મનું અને તમારા સાધુનું શરણુ ગ્રહું છું. મારા અપરાધ ક્ષમ થાય ને હું તે સર્વ પાપથી મુક્ત થાઉં એ મારી અભિલાષા છે. આગલ કરેલાં પાપોને હું હવે પશ્ચાતાપ કરું છું. જેમ જેમ હું સૂક્ષ્મ વિચારથી ઉઠો ઉતરું છું, તેમ તેમ તમારા તત્ત્વના ચમત્કારો મારા સ્વરૂપને પ્રકાશ કરે છે.

તમે નિરાગી, નિર્વિકારી, સચ્ચિદાનંદ સ્વરૂપ, સહજાનંદી, અનંતજ્ઞાની, અનંતદર્શી અને ત્રૈલોક્ય-પ્રકાશક છો. હું માત્ર મારા હિત અર્થે તમારી સાક્ષીએ ક્ષમા ચાહું છું, એકપણ તમારા કહેલા તત્ત્વની શંકા ન થાય, તમારા કહેલા રસ્તા (માર્ગ) માં અહોરાત્ર હું રહું એજ મારી આઠાંક્ષા અને વૃત્તિ થાયો.

હે સર્વજ્ઞ ભગવાન ! તમને હું વિશેષ શું કહું ? તમારાથી કંઈ અભણ્યું નથી, માત્ર પશ્ચાતાપથી હું કર્મજન્ય પાપની ક્ષમા ઇચ્છું છું.

ॐ શાંતિ ! શાંતિ ! ! શાંતિ ! ! !

શાસન સમ્રાટ આ.ભ.

શ્રી વિજય નેમિસૂરિશ્વરજી મ.સા. નાં શિષ્યરત્ન
પ.પૂ.આ.ભ. શ્રી પદ્મસૂરિ ગ્રંથાલય
દાદા સાહેબ, ભાવનગર